

زانستی ته جوید

سیروان حامد

مؤلہ تی خویندنه وهی قورنانی به ریوایه تی (حفص) له (عاصم) وه پیدراوه

پیداچوونه وه و پیشه کی

د. دیاری أحمد إسماعیل

الجامع للقراءات العشر من طریق الشَّاطِیَّةِ والدُّرَّةِ

چاپی سییه م

۱۴۳۵ ک - ۲۰۱۴ ز

ماڤى چاپکردنى پارېژراوه

ناوى كتيب: زانستى ته جويد

ئاماده كوردنى: سيروان حامد

ديزايىنى بهرگ: هيوا تاوگۆزى

نۆرهى چاپ: سيبه م

تيراژ:

سالى چاپ: ۲۰۱۳ز - ۱۴۳۴ك

ژمارهى سپاردن: ژماره (۱۶۱۶)ى سالى (۲۰۰۹)ى پيدراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ

وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ (البقرة: ١٢١)

نزاو پارانه وهی خهه و په ژاره

پيغه مبهري خوا (ﷺ) دهفه رمويټ:

[مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي) إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَجًا.

قَالَ: فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا نَتَعَلَّمُهَا؟ فَقَالَ: بَلَى، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا^١

واته: هيچ كه سيك نيه كه خهه و په ژاره يه كي تووش ببيت و بليت:

(خوايه من بهندهى توم و كورې بهندهى توم و كورې كه نيزه كي توم، ناوچه وانم به دهست تويه و بريارت به سه رمدا جيبه جييه، فه رمانت به سه رمدا دادپه روه رانه يه، داوات ليده كه م به هه موو ناويك كه هى تويه و خوتت پي ناو ناوه، يا خود له كتيبه كه تدا نار دوو ته ته خواره وه، يا خود فيري يه كيك له دروستكراوه كانت كردووه، يا خود له عيلمى غه ييدا لاي خوت هه لنگر تووه، قورن ان بكه يته به هارى دلهم و نوري سنگم و لابه رى خهه و په ژاره م)

ئيللا خواى كه و ره خهه و په ژاره كه لاده بات و بوى ده گوريت به خوشى و شادى.

دهلئ: و ترا: ئه ي پيغه مبهري خوا نايا له به رى نه كه ين؟

فه رموى: به لئ پيويسته هه ركه سيك كه ده يبيستيت له به رى بكات.

^١ رواه أحمد عن ابن مسعود ﷺ برقم : (٣٧١٢) وصحه الألباني في السلسلة الصحيحة : (١٩٩).

پیشہ کی

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله ...

گھر بہوردی سہیری فہرموودہ بہنرخہ کہی پیغہمبہری خودا (ﷺ) بکہین کہدہ فہرموویت: (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) دہردہ کہوویت کہئم (چاکترینہ) ئہو کہسانہ دہگریتہوہ کہپاش ئہوہی خویمان فیبری قورئان خویندہوہ دہبن، خہلکانی تریش فیردہ کہن ... دیارہ چاکترین زانستیش زانستہکانی قورئانہ.

خوای گہورہش دہ فہرموویت: ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ کہواتہ پیویستہ قورئان

بہ جوانی، واتہ بہتہ جویدہوہ بخوینریتہوہ ...

ہہر بویہ لای زانایان چاکخویندہوہی قورئان ئہرکہ (واجب)، گہرچی زانینی وردہکاری زانستی تہجوید فہرزی کیفایہیہ.. لیڑہوہ دہردہ کہوویت نووسین لہبابہتی تہجویدو بلاؤکردنہوہی ئہم زانستہ کاریکی زور پیروزہو پیویستہ گرنگی پیبدریت، بہتایبہتی لہکردنہوہی خوئی فیربوونی تہجویدو چاکخویندہوہی قورئان، چونکہ تہنہا زانستہ تیوری (نظری)یہ کہہ بؤ فیربوون بہس نییہ، بہتایبہتی لہناو ئہو گہلانہی کہعہرہب نین، چونکہ دہرپرینی پیتہکانی و دہرہینان لہجیدہنگہکان (مخرج)ہکانیانہوہ کاریکہ لہبہردہم مامؤستایانی شارہزادا پیویستی بہراہینان ہہیہ. کاتیک برای بہریم (مامؤستا سیروان حامد) داوای لیگردم کہبہسہر چاپی دووہمی کتیبہ کہی (زانستی تہجوید)دا بچمہوہ، بینیم بہشیوہیہکی زانستی و شارہزایانہ بابہتہکانی دہرشتوہو لہکتیبہ کوردیہکانی دیکہ کہباسی ئہم زانستہ دہکن جیاوازہ، بہتایبہتی لہریکخستن و ریزکردنی بہشہکان و چری زانیاریہکانی ووردہکاری تیڈا بہکارہاتوہ، ئہویش دہگہریتہوہ بؤ شارہزایی خوئی لہوانہ وتنہوہو فیربووندا، کہمامؤستا سیروان مؤلت (إجازة)ی خویندہوہی قورئانی بہریوایہتی (حَفَص) لہ (عاصم)ہوہ ہہیہ، ہہروہا زوری ئہو سہرچاوہ بہپیڑانہی کہ بہکاریہیناوہ.

کتیبی (زانستی تجوید) ہہرچون بؤ خویندکاران بہسوودہ مامؤستایانیش دہتوانن وہک سہرچاوہیہکی گرنگ بہکاریہینن، بویہ گہر وہک پرؤگرامی خولہکانی فیربوونی قورئان بہکاریبریت سوودیکی زور دہگہیہنیت.

خوای گه‌وره پاداشتی نووسەر بداته‌وه‌و بیخاته تهرازووی چاکه‌کانی له‌پۆژی
دواییداو له‌ئیمه‌و ئه‌ویش خو‌ش بی‌ت.

وآخرُ دعوانا أنِ الحمدُ لله ربَّ العالمين

د. دیاری أحمد إسماعیل

الجامع للقراءات العشر من الشَّاطِبيَّة والدُّرَّة

سليمانی

٢٣/شعبان/١٤٣٢

پیشہ کی چابی دووہم

الحمدُ لله الذي بنعمته تتمَّ الصَّالِحَات، والصلاة والسلام على نبيِّ الرَّحْمَات الذي باتباعه تنال المكرمات، وتتمَّ السَّعَادَات في الحياة وبعد الممات، وعلى آله وصحبه دعاة الخير وأئمة الهدى ومصابيح الرِّشَاد.

وبعد:

سو پاس بۆ خوای بی وینہو بیسہرو بینہر، پاش تہواوبوونی^۲ چابی یہکہمی کتیبی (زانستی تہجوید) لہماوہیہکی کہمدا، پریارمدا بۆ جاری دووہم لہچابی بدہمہوہو گرنگیہکی تایبہتری پیبدہم، کات و کوششیکی زیاتری بۆ تہرخانبکہم، بویہ ئەم چاپہ جیاوازہ لہچابی یہکہم ئەویش بہ:

۱- راستکردنہوہی ہلہی چاپ و ہلہ ہونہریہکان.

۲- سہر لہنوئی داپشتنہوہیہکی تازہم بۆ زۆریک لہپیناسہکان و بابہتہکانی تری کردۆتہوہ.

۳- سوود وەرگرتن لہچہندین سہرچاوی تری بہہیزو باوہر پیکراو کہلہکوٹایی کتیبہکہدا ناماژہم بۆ کردوہ.

۴- زیادکردنی چہندین بابہتی تر وەك: سیفہتی شاراوہیی (الخفاء) و، مینگہ (الغنة) و، وەستان (وقف) ی جبریل و، دەستیپکردن (الإبتداء) و، (الروم والإشمام) و، پرین (القطع) و، دەنگ بہرزکردنہوہ (النَّبر) و... تاد.

۵- پروونکردنہوہی زیاتر بۆ ئەو بابہتانہی کہپیوستییان بہپروونکردنہوہ ہہبوو وەك: مەخرەج و سیفہتی پیتہکان و وەستان (الوقف) و...

۶- گۆرینی سہرچہم وینہکان بہوینہی تازہترو لہگہل زیادکردنی ہہندیکی تریش.

۷- بہلگہ ہینانہوہ بۆ زۆرہی بابہتہکان، ئەویش بہدیرہ شیعرہکانی پیشہوای زانستی تہجویدو قیراات ئیبنولجہزہری لہپیشہکیہکہیدا، ہہندی جاریش لہ کتیبی

^۲ چابی یہکہم (۱۵۰۰) دانہی لی چاپ کرابوو.

(الثَّحْفَةُ) (الجمزوري) و، ههروهها (التحفة) (السَّمْنُودِي) - پهحمهتی خویان لی بیټ - ئەمەش له پیناو پته وکردنی بابەتەکه و ئاشناکردنی خوینەر به و سه‌رچاوانه.

۸- نووسینه‌وهی ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروزی ناو ئەم کتیبه به‌خه‌تی (عثمانی).

۹- ئەزمونی خویشم که خوای گه‌وره یارمه‌تیدام بۆ خویندنه‌وهی خه‌تمیک به‌ریوایه‌تی (حفص) له (عاصم) هوه، له‌خزمه‌ت مامۆستای به‌پیزو خوشه‌ویستماندا (د. دیاری أحمد)، بیگومان ئەم ئەزمونه تازه‌یه‌ش زیاتر به‌م زانسته‌ی ئاشناکردم.

له‌کو‌تاییدا دوعای سه‌رفه‌رازی دونیا و قیامه‌ت بۆ ئەو برا به‌پیزانه ده‌که‌م یارمه‌تیاں دام بۆ دووباره به‌چاپ‌گه‌یاندنه‌وهی ئەم کتیبه به‌تایبه‌ت مامۆستای به‌پیزمان (د. دیاری أحمد) که ئەرک و زه‌حمه‌تی کیشا بۆ پیداجوونه‌وهی ئەم کتیبه، بیگومان وردبینی و تییبینی‌ه‌کانی به‌پیزیاں کتیبه‌که‌یان پته‌وترو به‌هی‌ترکرد، خوای گه‌وره پاداشتی به‌خیری بداته‌وه.

خوایه له‌و که‌سانه بین قورئان ده‌خوینن و سنوره‌کانی ده‌پاریزن، له‌و که‌سانه نه‌بین قورئان ده‌خوینن و سنوره‌کانی ده‌به‌زیئن. آمین.

سیروان حامد

هه‌له‌بجیه‌ی تازه

۲۰۱۱/۷/۱۰ - ۱۴۳۲/۸/۸

Sirwanbinhamed@gmail.com

پیشہ کی چابی یہ کہم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا إِنَّهُ مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَلَ لَهُ وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ؕ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

(آل عمران: ۱۰۲)

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء: ۱)

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يُطِيعُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ ۗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ۷۰-۷۱)

أما بعد، فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خوینہری بہرین:

بیگومان یہ کیے کہ وہ پیروزو ہرہ چاکہ کان خویندنی قورثانی پیروزہ، خوی گہورہ دہ فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ﴾ (فاطر: ۲۹) واتہ: بہراستی نہوانہی کہ پہراوہ کہی خوا نہ خویننہ وہ و، نویژی ریگ و پیگ نہ کہن و، له و پوزیہی پیمان داون بہ نہینی و بہ ناشکرا دہ بہ خشن، بہ نومیدی بازگانہ کن کہ ہرگیز بہرہ و نا کہوی، تاخوی گہورہ بہ ہر امبہر ہولہ کانیان بہ چاکی پاداشتیان بداتہ وہو بہ ہرہی خوی زیدہ شیان بداتی، چونکہ بہراستی نہو لیبوردہو پیژان و پاداشت دہرہ وہیہ .

پیغهمبهری پیشه‌وایشمان (ﷺ) ده‌فرموی: (اقرءوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه)^۳. واته: قورئان بخوینن چونکه له‌پرۆژی دوايیدا تکا کاره بو خاوه‌نه‌کانی.

خویندنه‌وه‌ی قورئانیش جیاوازه له‌هه‌موو کتیبیکی تر، چونکه بنه‌ماو یاسای تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، که‌پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک جی به‌جیان کات له‌کاتی خویندنیدا.

منیش له‌سوئنگه‌ی نایه‌تی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ (المائدة: ۲) خوی گه‌وره یارمه‌تیدام که ئەم کتیبه به‌ناونیشانی (زانستی ته‌جوید) بخمه به‌رده‌ست دۆستانی قورئانه‌وه به‌هیوای سوود لی وەرگرتنی.

جان‌گه‌ر له‌ئاماده‌کردن و وەرگیرانی بابه‌ته‌که‌دا پیکایبتم ئەوا فه‌زل و به‌خششی په‌روه‌ردگاره، ئەگه‌ر که‌م و کورپی تیدابوو ئەوا داوای لی‌بووردن ده‌که‌م و، داواکارم له‌خوای به‌به‌زه‌یی بیخاته ته‌رازووی چاکه‌کانم.

ده‌ستخو‌شی له‌هه‌ر خوشک و برایه‌ک ده‌که‌م که‌له‌هه‌ر که‌م و کورپی و هه‌له‌و بیرچوونی‌ک - که‌هیچ که‌س لی‌یان به‌دوور ناییت - ئاگادارم بکاته‌وه.

سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوبُ إليك.

سیروان حامد

هه‌له‌بجه‌ی تازه

۲۲ جمادی الثاني ۱۴۳۰ ک - ۱۵ / ۶ / ۲۰۰۹ ز

^۳ دواتر (تخریج) ی دیت.

به شی یه کهم

پیشه کیه کانی زانستی ته جوید

یه کهم: پیناسه ی ته جوید:

ته جوید له زمانه وانیدا: چاککردن و شاره زابوونه.

له زار اوه شدا ده بیئت به دوو به شه وه:

۱- ته جویدی زانستی (التجویدُ العَلْمِیُّ): زانینی ئەو بنه ماو یاسایانه ی که زانایان دایان ناوه و نوسیویانه ته وه، وهک: شوینی دهرچووونی پیته کان، زانینی سیفه ته کانی، ئە حکامه کانی نون و میمی زهنه دارو درێژکردنه وه (المدّ) و به شه کانی و ... هتد.

۲- ته جویدی کرده یی (التجویدُ العَمَلِیُّ): (إِخْرَاجُ كُلِّ حَرْفٍ مِنْ مَخْرَجِهِ، وَإِعْطَاءُ حَقِّهِ وَمُسْتَحَقَّهُ).

إِخْرَاجُ كُلِّ حَرْفٍ مِنْ مَخْرَجِهِ. واته: دهرکردنی پیته کان له جیده نگی (مخرج) خویانه وه.

حَقُّهُ: ئەو سیفه تانه ده گریته وه که خویین و له پیته که جیانابنه وه، وهک: چپه و ئاشکرا (الهمس والجهر)، به رزی و نزمی (الإستعلاء والإستفال) و ... هتد.

مستحقّه: ئەو سیفه تانه ده گریته وه که کاتین (عرضی)، له هه ندی کاتدا تووشی پیت دهن و له هه ندی کاتیشدا لیی جیا ده بنه وه، وهک: ئاشکرا کردن (الإظهار) و تییه لکیش (الإدغام) و شارده وه (الإخفاء) و هه لگه راندنه وه (القلب) و بچوو کردن (الترقیق) و گه وره کردن (التفخیم).^۴

تیببینی: هیچ که سیک ناتوانیت له ریگه ی په رتووک و کتیبه کانی زانستی ته جویده وه فیری جوژی دووه م: (التجویدُ العَمَلِیُّ) بیئت، به لکو فیروونیان ته نها له ریگه ی ماموستایانی شاره زاوه (خاوهن سه نه دی نه بچراو) ده بیئت، ئەویش به بیستن و بینین و وه رگرتن لییانه وه.

^۴ پروانه: الوجیز فی تجوید الکتاب العزیز: د محمد بن سیدی محمد الامین ل ۲۸، غایه المرید فی علم التجوید: عطیه قابل نصر ل ۲۱.

دووم: میژووی نووسینه‌وهی زانستی ته‌جويد:

له‌پراډوودا زانستی ته‌جويد له‌گه‌ل قورئانی پیرۆزدا به‌زاره‌کی (شفه‌ی) ده‌خوینرا، به‌شيوه‌یه‌ک قوتابی چه‌ند جار قورئانی بو ماموستا‌که‌ی ده‌خوینده‌وه تا به‌باشی فی‌ری خویندنه‌وه‌ی ده‌بوو، دواتر زانایانمان په‌حمه‌تی خویان لیبیت هاشیوه‌ی زانسته‌کانی تر یاساو بنه‌ماکانی ئەم زانسته‌یان نویسیه‌وه.

یه‌که‌مین نوسراوی سه‌ریه‌خۆ له‌م بواره‌دا هونراوه‌که‌ی ئەبو موزاحیمی خاقانیه (٣٢٥ک کۆچی دوايیکردوه) و له (٥١) دیر پیکهاتوه‌و زۆریک له‌بابه‌ته‌کانی ته‌جويدی له‌خوگرتوه، بی ئەوه‌ی زاراوه‌ی ته‌جويدی تی‌دا به‌کاره‌ینابیت، چونکه ئەو زاراوه‌یه تا ئەو کاته نه‌ناسرابوو. پاشان ئەسه‌عه‌یدی عه‌لی کورپی جه‌عفر (٤١٠ک کۆچی دوايیکردوه) دوو کتیبی به‌ناوی (التنبیه علی اللحن الجلي واللعن الخفي) و (اختلاف القراء فی اللام والنون) ی نووسی، ئیتر به‌م شیوه‌یه زانایان ده‌ستیانکرد به‌نوسین له‌م بواره‌دا، گرنگترینیان:

– الرعاية لتجويد القراءة وتحقیق لفظ التلاوة، مكي بن أبي طالب القيسي (٤٣٧ک کۆچی دوايی کردوه)

– التحديد فی الإتيان والتجويد، أبو عمرو الداني (٤٤٤ک کۆچی دوايی کردوه)

– شرح قصيدة أبي مزاحم الخاقاني، أبو عمرو الداني.

– التجويد، أبو الفضل الرازي (٤٥٤ک کۆچی دوايی کردوه).

– الموضحُ في التجويد، عبدالوهاب القرطبي (٤٦٢ کۆچی دوايی کردوه).

(غانم قدوری الحمد) له‌کتیبی (الدراسات الصوتية عند علماء التجويد) زیاتر له (١٠٠)

نوسراوی زانایانی له‌م بواره‌دا ژماردوه‌وه که‌تا کۆتایی سه‌ده‌ی سیازده‌یه‌می کۆچی نوسراون.^٥

سییه‌م: چۆنیتى فی‌ربوونی ته‌جويدی کرده‌ی (العلمي):

ئەم فی‌ربونه‌ دوو شیوازی هه‌یه:

١- گویگرتنی فی‌رخواز بو خویندنی ماموستا، ئەمه شیوازی پی‌شینانه.

٢- گویگرتنی ماموستا بو خویندنی فی‌رخوازو راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی.

^٥ المنیر فی احکام التجويد ل: (١٠-١١).

واباشتره سوود له ههر دوو شیوازه که وهر بگرییت، به لام نه گهر کات که مبوو سوود له شیوازی دووهم وهر ده گرییت.

چوارهم: گرنگی ته جوید:

به راستی ته جوید هوکاریکه بو گه یشتن به مه به سستی، نهو مه به ستهش له م چه ند سووده ی خواره ودا خو ی ده بینیته وه:

۱- په رستن و به جیهینانی فرمانی خواو، شوینکه وتنی پیغه مبه ره (ﷺ) له چو نیه تی خویندنی قورئاندا.

۲- دهر که وتنی ئیعجازی قورئان.

۳- پروو نبوونه وه ی جیاوازی نیوان خویندنه وه ی قورئان و کتیبی ئاسایی.

۴- جوانکردنی خویندنه وه و رازاندنه وه ی.

۵- له سهر خو یی و هیواشی که ههل دهره خسینی بو:

أ- تیپرامان و وردبوونه وه و تیگه شتن له قورئانی پیروژ.

ب- ملکه چبوون بو خوا.

ج- دهر برین به شیوه یه کی راست و ره وان.

۶- به دیلیکی شهرعی جوانه بو موسیقاو ... هتد.

۷- فیروونی شیوازی (عثمانی) که قورئانی پیروزی پیئوسراوه.

پیئجه م: جوان خویندنه وه ی قورئان له سهر پیئج بنه ما بنیا تده نریت:

۱- زانینی جیده نگی پیته کان و پاشان راستکردنه وه ی زمان و چاکده برینیان.

۲- زانینی سیفته تی هه میشه یی و کاتی پیته کان و جیاکردنه وه یان له یه کتر.

۳- زانینی نهو نه حکامانه ی که له نه نجامی لیكدانی پیته کان دروستده بن.

۴- زانینی وه ستان و دستپیگردن و نه وه ی په یوه سته پیپانه وه، چونکه لایه نیکی

گرنگی ته جویدن.

۵- راهینانی زمان و زور وتنه وه.

شه‌شه‌م: حوکمی فیربوونی ته‌جوید:

سه‌باره‌ت به‌حوکمی فیربوونی ته‌جوید و جیبه‌جیکردنی یاساکانی زانایان دوو

رایان هیه:

۱- فیربوون و شاره‌زابوونی ئەم زانسته واته: (التجوید العلمي) فره‌زی کیفایه‌یه، به‌لام جیبه‌جیکردنی له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژدا، واته: (التجوید العملي) فره‌زی عه‌ینه‌و پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک ژن بی‌ت یاخود پیاو له‌کاتی قورئان خویندندا په‌یره‌وی بکات، ئەمه‌ پای زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایانه.

۲- ره‌چاوکردن و جیبه‌جیکردنی بنه‌ماو یاساکانی ئەم زانسته سوننه‌ته‌و پابه‌ندبوون پیوه‌ی له‌کاتی قورئان خویندندا شتیکی باشه، ئەمه‌ش پای هه‌ندیک له‌شه‌رع‌زانانه (الفهاء)^۱.

به‌لام پای یه‌که‌م به‌هیزتره، چونکه‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ

تَرْتِيلاً﴾. واته: زۆر به‌جوانی و له‌سه‌ر خوئی قورئان بخوینه‌ره‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لَيْسَ مِنْ مَن لَّمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ). واته: له‌ئیمه‌ نییه‌ ئەو که‌سه‌ی به‌ده‌نگه‌وه قورئان نه‌خوینیت.

هه‌ر بویه‌ پییشه‌وا ئیبنولجه‌زه‌ریش له‌پیشه‌کیه‌که‌یدا وتویه‌تی:

وَالْأَخْذُ بِالتَّجْوِيدِ حَتْمٌ لَّازِمٌ   مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثِمٌ
لِأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَهُ   وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا

واته: خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌ته‌جویده‌وه پیویسته، هه‌رکه‌سیک به‌ته‌جویده‌وه قورئان نه‌خوینیت تاوانباره، چونکه‌ په‌روه‌ردگار قورئانی به‌ته‌جویده‌وه دابه‌زاندوه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش نه‌وه به‌نه‌وه به (تواتر) پیمان گه‌شتوه.

^۱ (محمد بن صالح العثيمين) یش ره‌حه‌مه‌تی خوای لیبیت له‌کتیبی (شرح رياض الصالحين ل ۱۱۴۰)،

(۱۱۵۴) دا پای دووهم به‌په‌سه‌ند ده‌زانیت!

حه‌وته‌م: گه‌وره‌یی و پاداشتی فی‌ربوونی قورپئان و فی‌رکردنی:

۱- خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ (الإسراء: ۹) واته: بیگومان نه‌م قورپئانه خه‌لکی بو‌ راستترین رچه‌و به‌رنامه‌ ری‌نوینی ده‌کات، مزده‌ی پاداشتیکی زور گه‌وره‌ش به‌و بروادارانه ده‌دات که کارو کرده‌وی چاکه نه‌نجام ده‌دن.

۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ فَقَالَ: (أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بَطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِنْهٍ وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ قَالَ أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَفْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ وَثَلَاثٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنْ الْإِبِلِ؟) ^۷ واته: (عقبه‌ی کوری (عامر) ده‌لیت: له‌کاتی‌کدا ئی‌مه له‌(الصُّفَّة) ^۸ دانیش‌تیبوین پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هات و فهرمووی: کام له‌ئی‌وه حه‌ز ده‌کات که هه‌موو روژیک سهر له‌به‌یانی بچی‌ت بو‌ (بطحان) یان (العقیق) و دوو وشتی کوپاره گه‌وره‌ی قه‌له‌و له‌وی بی‌نی‌ته‌وه بی‌ نه‌وه‌ی گونا‌ه‌بار بی‌ت یاخود دلی هیچ خزمیکی لی بی‌نی‌شیت؟ وتمان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌موومان حه‌ز به‌وه ده‌که‌ین. فهرمووی: نه‌ی نا‌کری‌ت ههر یه‌کی ^۹ له‌ئی‌وه سهر له‌به‌یانی پروات بو‌ مزگه‌وت و دوو نایه‌ت له‌قورپئان فی‌ر بی‌ت یان بخوینی‌ت که باش‌تره بو‌ی له‌دوو وشتی می، سیانیش باش‌تره بو‌ی له‌سیان و چواریش باش‌تره بو‌ی له‌چوار، به‌ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی نایه‌ته‌کان باش‌تره بو‌ی له‌وشت‌ر.

۳- عن عثمان بن عفان رضی الله عنه قال: قال رسول الله (ﷺ): (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) ^۹

واته: باش‌ترین‌تان نه‌و که‌سه‌یه قورپئان فی‌ر بی‌ت و که‌سانی تری‌ش فی‌رکات.

۴- عن أبي هريرة رضی الله عنه قال: قال رسول الله (ﷺ): (... وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمْ

^۷ رواه مسلم: (۷۰۳).

^۸ جی‌گایه‌کی سه‌رگی‌راو بو‌وه له‌به‌شی دواوه‌ی مزگه‌وته‌وه دروست کراوه بو‌ ئاواره‌و هه‌ندی‌ک له‌کوچه‌ران.

^۹ رواه البخاري: (۵۰۲۷).

الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ.^{۱۰} واته: هر کومہ لیک کوبینہ وہ له مالیک له مالہ کانی خواو قورئان بخویننه وهو به یه کتری بلیننه وه، ئەوا بیگومان ئارامی داده به زیت به سه ریاندوا، به زهیی دایان ده پوشتیت، فریشته کان چوارده وریان ددهن، خوی گه وردهش لای ئەوانه ی که لای ئەون باسیان ده کات.

۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هُمْ؟ قَالَ: (هُمْ أَهْلُ الْقُرْآنِ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ)^{۱۱} واته: بیگومان خوا له ناو خه لکیدا دۆستانیک ی هه یه. وتیان: کین ئەوانه ئە ییغه مبهری خوا ﷺ؟ فه رموی: ئەوانه قورئان خویننه کان، دۆست وه لبرئیراوی خوان.

۶- عن عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ آخِرِينَ)^{۱۲} واته: بیگومان خوا به هوی ئەم قورئانه وه چه ند گه ل وهۆیک سه ره رز ده کات و چه ندانی تریش نزم ونه وی ده کات.

۷- عن أبي مسعود رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: (يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَأَهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ وَأَقْدَمَهُمْ قِرَاءَةً)^{۱۳} واته: ئەوه ی پيشنویرتی ده کات بۆ خه لک باشاره زاترینیان بیته له خویندنی قورئاندا.

۸- عن أبي أمامة قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: (اقرأوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه)^{۱۴} واته: قورئان بخوینن چونکه له پوژی دوا ییدا بۆ خاوه نه کانی تکاکار ده بیته.

۹- عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله ﷺ: (الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ)^{۱۵} واته: ئەو که سه ی قورئان به ره وانی ده خوینیتته وه له گه ل فریشته به ریزو پاکه کاندایه، ئەو

^{۱۰} رواه مسلم: (۲۶۹۹).

^{۱۱} رواه أحمد في مسنده وصححه الأرناؤوط: (۱۲۳۰۱)، وابن ماجه في سننه وصححه الألباني (۲۱۵).

^{۱۲} رواه مسلم: (۸۱۷).

^{۱۳} رواه مسلم: (۶۷۳).

^{۱۴} رواه مسلم: (۸۰۴).

^{۱۵} متفق عليه: صحيح البخاري: (۴۶۵۳)، صحيح مسلم: (۷۹۸).

کهسهشی قورئان دهخوینیّت و زمانی تهتهله دهکات تیایداو لهسه زاری قورسه دوو پاداشتی ههیه.

۱۰- عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (مثل المؤمن الذي يقرأ القرآن مثل الأترجة: ريحها طيب وطعمها حلو، ومثل المؤمن الذي لا يقرأ القرآن كمثل التمرة: لا ريح لها وطعمها حلو، ومثل المنافق الذي يقرأ القرآن كمثل الريحانة: ريحها طيب وطعمها مر، ومثل المنافق الذي لا يقرأ القرآن كمثل الحنظلة: ليس لها ريح وطعمها مر) ^{۱۶} واته: نموونهی بپرواداری قورئانخوین و هک نموونهی نارنجه، بوئی خوُشه و تامیشی خوُشه، بپرواداری قورئاننهخوینیش و هک خورما وایه، بوئی نییه و تامی شیرینه، نموونهی دوو پرووی قورئانخوینیش و هک ریحانه وایه بوئی خوُشه و تامی تاله، نموونهی دوو پرووی قورئاننهخوینیش و هک کوژالک وایه، بوئی نییه و تامیشی تاله.

۱۱- عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: (لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله القرآن، فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالا، فهو ينفقه آناء الليل وآناء النهار) ^{۱۷} واته: ئییرهییردن تهنها له دوو شتدا نه بیّت دروست نییه: پیاویک خوا قورئانی پی خه لآت کردبی و شهو و پروژو بهردهوام بیخوینیتهوه، پیاویکیش خوا سامانی پیبه خشیبیّت به شهو و به پروژ بهردهوام له پی خوا دا بیبه خشیّت.

۱۲- عن البراء بن عازب رضي الله عنه قال: كان رجل يقرأ سورة الكهف، وعنده فرس مربوط بشطنين فتعشته سحابة فجعلت تدنو، وجعل فرسه ينفر منها. فلما أصبح أتى النبي ﷺ، فذكر له ذلك فقال: (تلك السكينة تنزلت للقرآن) ^{۱۸} واته: (البراء) ده لیت: پیاویک سوره تی (الکفه) دهخویند، ئه سپیکی له لابوو به دوو گوریسی دریز به سترابوویهوه، په له هه وریک دایگرتهوه و هه به سه ریوه ده سوورایهوه و لی نزیک ده بوویهوه، ئه سپه کهشی هه لی ئه سلهمیهوه، که پروژ بوویهوه هاته خزمه تی پیغه مبهرو ﷺ بوئی باسکرد، ئه ویش فهرمووی: (ئه وه فریشته کان بوون له بهر قورئان دابه زیون).

^{۱۶} متفق عليه: أخرجه البخاري: (۵۴۲۷)، ومسلم: (۷۹۷).

^{۱۷} متفق عليه: البخاري: (۷۵۲۹)، ومسلم: (۸۱۵).

^{۱۸} متفق عليه: البخاري: (۵۰۱۱)، ومسلم: (۷۹۵).

۱۳- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها لا أقول: ﴿الْم﴾ حرف، ولكن: ألف حرف، ولام حرف، وميم حرف) ١٩
 واته: ههركه سيك پيتيک له په پراوه که ی خوا (قورپان) بخوینیت چاکه یه کی بو
 دهنوسریت، چاکه کردنیش به ده هینده ی خویه تی، من نالیم ﴿الْم﴾ پیتیکه، به لکو
 ئه لیف پیتیکه و لامیش پیتیکه و میمیش پیتیک.

۱۴- عن النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (يُوتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلِيهِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدُمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَأَلْ عِمْرَانَ) وَضَرَبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيْتُهُنَّ بَعْدُ قَالَ: (كَانَهُمَا عَمَامَتَانِ أَوْ ظُلَّتَانِ سَوْدَاوَانِ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ أَوْ كَانَهُمَا حِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَّفٌ تُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا) ٢٠ واته: (النَّوَّاسِ) ی کوری (سمعان) ده لی: گویم له پیغه مبهری
 خوا بوو ﷺ ده یفه رموو: (له پوژی قیامه تدا قورپان ده هینریت له گه ل خاوه نه کانی-
 ئه وانه ی کاریان پیکردوه- سوپه تی (البقرة) و (آل عمران) له پییشیان وه یه، ئینجا
 پیغه مبهری خوا ﷺ سی نموونه ی بو هینانه وه هیشتا له بیرم نه چوونه ته وه،
 فه رموی: (وهك دوو په له هه ور، یاخود وهك دوو سیبه ر که له نیوانیاندا پروناکی
 هه یه، یاخود وهك دوو پو ل بالنده که بالیان راخستوو له ناسماندا، دین به رگری
 له خاوه نه کانیان ده که ن).

١٩ رواه الترمذي، بروانه: السلسلة الصحيحة: (٣٣٢٧).

٢٠ رواه مسلم: (٢٥٣).

هه‌شته‌م: ده‌نگ‌خۆش‌کردن له‌کاتی قورئان خویندندا:

۱- عن البراء رضی اللہ عنہ قال: سمعت النبی صلی اللہ علیہ وسلم یقرأ ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ﴾ في العشاء، وما سمعتُ أحداً أحسن صوتاً منه أو قراءة. ۲۱ واته: گویم له‌پیغه‌مبهر رضی اللہ عنہ بوو که له‌نوێژی خه‌وتنان سوپه‌تی: ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ﴾ ده‌خوینده‌وه، گویم له‌که‌س نه‌بووه که‌وه‌ک ئه‌و ده‌نگی خۆش بیٔ یاخود جوانتر بیخوینیته‌وه.

۲- عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ قال: قال رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم: (ما أذنَ الله لشيء ما أذنَ لني حسن الصوتِ يَتَعَنَّى بالقرآنِ يَجْهَرُ به) ۲۲ واته: خوای گه‌وره بیستنی هیچ ده‌نگیکی، هینده‌ی ده‌نگ‌خۆشی پیغه‌مبهریک که به‌جوانی و به‌ئاشکرایی قورئان ده‌خوینیت، پی خۆش نییه.

۳- عن البراء بن عازب أن رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم قال: (زَيَّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ؛ فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا) ۲۳ واته: قورئان پرازینه‌وه به‌ده‌نگه‌کانتان، بیگومان ده‌نگی خۆش جوانی زیاتر به‌قورئان ده‌به‌خشیٔ.

۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَعَنَّ بِالْقُرْآنِ) ۲۴ واته: ئه‌و که‌سه‌ی به‌ده‌نگه‌وه قورئان نه‌خوینیت له‌ئیمه‌ نییه.

۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رضی اللہ عنہ عَنْ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ لَهُ: (يَا أَبَا مُوسَى لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ). ۲۵ واته: ئه‌ی ئه‌بو موسا تو ده‌نگیکی خۆشت له‌ده‌نگه‌ خۆشه‌کانی بنه‌ماله‌ی داوود پیدراوه.

۲۱ رواه البخاري: (۷۳۵)، ومسلم: (۴۶۴).

۲۲ أخرجه البخاري: (۵۰۲۳)، ومسلم: (۷۹۲).

۲۳ رواه أحمد وأبو داود وابن ماجه والحاكم وصححه الألباني في صحيح الجامع: (۳۵۸۰).

۲۴ رواه البخاري: (۷۵۲۷).

۲۵ رواه البخاري: (۵۰۴۸)، ومسلم: (۷۹۳).

نویهم: گه ورهیی و پاداشتی قورئان له بهرکردن:

۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ أَفْرَأً وَاصْعَدُ فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةً حَتَّى يَفْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ) ^{٢٦} واته: به قورئانخوین دهرتیت کاتیک دهچیته بههشتهوه: بخوینهو سهرکهوه، ئهویش دهخوینی و بهخویندنی ههموو نایهتیک له بههشتهو پلهیهک سهردهکهویت، تا کوئا نایهت که له بهرکردوه.

۲- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُفْسِطِ). ^{٢٧} واته: بیگومان ریزگرتن و گه ورهیی دانان بو خوی گه وره له ریزگرتنی پیرو به سالچووی موسلمان و ئهوهی قورئانی له بهر و توندیرهوی و شلگیری تیدانه کردییت و فه رمانیرهوی دادپهروهه دایه.

۳- عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: (تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُمْلَاهَا). ^{٢٨} واته: له پیاچوونهوهی قورئان بهرده و امین، سویند به و کهسهی گیانی منی به دهسته له و وشترهی که جلهوی بهرده رییت و ناگیریتتهوه خیراتر له دهسته رده چییت.

۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (لَوْ جُعِلَ الْقُرْآنُ فِي إِهَابٍ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ مَا احْتَرَقَ) ^{٢٩} واته: ئه گهر قورئان بخریته ناو پیستییک و فریدیریته ناو دوزه خوه ناسوتییت، (ههر نیمانداریک قورئانی له بهر بییت ناگری دوزه نایسوتیینی، له شی قورئان له بهر ده بیته پیستییک بو قورئانه کهی ناو سنگی)

^{٢٦} رواه أبو داود، بروانه: السلسلة الصحيحة للألباني: (٢٢٤٠).

^{٢٧} رواه أبو داود في سننه، وابن أبي شيبة في المصنف، والبيهقي في الشعب وحسنه ابن حجر في التلخيص الحبير: (١٨١/٢)، والألباني في صحيح أبي داود: (٤٠٥٣).

^{٢٨} متفق عليه: البخاري: (٤٦٤٧)، ومسلم: (٧٩١).

^{٢٩} رواه أحمد في المسند: (٤ / ١٥١، ١٥٥)، والدَّارِمِيُّ في السنن: (٢ / ٤٣٠)، وأبو يَعْلَى في المسند: (٢ / ٣٠٧)، وحسنه المناوي في فيض القدير: (٥ / ٣٢٤) والألباني في السلسلة الصحيحة: (٣٥٦٢).

٥- وعن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله (ﷺ): (إنَّ الذي ليسَ في جوفه شيءٌ من القرآن كالبيتِ الخرب) ^{٣٠} واته: ئەوكهسهى هيچ له قورئانى له سنكدانيبه (هيچى لى له بهر نه كردييت) وهك خانووى وييران وايه.

---

^{٣٠} رواه أحمد: (١٩٤٧)، والترمذي: (٢٩١٣)، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع برقم: (١٥٢٤)، والأرنؤوط في تحقيقه لمسند أحمد برقم: (٤٠٢)، وأبو إسحاق الحويني في فتاويه الحديثية: (٦٤/١).

دهیەم: ره‌وشت و ئادابه‌کانی قورئانخوین:

۱- نیازی‌پاکی بۆ خوای تاکو ته‌نهاو دوور کهوتنه‌وه له‌روپامایی و شوهرت:

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: (من قرأ القرآن فليَسألِ اللهَ بهِ فإنه سيجيءُ أقوامٌ يقرؤون القرآنَ يسألونَ بهِ النَّاسَ)^{۳۱} واته: هه‌رکه‌سیک قورئانی خویند با داوای له‌خوا پیبکات، چونکه له‌داهاتوودا خه‌لکانیک په‌یدا ده‌بن قورئان ده‌خوینن و به‌هویه‌وه داوا له‌خه‌لکی ده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: (اقرأوا القرآنَ ولا تغلوا فيه ولا تجفوا عنه ولا تأكلوا بهِ ولا تستكثروا بهِ)^{۳۲} واته: قورئان بخوینن و زیده‌په‌وی و شلگیری تییدا مه‌که‌ن و به‌هویه‌وه مه‌خون و سامانی پی زیاد مه‌که‌ن.

هه‌روه‌ها عوباده‌ی کوری صامیت خوای ئی رازیبیت ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) زۆربه‌ی کات سه‌رقالبوو کاتیک کۆچه‌ریبه‌ک خوی ده‌گه‌یانده‌ لای، ده‌یدایه‌ ده‌ست پیاویک تاکو قورئانی فیركات، جاریکیان پیاویکی دایه‌ ده‌ست من له‌ماله‌وه له‌لام ده‌مایه‌وه و ئیواران له‌خواردنی ماله‌وه خواردنم پیده‌داو قورئانم فیرده‌کرت، داوی گه‌رانه‌وه‌ی بۆلای که‌سوکاری که‌وانیکی به‌خه‌لات بۆ ناردم، تا ئیسته‌ له‌و که‌وانه‌ چاکتر و جواترم نه‌بینیبوو، منیش روشتم بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و تم: چی تییدا ده‌بینی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ؟ فه‌رمووی: (جمرةٌ بین کفیک تقلدتها أو تعلقتها)^{۳۳} واته: سه‌کلیکه له‌نیوان هه‌ردوو شانته‌دایه، جا ئیتر له‌ملی که‌یت یاخود هه‌لیواسیت.

۲- باشت وایه له‌کاتی له‌شگرانی و بی ده‌ستنویژیدا قورئان نه‌خوینریت.

۳- پاکوخواینی شوین و له‌ش و جل و به‌رگ.

^{۳۱} رواه الترمذي: (۲۹۱۷)، وأحمد: (۱۹۹۴۴)، وابن أبي شيبة، والطبرانی والبيهقي عن عمران بن حصين، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۲۵۷).

^{۳۲} رواه أحمد، والطبرانی، والحاكم، والبيهقي عن عبادة بن الصامت و قال ابن حجر في الفتح (۲۸۲/۱۴): سنده قوي، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۲۶۰).

^{۳۳} رواه أبو داود وأحمد، وصححه الألباني في صحيح أبي داود: (۲۹۱۶)، وشعيب الأرنؤوط في مسند أحمد: (۲/۳).

۴- پاکردنه‌وی دهم به‌سیواک:

پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فهرمویت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا تَسَوَّكَ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّيَ قَامَ الْمَلِكُ خَلْفَهُ فَمَسَعَ لِقْرَاءَتَهُ فَيَدْنُو مِنْهُ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا حَتَّى يَضَعَ فَاهُ عَلَى فِيهِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا صَارَ فِي جَوْفِ الْمَلِكِ فَطَهَّرُوا أَفْوَاهَهُمْ لِلْقُرْآنِ)^{۳۴} واته: هه‌ربه‌نده‌یه‌ک سیواک به‌کاربه‌ینی و پاشان نویژ بکات، فریشته‌یه‌ک له‌پشتیه‌وه ده‌وستی و گوی له‌خویندنی ده‌گریت و لئی نزیکده‌بیته‌وه تا وه‌کو دم ده‌خاته سهر ده‌می، نه‌و قورنانه‌ی که له‌ده‌می دیته‌ده‌روه ده‌چیته ناو سنگی فریشته‌که‌وه، که‌وابوو ده‌متان بو قورنانه‌ی خویندن پاککه‌نه‌وه.

پیشه‌وا عه‌لیش خوای لی رازیبیت ده‌لیت: (إِنَّ أَفْوَاهَهُمْ طُرُقٌ لِلْقُرْآنِ فَطَبَّيْهَا بِالسَّوَاكِ)^{۳۵} واته: به‌راستی ده‌متان ریگایه بو قورنانه‌ی، که‌وابوو به‌سیواک پاکیبکه‌نه‌وه.

۵- سوننه‌ته روو له‌رووگه (قبلة) بکریت، به‌لام به‌پیوه و له‌کاتی ریگردناو به‌دانیشتن و له‌سهر ته‌نیشتن و به‌پراکشانیس دروسته: خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ (آل عمران: ۱۹۱) واته: نه‌و که‌سانه‌ی به‌پیوه و به‌دانیشتن و له‌سهر ته‌نیشتن و پراکشان یادی خوا ده‌که‌ن.

پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فهرمویت: (إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ سَيِّدًا وَإِنْ سَيِّدَ الْمَجَالِسِ قِبَالَةَ الْقِبْلَةِ)^{۳۶} واته: به‌راستی هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌یه‌کی هه‌یه، گه‌وره‌ی هه‌موو نشتگه‌یه‌کیش به‌رامبه‌ر رووگه‌یه.

۶- خویندنی (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم): خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿فَإِذَا

قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸) واته: گهر ویستت قورنانه‌ی بخوینیت، به‌ر له‌وه په‌نا به‌خوا بگره له‌شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو.

^{۳۴} رواه البيهقي عن علي بن أبي طالب: (۳۸/۱) وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة: (۱۲۱۳).

^{۳۵} رواه بن ماجه، وصححه الالباني في السلسلة الصحيحة: (۱۲۱۳).

^{۳۶} رواه الطبراني عن أبي هريرة، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: (۱۰۷/۳).

۷ - ملکه چبوون و نارامگرتن و ههستکردن بهگه ورهیی ئەو زاتە ی فرمايشته که ی دهخوینیتەوه. خوای گه وره دهفرموی: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الحشر: ۲۱) واتە: ئەگەر ئەم قورئانەمان بۆسەر چیا یەک دابەزاندایە، ئەوا لەترسی خوا بەکزیولی و وردوخاشبوو دەتبینی، ئییمە لەقورئاندا ئەم نمونانە بۆ خەلکی دینینەوه تاوهکو بیربکەنەوهو تییگەن، ههروهها دهفرموی: ﴿وَسِحْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَجْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ (الإسراء: ۱۰۹) واتە: هەر کات قورئانیان بۆ بخوینریتەوه چه ناگه نهوی دهکەن و دهگرین و ئیمانیان زیاتر دهبیئت.

۸ - وردبوونهوهو تیپرامان لهواتای نایهتهکانی: خوای گه وره دهفرموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (محمد: ۲۴) واتە: ئایا ئەوانه بۆ له نایهتهکانی قورئان رانامینن و وردنابنهوه، یاخود ئەوانه قوفل لهسه ر دلایان دراوه. ههروهها دهفرموی: ﴿كَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدَبْرًا ۖ ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (ص: ۲۹) واتە: کتیبیکی پیروژهو بۆ تۆمان {ئە ی پیغه مبه ر (ﷺ)}

دابەزاندوو ه تا له نایهتهکانی رابمینن، خاوه ن ژیری و هۆشیارهکانیش نامۆژگاری لیوه رگرن.

پیشهوا عه لیش خوای لی رازیبیئت ده لیئت: (لا خیر فی عبادة لا فقهة فیها، ولا فی قراءة لا تدبر فیها)^{۳۷} واتە: خیر له به ندایه تیه کدا نییه که تیگه شتنی تیدانه بیئت، ههروهها خویندنه وه یه کیش وردبوونه وه ی تیدانه بیئت.

ئین عه به باسیش خوای لی رازیبیئت ده لیئت: (لأن أقرأ البقرة في ليلة فادبرتها وأرتلها أحب إلي من أن أقرأ القرآن أجمع هذرمة)^{۳۸} واتە: پیم خوشره که سوهرتی (البقرة) له شه و ی کدا

^{۳۷} إحياء علوم الدين، بتخريج الحافظ العراقي: (۲/ ۴۲).

^{۳۸} فضائل القرآن لابن كثير: (۱۵۷).

به تیگه شتنه وه و به جوانی و له سه رخوی بخوینمه وه، له وهی هه موو قورپان به په له بخوینمه وه.

۹- خویندنه وهی قورپان به له سه رخوی و بی په له کردن و، خه تم نه کردنی له ماوهی سی شه و که متردا: خوی گه وره ده فره مووی: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل: ۴) واته: زور به جوانی و له سه رخوی قورپان بخوینمه وه.

پیغه مبه ریش (ﷺ) ده فره مویت: (لا يفقه من قرأ القرآن في أقل من ثلاث)^{۳۹} واته: گه که سیک له ماوهی سی پوژ که متردا قورپان بیخوینمه وه، لیبتینا گات.

۱۰- داواکردنی به زهیی له خوی گه وره له کاتی خویندنی نایه ته کانی به زهیی و په ناگرتن به خوا له سزا کانی له کاتی نایه ته کانی سزادا:

عن عوف بن مالك الأشجعي رضي الله عنه قال: قمتُ مع رسول الله ﷺ ليلةً فقام فقرأ سورة البقرة لا يمرُّ بآيةٍ رحمةٍ إلا وقَّفَ فسألَ ولا يمرُّ بآيةٍ عذابٍ إلا وقَّفَ فعودٌ.^{۴۰} واته: شه ویکیان له گهل پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) نویژ مکرد، سوپه تی (البقرة) ی خویند، کاتی که ده گه یشته نایه تی که له نایه ته کانی به زهیی ده وستا و داوی به زه ییده کرد و کاتی که یشت ده گه یشته نایه تی که له نایه ته کانی سزا ده وه ستا و په نای به خوا ده گرت.

۱۱- خویندن به نوازو ده نکیکی خوشه وه، وه ک پیشت باسما نکرا.

۱۲- وه ستان له کو تایی نایه ته کاندا.

سه بارت به چو نیستی قورپان خویندنی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پرسیار کرا له دایکی ئیمانداران نوم سه له مه - خوی لی رازی بیست - نه ویش فره مووی: کان یقطع قراءته آیه آیه ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ثم يقف، ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ثم يقف.^{۴۱} واته:

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له کو تایی نایه ته کاندا ده وه ستا، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

^{۳۹} رواه أحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه، وصححه الألباني في صحيح أبي داود: (۱۳۹۰).

^{۴۰} رواه أحمد وأبو داود والنسائي، وصححه الألباني في صحيح أبي داود: (۷۷۶).

^{۴۱} أخرجه أبو داود برقم: (۴۰۰۱)، وأحمد في المسند (۳۰۲/۶)، برواه: صحيح الجامع الصغير للألباني: (۵۰۰۰).

الْعَلَمِينَ ﴿ی ده خویند پاشان ده وهستا، ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی ده خویندو پاشان ده وهستا.

۱۳- کار کردن به فرمانه کانی قورئان و دوورکه و تنه وه له قه ده غه کراوه کانی .
 پیغه مبری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: (سَيَخْرُجُ أَقْوَامٌ مِنْ أُمَّتِي يَشْرِبُونَ الْقُرْآنَ كَشْرِبِهِمُ اللَّبَنَ)^۲ واته: له داهاتوودا له ناو ئوممه ته که مدا خه لکانیک پهیدا ده بن قورئان ده خوئنه وه - بیرى لیئاکه نه وه و کارى پیئاکه نه و به سهر زمانیاندا تیده په ریئت - وه ک چون شیر ده خوئنه وه .
 ئین عومهریش خواى لى رازیبیئت ده لیئت : لقد عشتُ برهة من دهرٍ وإنَّ أحدنا يُؤتى الإيمان قبل القرآن وتنزل السورة على محمد (ﷺ) فی تعلم حلالها وحرامها...^۳ واته: ههر یه کیك له ئیمه فیرى باوه ر (الإيمان) ده بوو پیئش ئه وه ی فیرى قورئان بیئت، کاتیک سوره تیك بو موحه ممه د (ﷺ) ده هاته خواره وه فیرى حلال و حرامى ده بووین و له شوینی پیویستدا ده وه ستاین و تیده فکراین.

ئین مه سعودیش خواى لى رازیبیئت ده لیئت: (كَانَ الرَّجُلُ مِنَّا إِذَا تَعَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُجَاوِزْهُنَّ حَتَّى يَعْرِفَ مَعَانِيَهُنَّ وَالْعَمَلِ بِهِنَّ)^۴ واته: ههر پیاویك له ئیمه ده ئایه تی له قورئان له بهر کردایه به سهریدا تیئه ده په ری تا وه کو مانای نه زانیبایه و کارى پیئه کردبایه .

۱۴- گوئیگرتن و بیده نگبوون بو خویندنه وه ی قورئان.

خواى گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ﴾ (الأعراف ۲۰۴) واته: ئه گهر قورئان خوینرا گوئی بو بگرن و بیده نگ بن، به لکو خوا به زه یی پیئانا بیته وه .

^۲ صحیح الجامع للألبانی: (۲/ ۳۴۰).

^۳ رواه البيهقي في سننه: (۵۴۹۶)، والحاكم في المستدرک (۱۰۱) وقال: صحیح علی شرط الشيخین، ووافقه الذهبي، وصححه الهيتمي في مجمع الزوائد: (۱/ ۴۰۴).

^۴ أخرجه الطبري في التفسير وصححه: (۱/ ۷۴، ۸۳)، والحاكم في المستدرک: (۱/ ۵۵۷)، وصححه ووافقه الذهبي.

۱۵- نه بچراندنی خویندن مه گهر پیویست کات:

جایر خوی لی رازیبیت ده لیت: له گهل پیغه مبهری خوادا (ﷺ) چوینه دره وه بو غه زای (ذات الرقاع) له وی پیاو یک ژنی یه کی که له بیباوه رپه کان ده کوژیت، بیباوه رپه کهش سویند ده خوات که وازنه هیئیت تا خوینی یه کی که له هاوه لانی موحه ممه د (ﷺ) ده پڑیت، ده روا به شوینیاندا، پیغه مبه ریش (ﷺ) له شوینی کدا داده به زیت و ده فهرمویت: (من رجل یکلونا)؟ واته: کی پاسه وانیمان ده کات؟ پیاو یک له کوچه رپه کان پیاو یکیش له پشتیوانان هه ستان، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: (کونا بغم الشعب) واته: له دمم ئەم شیوه دا بن، کاتیک گه شتنه ئەوی، کوچه رپه کهه پراکشاو هاوپرکیه ی ده ستیکرد به نوپژ کردن، بیباوه رپه کهش هات و کاتیک زانی ئەوانن، تیریکی تیگرتن و پیکای، ئەویش تیره که ی دهرهینا و نوپژه که ی نه بری تا سی تیری لیدا، پاشان چه مایه وه و کرنوشی برد، پاشان هاوه له که ی بیدار بوویه وه، کاتیک بیباوه رپه که دلنیا بوو که ناسیویانه ته وه هه له ات، کوچه رپه کهش به هاوپرکیه ی وت: (سبحان الله) بوچی بیدارت نه کرد مه وه؟ وتی: له خویندنی سوپه تی کدا بووم چه زم نه کرد بیبرم.^{۴۵}

۱۶- ریزگرتن له قورئانی پیروز:

پیویسته قورئان خوین زور ریز له قورئان بگریت، نه یخاته سه ر زوی و هیچیش له سه ری دانه نییت، خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿٣٧﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ (عبس: ۱۲، ۱۴) واته: (نایه ته کانی قورئان له چه ندین لاپه رهی پیروزدا هه لگیرون، به رزو بلندو پاک و خاوینن).

۱۷- کرنوش بردن له کاتی خویندن یا خود بیستنی نایه تی کرنوش (سجده) دا:

ئەبو رافیع ده لی: له گهل ئەبو هوپه رپه نوپژی شیوانم کرد، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ خویندو کرنوشی تیدا برد، منیش پی موت: ئەم کرنوشه چییه؟ فهرمووی: له پشت ئەبولقاسیمه وه ئەم کرنوشه م بردو وه، به رده و امیش دەبم له سه ری تاده گم به خزمه تی.^{۴۶}

^{۴۵} رواه أبوداود، وحسنه الألباني في صحيح أبي داود برقم: (۱۸۲).

^{۴۶} رواه البخاري: (۷۳۴، ۱۰۲۴، ۱۰۲۸)، ومسلم: (۵۷۸).

تیبینی: ئەم کپنووشبردنه له نووژۆ له ده ره وهی نووژیشدا فهرز نییه، به لکو سوننه ته، چونکه زهیدی کوری ثابت ﷺ ده لی: سوپه تی ﴿وَالنَّجْمِ﴾ م بو پیغه مبه ر ﴿﴾ خویندو کپنووشی تیدا نه برد. ^{۴۷}

پیشه وا عومه ریش ﴿﴾ ده لی: (فمن سجد فقد أصاب ومن لم يسجد فلا إثم عليه، إنَّ الله لم يفرض السجودَ إلا أن نشاء) ^{۴۸} واته: هه ر که سی کپنووش ببات پیکاویتی و هه ر که سی کپنووش نه بات تاوانی له سه ر نییه، خوی گه وه ره فه رزی نه کردو وه ویستی خو مانه.

له سه ر رای به هیزی زانایان پیویستی به ده ست نووژۆ روو له پروگه (قبلة) و، سه لام دانه وه نییه، چونکه نووژ نییه تا ئەمانه ی پیویست بی، ئەوه شی ده لیت نووژ به لگه ی نییه. ^{۴۹}

ژماره شیان (۱۵) (سجدة) یه له (مصحف) دا له کو تای نییه ته که دا نیشانه ی ﴿﴾ بو دانراوه به م شیوه یه ی خواره وه:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ ﴿﴾ (الأعراف: ۲۰۶)

۲- ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ طَوْعًا وَالْأَرْضِ وَظِلْلُهُمْ وَكَرْهًا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ ﴿﴾ (الرعد: ۱۵)

۳- ﴿رَبِّهِمْ تَخَافُونَ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ﴿﴾ (النحل: ۵۰)

۴- ﴿لَلَّذَقَانِ وَحُجْرُونَ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ ﴿﴾ (الإسراء: ۱۰۹)

^{۴۷} رواه البخاري: (۱۰۲۳)، ومسلم: (۵۷۷).

^{۴۸} رواه البخاري: (۱۰۲۷).

^{۴۹} پروانه: المحلى لابن حزم: (۱۱۱/۵)، تمام المنة للألباني: (۲۷۰/۱)، مجموع فتاوي ومقالات بن باز: (۴۰۶/۱).

٥- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ (مريم: ٥٨)

٦- ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ (الحج: ١٨)

٧- ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا آزْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ (الحج: ٧٧)

٨- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ (الفرقان: ٦٠)

٩- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ (النمل: ٢٥)

١٠- ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ (السجدة: ١٥)

١١- ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغَىٰ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ (ص: ٢٤)

١٢- ﴿فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٧﴾ (فصلت: ٣٧)

١٣- ﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ ﴿١٣﴾ (النجم: ٦٢)

١٤- ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ ﴿٢١﴾ (الإنشقاق: ٢١)

١٥- ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ﴿١٩﴾ (العلق: ١٩)

یانزەهیەم: جوړەکانی قورئانخویندنه‌وه:

- ۱- التحقیق: قورئانخویندنه‌وه به‌هیواشی و له‌سه‌رخوویی، له‌گه‌ل تیرپامان و وردبوونه‌وه له‌واتاکانی، به‌رپه‌چاوگرتنی گشت یاساکانی ته‌جوید.^{۵۰}
- ۲- التدویر: شیوازی مامناوهند له‌قورئانخویندنه‌وه، که له‌لایه‌ن زۆرینه‌ی زانایان و قورئانخوینانه‌وه په‌سه‌ندکراوه.^{۵۱}
- ۳- الحَدْر: قورئانخویندنه‌وه به‌خیرایی، له‌گه‌ل رپه‌چاوگرتنی یاساکانی ته‌جویدو (إعراب).^{۵۲}

خویندنه‌وه‌ش به‌هه‌رکام له‌م سی جوړه دروسته‌وه، له‌سایه‌ی نایه‌تی: ﴿وَرَتِّلْ

الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل: ۴۰) جییده‌بیته‌وه.^{۵۳}

ئینولجه‌زه‌ریش له‌(الطیبةُ النشرة) دا ده‌لایت:

^{۵۰} ئەم جوړه خویندنه‌وه‌یه مه‌زه‌به‌ی ئەو خویننه‌رانه‌یه که درێژکردنه‌وه (المدة)‌ه‌کان ته‌واو تیرده‌که‌ن وه‌ک: (ورش) له‌رپه‌گه‌ی (الأزرق)‌ه‌وه، (حمزة) و هه‌روه‌ها (عاصم) له‌هه‌ندی‌ک رپه‌گه‌وه، نمونه‌شیان ئەو خه‌تمه‌ تۆمارکراوه‌یه که‌به (المجود) ناسراون وه‌ک خه‌تمه‌ خاوه‌کانی هه‌ریه‌که‌ له: (الحصري و المنشاوي و عبدالباسط).

^{۵۱} ئەم جوړه‌شیان مه‌زه‌به‌ی ئەو خویننه‌رانه‌ن که درێژکردنه‌وه‌ی (الجائز المنفصل) و (الواجب المتصل) و (العارض للسكون) و ئاسان (اللين) (به‌(٤) جو‌له‌ ده‌خویننه‌وه، وه‌ک: (ابن عامر) و (الكسائي) و ... .

^{۵۲} ئەم جوړه‌ش مه‌زه‌به‌ی ئەو خویننه‌رانه‌ن که درێژکردنه‌وه‌ی (الجائز المنفصل) به‌(٢) جو‌له‌ ده‌خویننه‌وه وه‌ک: (قالون) و (ابن كثير) و (أبو عمرو) و (أبو جعفر) و (يعقوب) و (ورش) له‌رپه‌گه‌ی (الأصبهاني)‌یه‌وه.

بپروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل: ٣٢٠-٣٣١، تيسير علم التجويد ل: ٢٢-٢٥، نهاية القول المفيد ل: ٢٨-٣٠.

^{۵۳} هه‌ندی‌ک له‌زانایان پله‌ی (الترتيل) به‌پله‌یه‌کی سه‌ره‌به‌خۆ له‌دوا‌ی پله‌ی (التحقیق)‌ه‌وه‌ داده‌نن و خویندنه‌وه‌ش له‌هه‌ردو‌وکیاندا به‌هیواشی و له‌سه‌رخوویه، به‌وه‌ لیکیان جیاده‌که‌نه‌وه‌ که‌ده‌لین (التحقیق) بۆ فیربوونه، چونکه‌ شیوازیکی خاوتره‌و یاساکانی ته‌جوید باشت‌ر تیانیاندا جیبه‌جیده‌کریت، به‌لام (الترتيل) ئەو شیوازه‌یه که خویننه‌ر دوا‌ی فیربوونی قورئان له‌سه‌ری به‌رده‌وام ده‌بیته‌.

^{۵۴} طيبة النشرة في القراءات العشر ل: ٣٦.

وَيُقْرَأُ الْقُرْآنُ بِ : التَّحْقِيقِ مَعَ
حَدْرٍ وَتَدْوِيرٍ، وَكُلُّ مُتَّبِعٍ
مَعَ حُسْنِ صَوْتٍ يَلْحُونُ الْعَرَبِ
مُرْتَلًّا مُجَوِّدًا بِالْعَرَبِيِّ.

(الرَّمْزَمَةُ): قورپانخوین له به رخویه وه و به دهنگیکی نزم قورپان بخوینیت به شیویه که نه وانه ی دورویه ری به باشی نه بیستن. نه مجوره هندی له زانایان باسیان لیوه کردوه و ده لاین به شیکه له شیوازی (الحدر)°.

(الهدرمة) یان (الهد): خویندنه وه ی قورپان زور به خیرایی به جوړیک که خوینه نه توانیت ره چاوی یاساکانی ته جویدو تیرامان له نایه ته کان بکات. بویه زانایان به پشتبستن به چنده به لگه یه که نه مجوره خویندنه به دروست نازانن، له وانه:

جَارِيكِيَانِ پِيَاوِيكِ دَيْتِه لاي نِيْبِن مِه سَعُوْدِ وَ پِيِي دَهْلِي: مَن سُوْرَه تَه كَانِي
(المفصل)° له يه ك رَكَتَا دَه خُوِيْنِم. نِيْبِن مِه سَعُوْدِيْش خُوَاي لِي رَا زِيْبِيْتِ دَه لِيْتِ:

هَذَا كَهَذَا الشَّعْرُ !! لَقَدْ عَلِمْتُ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ بِهِنَّ سُورَتَيْنِ فِي رَكْعَةٍ.° واته: وه كه له به ركردن و خویندنه وه ی شیعر !! مَن دَلْنِيَامِ كِه پِيْنِغِه مَبَهْرِي خُوَا (ﷺ) دوو له و سوپه تانه ی - كه له كورتی و دريژيدا له يه كه وه نزيكبون - له يه ك رَكَتَا دَه خُوِيْنِد.

°° پروانه: نهاية القول المفيد في فن التجويد للشيخ محمد نصر ل ٢٨.

°٦ واته: له سوپه تی (الحجرات) وه تا كوټايی سوپه تی (الناس) ه.

°٧ متفق عليه: البخاري: (٧٧٥)، ومسلم: (٢٠٤).

دوانزه یه م: هه له کردن (اللحن):

(اللحن) له زمانه وانیدا: هه له و لادان له راستی.

له زار او ه شدا: هه له یه که له نا کاو توشی و ته (لفظ) ده بیئت و هه ندی جار و اتاو مانا و

هه ندی جاریش یاساکانی خویندنه وه تیکده دات.

ئه مییش ده بیئت به دوو به شه وه:

یه که م: (اللحن الجلی) هه له ی ئاشکرا:

هه له یه که له نا کاو توشی و شه ده بیئت و یاساکانی خویندنه وه و شیوازی و شه که

تیکده دات، جا مانای و شه که بگوریت یان نا. بویه ئه م ناو ه شی لینراوه، چونکه

شاره زایان و که سانی تریش به ئاشکرا هه سستیپیده که ن.

ئه مجوره هه له یه له و شه و، پیت و، جووله و (حرکات)، زهننه دا پرووده دات:

ا- له پیتدا که سی شیوه ی هه یه:

۱- گورینی پیتیک به پیتیکی تر، وه ک:

گورینی ﴿صِرَاطٌ﴾ بۆ (صرات) (مانا ناگوریت)

یان ﴿وَأَصْرُوا﴾ بۆ ﴿وَأَسْرُوا﴾ (مانا دهگوریت)

۲- زیادکردنی پیتیک بۆ و شه که، وه ک:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ بکریت به (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) (مانا ناگوریت)

﴿وَلْتَسْأَلُنَّ﴾ بکریت به (وَلَا تُسْأَلُنَّ) (مانا دهگوریت)

۳- که مکردنه وه ی پیتیک له و شه که، بۆ نمونه: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى﴾

بکریت به (إذا جاءت الطامة الكبرى)

ب- له و شه دا ئه مییش سی شیوه ی هه یه:

۱- گورینی و شه یه که به و شه یه کی تر، بۆ نمونه: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ به ﴿وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بخوینریتته وه.

۲- زیادکردنی وشهیهك لهئایهتیکدا، وهك: ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾^ط بکریت به (أو تحریر

رقبة مؤمنة)

۳- کهمکردنی وشهیهك لهئایهتیک، وهك: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾^ج

بکریت به (ولله ما في السموات والأرض).

ج- لهجوولهو (حرکات) زهنه‌دا: گۆرینی (ضمّة) به (فتحة) وهك:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بگۆریت بؤ(الحمد لله) یان بؤ (الحمد لله). (مانا ناگۆریت)

﴿أَنْعَمْتَ﴾ بگۆریت بؤ (أَنْعَمْتُ) (مانا ده‌گۆریت)

* حوکمی (اللعن الجلي): ئەمجۆره (لحن) ه به‌تیکپرای ده‌نگی زانایان چه‌پامه‌و ئەگەر به‌ئەنقەست بکریت خاوه‌نه‌که‌ی له‌دوا پۆژدا سزا ده‌دریت، هه‌روه‌ها له‌کاتیکیشدا ئەگەر نه‌زان بی‌ت و که‌مه‌تەرخه‌مییکات له‌هه‌ولێ فی‌ربووندا، به‌لام ئەگەر لیبی تیکچوو، یان له‌پیناوی فی‌ربووندا ئەو هه‌لانه‌ی کرد به‌تاوان بۆی نانسریت.

دووم: (اللعن الخفي) ههلهى شاراوه: ههلهيهكه لهناكاو توشى وشه دهبيت و ياساكانى خويندنهوه تيكدهدات، بهلام مانا ناگورپت. دهكرپت بهدوو بهشهوه:

أ- بهشيكي خوينه رانى قورپان بهگشتى هستيپيدهكهن، وهك وازهينان له تيههلكيش (الإدغام) و شاردنهوه (الإخفاء) و ناشكراكردن (الإظهار) و ... هتد.

ب- بهشيكيشى قورپانخوينى تهواو شاره زانهبيت كهسيتر هستى پيناكات. وهك: زور دووباره كردنهوهى پيتى (ر)، گهوره كردنى پيتى (ل) لهكاتيكداهوى بچووكبيت، زياده رويى له مينگهكان، كه موزياد كردنى دريژكردنهوهكان ... هتد. بويه ئەم ناوهشى ليئراوه، چونكه تهنهها كهسانى شاره زاو ليها توو هستى پيدهكهن و لاي خهلكانى تر شاراويه.

* حوكمى (اللعن الخفي): زانايان ههنديكى بهحهرام و ههنديكى تريشيان به(مكروه)ى ده زانن، بهلام بهراى بههيزى زانايان تهنهها لهسه رئه و كهسانه حهرامه كه تواناى فيربوونيان ههيه و كه متهرخه من.^{٥٨}

---

^{٥٨} بپروانه: الروضة الندية شرح متن الجزرية: (٣٣ / ٢) محمود بن محمد عيد المنعم بن عيد السلام العبد، حق التلاوة ل ٦٥-٦٧.

به شی دووهم

په ناگرتن (الإستعاذة) و ناوی خوا هینان (البسْملة)

یه کهم- په ناگرتن (الإستعاذة):

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

(النحل: ۹۸) واته: گهر ویستت قورنان بخوینیت، له شهیتانی نه فرین لیکراو په نا بگره به خوا.

شیوه کانی:

۱- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

۲- أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

خوای گه وره ده فهرموی:

﴿وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (فصلت: ۳۶)

۳- أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.

۴- أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ.^۹

(هَمِّهِ) واته: شیتتی و خنکاندنې، (نَفْخِهِ) واته: پوزو خو به گه وره زانینی، (نَفْثِهِ)

واته: شیعو هونراوه ی.

شوینی خویندنې: خویندنې (الإستعاذة) پیش خویندنې قورنای پیروزه، به شیک

نییه له قورنایان، به لام شیوازی یه کهم لای تیکرای زانایان په سه ندرکراوه.

حوکمی (الإستعاذة): وتنی له لای زوربه ی زانایان (الجمهور) سوننه ته، هندیکیش

ده لاین (واجب) نهرکه، چونکه خوای گه وره فرمانی پیکردووه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸)

^۹ رواه أبو داود والترمذي وصححه الألباني في مشكاة المصابيح: (۲۷۰/۱).

بەرزکردنەووەو نزمکردنەووەی دەنگ لەکاتی خویندنی (الإستعاذة)دا:

لەم کاتانەى خوارەوهدا (الإستعاذة) بەدەنگى بەرز دەخوینریت:

۱- ئەگەر قورئانخوین بەدەنگى بەرز قورئان بخوینیت و کەسیكى دیکە گوێى لیبگریت.

۲- لەکاتی فیرکردن و وتنەووەى قورئانى پیرۆزدا.

۳- لەدەستپیکردنى قورئان خویندنى بەکۆمەلدا.

لەم حالەتانەى خوارەوهدا بەدەنگى نزم دەخوینریت:

۱- لەنوێژکردندا، نوێژى تاك بىت یاخود بەکۆمەل.

۲- کەسیک تەنها بۆ خوێ قورئان بخوینیت، خویندنهکە بەدەنگى بەرز بىت یا

نزم.

۳- لەکۆپى قورئان خویندنى بەکۆمەلدا، بەمەرجیک یەکەم خوینەر نەبىت.

دووه م - ناو هیئانی خوا (البَسْمَلَة):

تهنایا یهك شیوهی ههیه كه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾^۵، پِیش قورئان خویندنه.

حوكمی خویندنی له نیوان سوپه ته كانی قورئانی پیروژدا:

حوكمی خویندنی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نیوان زانیاندا (په حمه تی خویان لیبیت)

جیاوازی ههیه، ئەمەش لەسەر بناغە ی ئەوهی كه ئایا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وهك

ئایه تیك له قورئان دادەنریت یاخود نا، ئەمەش كورته ی بۆچوونه كانیانه:

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ئایه تیك له گشت سوپه ته كان دادەنریت تهنایا

سوپه تی (التوبة) نه بییت، كه وابوو لهسەر ئەم رایه خویندنی له نیوان سوپه ته كاندا
ئەركه (واجب) ۵، ئەمە رای پِیشه وا شافیعییه په حمه تی خوی لیبیت.

۲- ئایه تیکی سه ره خویه و بۆ پیروژی و سوپه ته كانه لهیه كتر جیا ده كاته وه، له م
دیده وه خویندنی چا كه (مُستحبّ)، پِیشه وا ئەحمه دی كورپی حه نبه ل و عه بدوللای
كورپی ئەلمو بارهك و توێژهره وانی مه زه به ی ئەبو حه نیفه و فه رمووده ناسان و
شه یخولئیسلا م ئیبنوته یمییه و ئیبن بازو ئیبن عوسه یمیینه په حمه تی خویان لیبیت،
ئەم تیروانی نه یان ههیه.^۶

۳- ئایه تیكه تهنایا له سوپه تی (الفاتحة) دا.

۴- ئایه تیك نییه له قورئانی پیروژ، هه روهك پِیشه وا مالیک و ئەبو حه نیفه په حمه تی
خویان لیبیت ئامازهی بۆ ده كهن.

^۶ پروانه: مجموع الفتاوى (۲۲/۴۰۶)، تفسیر العلامة محمد العثيمين: (۲/۴)، ته فسیری رامان:

ئەحمه د كا كه محمود ل ۶.

تیبینی:

۱- هه موو زانا یان یه کدهنگن که ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به شه ئایه تیکه له سوپه تی (النمل)^{۶۱} و، ئایه تیش نییه له سوپه تی (التوبة).

۲- خویندنی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له نیوان سوپه ته کاندایه ریوایه تی (حفص) له (عاصم) هوه، (واته: نه وهی که نه مپو ده خوینینه وه) پیویسته (واجب).

شیوازه کانی خویندنی (الإستعاذة) و (البسمة) له کاتی قورپان خویندندا:

- ۱- جیا کردنه وهی ههرسیکیان (الإستعاذة - البسمة - سوپه ته که) له یه کدی.
- ۲- گه یاندنی یه کهم (الإستعاذة) به دووه مه وه (البسمة) و جیا کردنه وهی دووه له سیییم (سوپه ته که).
- ۳- جیا کردنه وهی یه کهم (الإستعاذة) و گه یاندنی دووه (البسمة) به سوپه ته که وه.
- ۴- خویندنه وهی ههرسیکیان به سه ره یه که وه.

شیوازه کانی خویندنی (البسمة) له نیوان سوپه ته کاندایه جگه له نیوان (الأنفال) و (التوبة) سیان:

- ۱- جیا کردنه وهی ههرسیکیان له یه کتر، واته: وهستان له سه ره کۆتای سوپه ته که وه پاشان وهستان له سه ره (البسمة) و پاشان ده ستپیکردن به سوپه تی دووه.
- ۲- جیا کردنه وهی یه کهم و گه یاندنی دووه به سیییم مه وه، واته: وهستان له سه ره کۆتای سوپه تی پیشوو، پاشان گه یاندنی (البسمة) به سه ره تایی سوپه تی داهاتوو وه.

۳- گه یاندنی ههرسیکیان پیکه وه.

به لأم پرووی چوارهم دروست نییه، واته: گه یاندنی کۆتای سوپه تی پیشوو به (البسمة) وه پاشان وهستان له سه ره (البسمة) و پاشان ده ستپیکردن به سوپه تی

^{۶۱} ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (النمل: ۳۰).

دووه م، چونکه شوینی (البسمله) سه ره تای سو په ته نه ک کۆتایی .
ههروه ها شیوه کانی خویندنی نیوان (الأنفال) و (التوبة) ش سیانن:
۱- وهستان - بهه ناسه وه - (الوقف) له سه ر ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و

پاشان خویندنی ﴿بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ به بی (بَسْمَلَة).

۲- گه یان دن (وصل) ی هه ردووکیان ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ

وَرَسُولِهِ...﴾

۴- وهستان - به بی هه ناسه - (السکت) له سه ر وشه ی ﴿عَلِيمٌ﴾ پاشان خویندنی

﴿بَرَاءَةٌ...﴾

به‌شی سییه‌م

جی‌ده‌نگی پیته‌کان (مخارج الحروف)

ئه‌م به‌شه به‌گرنگترین به‌شه‌کانی ته‌جوید داده‌نریت بویه پیوسته قورئان خوین

گرنگیه‌کی ته‌واوی پییدات ئه‌ویش به:

- ۱- راستکردنه‌وه‌ی جی‌ده‌نگی پیته‌کان.
  - ۲- پی‌دانی سیفه‌تی پیته‌کان.
  - ۳- راهینانی زمان و دم تاوه‌کو ده‌بیته خو له‌و که‌سه‌دا.
- هر بویه ئیبنولجه‌زهری ده‌لیت:

إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمٌ   قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْلَىٰ أَنْ يَعْلَمُوا
مَخَارِجَ الْخُرُوفِ وَالصَّفَاتِ   لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ

پیناسه‌ی جی‌ده‌نگ (المخرج):

بریتیه له‌شوینی ده‌رچوونی پیته‌کان له‌کاتی ده‌ربریناندا، یا ئه‌وشوینه‌ی که‌ده‌نگی پیته‌که تئیدا کۆتاییدیت و به‌هویه‌وه له‌پیته‌کانی تر جوداده‌بیته‌وه. جی‌ده‌نگه‌کانیش دوو جوړن:

- ۱- جی‌ده‌نگی دیاریکراو (المخرجُ المحقق): ئه‌و جی‌ده‌نگه‌یه که‌پشت ده‌به‌سئیت به‌به‌شیکی دیاریکراو له‌به‌شه‌کانی گه‌روو یا زمان یا هه‌ردوو لیو.
- ۲- جی‌ده‌نگی خه‌ملینراو (المخرج المقدر): ئه‌و جی‌ده‌نگه‌یه که‌ پشت به‌شوینیکی دیاریکراو نابه‌سئیت و له‌وه‌وایه پیکهاتوو که‌له هه‌ردوو بو‌شایی گه‌روو دم دایه، هر بویه قبولی زیادکردن و که‌مکردن ده‌کات، ئه‌م جی‌ده‌نگه هه‌رسی پیته‌کانی دریزکردنه‌وه (المدی) لیوه ده‌رده‌چییت.

چۆنیتی دۆزینه‌وه‌ی جی‌ده‌نگ:

بۆ دۆزینه‌وه‌ی جی‌ده‌نگی هه‌ر پیتیک له‌پیته‌کان، (سکون) زهننه یان (شدة) یه‌ک به‌ده به‌پیته‌که‌و له‌پاش هه‌مزیه‌کی جولاو (متحرک) هوه بیخوینه‌ره‌وه، له‌هه‌ر شوینیکیدا پیته‌که کۆتایی هات ئه‌وه جی‌ده‌نگی پیته‌که‌یه.

نمونه: بۇ دۆزىنەۋەى جىدەنگى پىتى (ب) دەلّين: (أَب)، كهواته جىدەنگى پىتى (ب) ھەردوو لىۋە.

بەلام بۇ دۆزىنەۋەى جىدەنگى پىتەكانى درىژكردەنەۋە (المدّ) پىتتىكى (فتحة) دار بخەرە پىش پىتى (ألف) و، پىتتىكى (ضمّة) دارىش بخەرە پىش پىتى (و)، ھەرۋەھا پىتتىكى (كسرة) دارىش بخەرە پىش پىتى (ي). بۇ نمونه: قال، يقول، قيل.

پىتەكانى زمانى ەرەبى (الهجائي): دەبن بەدووبەشەۋە:

۱- پىتە سەرەكەكان: كه لەسەر راي زۆرىنەى زانايان ژمارەيان (۲۹) پىتە، بۆيە (الطبيبي) دەلّيت:

وَعَدَّةُ الْحُرُوفِ لِلْهَجَاءِ تِسْعٌ وَعَشْرُونَ بِأَلَا امْتِرَاءٍ ٦٢.

(أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ك، ل، م، ن، ه، و، لا، ٦٣، ي).

۲- پىتە لاۋەكەكان: برىتتە لەۋپىتتەنى كەلەنىۋان دوو مەخەرەجدا دەردەچن و، لەنىۋان دوو پىتدا دەخوینرىنەۋە، ژمارەيان ھەشت پىتە، بەلام دوانيان پەيۋەندىان بە رىۋايەتى (حفص) ۋە نىيە بۆيە باسيان لىۋە ناكەين:

أ- ھەمزەى ئاسانكراۋ (الهمزة المُسهلة): لەنىۋان ھەمزەۋ ئەلىفدا دەخوینرىتەۋە،

ۋەك ھەمزەى دوۋەمى وشەى ﴿ءَاعْجَمِي﴾ (فصلت: ٤٤)

ب- ئەلىفى لاركراۋ (الألف الممالة): لە نىۋان ئەلىف و يائدا (ھاوشىۋەى پىتى ى)

دەخوینرىتەۋە تەنھا لەم وشەيەدا ھاتوۋە: ﴿حَجْرُهَا﴾ (ھود: ٤١)

٦٢ المفيد في علم التجويد شهاب الدين أحمد بن أحمد بن بدرالدّين بن إبراهيم الطّبيبي ل ٤ .

٦٣ مەبەست لە (لا) لىرەدا پىتى ئەلىفە كە ھەمىشە زەننەدارەۋە پىشەۋەى (مفتوح) ھ، لەزمانى ەرەبىشدا پىتى زەننەدار ناكەۋىتە سەرەتاۋە بەلكو پىۋىستى بەپىتتىك ھەيە بكةۋىتە پىشەۋە، جا زانايانى زمان (لغة) پىتى لاميان لەپىشەۋەى داناۋە، لەبەر ئەۋەى پىتى ئەلىف خزمەتتىكى زۆرى پىشكەش بەپىتى لامى زەننەدارى ئاساندىن (تعريف) كىردوۋەۋ پىۋىستە ئەمىش خزمەتتىك بەپىتى ئەلىف پىشكەشبات. (وانەكانى دكتور ائىمن سويد).

ج- ئەلیفی گەورە (الألف المفخمة): ئەو ئەلیفەیه که بەگەورەبی دەخوینریتەوه،
ئەویش کاتیک بەدوای پیتیکی بەرزدا هات، وهك: ﴿الطَّامَّةُ﴾، ﴿خَلِدُونَ﴾.

د- لامی گەورە (اللام المفخمة): ئەویش لەوشەیی پیرۆزی (الله) دا. وهك: ﴿عَبْدٌ

﴿قَالَ اللَّهُ﴾، ﴿قَالَ اللَّهُ﴾

ه- نون و (تنوین) ی شاراو: بەهۆی تیکەلبونیان لەگەڵ پیتی دوای خوێان دەبنە

پیتیکی ناتەواوو لاوهکی. وهك: ﴿كُنْتُمْ﴾، ﴿تَنْظُرُونَ﴾

و- میمی شاراو: ئەگەر زەننەداربیت و بەدوایدا پیتی (ب) هاتبیت وهك: ﴿أَنْبِئِهِمْ

﴿بِأَسْمَائِهِمْ﴾ (البقرة: ۲۳)

سوود: لە راستیدا پیناسەیی پیتە لاوهکیەکان بەسەر (لامی گەورە، نونی زەننەدار
(تنوین)، میمی شاراو) دا جیبەجی ناییت، چونکه نه له نیوان دوو جیدەنگدا
دەردەچن، نه له نیوان دوو پیتدا دەخوینرینەوه، بەلکو پیتی لام تەنھا بەگەورەیی
دەخوینریتەوه، مینگەیی هەردوو پیتی نون و میمیش جیدەنگیان که پووە
(الخیشوم).^{۶۴}

^{۶۴} پروانه: نهایه القول المفید ل ۵۰.

ژماره‌ی جیده‌نگه‌کان:

له‌سه‌ر رای زۆرینه‌ی قورنانه‌خوینان (جمهور القراء) جیده‌نگی پیته‌کان حه‌قده جیده‌نگن که‌پییان ده‌گوتریت: (جیده‌نگه تاییه‌ته‌کان)، ئەم بو‌چوونه‌ش له‌لایه‌ن خه‌لیلی کورپی ئەحمه‌دی ئەلفه‌پراهیدی و ئیبنولجه‌زه‌ری (په‌حمه‌تی خویان لیبیت) په‌سه‌ند کراوه.

ئیب‌نولجه‌زه‌ری له‌پیشه‌کیه‌که‌یدا ده‌لیت:

مَخَارِجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةٌ عَشْرٌ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مِنْ اخْتِبَرُ.

خوینه‌ری به‌رین، ئەم حه‌قده جیده‌نگه تاییه‌تانه به‌سه‌ر پینج جیده‌نگی گشتیدا

دابە‌شده‌بن، که ئەمانه‌ن:

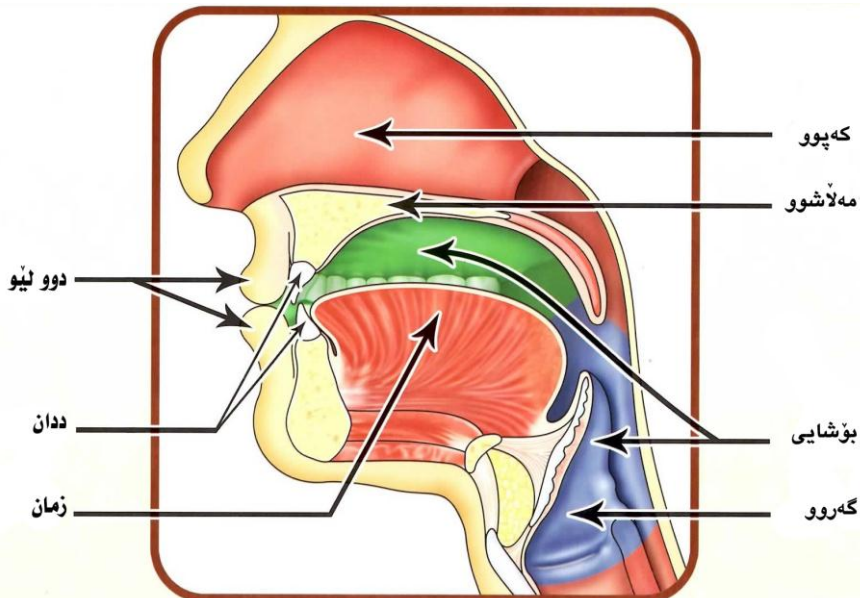
۱- هه‌ردوو بو‌شایی گه‌روو دهم (الجوف) (یه‌ك جیده‌نگ)

۲- گه‌روو (الحلق) (سی جیده‌نگ)

۳- زمان (اللسان) (ده جیده‌نگ)

۴- هه‌ردوو لیو (الشفتان) (دوو جیده‌نگ)

۵- که‌پوو (الخیشوم) (یه‌ك جیده‌نگ)

جیدہنگی یه کهم: ههردوو بۆشایی گهروو و دهم (الجوف)

بریتیه له بۆشایی گهروو و دهم، که پیتهکانی درێژکردنهوه (المدّ) لهخۆدهگریت و ئەمانه ن:

- أ- (ئەلیف) ی زهنه دار پیتی پیشهوهی سهری (فَتْحَة) هه بیّت، وهکو: (قَالَ).
- ب- (واو) ی زهنه دار پیتی پیشهوهی بۆری (ضَمَّة) هه بیّت، وهکو: (يَقُولُ).
- ج- (ی) ی زهنه دار پیتی پیشهوهی ژیری (كَسْرَة) هه بیّت، وهکو: (قِيلَ).

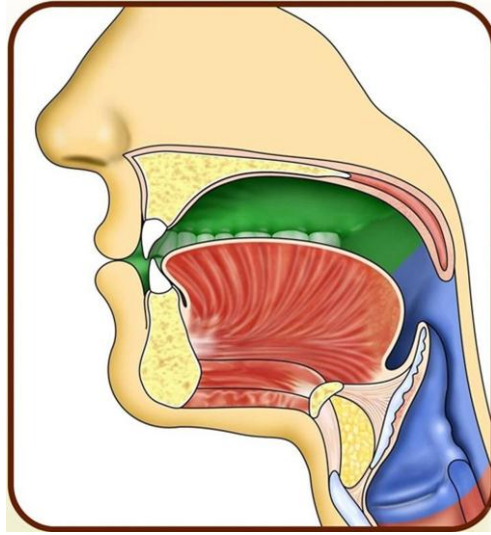
ئهم سی پیتەش له هه ریه ک له م وشانه دا کۆبونه ته وه:

﴿أُوذِينَا﴾ (الأعراف: ۱۲۹)، ﴿نُوحِيهَا﴾ (هود : ۴۹)، ﴿ءَاتُونِي﴾ (الكهف: ۹۶).

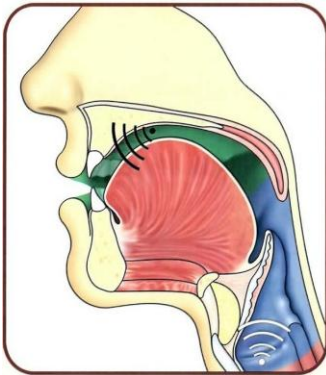
ئهم جیدهنگهش (تقدیری) خهملینراوه شوینیکی دیاریکراوی نییه و ههردوو بۆشایی گهروو و دهم دهگریتهوه، به پیته ههوا ییه کان (الحروف الهوائیه) یش ناوده برین، چونکه به کۆتایی هاتنی ههوا له دهمدا کۆتاییان دیت، هه ر بۆیه شیایوی زیادکردن و که مکردنیشن.

ئیبینولجه زه ری ده لیت:

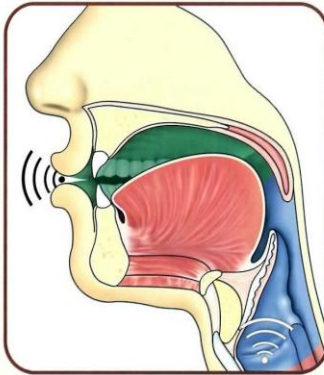
فَأَلِفُ الْجَوْفِ وَأُخْتَاهَا وَهِيَ حُرُوفٌ مَدٌّ لِلْهَوَاءِ تَنْتَهِي.

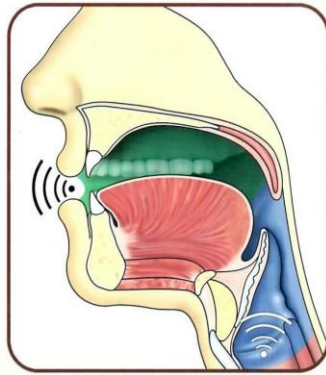
جیدہ نگی (الجوف) کہ بہ شین و سہوز رہ ننگراوہ

یای مہدی

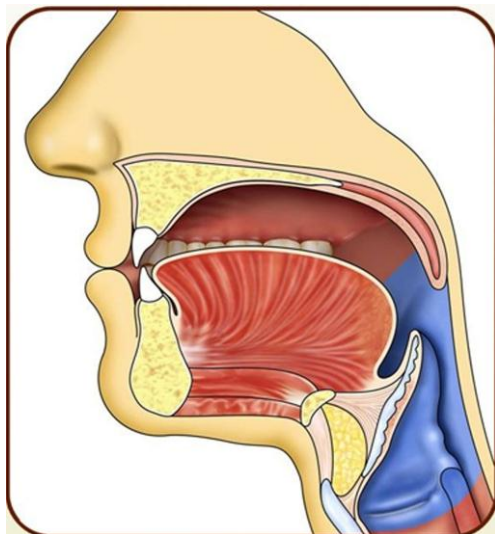
واوی مہدی

ٹہلیفی مہدی

جیدہنگی دووہم: گہروو (الحلق)

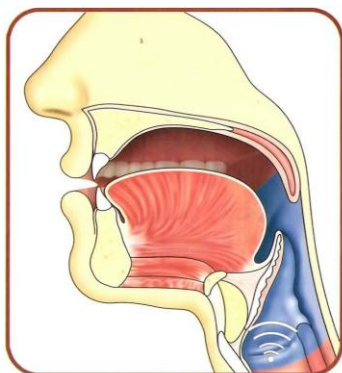
له گہروودا سی جیدہنگ بو شہش پیت ہہیہ:

جیدہنگی گہروو بہشین دیاریکراوہ

۱- دوورتینی گہروو (أقصى الحلق): (کہلہ سنگہوہ نزیکہ)، ہہردوو پیتی (الهمزة: ۴) و (۵) لیڈہردہچیت، بہلام جیدہنگی (۶) دوورترہ له جیدہنگی (۵).

نمونہ: ﴿أَحَدٌ﴾، ﴿هَتُوْلَاءَ﴾، ﴿سُبُلٌ﴾، ﴿كَالْعِهْنِ﴾، ﴿وَرَحْمَةٌ﴾

۱ - دوورتینی گہروو: ناوچہی دہنگہ ژئیہکان

مہخرہجی (الهمزة) و (الهاء)

پیتی (۵) پیش دہردہچیت
بہکردنہوی بہشیکی
دہنگہ ژئیہکان

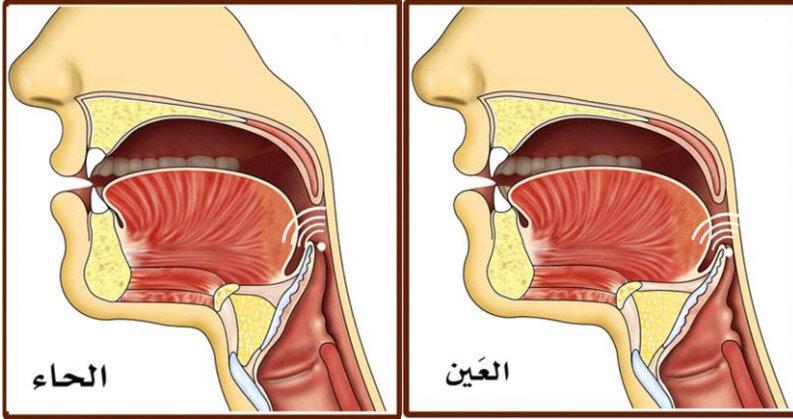
ہہمزہی بزواویش دہردہچیت
بہکردنہوی دہنگہ ژئیہکان

ہہمزہی زہنتہدار دہردہچیت
بہداختنی دہنگہ ژئیہکان

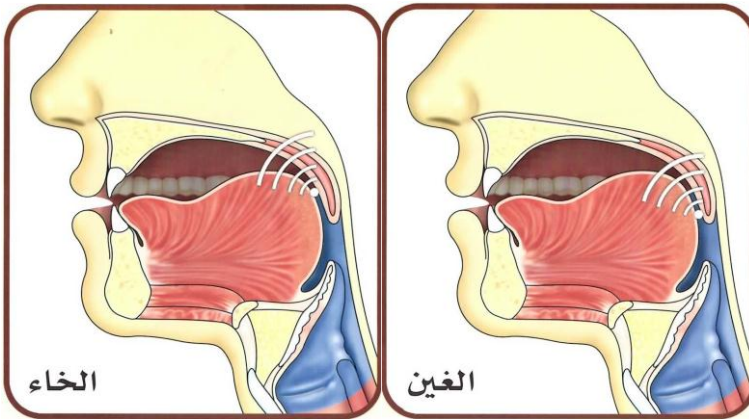
۲- ناوه‌پراستی گه‌روو (وسط الحلق): که‌ه‌ردوو پیتی (ع) و (ح) ی لی‌ده‌رده‌چی‌ت، به‌لام جی‌ده‌نگی (ع) دو‌ور‌تره له‌جی‌ده‌نگی (ح).

نمونه: ﴿وَعُيُونٌ﴾، ﴿يَعْلَمُونَ﴾، ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾، ﴿حَصْحَصَ﴾.

۳- نزیک‌ترینی گه‌روو (أدنى الحلق): که‌له‌ده‌مه‌وه نزیکه) و هه‌ردوو پیتی (غ) و (خ) ی لی‌ده‌رده‌چی‌ت، به‌لام جی‌ده‌نگی (خ) له‌ده‌مه‌وه نزیک‌تره وه‌ک له‌جی‌ده‌نگی (غ).

نمونه: ﴿يَغْشَى﴾، ﴿تَخَشَّى﴾.

ئینول‌جه‌زه‌ری سه‌باره‌ت به‌پی‌ته‌کانی گه‌روو ده‌لی‌ت:

تُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنٌ حَاءٌ

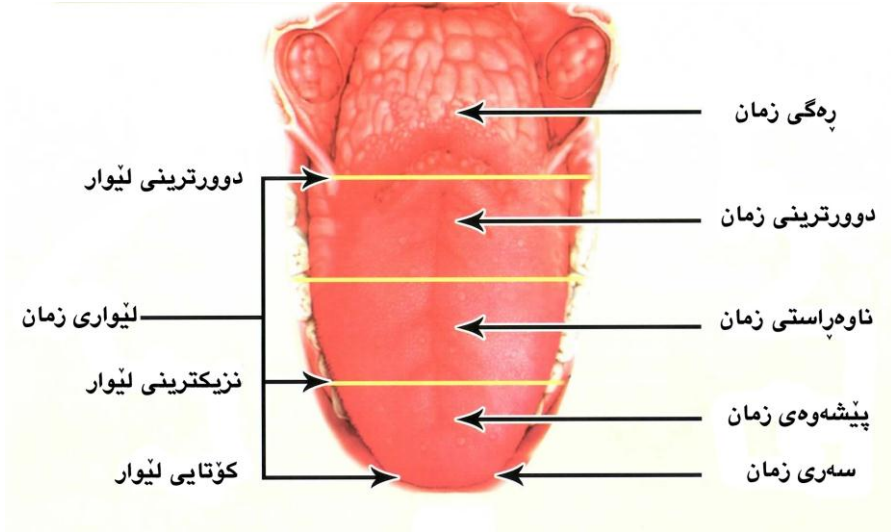
.....

تُمَّ لَأَقْصَى الْحَلْقِ هَمْزٌ هَاءٌ

أَدْنَاهُ عَيْنٌ خَاوُهَا.....

جیدەنگی سییەم: زمان (اللسان)

زمان و بەشەکانی:

کەواتە زمان بەگشتی دەبیّت بە چوار بەشەوہ:

- (١) دوورترینی زمان: دوو جیدەنگی بو ھەردوو پیتی (ق، ک) تیدایە.
- (٢) ناوەرپاستی زمان: یەك جیدەنگی بو ھەرسی پیتی (ج، ش، ی) تیدایە.
- (٣) قەراخی زمان: دوو جیدەنگی بو ھەردوو پیتی (ل، ض) تیدایە.
- (٤) پیشەوہی زمان: پینچ جیدەنگی کە یازدە پیت لەخۆ دەگریت.^{٦٥}

جیدەنگە تاییبەتەکانی زمانیش (١٠) جیدەنگن و (١٨) پیت لەخۆ دەگرن:

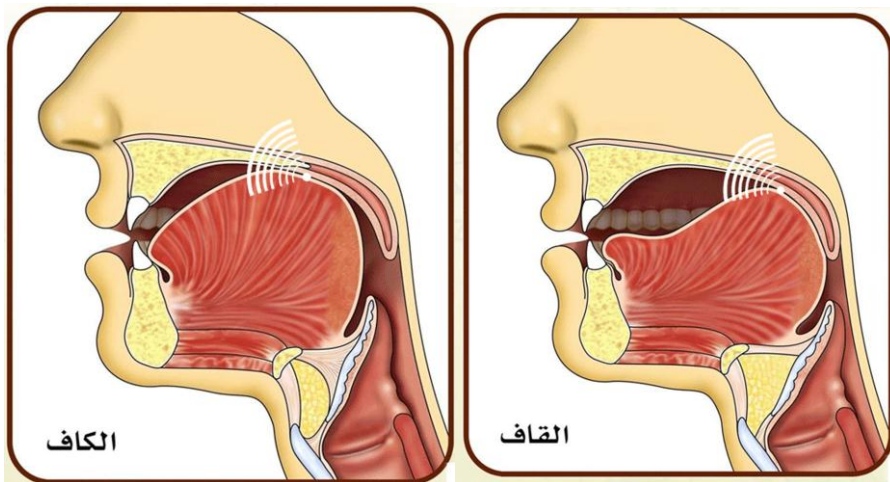
١- دوورترینی زمان (أقصى اللسان): (کە لەگەر و وەوہ نزیکە) لەگەڵ ئەو بەشە

کە بەرامبەر بەتەئەسما نەو دەم، ئەم جیدەنگەش پیتی (ق) ی لیدەر دەچیت.

^{٦٥} تیسیر الرحمن ل: ٥٤.

۲- دوورترینی زمان (أقصى اللسان) که میک پیش جیدهنگی (ق) له گهل ئه و به شهی به رامبهریه تی له ناسمانه ی دهم، ئه م جیدهنگه ش پی تی (ک) ی لی دهرده چیت. که واته پی تی (ق) له گه رووه وه نزیکه و له دهمه وه دووره، پی تی (ک) یش له گه رووه وه دووره و له دهمه وه نزیکه.

نمونه: ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿يَكْفُرُكَ قَلِيلاً﴾، ﴿يُدْرِكُكُمْ﴾.

ئینولجه زهری له باره ی ئه م دوو پی ته وه ده لی ت:

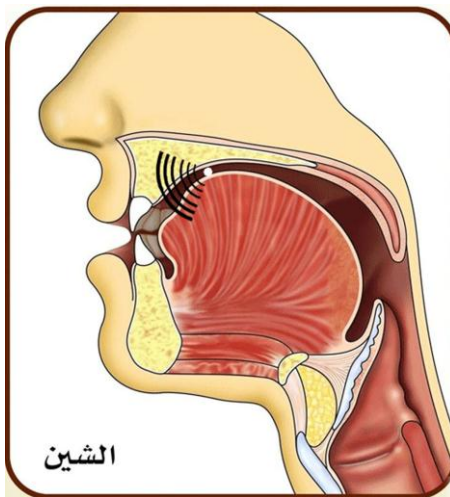
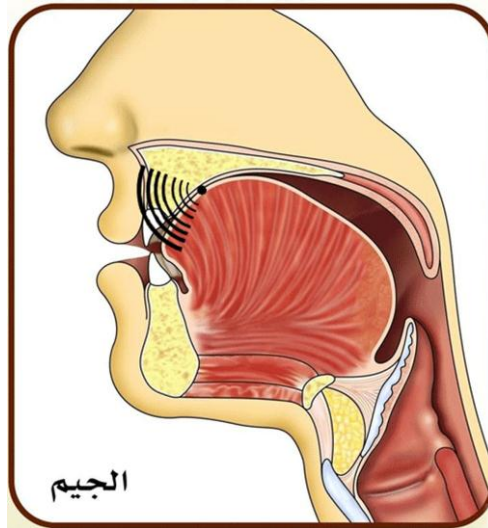
أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقَ ثَمَّ الْكَافُ

.....وَالْقَافُ

.....

.....أَسْفَلُ

۲- ناوه‌پرستی زمان (وسط اللسان) له‌گه‌لْ ئەو به‌شە‌ی به‌رام‌به‌ریه‌تی له‌ئاسمانه‌ی دەم، ئەم جێده‌نگه‌ش سی پیتی لێ‌ده‌رده‌چی‌ت: (ج) و (ش) و (ی) گه‌ر درێژ‌کرد‌نه‌وه (المدّ) نه‌بی‌ت. ﴿أَجْتَتَّ﴾، ﴿شَطَطًا﴾، ﴿وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

..... وَالْوَسْطُ فَجِيمُ الشَّيْنِ يَا .....

تیبینی:

یه کهم: مه بهست له پیتی (ی) لیږه دا: پیتی درې ژکړدنه وه (المدّ نه بیټ، به لکو بزواو (متحرک) یان (ساکن) زه ننه دار بیټ و پیشه وه ی ژیر (کسرة) ی نه بیټ.

﴿يَعْلَمُونَ﴾، ﴿يُوقِنُونَ﴾، ﴿يَدَى اللَّهِ﴾، ﴿عَلَيْهِمْ﴾.

دووم: له کاتی دهر برینی پیتی (ج) دا پیویسته ناوه پراستی زمان به به شی سهره وه ی پووکده بنووسیټ، به لام بو پیتی (ش، ی) زمان به پووکدا نانوسیټ و ته نها لیټی نزیکده بیټه وه.

سوود: خوینه ری به ریژ، پیش باسکردنی جیده نگه کانی تر پیویسته هندی زانیاری له باره ی ددانه کانه وه بزانیټ.

مروّځه خاوه نی (۳۲) ددانه بهم شیوه یه ی خواره وه:

– برهړ (الثنايا): چوار ددانه که ی پیشه وه، دوو له سهره وه و دوانیش له خواره وه.

– ته نیشته برهړ (الرباعيات): نه میښ چوار ددانه دوو له سهره وه و دوانیش له خواره وه.

– که لبه (الأنياب): نه میښ چوار ددانه به هه مان شیوه.

– خرپی (الأضراس): نه میښ بیست ددانه ده بیټ به سی به شه وه:

یه کهم: پیکه نین (الضواحك) نه و ددانانه ی له کاتی پیکه نیندا دهر ده که ون، ژماره یان چواره له دوا ی که لبه کانه وه دیټ.

دووم: هارهر (الطواحن) یان (الطواحين): دوا زده ددانی سهره و خواره وه ی لاشه ویلگه کان، له ههر لایه ک سی ددان.

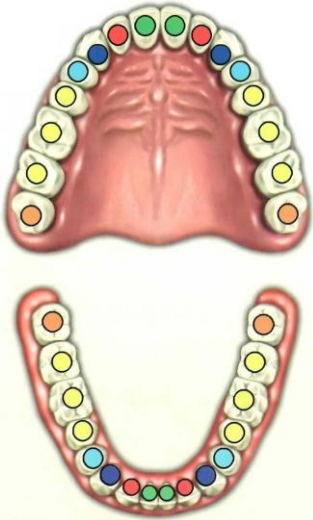
سییه م: ددانی ژیری (النواجذ): نه مانیش چوارن.^{۶۶}

هه ندی له زانایان به هونراوه ددانه کانیان باسکردووه:

للإنسان أسنان ثنایا رباعیه
وأنیاب کل كالضواحك أربع
طواحن ضعف الست أربعة أحر
نواجذ فاعلمها إذ العلم أرفع.

^{۶۶} بېروانه: الروضة النديّة شرح متن الجزرية: (۹/۲)، تاج العروس ل (۶۷۴۱).

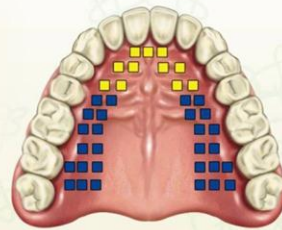
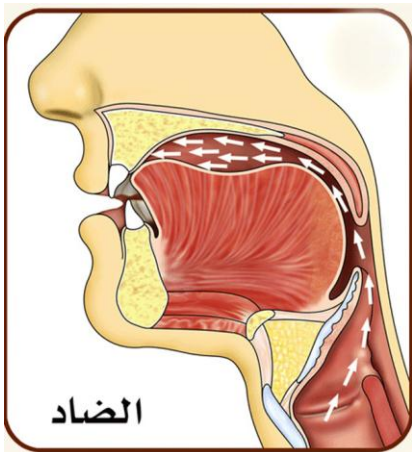
ددان (۳۲)

- برپر (۴)
- ته‌نیشته برپر (۴)
- که‌لبه (۴)
- پیکه‌نین (۴)
- هارپر (۱۲)
- ژیری (۴)

۴- یه‌کیک له‌لیواره‌کانی زمان (حافة اللسان) یان هه‌ردووکیان له‌گه‌ل دیوی ناوه‌وهی دانه‌خړیکانی سه‌ره‌وه (الأضراس العليا)، هه‌ستیارترین پیتی زمانی عه‌ره‌بی لی‌ده‌رده‌چی‌ت، ئه‌ویش پیتی (ض‌ده)، به‌لام لی‌واری چه‌پی زمان له‌گه‌ل دانه‌خړیکانی لاته‌نیشتی زیاتر به‌کارده‌هینریت و ئاساتره، لای راست که‌متر به‌کارده‌هینریت و قورستره، به‌کارهینانی هه‌ردوولاش به‌هیزترو ناوازه‌تره.

نمونه: ﴿ ضَلَّلَ ﴾، ﴿ فَمَنْ أَضْطَرُّ ﴾، ﴿ وَخُضِّمَ ﴾

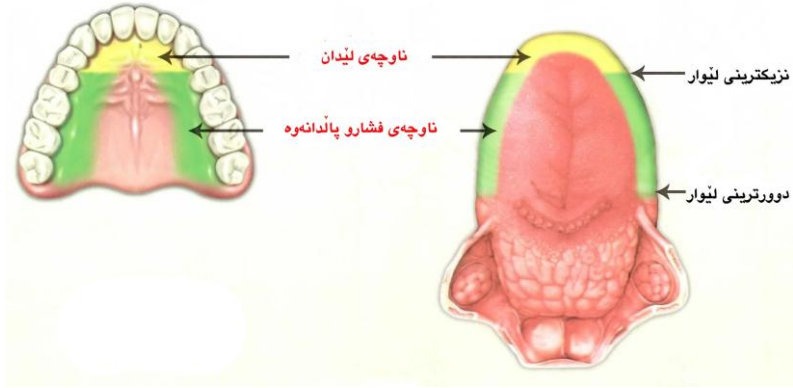

قهرای زمان له‌گه‌ل دیوی ناوه‌وهی دانه‌خړیکانی سه‌ره‌وه

● ناوچه‌ی لی‌دان به‌بێ فشار

● ناوچه‌ی فشارو پال‌دانه‌وه

ئەو ئەندازەيەي كەپىتتى (ض) سەرقالى دەكات لەدوو لىواری زمان

سوود: فەرموودەي: (أنا أفصح من نطق بالضاد) واتە: من پەوانبىزترىن كەسم كەپىتتى ضادى دەرپرىبىت.

هەردوو پىيشەوا: (ابن كثير) و ئىبنولجەزەرى دەللىن: لا أصل له. ^{٦٧} واتە: هىچ بنەمايەكى نىه، بەلام بىگومان واتاي فەرموودەكە راستە.

ئىبنولجەزەرىش سەبارەت بەجىدەنگى پىتتى (ض) دەللىت:

وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

.....

.....

لَا ضَرَّاسَ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا

^{٦٧} بېروانە: تەفسىر ابن كئىر: (١ / ١٤٣)، النشر في القراءات العشر: (٢٤٨/١).

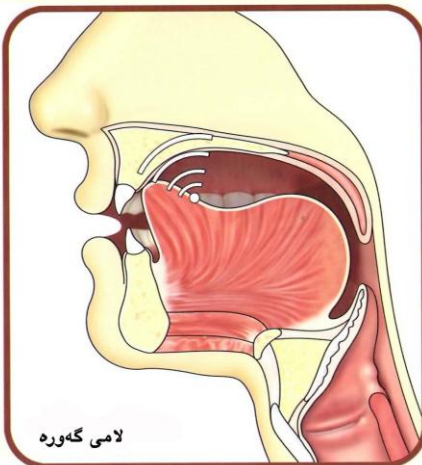
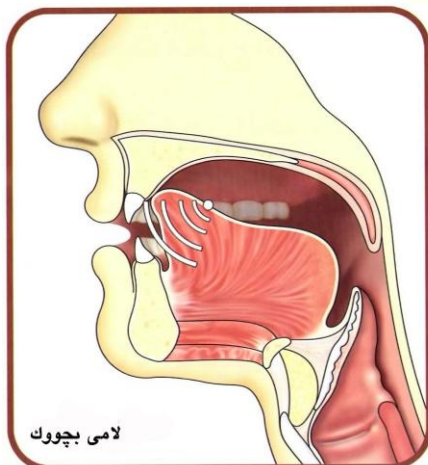
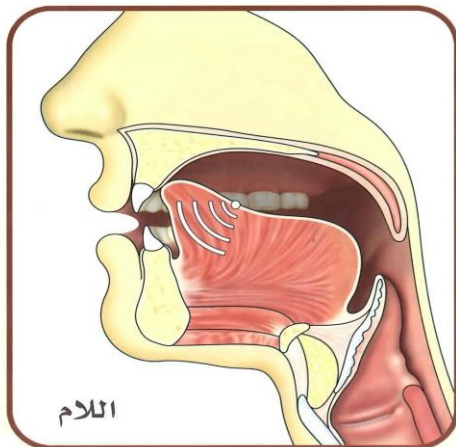
۵- نزیکتیرینی هردوو لیواری زمان (أدنی حافتي اللسان) له گه‌ل پووکى ددانه‌کانى سه‌روهه (هه‌ردوو دانى پیکه‌نین (الضواحك) و که‌لبه‌و ته‌نیشته بره‌رو بره‌ر)، ئەمیش پیتی (ل) ی لیده‌رده‌چی‌ت. ئەم پیتته فراوانترین جیده‌نگى هه‌یه، ده‌شتوانری یه‌ک لای زمان به‌کاربه‌ینری به‌لام لای راست ئاسانتره به‌پیچه‌وانه‌ی جیده‌نگى (ض) هوه .

﴿وَلَيَتَلَطَّفْ﴾، ﴿سُلْطَن﴾، ﴿الْأَذَلْ﴾

ئیبینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْتَهَاهَا

.....

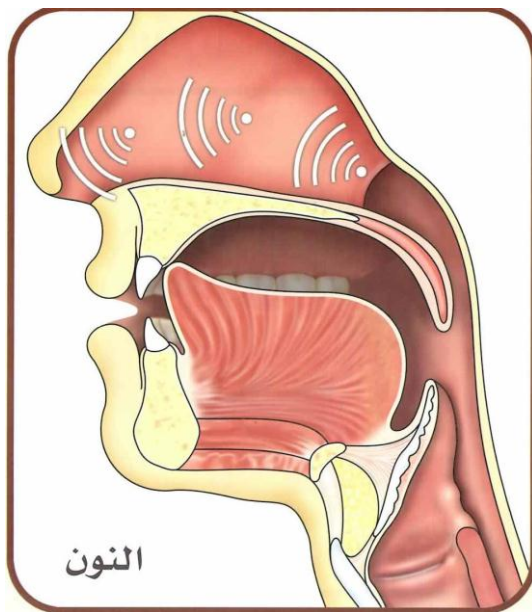

۶- پيشهوهى زمان (طرف اللسان) له گه لّ نهو به شهى كه به رامبه ريه تى له پووكى ههردوو دانى برهړى سهره وه، كه ميك خوار جيدهنگى لام، نه ميش پيتى (ن)ى ناشكرائى ليدهرده چيټ.

نمونه: ﴿نَسْتَعِينُ﴾، ﴿تُجِي﴾، ﴿نَاصِيَةٌ﴾

تيبيني: پيتى نونى شارواه پيتيكي ناتهواوهو جيدهنگى نزيكى جيدهنگى نهوپيتهيه كه تيايدا دهيشاريتتهوه له گه لّ پشتبهستن به كه پوو (خيشوم).
جيدهنگى نونى تيهه لكيشكراويز دهگورپټ بو جيدهنگى پيتى دواى خوئى.^{۶۸}

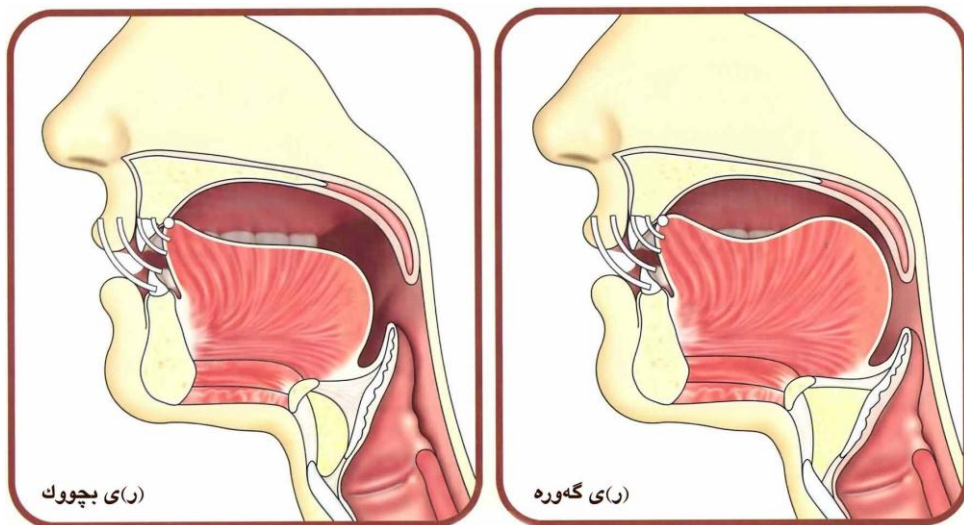
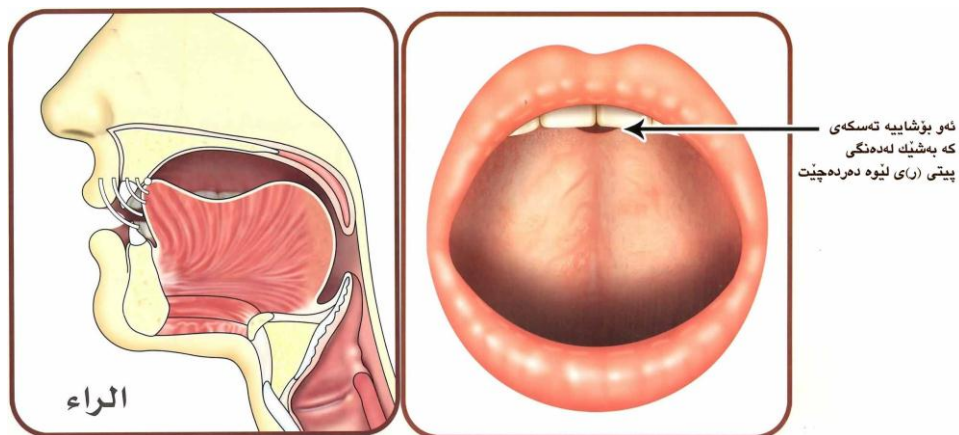
ئينولجه زه ريش ده ليټت:

وَالنُّونُ مِنْ طَرَفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا .....

^{۶۸} بېروانه: تيسير الرحمن في تجويد القرآن: د سعاد عبدالحميد ل ۵۹.

۷- پيشهوهی زمان (طرف اللسان) و بهشيکی که ميش له پشستی زمان له گهل ئه و به شهی که بهرامبه ریه تی له پووکي دوو دانی بره پری سه ره وه، که ميک خوار جيدهنگی لام، نه ميش پیتی (ر) ی لیده رده چیت.

﴿يَتْرُكُ﴾، ﴿مُسْتَقْر﴾، ﴿الرَّحْمَن﴾، ﴿يُصَدِّرَ الرَّعَاءُ﴾

ئینولجه زهریش ده لیت:

وَالرَّا يُدَانِيهِ لظَهْرٍ أَدْخَلُوا.

.....

۸- پيشهوهى زمان (طرف اللسان) له گه لږ پووكى برهړى سهره وه هرسى پيتى:
 (ط، د، ت) ي ليدهدرچن، به لام جيدهنگى (ط) دوورترينيانه له برهړو پاشان (د) و
 پاشانيش (ت).

﴿أَصْطَفَى﴾، ﴿طِينٍ﴾، ﴿طَاب﴾

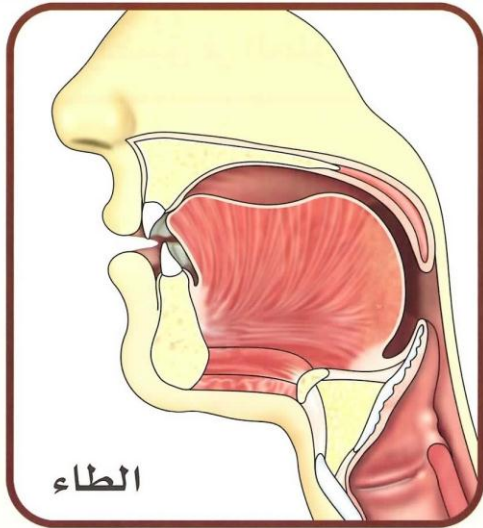
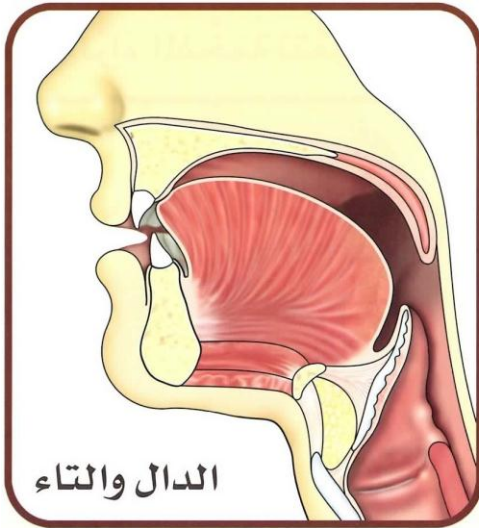
ئينولجه زه ريش ده لئيت:

..... وَالصَّيْرُ مُسْتَكِنٌ

.....

.....

مِنْهُ وَمَنْ فَوْقَ الثَّنَابِ السُّفْلَى

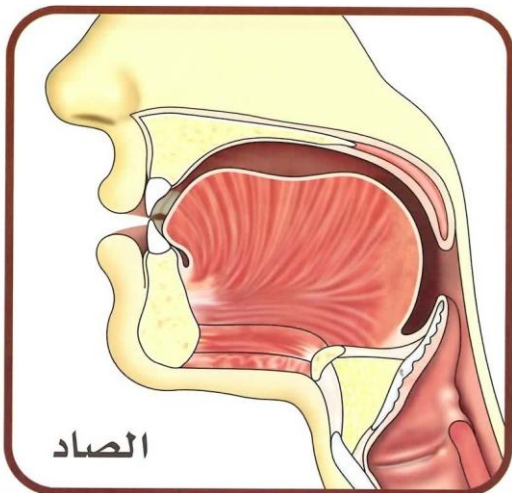
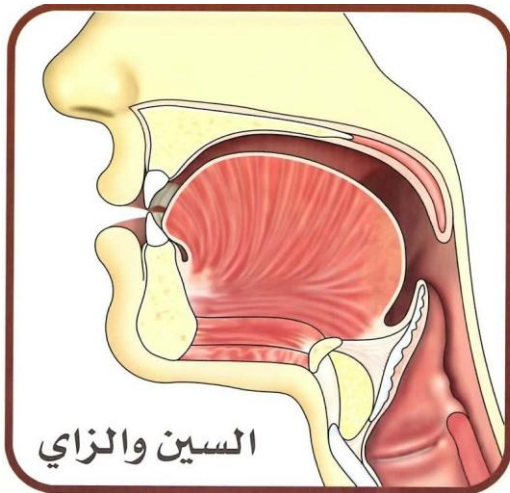

۹- پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) و به‌شی سهره‌وهی ددانه‌کانی بره‌پری خواره‌وه،^{۶۹} له‌گه‌ل هیشته‌وهی بو‌شاییه‌کی ته‌سک بو‌ چوونه دهره‌وهی هه‌وا، ئه‌م جیده‌نگه‌ش هه‌رسی پیتی (س، ص، ز) لی‌ده‌رده‌چی‌ت. به‌لام بو‌شاییه‌که له‌پیتی (ص) دا ته‌سک‌تره‌و له‌پیتی (ز) دا زیاتره‌و له‌پیتی (س) دا مامناوه‌نده.

﴿أَصْدَقُ﴾، ﴿صَلَّصَل﴾، ﴿الْمَسْجِدُ﴾، ﴿بَسْطَةُ﴾، ﴿كَتَرْتُمْ﴾، ﴿فَعَزَّزْنَا﴾

ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

..... والصَّيْفِيرُ مُسْتَكِينٌ
..... مِنْهُ وَمَنْ فَوْقَ الثَّنَابَا السُّفْلَى

^{۶۹} هه‌ندی‌کیش له‌زانیان گوتویانه بره‌ره‌کانی سهره‌وه، هه‌ندی‌کی تریش گوتویانه نیوان هه‌ردوو بره‌ره‌کان، هوی ئه‌م جیاوازیه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه بو‌ زانای گه‌وره (سیبویه) ره‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت، چونکه ئه‌و ده‌ستنی‌شانی نه‌کردوه، به‌لکو زانیانی دوی خوی قسه‌یان لی‌وه کردوه. پروانه: الجامع الکبیر فی علم التجوید (ل ۴۱۶-۴۱۸).

۱۰- پیشه‌وهی زمان (طرف اللسان) و به‌شی خواره‌وهی بره‌رکانی سه‌روه که هرسی پیتی: (ث، ذ، ظ) ی لیده‌رده‌چیت. به‌لام دهرکردنی زمان بو دهر وه له پیتی (ث) دا زیاتره له دوو پیته‌که‌ی تر، له پیتی (ذ) یشدا زیاتره له پیتی (ظ).^{۷۰}

﴿ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾، ﴿أَخْنَتُمُوهُمْ﴾، ﴿أَخَذْتُمْ﴾، ﴿ذِي الذِّكْرِ﴾، ﴿عَظِيمٌ﴾، ﴿أَوْعَظْتُ﴾

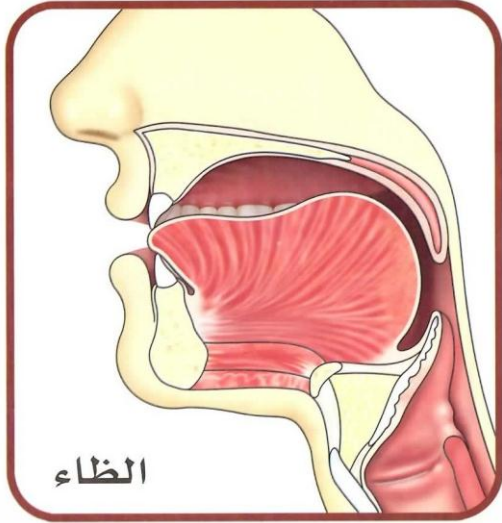
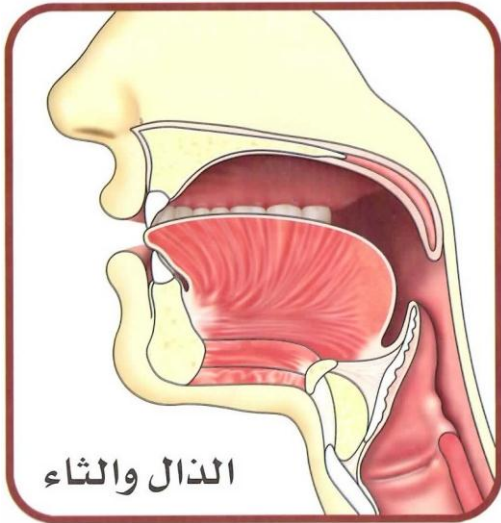
ئینولجه‌زه‌ریش ده‌لیت:

وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لَلْعَلِيَّ

.....

.....

..... مِنْ طَرَفَيْهِمَا

^{۷۰} بپروانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد ل ۵۸.

جیدہنگی چوارہم: ہردوو لیو (الشفتان):

ئەم جیدہنگە دوو جیدہنگی تاییبەت بۆ چوار پیت لەخۆدەگریت:

۱- نیوان ہردوو لیو کہ ئەم پیتانە ی لیوہ دەرەچیت:

أ - ہردوو پیتی (ب، م): ئەویش بەداخستنی ہردوو لیو، بەلام داخستنی

ہردوو لیو لەپیتی (ب) دا زیاترە.

﴿بِیوت﴾، ﴿تَرَبُّوا﴾، ﴿بِالْغُدِّ وَالْأَصَالِ﴾، ﴿سَوَاءَ تَكُمَّ وَرِشًا﴾

تیبینی: ہندی زانایان بۆ جیاکردنەوی جیدہنگی (ب) و (م) لەیەکتر وتویانە

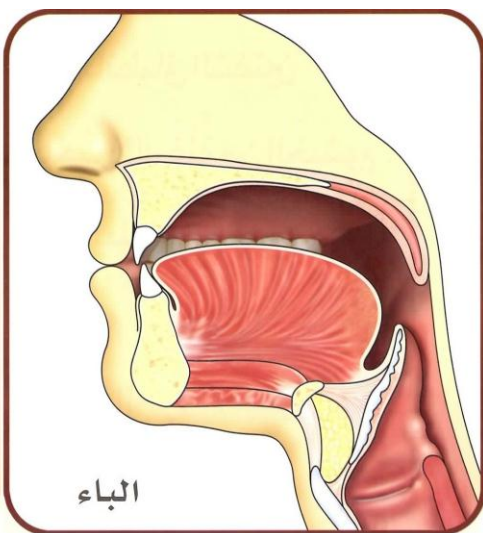
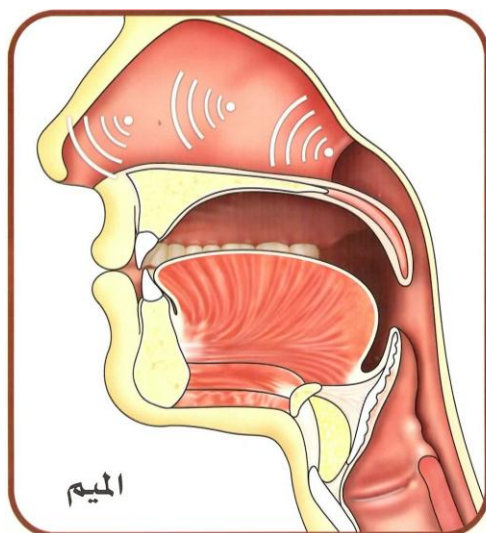
پیتی (ب) پیتیکی دەریای (بحریة)یە، پیتی (م) یش پیتیکی وشکایی (بریة)یە.

واتە: لەکاتی داخستنی ہردوو لیو دا بۆ پیتی (ب) پیویستە ہردوو دیوی ناوہوی

لیو (واتە: تەپایی دیوی ناوہوی ہردوو لیو) بەریەک بکەویت، بەلام لەکاتی

داخستنی ہردوو لیو دا بۆ پیتی (م) پیویستە ہردوو دیوی دەرہوی لیو (واتە:

وشکایی ہردوو دیوی دەرہوی لیو) بەریەک بکەویت.^{۷۱}

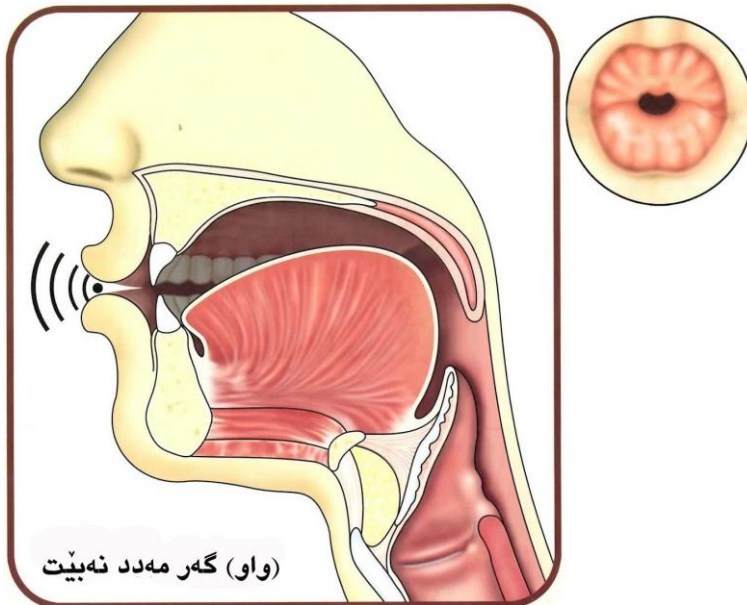

^{۷۱} بپوانە: أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۶۷.

ب- پیتی (و): گهر پیتی دریژکردنه وه (المدّ) نه بیّت، ئه ویش به کردنه وه و خپرکردنی ههردوو لیو.

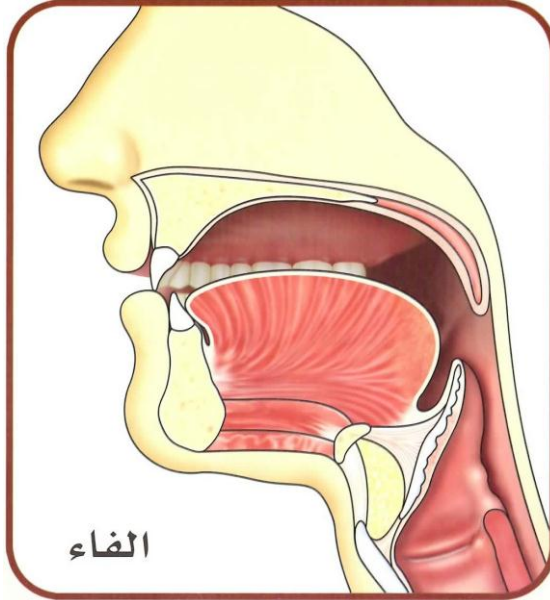
تیبینی: مه به ست له پیتی (و) کاتیک دریژکردنه وه (المدّ) نه بیّت، ئه مانه یه:

- (و) ی (فتحة) دار: ﴿وَهُوَ﴾، ﴿كُفُوًا﴾
- (و) ی (ضمّة) دار: ﴿الْوَثْقَى﴾، ﴿تَلْوَدًا﴾
- (و) ی (كسرة) دار: ﴿وَقِرًا﴾، ﴿وَزْرًا﴾
- (و) ی زهنه دار به دوای سهردا (فتحة) هاتیبیت: ﴿يَوْمَهُمْ﴾، ﴿قَوْمُهُمْ﴾

۲- بهشی ناوه وهی لیوی خواره وه له گه ل لیواری بره په کانی سه ره وه،

ئه میش پی تی (ف) ی لیده رده چی تی. ﴿الْغَفَّرُ﴾، ﴿يُوسُفَ فَدَحْلُوءًا﴾

ئینولجه زه ریش ده لیت:

فَالْفَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ

..... وَ مِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ:

.....

لِلشَّفَتَيْنِ: الْوَأُ بَاءٌ مِيْمٌ

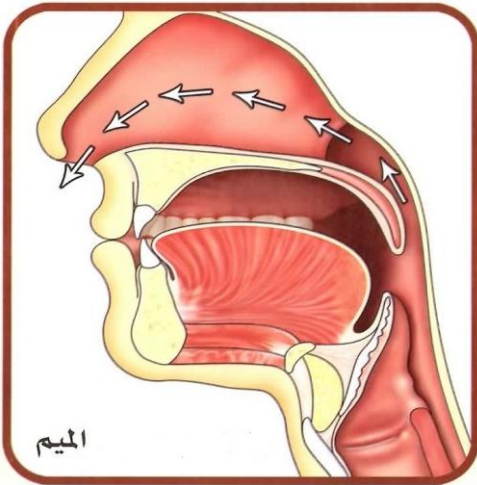
جیدہنگی پینجہم: کہپوو (الخیشوم):

کہپوو (الخیشوم): ئەو کونہیہ کہ لوت دەگەییەنیت بەگەروو، ئەم جیدەنگەش مینگە ی (الغنة) لیدەردەچیت.^{۷۲}

ئینولجەزەریش وتویەتی:

وَعُنَّةٌ: مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ.

تیبینی: مینگە پیتیک نییە بنوسریت و شیوہشی نییە، لەبەرئەوہ هەندیک لەزانایان رەخنەیان لە ئیبنولجەزەری گرتووہ کہ بەپیتیک خاوەن جیدەنگ دایناوہ! بۆیە باشتەر وایە بەسيفتە یان بەپیتیک لاوہکی ئەژماربکریت.^{۷۳}

^{۷۲} پشت بەخوا لەکوٹایی سیفەتی پیتەکاندا بەدریژی باسی مینگە دەکەین.

^{۷۳} پروانە: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۶۲-۶۳.

نازناوی پیتھکان (ألقاب الحروف)

پیتھکانی زمانی عەرەبی بەگوێرەى شوینی دەرچوونیان لەجێدەنگەکانیانەوہ نازناویان پێدراوہ، یەکەم کەس خەلیلی کورپی ئەحمەدی ئەلفەراھیدی بوو لەکتیبەکەیدا بەناوی (العین) نازناوی بۆ پیتھکان دانا، کەئەمانەن:

۱- پیتھکانی بۆشایی (الحروف الجوفية): بەھەریەکیک لەسى پیتھکەى درێژکردنەوہ (المدّ): (ا، و، ی) دەوتریت، چونکە جێدەنگیان بۆشایی دەم و گەرۆوہ.

۲- پیتھ ھەواپیەکان (الحروف الهوائية): ئەمیش ھەر بەپیتھکانی درێژکردنەوہ (المدّ) دەگوتریت چونکە بەکۆتایی ھاتنی ھەوا لەدەمدا کۆتاییان دیت.

۳- پیتھکانی گەرۆو (الحروف الحلقية): بەھەریەکیک لەپیتھکانی (ا، ه، ع، ح، غ، خ) دەگوتریت، چونکە لەگەرۆوہ دەردەچن.

۴- پیتھکانی گەلالوچ^{۷۴} (الحروف اللهوية): بەھەریەکیک لەپیتھکانی (ك، ق) دەگوتریت، چونکە جێدەنگیان لەگەلالوچەوہ (اللهاة) نزیکە.

۵- پیتھ شەویلگەپیەکان (الحروف الشجرية): بەھەریەکیک لەپیتھکانی (ج، ش، ض، ی) دەوتریت، چونکە لەپال کەلینی نیوان ھەردوو شەویلگەدان.

۶- پیتھکانی سەری زمان (الحروف الدلّقية) یاخود (الدلّقية): بەھەریەکیک لەپیتھکانی (ل، ن، ر) دەوتریت، چونکە جێدەنگیان سەری زمانە (دلّق اللسان).

۷- پیتھکانی پێشەوہی مەلاشوو (الحروف النطعية): بەھەریەکیک لەپیتھکانی (ط، ت، د) دەوتریت، چونکە جێدەنگیان پێشەوہی ئاسمانەى دەم یا مەلاشوو (نطع الحنك)ە.

۸- پیتھکانی باریکایی زمان (الحروف الأسلية): بەھەریەکیک لەپیتھکانی (ص، ز، س) دەوتریت، چونکە جێدەنگیان باریکایی زمانە (أسلة اللسان).

^{۷۴} اللهاة واتە: گەلالوچ، پڕوانە: فەرھەنگی پزیشکی خوێندکار د. ھیوا عمر ل ۱۸۲، فەرھەنگی پزیشکی کارینا ل ۳۲۰.

بەلام لەنیو کوردەواریدا پێی دەلین زمانە بچکۆلە!

- ۹- پیتھ پووکیه کان (الحروف اللّویة): بههريه كيك له پیتته کانى (ظ، ذ، ث) دهوتریت، چونكه له نزيك پووكه وه دهرده چن.
- ۱۰- پیتھ لیویه کان (الحروف الشّفویة) یان (الشّفهیة): بههريه كيك له پیتته کانى (ف، و، ب، م) دهگوتریت، چونكه جیده نگیان ههردوو لیوه.

بهشی چوارهم

سیفہتی پیتہکان

سیفہتی پیتہکان: ئەو نیشانە و تایبەتمەندیانەیە کە بەهۆیەو پیتەکانی پێدەناسریتەو لەیەکتەری جیادەکرینەو.

سوودی زانینی سیفەتەکان:

- ۱- جیاکردنەوی ئەو پیتانەی جێدەنگیان ھاوبەشن، بۆ نمونە: ھەرسی پیتی (ث، ذ، ظ) کە جێدەنگیان پێشەووی زمان و بەشی خوارەوی بڕەرەکانی سەرەو.
- ۲- چاک دەرپرینی پیتەکان.
- ۳- ناسینی پیتە بەھیزو لاوازەکان.

جووری سیفەتەکان:

یەكەم- سیفەتە ھەمیشەییەکان (الصفات اللازمة): ئەو سیفەتانەن کە بەشیکن لە پیتەکەو ھەرگیز لێی جیانابنەو، ژمارەیان لەسەر پای بەناوبانگی زانایان ھەق دە سیفەتە.

دووەم- سیفەتە کاتیەکان (الصفات العارضة): ئەو سیفەتانەن کە تەواوکەری پیتەکەن و لەھەندی دۆخی دیاریکراودا تووشیدەبن و لەھەندی دۆخیشدا لەبەر ھۆکاری لەھۆکارەکان لێی جیادەبنەو، لەکاتی جیابونەو ھیاندا کاریگەرییان لەسەر خودی پیتەکە نییە، ھە: شاردنەو (الإخفاء) و تیھەلکیش (الإدغام) و گەرەکردن (التفخيم) و ھتد ...^{۷۰}.

^{۷۰} بڕوانە: ھدایة القاري إلى تجويد كلام الباري للمرصفي ل ۴۴.

یه کهم: سیفته ته هه میسه بیه کان (الصفات اللازمة)

ئهم سیفته تانهش دهبین به دوو به شه وه:

۱- سیفته ته دژه کان (الصفات المتضادة):

پینج کۆمه له ن و له هه کۆمه له یه کدا دوو سیفته تی دژبه یه ک هه یه، ئه گه ر یه کیك له و دوو سیفته ته له پیتیکدا به دیکرا ئیدی ئه وی تریانی تییدا به دینا کریت. به لام پیویسته هه موو پیتیک یه کیکیانی تییدا به دیکریت. پینج کۆمه له کهش ئه مانه ن:

(۱) چیه و ئاشکرا (الهمس والجهر):

چیه (الهمس) له زمانه وانیدا چیه یه. له زاراوهدا بیستن به ئه سپایی به هوئی کردنه وه ی دهنگه ژیه کان و نه له رزینیان و ده رچوونی زۆریک له هه وای هه ناسه یه. پیته کانی: (۱۰) پیتن و ئینولجه زه ریش له م و ته یه دا کۆی کردوونه ته وه: (فحثة شخص سکت)^{۷۶}

ئهم پیتانه له ناو خویاندا وه کیه ک نین، به لکو هه ندیکیان له هه ندیک ی تریان لاوازترن، بۆ نمونه پیتی (ص) له وانی تر به هیژتره، چونکه سیفته تی جووتکردن (الإطباق) و به رزی (الإستعلاء) و فیکه (الصفیر) ی هه یه که ئه مانه سیفته تی به هیژن، پاشان پیتی (خ) دیت، چونکه سیفته تی به رزی (الإستعلاء) ی هه یه، هه روه ها پیتی (ک، ت) جگه له (ص، خ) له پیته کانی تر به هیژترن، له هه موویان لاوازتر پیتی (ه، یه)، هه ر بۆیه ئهم پیته یان به دریزکردنه وه ی گه یان دن (مد الصلة) به هیژ کردووه.^{۷۷} پاشانیش (ف) و (ح) و (ث).

ئاشکرا (الجهر) یش له زمانه وانیدا دهنگ به رزییه. له زاراوهدا بیستنی به پروونی به هوئی داخستنی دهنگه ژیه کان و له رینه وه یان و رینه کردنی زۆریک له هه وای هه ناسه. پیته کانی: (۱۹) پیته که ی تری زمانی عه رهبی ده گریته وه که له م و ته یه دا

^{۷۶} واته: بیدهنگ بوو، که سیك هانیدا بۆ قسه کردن.

له بنجینه دا (سکت فحثة شخص) له بهر ناچار ی شیعر ی (الضرورة الشعرية) پاش و پیش خراوه.

(وانه کانی د. ایمن سوید)

^{۷۷} نهاية القول المفيد في فن التجويد ل ۶۹.

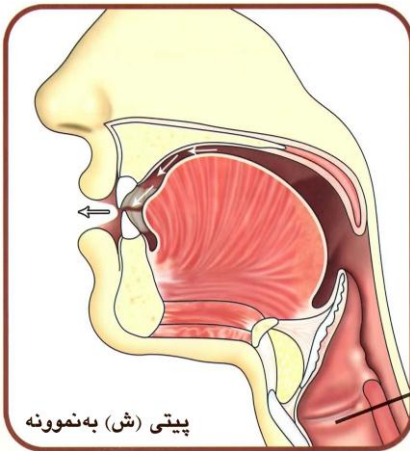
كۆكراونتهوه (عَظْمَ وَرَنُّ قَارِيءِ نَبِي غَضِّ جِدِّ طَلَبِ) ^{٧٨} ئەم پیتانەش لەپرووی
 بەهێزیهوه جیاوازن، پیتی (ط) لەهەمویان بەهێزتره پاشانیش (د).

ئیبیئولجەزەریش دەلیت:

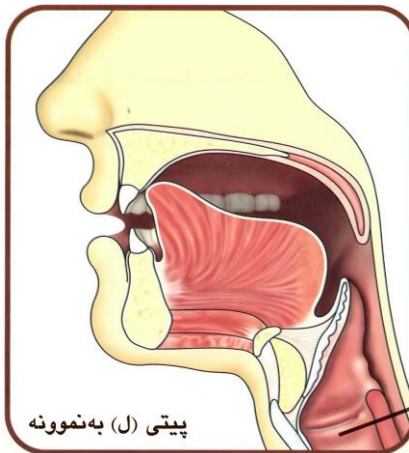
مُنْفَتِحٌ مُصَمَّتَةٌ وَالضَّدُّ قُلٌّ.

صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْتَفِئِلٌ

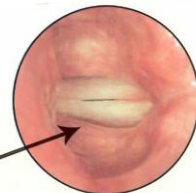
مَهْمُوسٌهَا: (فَحْتُهُ شَخْصٌ سَكَّتٌ)

وینەیهکی راستەقینەیی دەنگە ژنی یەکان لەحالەتی (الهمس)دا

وینەیهکی راستەقینەیی دەنگە ژنی یەکان لەحالەتی (الجهن)دا

^{٧٨} واتە: پلەو پایەیی بەرزە ئەو قورپان خوینەیی چاوی لەحەرەم دەپارێزێت و کۆشش دەکات بۆ
 وەدەست هێنانی زانست.

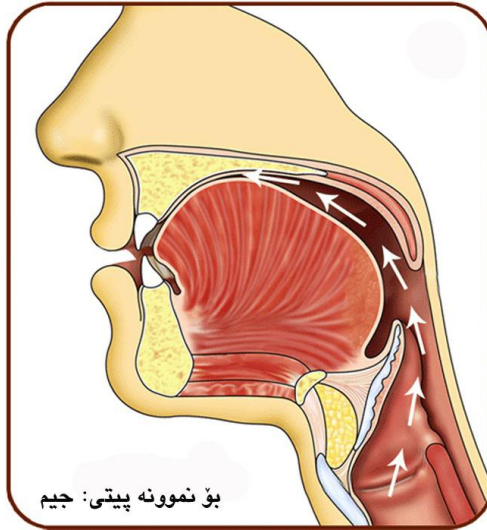
(۲) توندی و نه رمی (الشدة والرّخاوة):

توندی (الشدة) له زمانه وانیدا رهق وبه هیزه. له زار او ه شدا گیران یا خود قه تیسبوونی دهنگه له کاتی دهر پیرینی پیته که دا له بهر ته اووی پشتبسته تن به جیده ننگه که یه وه (یان له بهر داخستنی جیده ننگه که ی).
ئه م ری نه کردنه ش کاتی که دهر ده که وی ت پیته که زه ننه دار بی ت.

پیته کانی: (۸) پیتن له م رسته یه دا ئیبنولجه زهری کو یکرد و ونه ته وه (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ).^{۷۹} ئه م پیته نه ش له پرووی پته وی وبه هیزیه وه له یه کتر جیاوازن، ئه گهر له گه ل سیفه تی توندی (الشدة) دا سیفه تی ئاشکرا (الجهر) و به رزی (الإستعلاء) و جوو تکردن (الإطباق) یان هه بوو ئه وه ئه و په ری به هیزییه، وه ک پیته (ط).

ئیبنولجه زهریش سه باره ت به م سیفه ته ده لی ت:

شَدِيدُهَا لَفْظٌ (أَجْدُ قَطٍ بَكْتُ) .....

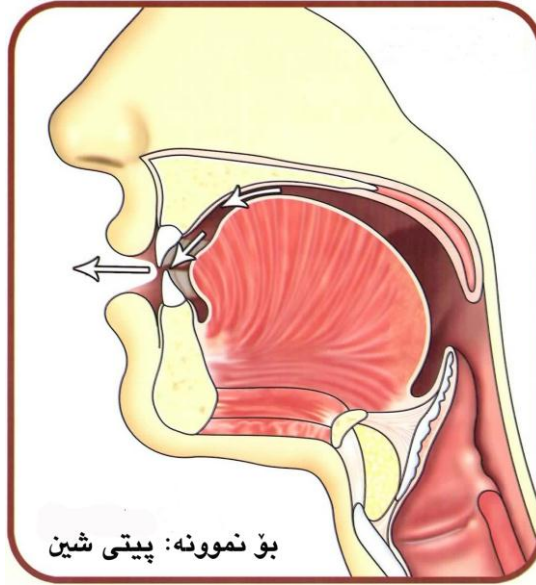

^{۷۹} واته: گویم لییه (قط) ده گری. (قط) ناوی ئا فره تی که.

نهرمی (الرَّخَاوَة) ش له زمانه وانیدا نهرم و نیانییه.

لهزاراوه شدا ریگردنی دهنگه لهکاتی دهرپرینی پیتهکهدا.

پیتهکانی: (١٦) پیتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ی، ا).^{٨٠}

^{٨٠} ههندی لهزانیان بهشیر هونیویانهتهوه:

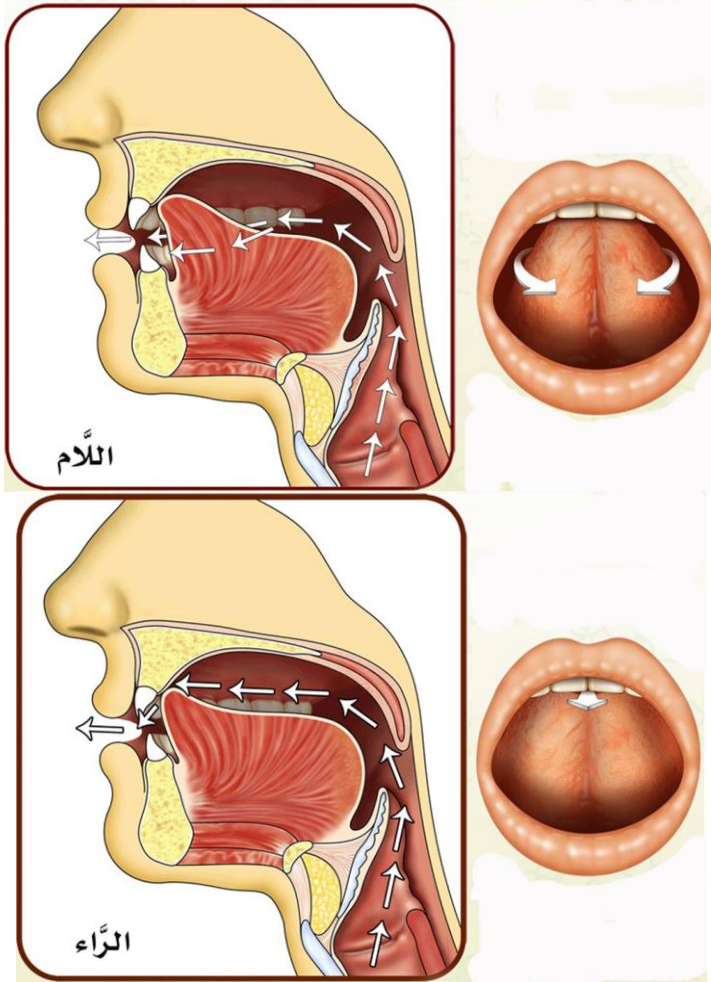
رخو من الحروف ست وعشرُ   حاء وحاء وذال زاي ذا اشتهرُ
ثاء وسین ثم شین وألفُ   صاد وضاد ثم ظاء واو عرفُ
والغین ثم الفاء ثم الهاءُ   وقد أتى في ختمهنَّ الیاءُ

ههروهها لهنيوان توندى (الشدة) و نهرمى (الرخاوة) شدا سيفهتى مامناوهند (التوسط) ياخود نيوانىي (البينية) ههيه، كهدهنگ تياياندا بهتهواوى ناگيريت و بهتهواويش ريئاكات.

پيتهكانى: (٥) پيتن، ئيبينولجهزهريش لهپرستهى (لنْ عُمَر) ^{٨١} دا كؤيكردوونهتهوه. ئينولجهزهريش دهليت:

وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لِنْ عُمَر) .....

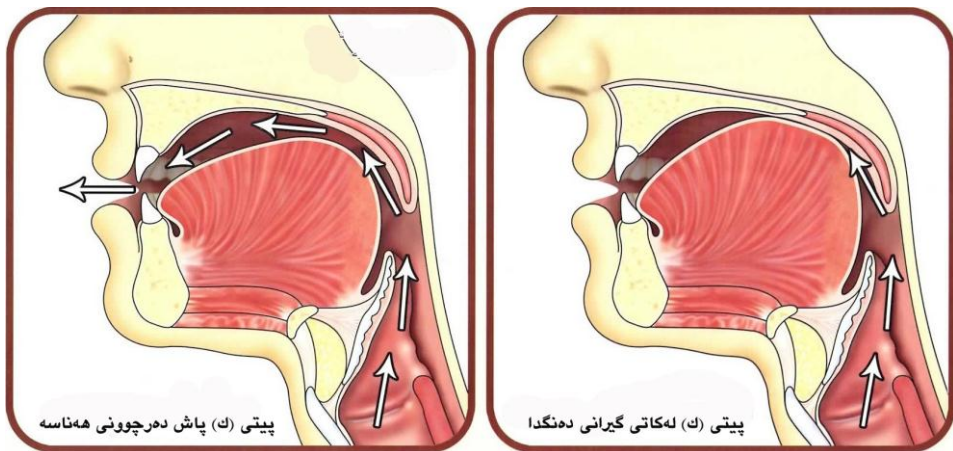

^{٨١} واته: نهرم ونيان و لهسه رخوبه ئهى (عمر).

سوود: پیتھکانی زمانی عه ربی له پرووی ریگردنی دهنگ و هه ناسه وه ده بن به پینج کۆمه له وه^{۸۲} :

۱- توندو و ناشکرا (شديدة مجهورة): (٦) پیتن (قطب جد+الهزمة)
 لهم (٦) پیتهدا دهنگ و هه ناسه به هیج شیویه که ریناکه ن و بواری هاتنه دهره وه یان نییه، له کاتی دهر پیندا قورساییه که دروستده که ن، بۆیه عه رب له رینه وه (القلقلة) یان بۆ پیتھکانی (قطب جد) و ئاسانکردن (التسهیل) یشیان بۆ پیتی هه مرزه دانا وه.

۲- توندو ئه سپایی (شديدة مهموسة) هه ردوو پیتی (ك، ت):
 ئه م دوو پیته له سه ره تای دهر پیندا دهنگ له گه لیاندا دهر ناچیت، به لام له کۆتایی دهر پیندا هه ناسه دهر ده چیت. هه ربۆیه هه ندی له زانایان وتویانه پیتی (ك، ت) له سه ره تا وه به هیژ (شديد) ن له کۆتاییشدا ئه سپایی (مهموس) ن.

ریگردنی هه ناسه پاش گیرانی دهنگ له مه خره جدا له کاتی دهر پینا (الشديد المهموس) دا،
 ئه ویش له هه ردوو پیتی (ك، ت) دا.

^{۸۲} بره وانه: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۷۹ دواتر.

۳- ئاشكراو نهرم (مجهورة رِخوة): بریتیه له [ض، ظ، ذ، غ، ز، و، ی: ئاسان - اللین)، پیتتهکانی دریزتردنهوه (المدّ)].

ئهم پیتانه دنگ لهگه‌لیان ریدهکات و هه‌ناسه لهگه‌لیان ده‌گیریت.

۴- چیه و نهرم (مهموسة رِخوة): (فحْتُهُ شَخْصٌ س) (ف، ح، ث، ه، ش، خ، ص،

س)

ئهم پیتانه به‌هوی لاوازی پشتبه‌ستنیان به‌جیده‌نگه‌کانیان دنگ به‌ته‌واوی له‌گه‌لیاندا ریدهکات، به‌هوی کردنه‌وهی دنگه‌ژییه‌کان هه‌ناسه‌ش به‌ته‌واوی له‌گه‌لیاندا ریدهکات. بۆ نموونه: (أَسْ)، (أَخْ)، (أَشْ).

۵- مامناوه‌ندو ئاشکرا (متوسطة مجهورة) (لِنْ عَمْر):

ئهم پیتانه‌ش هه‌ناسه له‌گه‌لیاندا ریناکات، به‌لام دنگ به‌شیوه‌یه‌کی مامناوه‌ند

له‌گه‌لیاندا ریدهکات. بۆ نموونه: (أَلْ)، (أَنْ)، (أَرْ)

تیبینی:

۱- هه‌موو پیتته‌کانی چیه (الهمس) سیفه‌تی نهرمی (الرِخاوة) یان تیدایه جگه له

(ك، ت) كه دوو پیتی توند (شدید)ن.

۲- هه‌موو پیتته تونده‌کان (الشديدة) سیفه‌تی ئاشکرایان (الجهر) تیدایه جگه له

(ك، ت) كه دوو پیتی چیه (الهمس)ن.

۳- ماوهی پیتته نهرمه‌کان (الرِخاوة) دریزترن له‌ماوهی پیتته نیوانیه‌کان

(البينية) و، ماوهی پیتته نیوانیه‌کان (البينية) ش دریزترن له‌ماوهی پیتته تونده‌کان

(الشدة).^{۸۳}

^{۸۳} أطلس التجويد ل ۶۱.

(۳) بهرزی و نزمی (الإستعلاء والإستفال):

* بهرزی (الإستعلاء) له زمانه وانیدا: بهرزییه، له زار او هندا: دوورترینی زمان (أقصى اللسان) بهر و مه لاشوو له کاتی دهر برینی پیته کانیدا بهر زده کریته وه. که واته دوورترینی زمان له گه ل هه موو پیته کانیدا بهر زده بیته وه، هه رچهنده جیده نگی هه ندیک له پیته کانی په یوه ندیان به زمانه وه نییه وهک: (ع، غ).^{۸۴}
له م پروانگه یه وه هه ندیک له زانایان به مجوره پیناسه ی ده که ن: بهر زیوونه وه ی ئار استه ی ده نگ بهر و مه لاشوو.^{۸۵}

ژماره ی پیته کانی (۷) پیتن و ئیبنولجه زهری له پیته کیه که یدا ده لیت:

..... وَسَبْعُ عَلُوٍ (خُصَّ ضَغَطُ قِظٍ) حَصْرٌ.^{۸۶}

بهرزترینی پیته بهرزه کان (الإستعلاء) پیتی (ق) و، نزمترینیان پیتی (خ) یه.

پله بهندی قه له وکردنی پیته بهرزه کان (الإستعلاء)^{۸۷}:

سه بارهت بهم پله بهندی زانایان دوو بوچوونیان هه یه:

بوچوونی یه که م: بوچوونی (ابن الطحان الأندلسی) یه که ده لیت هه ر یه کی که له م

پیتانه سی پله یان هه یه:

پله ی یه که م: قه له وترینیان، نه گهر سه ر (فتحة) یان هه بوو، وهک:

﴿طَالُوت﴾، ﴿الضَّالُّون﴾، ﴿صَاحِبِ بُرْجٍ﴾، ﴿الظَّالِمُونَ﴾، ﴿قَالَ﴾، ﴿خَلَا﴾، ﴿ظَلَمَ﴾.

^{۸۴} پروانه: نهاية القول المفیدی فن التجوید: ل: ۷۵، المنیر فی أحكام التجوید ل: ۷۳.

^{۸۵} پروانه: التجوید المصور ل: ۱۵۴، تیسیر علم التجوید ل: ۲۳۶-۲۳۷.

^{۸۶} رسته ی (خُصَّ ضَغَطُ قِظٍ) له پرووی و اتاوه دوو ئاموژگاری له خو ده گریته:

یه که م: له گهرمای هاویندا به خانویه کی له قامیش دروستکرای ته سک و بچووکدا قه ناعهت بکه.

(قِظ): بمینه ره وه، (خُصَّ): خانووی له قامیش دروستکراو.

دووه م: بیدار بهر وه قه بر گوپشانی هه یه.

(قِظ): بیدار بهر وه، (ضَغَطُ) گوپشان.

^{۸۷} پروانه: النشر فی القراءات العشر لابن الجزری (۱/۲۴۶)، فتح رب البریه ل ۱۱، الجامع الکبیر فی فن

التجوید: (۱۶۹/۲ - ۱۷۱).

پلهی دووهم: ئەگەر بۆر (ضمّة) یان هه‌بوو.

وهك: ﴿طُوبَى﴾، ﴿يَقُول﴾، ﴿لَا تَخُونُوا﴾

پلهی سییه‌م: ئەگەر ژێر (كسرة) یان هه‌بوو.

وهك: ﴿طَبَّتُمْ﴾، ﴿قِيلَ﴾، ﴿خِزَى﴾

به‌لام ئەگەر زه‌ننه‌ی (سكون) هه‌بوو سه‌یری پیتی پێشه‌وه‌ی ده‌كریّت، ئەگەر:

- پیتی پێشه‌وه‌ی سه‌ری (فتحة) هه‌بوو، ئەوه له‌پله‌ی یه‌كه‌مدايه، وهك:

﴿أَيْطَمَع﴾، ﴿أَضْعَث﴾، ﴿أَصْلَبِكُمْ﴾، ﴿أَظْلَم﴾، ﴿يَغْلِب﴾، ﴿مَقْرَبَةً﴾، ﴿أَخْرَجَكُمْ﴾.

- پیتی پێشه‌وه‌ی بۆری (ضمّة) هه‌بوو له‌پله‌ی دووهمدايه.

وهك: ﴿لِيُطْفِعُوا﴾، ﴿يُصْرَف﴾، ﴿مُظْلِمُونَ﴾، ﴿وَلَا يُقْبَلُ﴾، ﴿يُغْفَر﴾

- پیتی پێشه‌وه‌ی ژێری (كسرة) هه‌بوو له‌پله‌ی سییه‌مدايه.

وهك: ﴿إِطْعَمُ﴾، ﴿أَضْرَب﴾، ﴿أَفْرَغ﴾، ﴿شَقَوْتَنَا﴾، ﴿إِحْرَاجًا﴾

بۆچوونی دووهم: هه‌ر یه‌كێك له‌م پیتانه پێنج پله‌یان هه‌یه، ئەم بۆچوونه‌ش

په‌سه‌ندكراوه له‌لای ئیبنولجه‌زه‌ریه‌وه ره‌حمه‌تی خوای لی بیّت:

پله‌ی یه‌كه‌م: قه‌له‌وترینیانه ، ئەگەر سه‌ر (فتحة) یان هه‌بێ و به‌دوایاندا پیتی

ئه‌لیف هاتبێ، وهك:

﴿طَاب﴾، ﴿ضَاقَتْ﴾، ﴿صَابِرًا﴾، ﴿يُظَاهِرُونَ﴾، ﴿يُقْتَلُونَ﴾، ﴿غَآبِينَ﴾، ﴿خَآبِينَ﴾

پله‌ی دووهم: ئەگەر سه‌ر (فتحة) یا ن بێ و به‌دوایاندا پیتی ئه‌لیف نه‌هاتبێ.

وهك: ﴿طَبِع﴾، ﴿ضَرَب﴾، ﴿صَدَق﴾، ﴿ظَلَّ﴾، ﴿قَتَلَ﴾، ﴿غَفَرَ﴾، ﴿خَلَق﴾

پله‌ی سی‌یه‌م: ئەگەر بۆر (ضمّة) یان هه‌بیّت، وهك:

﴿فَطَبِع﴾، ﴿صُرِفَتْ﴾، ﴿ضُرِبَتْ﴾، ﴿يُظَنُّونَ﴾، ﴿قَتِلَ﴾، ﴿غَلِبَتْ﴾، ﴿خَلِقَتْ﴾

پلهی چوارهم: نه‌گهر زه‌ننه‌دار (ساکن) بوون .

وهك: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿يَضْرِبُ﴾، ﴿أَصْبَرَهُمْ﴾، ﴿يَظْلِمُ﴾، ﴿يَقْتُلُ﴾، ﴿يَغْلِبُ﴾، ﴿يَخْلُقُ﴾

پلهی پینجه‌م: نه‌گهر ژیر (کسرة) یان هه‌بوو.

وهك: ﴿طَبَاقًا﴾، ﴿ضِرَارًا﴾، ﴿صِرَاطًا﴾، ﴿ظِلًّا﴾، ﴿قِتَالًا﴾، ﴿غَشْوَةً﴾، ﴿خَفَافًا﴾

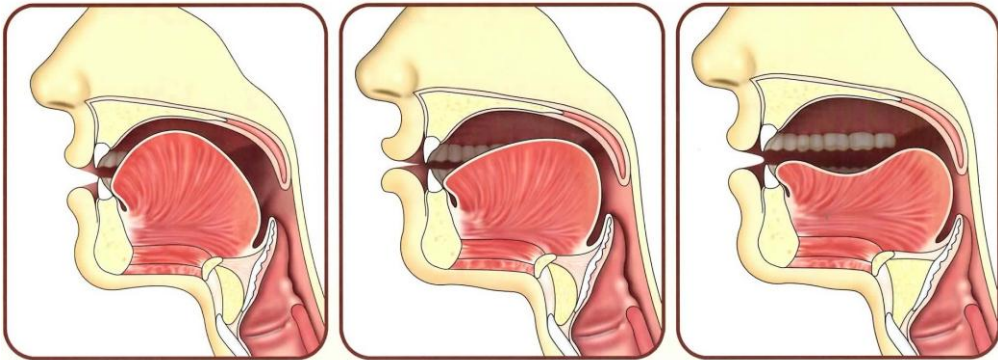
(العلامة المتوَلَّى)ش به‌هونراوه باسی له‌هه‌ردوو بوچوونه‌که کردوو: ^{۸۸}

بوچوونی یه‌که‌م:

تَمَّ الْمُفْخَمَاتُ عَنْهُمْ آتِيَهُ عَلَى مَرَاتِبٍ ثَلَاثٍ ، وَهِيَ: مَفْتُوحَهَا، مَضْمُومَهَا، مَكْسُورَهَا وَمَتَابِعُ مَا قَبْلَهُ سَاكِنٌ هَا فَمَا آتَى مِنْ قَبْلِهِ مِنْ حَرَكَةٍ فَاْفَرَضَهُ مُشْكَلاً بِتِلْكَ الْحَرَكَةِ.

بوچوونی دووهم:

وَقِيلَ: بَلْ مَفْتُوحَهَا مَعَ الْأَلْفِ وَبَعْدَهُ الْمَفْتُوحُ مِنْ دُونِ الْأَلْفِ مَضْمُومَهَا، سَاكِنَهَا، مَكْسُورَهَا فَهِيَ وَإِنْ تَكُنْ بِأَدْنَى مَنْزِلَةٍ فَحَيْمَةٌ قَطْعًا مِنَ الْمُسْتَفْلَةِ فَلَا يُقَالُ إِنَّهَا رَقِيْقَةٌ كَضِدِّهَا، تِلْكَ هِيَ الْحَقِيْقَةُ.

المَكْسُور

المَضْمُوم

المَفْتُوح

شیوهی دم له‌کاتی دهرپرینی پیتیکی قه‌له‌وی بزواو

^{۸۸} فتح رب البرية ل ۱۲.

تیبینی:

۱- ئەگەر پیتی (خ)ی زەننەدار پێشەوێی ژیری (كسرة) هەبوو، بەلام بەدوایدا پیتی (ر)ی گەورە هاتبوو، دەبێت پیتی (خ) بەقەڵەوتر بخوینرێتەو هەبەر پیتی (ر).^{۸۹} واتە: لەپەلە چوارەمی پەلەبەندی قەڵەوکردنی پیتە بەرزەکان (الإستعلاء) هەو دەچیتە پەلە دووهم. ^{۹۰} وەك: ﴿وَمُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ (نوح: ۱۸) ﴿وَقَالَتِ آخْرُجْ عَلَيْنَّ﴾ (يوسف: ۳۱)

(العلامة المتولي) دەلیت:^{۹۱}

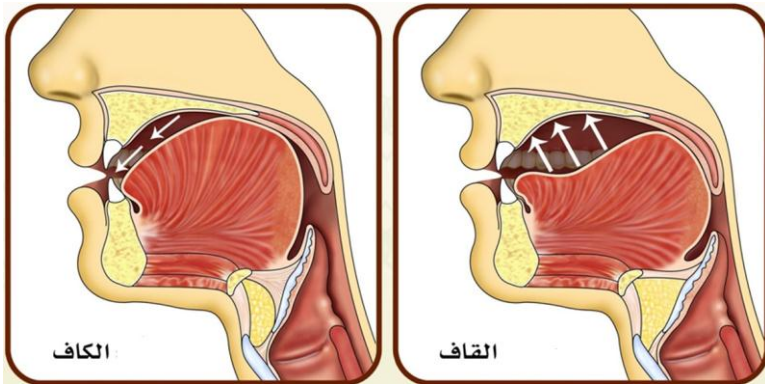
وخاءٌ إخراج بتفخيم أت من أجل راءٍ بعدها إذ فحمت.

*نزمی (الإستفال) لەزمانەوانیدا: نزمییە، لەزاراوەشدا: نزمیوونەو هەو دابەزینی زمان لەکاتی دەربڕینی پیتەکانیدا. یاخود نزمیوونەو هەو ئاراستەیی دەنگ لەکاتی دەربڕینی پیتەکانیدا.

ژمارەیی پیتەکانی: (۲۲) پیتەکەیی تری زمانی عەرەبین:

(ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ر، ز، س، ش، ع، ف، ك، ل، م، ن، ه، و، ي، ا).

هەندیك لەزانایان لەم رستەییەدا كۆیانكردۆتەو: (ثَبَّتَ عَرٌّ مِّنْ يُجَوِّدُ حَرْفَهُ إِذْ سَلَّ شَكَا)^{۹۲}

^{۸۹} بېروانە: الجامع الكبير في فن التجويد (۲/۱۷۳).

^{۹۰} تيسير الرحمن ل ۱۴۴.

^{۹۱} هداية القاري إلى تجويد كلام الباري ل ۶۰.

^{۹۲} بېروانە: إحكام الأحكام في تجويد القرآن ل ۳۹.

(٤) جووتکردن و الأكردن (الإطباق والإنفتاح):

* جووتکردن (الإطباق) له زمانه وانيدا: پیکه وه نانه، له زار او ه شدا: پیکه وه نانی به شیکی زمان یان زورینهی به ناسمانه ی دهم (مه لاشوو) هوه، یان نریکبونه وه لیی به شیویه که له کاتی دهر پریندا دهنگ له نیوانیاندا په نگبخوا ته وه.^{٩٣} پیته کانی: (٤) پیتن (ص، ض، ط، ظ).

ئیبولوجه زه ری ده لیت:

وَصَادُ صَادٌ طَاءٌ طَاءٌ مُطَبَّقَةٌ

تیبینی:

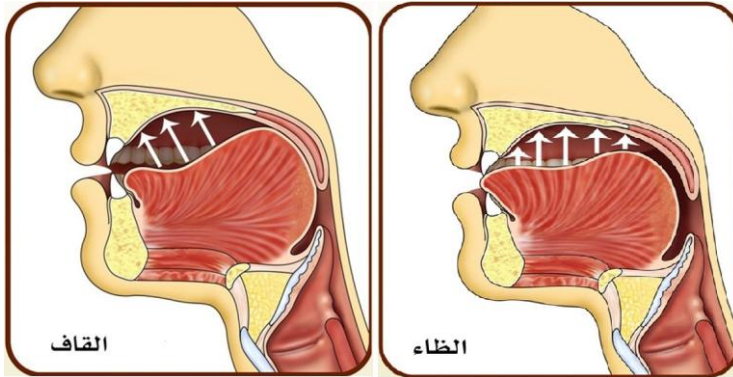
- ١- پیتی (ط) به هیزترینیانه و (ظ) یش لاوازترینه و (ض، ص) یش مامناوه ندن.
- ٢- سیفه تی جووتکردن (الإطباق) تاییه تره له سیفه تی به رزی (الإستعلاء)، واته هه موو پیته کانی جووتکردن (الإطباق) سیفه تی به رزی (الإستعلاء) یان تیدایه، به لام مه رج نییه هه موو پیتیکی به رز (الإستعلاء) سیفه تی جووتکردن (الإطباق) ی تیدا بیت.^{٩٤}

^{٩٣} پروانه: تیسیر علم التجوید ل: ٢٣٩، المنیر ل: ٧٤،

^{٩٤} پروانه: نهاية القول المفید فی فن التجوید: محمد مکی نصر ل ٧٧.

* والأکردن (الإنفتاح) له زمانه وانيدا: کرانه وهو جيا بوونه وه، له زار او ه شدا: دوورکه وتنه وهی زمان یان زۆرینهی له ناسمانه ی دهم (مه لاشوو) له کاتی ده بریندا. پیتته کانی: (٢٥) پیتته کهی ترن، له م وتیه دا کوکراونه ته وه: (من أخذ وجد سعة فزکا حق له شرب غیث)^{٩٥}

سوود: به هوی لیكدانه وهی ئەم چوار سیفته به رزی و نزمی (الاستعلاء والإستفال) و جووتکردن و والأکردن (الإطباق والإنفتاح) دوو خالمان بو پوونده بیته وه:

١- پیتته به رزه کان (الإستعلاء) دهن به دوو به شه وه:

أ- پیتی به رزی جووت (حروف مستعلية مطبقة): (ع) پیتتن (ص، ض، ط، ظ)

گهر سه رنج بدهین بومان پوونده بیته وه که ئەم پیتانه قه له وترن له پیتته به رزه والأکان (مستعلية منفتحة) کان، بو نمونه سیفته به هیزه کانی پیتی (ق) زیاتره له سیفته به هیزه کانی پیتی (ص)، به لام پیتی (ص) قه له وتره له پیتی (ق) نه ویش له بهر بوونی سیفتهی جووتکردن (الإطباق) له پیتی دووه مدا.

^{٩٥} واته: هه رکه سیك زه کاتی سامانه کهی ده رکات، مافه به سه ر په روه ردگاره وه به زه یی خو ی به سه ردا برژینیت. هه مان سه رچاوه ل ٧٧.

ب- پیتی بهرزی والا (حروف مستعلية مفتحة): (۳) پیتن (ق، غ، خ) له کاتی دهرپرینی ئەم سی پیتەدا کۆتایی زمان بهرەو مەلاشوو بەرز دەبیته وە بیئەو هی پیو هی بنووسی، بۆیه قەلەوییان کە مترە له پیتە بهرزه والا کان (مستعلية مطبقة) کان.

کە و ابوو پیویستە له کاتی خویندنه وەدا جیا وازبن وەك: ﴿الطَّامَّة﴾ و ﴿الْحَنَلِدُونَ﴾.

۲- کاریگەری ژیر (کسرة) لەسەر پیتە بهرزه والا کان (مستعلية مفتحة) کان زیاتره لەسەر پیتە بهرزه والا کان (مستعلية مطبقة) کان، چونکە یەکە میان کاریگەری ژیر (کسرة) و والا کردن (إنفتاح) ی لەسەرە، بەلام دوو میان تەنها لە ژیر کاریگەری ژیر (کسرة) دایە، بۆ نموونە پیتی (ظ) ی ژیردار (مکسور) لە وشە ی ﴿ظَلَّ﴾ قەلەوتره له پیتی (غ) ی ژیردار لە وشە ی ﴿غَلَّ﴾ دا.^{۹۶}

^{۹۶} پروانه: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۸۶-۸۷.

(۵) الإذلاق والإصمات:

* (الإذلاق) له زمانه وانيدا: تيزى، قهراخ، ره وانبيژى، خيراييه. له زاراوه شدا: دهر پرينى پيته كانى به خيرايى و به ناسانى، له بهر دهر چوونيان له پيشه وهى زمان يا ههردوو ليوه وه.

ئيبنولجه زه ريش له م رسته يه دا كو يكرد و نه ته وه:

..... وَ (فِرٌّ مِنْ لُبِّ) ٩٧ الحُرُوفِ الْمُذَلَّغَةُ

واته: له دهست ژيره كه راكه.

(ل، ن، ر) جيده نكيان پيشه وهى زمانه، (ف، م، ب) جيده نكيان ههردو وليوه.

* (الإصمات) له زمانه وانيدا: ريگرتنه. له زاراوه شدا: دهر پرينى پيته كانه به قورسى، هه ر بويه ريگريكراوه له كو بوونه وهى پيته كانى به ته نها - به بى پيته كانى (إذلاق) - له وشه ي چوار پيتى و پينچ پيتى بنچينه يى (أصل) يدا. پيته كانى: (٢٣) پيته كه ي ترن و له م و ته يه دا كو كراونه ته وه: (جز غش ساخط صيد ثقة إذ وعظه يحضك).

واته: له فيلبازو حه ق نه ويست خوت به دور بگره، به شويى مروقى خاوهن متمانه دا بكه رى، چونكه ناموزگار يه كانى هانت دهن بو چا كه كردن.

هه ر بويه گوتويانه هه ريه كه له وشه ي (عَسَجِد: ئالتون) و (عَسَطُوس: دره ختى خه يزه ران)، نه عجه مين (هيئراوه ته ناو زمانى عه ره بيه وه)، چونكه له سى پيتى بنچينه يى (أصلي) زياتر پيكه اتون و پيتى (إذلاق) يشيان تيدا نبيه.

تئيبينى: خوينه رى به ريز، نه م دوو سيفه ته (الإذلاق والإصمات) با به تيكي زمانه وانى (لغوي) ن وهيج په يوه ندييان به زانستى ته جو يده وه نبيه، په نكه هوى با سكر ديني شيان نه وه بو ويئت تا وه كو ژماره ي سيفه ته كان بگه نه (١٧) سيفه ت و له گه ل ژماره ي جيده نكه كان يه كسان بن، بويه زور له تويزه ران نه م دوو سيفه ته يان فه راموش كر دو وه. ٩٨

٩٧ واته: نه زانه كه له دهست مروقه ژيره كه هه له ات.

٩٨ بپوانه: فتح رب البرية شرح المقدمة الجزية ل ١٣، أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل ٩٧، المنير ل: ٧٧.

۲- سیفہ تہ بی دژہ کان:

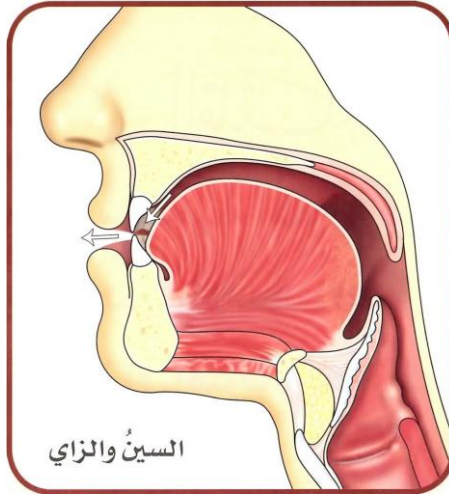
یہ کہم: فیکہ (الصَّفیر)

لہ زمانہ وانیدا: فیکہ ی، دہنگی تیژ، دہنگی بالندہ یہ.

لہ زار اوہ شدا: دہنگیکہ لہ دہنگی بالندہ دہچیت، لہ کاتی دہر پرنی پیتہ کدا لہ نیوان

برہرو سہری زمانہ وہ دیتہ دہری. پیتہ کانی: (۲) پیتن (ص، ز، س) ئینولوجہ زہریش
لہ نیوہ دیریکدا کویکردوونہ تہ وہ:

صَفِيرُهَا صَادٌّ وَزَائِيٌّ سَيْنٌ

دہنگی پیتی (ص) لہ دہنگی (وَن) ^{۹۹} دہچیت، دہنگی پیتی (ن) لہ دہنگی ہنگ
دہچیت، دہنگی پیتی (س) لہ دہنگی کوللہ دہچیت.

بہ ہیژترینی ئەم پیتانہش پیتی (ص) لہ بہرئہ وہی سیفہ تی بہرزیی (الإستعلاء) و
جوونکردن (الإطباق) ی تیدایہ، پاشانیش (ن) کہ سیفہ تی ئاشکرا (الجہری) تیدایہ،
پیتی (س) یش لاوازترینیانہ کہ سیفہ تی چپہ (الہمس) و نہرمی (الرّخاوة) ی تیدایہ،
بوہ پیویستہ سیفہ تی فیکہ (الصَّفیر) ی پیتی (س) بہ ہیژتربیت لہ پیتی (ن)، چونکہ

^{۹۹} بالندہ یہ کہ لہ قاز دہچیت، بہ لام ہلندہ فریت.

دوو سیفهتی لاوازی تیډایه، هروهها دهبیټ سیفهتی فیکه (صفیری پیتی (ن)یش بهیتریبټ له پیتی (ص)، چونکه ئه‌میش سیفه‌تیکی لاوازی تیډایه. پله‌کانی فیکه (الصَّفیر):

- ۱- به‌هیڅ: ئه‌گهر (شده) داربوو: (السَّامِرِيّ)، (الرَّكَاعَة)، (الصَّلَاة).
- ۲- مامناوهند: ئه‌گهر زهنه‌دار بوو (يُوسُوسُ)، (بالأزلام)، (واصطبر).
- ۳- لاواز: ئه‌گهر بزواو (متحرك) بوو.^{۱۰۰}

دووه‌م: له‌رینه‌وه (القلقة):

له‌زمانه‌وانیدا: له‌رینه‌وه، جووله‌و بزوتنه. له‌زاراوه‌شدا ده‌رخستنی ده‌نگیکی به‌هیڅ له‌کاتی زهنه‌داری پیته‌کانیدا. پیته‌کانی: (ه) پیتن، ئیبنولجه‌زهری له‌پرسته‌یه‌کدا کویکردوونه‌ته‌وه:

قَلْقَلَةٌ (قُطِبَ جَدًّا).....

واته: جه‌سه‌ری گه‌وره‌یی.

ئهم پینچ پیته سیفه‌تی توندی (الشدة) و ئاشکرا (الجهر) یان تیډایه و نابیټ له‌کاتی ده‌رپریندا ده‌نگو هه‌ناسه له‌گه‌لیاندا بیته‌ده‌ر، له‌به‌رئه‌وه پیوستییان به له‌رینه‌وه (القلقة) ده‌بیټ تاوه‌کو ده‌نگی پیته‌کان ده‌رکه‌ون.

پریزه‌ندی پیته‌کانی له‌رینه‌وه (القلقة) له‌پرووی به‌هیڅی و پروونی‌ه‌وه: له‌پرووی به‌هیڅیه‌وه پیتی (ط) به‌هیترینیانه، پیتی (ق) یش له‌پله‌ی دووه‌مدایه، پاشان هه‌رسی پیته‌که‌ی تر (ب، د، ج) له‌پله‌ی سییه‌مدا دین. له‌پرووی پروونیشه‌وه پیتی (ق) پرووترینیانه، پاشان پیته‌کانی تر.

^{۱۰۰} الجامع الكبير في علم التجويد ل (۲ / ۱۰۳)

به شه‌کانی له‌رینه‌وه (القلقلة):

۱- له‌رینه‌وه (القلقلة) ی بچووک: ئەگەر پیتەکه زهنه‌دار (ساکن) بیټ، قورئان خوین له‌سه‌ری نه‌وه‌ستیټ.

وهك: ﴿يَقْدِرُ﴾، ﴿أَفْطَمَعُونَ﴾، ﴿فَأَسْتَجَبْنَا﴾، ﴿حَجَّهْلُونَ﴾، ﴿يُدْعُونَ﴾

۲- له‌رینه‌وه (القلقلة) ی گه‌وره: ئەگەر پیتەکه زهنه‌دارو له‌حاله‌تی وه‌ستان

(وقف) دا بیټ و (شدة) دار نه‌بیټ. وهك: ﴿وَأَق﴾، ﴿مُحِيط﴾، ﴿الْعَذَاب﴾، ﴿بِهَيْج﴾،

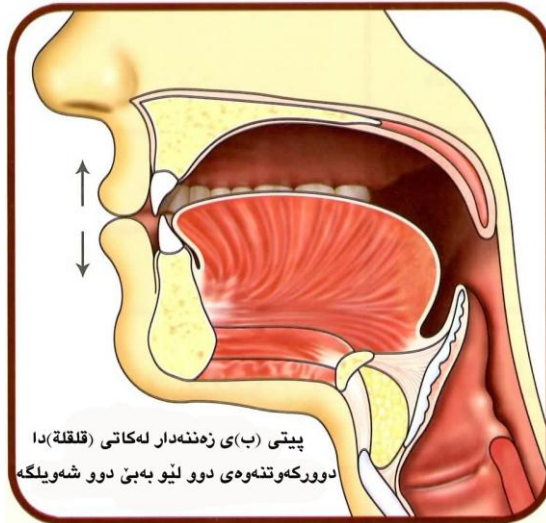
﴿بَعِيد﴾

۳- له‌رینه‌وه (القلقلة) ی گه‌وره‌تر: ئەگەر پیتەکه (شدة) دارو له‌کو‌تایی وشه‌داو

له‌حاله‌تی وه‌ستان (وقف) دا بیټ. وه‌کو: ﴿الْحَجَّ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿وَتَبَّ﴾، ﴿أَشَدُّ﴾.^{۱۱}

ئینولجه‌زه‌ری ده‌لیټ:

وَيَسِّنْ مُقْلَقًا إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبِينْ

پیتی (ب) ی زهنه‌دار له‌کاتی (قلقلة) دا
دوورکه‌وتنه‌وه‌ی دوو لێو به‌بێ دوو شه‌ویلگه

^{۱۱} سه‌رچاوه‌ی پێشوو (۱۲۲/۲).

چۆنىتى دەربېرىنى لەرىنەوہ (القلقلة):

لەرىنەوہ (القلقلة): بىرىتتە لەدەنگدانەوہى پىتەكە لەجىدەنگەكەيداو نزيك لەھىچ
جولەيەكەوہ نبيە، واتە: (فتحة) و (ضمّة) و (كسرة).
ئەمەش راى پەسەندكراوى زۆرىنەى ھەرە زۆرى زاناينە،^{۱۰۲} ئىمەش
لەمامۆستاكەمانەوہ ھەر بەو شىوہىيە وەرمانگرتووە.

---

^{۱۰۲} بىروانە: حق التلاوة، لا: ۲۲۴، التجويد المصور، لا: ۱۵۸، تيسير علم التجويد، لا: ۲۴۵، تيسير
الرحمن، لا: ۹۶-۱۰۲.

سەبارەت بەچۆنىتى دەربېرىنى لەرىنەوہ (القلقلة) چەند بۆچونىكى تىرىش ھەن گرىنگىرىنيان ئەمانەن:

- ۱- پىتەكانى لەرىنەوہ
- ۲- لەرىنەوہ (القلقلة) بەشىوہىيەك دەربېرىن كەنزيك بكرىنەوہ لەجولەى پىتى پىش خويان، واتە
ئەگەر پىتى پىش خويان سەر (فتحة)ى ھەبوو ئەوا لەكاتى دەربېرىندا نزيكەدەكرىنەوہ لە(فتحة)
ئەگەر (ضمّة)شيان لەپىشەوہ بوو لەكاتى دەربېرىندا نزيكەدەكرىنەوہ لە(ضمّة)و، ئەگەر (كسرة)شيان
ھەبوو لەكاتى دەربېرىندا نزيكەدەكرىنەوہ لە(كسرة). نمونە: ﴿يَطْبَعُ﴾، ﴿مَجْرُونَ﴾، ﴿قَبْلَةَ﴾.

ئەمەش پەسەندكراوہ لەلاى ھەندىك لەزاناين لەوانە (السمنودي) كە لە(لآليء البيان)دا دەلىت:

فَلْقَلَّةٌ (فُطْبُ جِدٍ) وَفُرَّتَتْ لِلْفَتْحِ وَالْأَرْجَحُ مَا قَبْلُ اقْتَفَتْ.

بىروانە: لآليء البيان ل: ۴، المنير، لا: ۸۰، هداية القاري، لا: ۴۹-۵۰.

- ۳- لە ھەموو كاتىدا لەكاتى دەربېرىندا نزيك دەكرىنەوہ لە(فتحة)، ئەمەش راى ھەندىكيانە، لەوانە
شىخ (محمود خليل الحصري)، بەلام سەير لەوہدايە شىخ ئەم رايە دەداتە پال زۆرىنەى زاناين!
بىروانە: أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل: ۱۰۱-۱۰۲. ھەندىكيان بەھۆنراوہ باسيان لەم رايە
كردووە:

وَقَلْقَلَةٌ قَرَبٌ إِلَى الْفَتْحِ مُطْلَقًا وَلَا تُشْعِنُهَا بِالذِي قَبْلُ تَقْبَلًا.

سییہم: ئاسان (اللين):

له زمانه وانيدا: ئاسانييه. له زار اوه شدا به ئاساني دهرچووني پيٽه له جيده ننگه كه وه. پيٽه كاني: دوو پيٽن (و، ي) كاتيڪ زهنه داربن و پيشه وهيان سهر (فتحة) ي هه بيٽ

[واته پيٽي دريژكرده وه (المد) نه بن]. نمونه: ﴿خَوْفٌ﴾، ﴿الْبَيْتُ﴾، ﴿شَيْءٌ﴾

پيشه وا ئيبنولجه زه ريش ده ليٽ:

..... واللين

.....

..... قبلهما

واو وياء سگنا وانفتحا

تبييني: سيفه تي (لين) لاوازتره له دريژكرده وه (المد)، ههر بويه له گه ل پيٽي نه ليفدا ههر گيز باسنا كريت، ههر چه نده پيٽي نه ليف پيٽي دريژكرده وه (المد) و ئاسان (اللين) يشه، چونكه پيئاسه ي ئاسان (اللين) ي تيئا به ديده كريت كه خو ي زهنه داره و پيشه وه ي (فتحة) يه.^{۱۰۳}

چوارهم: لادان (الإنحراف)

له زمانه وانيدا: لادانه. له زار اوه شدا: حه زو لاداني دهنگي پيٽه كه يه له بهر ريئه كرده به ته و او ي، نه و يش به هو ي ريگرتني له لايه ن زمانه وه.^{۱۰۴}

پيٽه كاني: ته نها دوو پيٽن: (ل، ر)

لاداني دهنگي پيٽي (ل) به ره و هه ردو و لاي پيشه وه ي زمان (واته به ره و جيده ننگي نون) نه و يش به هو ي نوساني پيشه وه ي زمان به پوو كه وه.

پيٽي (ر) يش پيچه وانه ي پيٽي (ل) دهنگه كه ي له هه ردو و لاي پيشه وه ي زمانه وه لادهدات بو ناوه راستي.

^{۱۰۳} المنير، لا: ۸۰.

^{۱۰۴} هه نديكي تر له زانايان پيئان وايه لاداني مه خرچه، هه نديكي تريشيان پيئان وايه لاداني سيفه ته، له چاپي يه كه مدا منيش به لاداني مه خرجه پيئاسه مكردبو و به لام پاش تويزينه وه گه رانه وه بو سه رچاوه كان بوم دهر كه وت كه راي يه كه م به هيژتره و زوريك له تويزه ران په سه نديان كردو وه.

پروانه: تيسير الرحمن ل ۱۰۳، الجامع الكبير في علم التجويد: (۱۳۴/۲-۱۳۵)

ئىبينولجەزەرىش دەلىت:

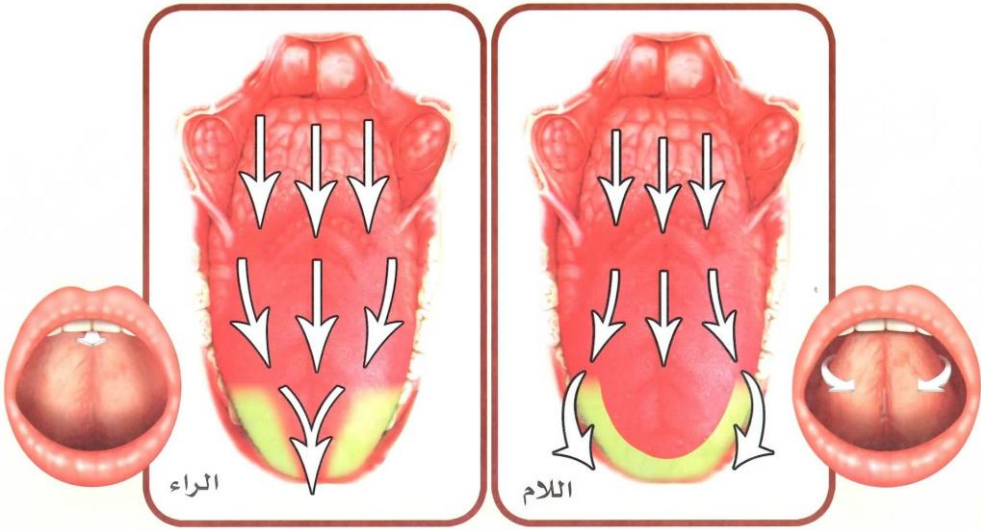
..... والانحرافُ صحَّحَا

.....

.....

..... فى اللام والراء

تېيىنى: سيفهتى لادان له پىتى (ل) دا زياتره له پىتى (ر)، ههروهها لادانى پىتهكه له كاتى (شدة) دا زياتره وهك له زهننه، له كاتى زهنه شدا زياتره وهك له بزوتن (حركة).

بەراوردىك لە ئىوان لادانى پىتى (ل) و پىتى (ر)

پینجه م: بلاوبوننه وه (التَّفْشِي):

له زمانه وانيدا: بلاوبوننه وه و فراوانبوونه. له زار او هندا: بلاوبوننه وه وهوا له ناو
دهمدا له كاتي دهرپيني پيته كه دا، تا وه كو ده گاته جيدهنگي پيتي (ظ). پيته كاني:
ته نها پيتي (ش) ه.

ئيبنولجه زه ريش گوتويه تي:

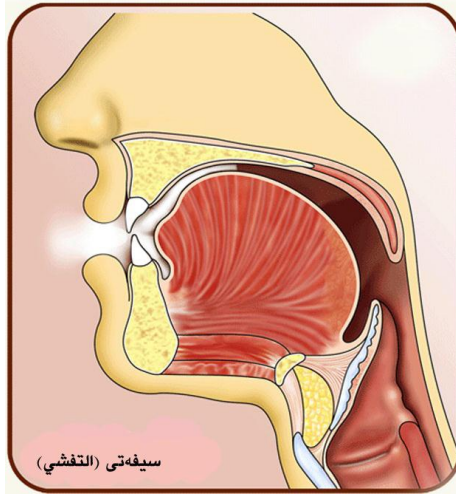
..... وَلْتَفْشِي (الشَّيْنُ) .....

پله كاني بلاوبوننه وه (التَّفْشِي):

١- ئه گهر (شدة) داربوو، وهك: ﴿الشَّيْطَانُ﴾، ﴿الشَّكْرَيْنِ﴾

٢- ئه گهر زهنه داربوو، وهك: ﴿أَشْتَرَى﴾، ﴿الرُّشْدَ﴾

٣- ئه گهر بزواو بوو، وهك: ﴿شَطَطًا﴾، ﴿شَقَوْتَنَا﴾^{١٠٥}.

^{١٠٥} بروانه: تيسير الرحمن ل ٩٣، الجامع الكبير في علم التجويد: (١٤٤/٢).

شەشەم: دووبارەبوونەوہ (التَّكْرِير):

لە زمانەوانیدا: دووبارەبوونەوہیە. لەزاراوەشدا: لەرینەوہی سەر زمانە لەکاتی
دەرپرینی پیتەکەدا. پیتەکانی: تەنھا پیتی (ر)یە.
ئیبینولجەزەریش دەلیت:

..... وَالرَّاءُ، وَتَكْرِيرٌ جُعِلَ .....

مەبەستیش لەباسکردنی ئەم سیفەتە خۆپاراستن و دوورکەوتنەوہیە لێی نەک ئەنجامدانی،
ئەمەش ئەوہ ناگەییە کەخوینەر بەتەواوی زمانی لەجوولە بخت، بەلکو پێویستە سەری
زمانی و بەشیک لەپشتەوہی بەتوندی بەپووی بەرەری سەرەوہ بنوسی، لەگەڵ هێشتنەوہی
بوشارییەکی زۆر تەسک بو چوونەدەرەوہی بەشیک لەدەنگی پیتەکە، چونکە پیتی (ر) پیتیکی
مامناوەندە لەنیوان هەردوو سیفەتی توندی و نەرمی (الشدة والرّخاوة)دا.

پلەکانی دووبارەبوونەوہ (التَّكْرِير):

۱- ئەگەر (شدة) داربوو، وەك: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾

بۆیە ئیبینولجەزەری دەلیت:

..... وَأَخْفِ تَكْرِيراً إِذَا تُشَدُّ.

واتە: ئەگەر پیتی (ر) (شدة) داربوو (تکریر)ەکی بشارەوہ.

چونکە پیتی (مشدد) دوو پیتەو (تکریر)ی زیاترەو پێویستە زیادەرەوی تیدا
نەکریت.

۲- ئەگەر زەننەداربوو، وەك: ﴿فَأَرْهَبُونَ﴾

۳- ئەگەر بزواو بوو، وەك: ﴿وَتَرَكَّهُمْ﴾^{۱۰۶}.

^{۱۰۶} پروانە: الجامع الكبير في علم التجويد: (۱۴۰/۲).

حهوتهم: دريژبوونهوه (الإستطالة):

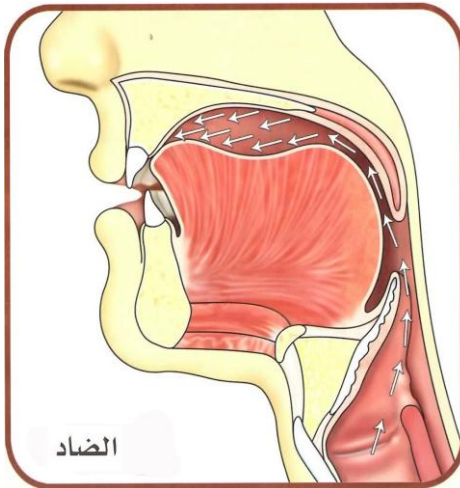
لهزمانه وانيدا: دريژبوونهوه. لهزاراوهشدا: دريژکردنهوهی جيدهنگ لهسهرهتای قهراخی لايهکی زمانهوه (يان ههردوولای) تا دهگاته جيدهنگی لام. پيتهکانی: تهنها پیتی (ض) ده.

پيشهوا ئيبنولجهزهريش دهليت:

والضاد باستطالة ومخرج
مَيِّزٌ مِنَ الظَّاءِ .....

پلهکانی دريژبوونهوه (الإستطالة):

بههيژترينه ئهگهر (مشدد) بوو، پاشان ئهگهر زهنه داربوو، پاشانيش ئهگهر بزواو (متحرك) بوو.^{١٠٧}

^{١٠٧} سهرچاوهی پيشوو (١٤٨/٢).

پاشماوه: زۆرېك له پېيشه وایانی ئەم زانسته دوو سیفه تی تریان بۆ سیفه ته
هه میشه ییه بیدرژه کان زیاد کردوه، که بریتین له سیفه تی شاراو هیی (الخفاء) و مینگه
(الغنة)،^{۱۰۸} بویه به گرنگی ده زانم لیږده دا باسیکیان لیوه بکهین:

سیفه تی یه کهم: شاراو هیی (الخفاء):

شاراو هیی (الخفاء) له زمانه وانیدا: شاراو هییه، له زار او هندا: شاراو هیی دهنگی
پیتته که له کاتی ده برینیدا. پیتته کانی: [ه، پیتته کانی درێژکردنه وه (مدّ)]، که له وشه ی
(هاوی) دا کۆبوونه ته وه.

(السّمْنودي) ده لیت:

.....
(وَالهَاءُ مَعَ حُرُوفِ مَدٍّ لِلخَفَاءِ)

هۆی ناوانانی: له بهر شاراو هییانه له کاتی ده برینیدا. هۆکاره که شی بریتییه له:
* پیتی (ه): له بهر لاوازی سه رجه م سیفه ته کانی، دووری جیده نگه که ی بویه
پیویسته قورئان خوین به وریاییه وه ئەم پیتته ده برپیت.

چۆنی تی چاره سه رکردنی:

ئه گهر زهنه داربوو: ده برپینی (ه) ی زهنه دار قورستره له ده برپینی (ه) ی بزواو،
بویه چاره سه رکردنی به ته سه کردنه وه ی جیده نگه که ی و ئاشکرکردنی سیفه ته کانی
ده بیته، به تایبته هه ردوو سیفه تی چیه (الهمس) و نه رمی (الرّخاوة) واته: له کاتی
ده برپیندا نیوه ی هه واو نیوه که ی تریشی دهنگ بیته.

ئه گهر بزواو بوو: پیویسته له کاتی ده برپینیدا په له ی تیدانه کریته و درێژیش
نه کریته وه، به لأم ئه گهر راناو بوو به درێژکردنه وه ی گه یانندن (مدالصلة) ی بچوک یان
گه وره درێژ ده کریته وه.^{۱۰۹}

^{۱۰۸} پروانه: نهاية القول المفيد ل ۸۶-۸۷، الروضة الندية شرح متن الجزية ل ۲۸-۲۹.

^{۱۰۹} پروانه: تيسير الرحمن ل ۱۰۵-۱۰۷.

* پیتھکانی دریزکردنه وه: چونکه جیدهنگیان خهملینراوه و له شوینیکی دیاریکراوه وه دهرناچن، بهلکو پیتی هه وایین و له گهله هه وای بوشایی (جوف) دا دینه دهره وه و له بهر فراوانی جیدهنگه که یان دهنگیان له گهله هه وادا دهشاریتته وه.

چاره سه ری شاراو هی (الخفاء) ی پیتھکانی دریزکردنه وه:

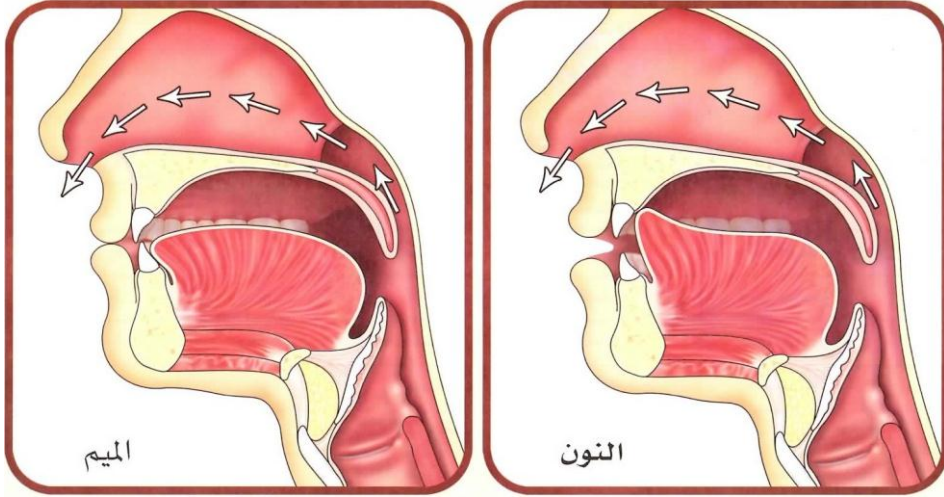
به هیزکردنی ئەم پیتانه، ئەویش به دریزکردنه وه ی دهنگ بو ماوه یه که مترینی (۲) جووله بیته، چونکه بیدریزکردنه وه یان مانای وشه که دهگوریت، وهک: (یقول) ده بیته (یقل). جاری واش هه یه مانا که تیکده دات، وهک: ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ ده بیته (فَسَقَ لَهُمَا)!!

سیفہتی دووہم: مینگہ (الغنة)

مینگہ: دہنگیکی خوْشہ، ہاودہنگی ہەردوو پیتی (ن، م) دہکات، بہ لام مینگہی پیتی (ن) لہ پیتی (م) بہ ہیترہ.^{۱۱۰}

خاوهنی (السلسبیل الشافی) دہلیت:

وَعَنَّةٌ صَوْتُ لَدِيدٌ رَجَبَا فِي التُّونِ وَالْمِيمِ عَلَي مَرَاتِبَا.

پلہکانی مینگہ:

قورئان خوینی بہرین، رای زورینہ مینگہ بہ پینج پلہ دیاریدہکن:

۱- تہ اوترین: لہنون و میمی (شدہ) داردا:

أ- لہیہک وشہدا: ﴿إِنَّ﴾، ﴿يَمُنُونَ﴾، ﴿هَمَّتْ﴾، ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾.

^{۱۱۰} ہندی لہزانیان دہلین تہم دہنگہ لہدہنگی ناسک و، بؤرہی مانگاو، بای نیوگہ لای درخت دہچیت. بروانہ: الجامع المفید فی صناعة التجويد للسَّنْهَوْرِي، ل ۳۶۱ و ۳۶۷. پیتہکانی: (ن، م).

ب- له دوو وشه دا: ئەمیش چوار جوړه:

- تیهه لکیشی (ن) ی زهنه دارو (تنوین) له پیتی (ن) و (م) دا ﴿إِنْ نَشَاءُ﴾، ﴿مِنْ مَاءٍ﴾

- تیهه لکیشی پیتی (م) له (م) دا ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ﴾.

- تیهه لکیشی (متجانسین) پیتی (ب) ی زهنه دار له (م) دا: ﴿يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا﴾

- تیهه لکیشی لامی (شمسی) له نوندا ﴿النَّاسِ﴾، ﴿النَّعِيمِ﴾

ئیبینولجه زه ریش ده لیت:

وأظهر الغنة من نون ومن ميم إذا ما شُددا . . . . .

۲- ته ووتر: له تیهه لکیشکردنی ناته و او دا (الإدغام الناقص)، واته: تیهه لکیشی

نونی زهنه دارو (تنوین) له پیتی (ی) و (و) دا وهك: ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ﴾، ﴿سِرَاجًا وَهَاجًا﴾

۳- ته و او: له نون و میمی شار او ه (المخفاة) دا، ههروه ها هه لگه پاندنه وه (القلب) یش ده گریته وه:

﴿ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴾ (الصفات ۲۱)

﴿ أَلَمْ تَر إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى ﴾ (البقرة ۲۴۶)

۴- ناته و او: له نون و میمی زهنه دار و ئاشکرادا . وهك: ﴿يَنْجِحُونَ﴾، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾

۵- ناته و او ترین: له نون و میمی بز او (متحرك) دا. ﴿يُنَادُونَ﴾، ﴿تُودِي﴾، ﴿مَنْ

السَّمَاءِ مَاءً﴾^{۱۱۱}

که واته مینگه سیفه تیکی وابهسته یه به پیتی (م) و (ن) وه، به لام له دووشیوهی کو تاییدا دهرناکه ویت و له هرسی شیوهی سه ره تادا پیویسته دهر بخریت، ئەندازهی

^{۱۱۱} بروانه: تیسیر الرحمن فی تجوید القرآن ل ۱۱۰-۱۱۱، هداية القاري للمرصفي ل ۹۴-۹۵، الجامع الكبير في علم التجويد: (۱۵۲/۲-۱۵۶).

دوو جوولہ (حرکت) دريژبکريتهوه، بهلام له دوو پلهی کوټاييدا له يهک جوولہ (حرکت) زياتر دريژناکريتهوه.

تیبينی:

يهکه م: مه بهست له ته واو و ناته واوی له سی پلهی سه ره تادا: (به هیزی مینگه، ته واوی پشت بهستن به (خیشوم) و، ناته واوی مینگه يه.

بهلام هه ندیک له زانایان ده لاین مه بهست پیی دريژکردنه وهی مینگه کانه له پرووی کات (زمان) وه، واته له پلهی يه که مدا زياتر دريژده کريته وه، دوو هميش له يه که م که متر، سييه هميش له دوو هم که متر.^{۱۱۲}

دووه م: له کاتی ده رپرینی مینگه دا دهنگی پیتکه يان سيفه ته که ی له که پوو (خیشوم) وه ده رده چیت، نهک پیتکه خوی.

سييه م: مینگه ی پیتی (ن) به هیزتره له مینگه ی پیتی (م).^{۱۱۳}

گه وره کردن و بچوو کردنی مینگه:

مینگه شوینی پیتی پاش خوی ده که ویت، واته: گه وره ده کريت نه گه ره به دواوی نونی زهنه دارو (تنوین) دا يه کیک له پیتکه به رزه کان (الإستعلاء) هاتبوو، نه مهش له کاتی شاردنه وه (الإخفاء) دا ده بیټ کاتیک ده گات به هر پینج پیتی (ص، ض، ط، ظ، ق).

خاوهنی (التحفة) ده لیت:

..... وَتَتَّعُ الْأَلْفُ مَا قَبْلَهَا ، وَالْعَكْسُ فِي الْعَنْ أَلْفُ

هه روه ها خاوهنی (السلسبیل الشافی) یش ده لیت:

وَفَحَّمُ الْعُنَّةَ إِنْ تَلَاهَا حُرُوفُ الْإِسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا

^{۱۱۲} تيسير الرحمن ل ۱۱۱، فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية : ل ۳۰.

^{۱۱۳} نهاية القول المفيد ل ۸۷.

نمونہ:

﴿يُنصرون﴾، ﴿مِنْ صَلَصلٍ﴾، ﴿رِتْحًا صَرَصَرًا﴾، ﴿مَنْصُود﴾، ﴿لَمَنْ صَرُهُد﴾،
﴿وَكُلًّا صَرَّتْنَا﴾، ﴿يَنْطِقُونَ﴾، ﴿مِنْ طِينٍ﴾، ﴿حَلَلًا طَبِيًّا﴾، ﴿يَنْظُرُونَ﴾، ﴿إِنْ
ظَنَّا﴾، ﴿ظِلًّا ظَلِيلًا﴾، ﴿يَنْقَلِبُونَ﴾، ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾، ﴿عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾^{١١٤}

بہ لَام ٹہ گہر بہ دواى نونى زہننہ دارو (تنوین) دا پیتہ کانی تری (الإخفاء) ہاتن، ٹہوا
مینگہ یان بچووک دہ کریتہ وہ، وہک: ﴿الْإِنْسَانِ﴾، ﴿كُنْتُمْ﴾، ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾، ﴿أَنْفَقْتُمْ﴾

^{١١٤} بیروانہ: مذکرۃ فی التجوید (۱۱/۲)، نہایۃ القول المفید ل ۱۵۸-۱۵۹.

بیت و سیفہ تہ بہ ہیژو لاوازہ کان

سیفہ تہ ہمیشہ بیہ کان لہ پرووی بہ ہیژی و لاوازیہ وہ دہ کریں بہ سی بہ شہ وہ:

۱- سیفہ تہ بہ ہیژہ کان: یانزہ سیفہ تن:

ناشکرا (الجہر) و توندی (الشدة) و بہ رزی (الإستعلاء) و جوو تکردن (الإطباق) و فیکہ (الصفیر) و لہ رینہ وہ (القلقلة) و لادان (الإنحراف) و، دو بارہ بونہ وہ (التکریر) و بلاؤ بونہ وہ (التفشی) و دریز بونہ وہ (الإستطالة) و مینگہ (الغنة).

۲- سیفہ تہ لاوازہ کان: شہش سیفہ تن:

چیہ (الهمس) و نہ رمی (الرخاوة) و نزمی (الإستفال) و الاکردن (الإفتاح) و ئاسان (اللين) و شاراوہی (الخفاء).

۳- سیفہ تی بہ ہیژو لاوازیان تیدانیہ: (الإصمات) و (الإذلاق) و نیوانی (البینية).

ہر وہا پیتہ کانیش دہ کریں بہ پینج بہ شہ وہ:

۱- بہ ہیژترین: (۱) پیت: (ط) چونکہ ہم مو سیفہ تہ کان ی بہ ہیژن.

۲- بہ ہیژ: (۸) پیت: (ب، ج، د، ر، ص، ض، ظ، ق) چونکہ سیفہ تہ بہ ہیژہ کان ی لہ لاوازہ کان ی زیاترہ.

۳- مامناوہند: (۵) پیت: (ء، غ، ل، م، ن)، چونکہ سیفہ تی بہ ہیژو لاوازیان یہ کسانہ.

۴- لاواز: (۱۰) پیت: (ت، خ، ذ، ز، س، ش، ع، ک، دوو پیتہ ئاسانہ کہہ (اللين): و، ی) چونکہ سیفہ تی لاوازیان زیاترہ.

۵- لاوازترین: (۷) پیت: (۴) پیتیان: (ث، ح، ف، ہ) ہم مو سیفہ تہ کان یان لاوازہ، لہ ہم مووشیان لاوازتر پیتی (ہ) لہ بہر سیفہ تی شاراوہی (الخفاء). (۳) پیتیشان: (ا، و، ی) واتہ پیتہ کان ی دریز تکردنہ وہ (المد)، تہنا یہ ک سیفہ تی بہ ہیژیان تیدانیہ، ئہ ویش سیفہ تی ناشکرا (الجہر)^{۱۱۰}

^{۱۱۰} بروانہ: تیسیر الرحمن ل ۱۱۷-۱۱۸، خوینہری بہریز سہ بارہ ت بہ دیار یکردنی سیفہ ت و پیتہ بہ ہیژو لاوازہ کان چہند راو بو چونکی تریش ہہیہ، بہ لام ئہ مہی کہ با سمانکرد بہ ہیژترینیانہ، خوی گورہش زاناترہ. بو زیاتر شارہ زابوون سہیری ئہم سہرچاوانہ بکہ:

نهاية القول المفيد ل ۹۱-۹۳، حق التلاوة: ۳۳۸-۳۳۹، الجامع الكبير: (۲/۱۹۵-۲۰۱).

پله‌ی پیته‌که	سیف‌ته‌کان						پیته‌کان	
	۷	۶	۵	۴	۳	۲		۱
مامناو‌ند			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الهمزة
به‌هیز		مقلقل	مدلق	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الباء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	مهموس	الناء
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الثاء
به‌هیز		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الجمیم
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الحاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الخاء
به‌هیز		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	الدال
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	الذال
به‌هیز	مکرر	منحرف	مدلق	منفتح	مستفل	بینیة	جهری	الراء
لاواز		صغیری	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	جهری	الزای
لاواز		صغیری	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	السین
لاواز		متفش	مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الشین
به‌هیز		صغیری	مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	مهموس	الصاد
به‌هیز		مستطیل	مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	جهری	الضاد
به‌هیزترین		مقلقل	مصمت	مطبق	مستعل	شدید	جهری	الطاء
به‌هیز			مصمت	مطبق	مستعل	رخوی	جهری	الظاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	بینیة	جهری	العین
مامناو‌ند			مصمت	منفتح	مستعل	رخوی	جهری	الغین
لاوازترین			مصمت	منفتح	مستفل	رخوی	مهموس	الفاء
به‌هیز		مقلقل	مصمت	منفتح	مستفل	شدید	جهری	القاف
لاواز			مصمت	منفتح	مستفل	شدید	مهموس	الکاف
مامناو‌ند		منحرف	مدلق	منفتح	مستفل	بینیة	جهری	اللام
مامناو‌ند		غنة	مدلق	منفتح	مستفل	بینیة	جهری	المیم

پله‌ی پیته‌که	سیفه‌ته‌کان						پیته‌کان	
	۷	۶	۵	۴	۳	۲		۱
مامناوه‌ند		غنة	مدلق	منفتح	مستقل	بینیة	جهري	النون
لاوازترین		خفاء	مصمت	منفتح	مستقل	رخوي	مهموس	الهاء
لاواز			مصمت	منفتح	مستقل	رخوي	جهري	(و) ی بزواو
لاواز			مصمت	منفتح	مستقل	رخوي	جهري	(ي) ی بزواو
لاوازترین		خفاء	مصمت	منفتح	مستقل	رخوي	جهري	پیته‌کانی دریژکردنه وه (المدّ)
لاواز		لین	مصمت	منفتح	مستقل	رخوي	جهري	پیته ناسانه‌کان اللين (و، ي)

ته‌واوکردنی جووله‌کان (إتمام الحركات)

پیویسته له‌سه‌ر قورپان خوین:

- له‌کاتی دهربرینی پیتیکی سهردار (مفتوح) دا ده‌می بکاته‌وه وه‌ک کردنه‌وه‌ی

له‌کاتی دهربرینی پیتی ئه‌لیفدا.

- له‌کاتی دهربرینی پیتیکی بو‌ردار (مضموم) یشدا هه‌ردوولییوی خرکاته‌وه وه‌ک

خرکردنه‌وه‌ی له‌کاتی دهربرینی پیتی واودا.

- له‌کاتی دهربرینی پیتی ژێردار (مکسور) یشدا شه‌ویلگه‌ی خواره‌وه‌ی دابه‌زینی

وه‌ک دابه‌زاندنی له‌کاتی دهربرینی پیتی (ی) دا.

- به‌لام پیتی زهنه‌دار له‌مه‌خره‌جی بنچینه‌یی (أصلي) خو‌یه‌وه دهرده‌چیت بی

ئه‌وه‌ی هه‌یچ کام له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌گه‌لدا بییت.^{۱۱۶}

خو ئه‌گه‌ر قورپان خوین ئه‌مانه‌ی جیه‌جینه‌کرد ئه‌وا خویندنه‌که‌ی ناته‌واوه،

ته‌نانه‌ت زانای گه‌وره‌ی وه‌ک (أحمد الطيبي) ده‌لیت هه‌له‌ی ئه‌و که‌سه له‌رووی واتاوه

له‌هه‌له‌ی ناشکرا (اللعن الجلي) ناشیرینتره، ئه‌وه‌تا له‌مه‌تنه‌که‌یدا^{۱۱۷} ده‌لیت:

وَكُلُّ مَضْمُومٍ فَلَنْ يَتِيَمًا	إِلَّا بِضَمِّ الشَّفَتَيْنِ ضَمًّا
وَدُوْ اِنْخِفاضٍ بِاِنْخِفاضٍ لِلْفَمِ	يَتِيْمٌ وَالْمَفْتُوحُ بِالْفَتْحِ اِفْهَمِ
اِذِ الحُرُوفِ اِنْ تَكُنْ مُحَرَّكَةً	يَشْرُكُهَا مَخْرَجُ اَصْلِ الحَرَكَةِ
اَي مَخْرَجِ الْاَوَاوِ وَمَخْرَجِ الْاَلِفِ	وَالْيَاءِ فِي مَخْرَجِهَا الَّذِي عُرِفَ
فَاِنْ تَرِ الْقَارِيَّ لَنْ تَنْطَبَقًا	شَفَاهُهُ بِالضَّمِّ كُنْ مُحَقَّقًا
بِاَنَّهُ مُنْتَقَصٌ مَا ضَمًّا	وَالْوَاجِبُ النُّطْقُ بِهِ مُتَمًّا
كَذَاكَ دُو فَتْحٍ وَدُو كَسْرِ يَجِبُ	اِتْمَامُ كُلِّ مِنْهُمَا اِفْهَمُهُ تُصَبُّ
فَالْتَقْصُ فِي هَذَا لَدَى التَّامِلِ	اَقْبَحُ فِي الْمَعْنَى مِنَ اللَّحْنِ الْجَلِيِّ
اِذْ هُوَ تَغْيِيْرٌ لِدَاتِ الحَرْفِ	وَاللَّحْنُ تَغْيِيْرٌ لَهُ بِالْوَصْفِ

^{۱۱۶} أطلس التجويد ل ۸۹.

^{۱۱۷} المفيد في علم التجويد ل ۷.

بهشی بینجه م
سیفته کاتیه کان (الصفات العرضیة)

سیفته کاتیه کان (الصفات العارضة): ئەو سیفته تانەن که تەواو کەری پیتە کەن و
له هەندی کاتی دیاریکراودا تووشی پیت دەبن، له هەندی کاتی شدا له بەر هۆکاری
له هۆکارە کان لیبی جیا دەبنه وه، ژمارە یان یازده سیفته، وه: ئاشکرا کردن (الإظهار) و
تییه لکیش (الإدغام) و شارندنه وه (الإخفاء) و هه لگه پاندنه وه (القلب) و بچوو کوردنه وه
(الترقیق) و گه وره کردن (التفخیم) و دریز کردنه وه (المدّ) و کور تکردنه وه (القصر) و
جولاندن (التحریک) و زهنه دار کردن (الإسکان) و وه ستان به بی هه ناسه (السکت).^{۱۱۸}
(السمنودي) له باره یانه وه ده لیت: ^{۱۱۹}

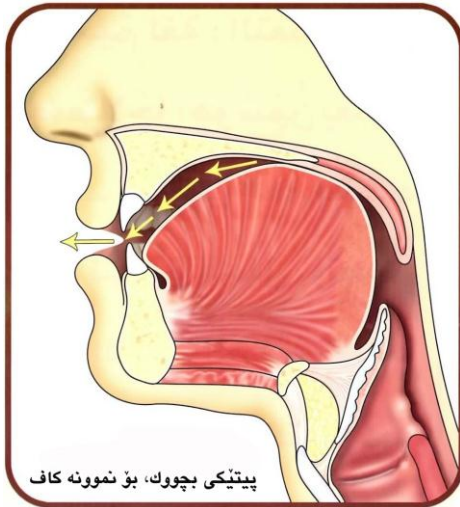
إِظْهَارٌ ادْغَامٌ وَقَلْبٌ وَكَذَا
وَالْمَدُّ وَالْقَصْرُ مَعَ التَّحْرُكِ
إِخْفًا وَتَفْخِيمٌ وَرِقُّ أَحْذَا
وَأَيْضًا السُّكُونُ وَالسَّكْتُ حُكْمِي

^{۱۱۸} پروانه: حق التلاوة ل ۲۱۳ و ۲۳۸

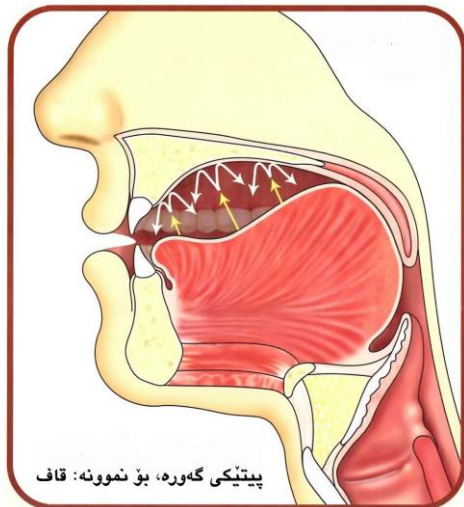
^{۱۱۹} لالی بیان فی تجوید القرآن: إبراهیم علی شحاتة السمنودي ل ۴.

گه وره كردن و بچوو ككردن (التفخيم والترقيق)

گه وره كردن (التفخيم): له زار او دا قه له ويه كه ده چي ته ناو له شي پي ته كه وه، واته: ناو دم پرده كات له دهنگي نه و پي ته.^{۱۲۰} له بهر ته سكبوونه وهی گه روو به رزبوونه وهی دهنگ به ره و مه لاشوو. بچوو كردنه وهی پي تيش به پيچه وانه وهیه.^{۱۲۱}

پيتيكي بچوك، بۆ نموونه كاف

پيتيكي گه وره، بۆ نموونه: قاف

پي ته كاني زمانى عه ره بى له پرووى گه وره و بچوو كى (تفخيم و ترقيق) وه ده كرين

به سى به شه وه:

- ۱- نه و پي تانهى هه ميشه به گه وره بى (مفخم) ده خوئيرينه وه.
- ۲- نه و پي تانهى هه ميشه به بچوو كى (مرقق) ده خوئيرينه وه.
- ۳- نه و پي تانهى هه نديجار به گه وره بى، هه نديجاريش به بچوو كى ده خوئيرينه وه.

^{۱۲۰} پروانه: نهاية القول المفيد ل ۱۲۷.

^{۱۲۱} أطلس التجويد: (۱/ ۱۵۵، ۱۵۶)

یه کهم: نهو پیتانهی هه‌میشه به گه‌وره‌یی ده‌خوینرینه‌وه:

نهو پیتانهی هه‌میشه به‌گه‌وره‌یی ده‌خوینرینه‌وه بریتین له (۷) پیته به‌رزه‌کان (الإستعلاء: خص ضغط قظ)، له‌نیویشیاندا پیته‌کانی جووتکردن (الإطباق) سیفته‌تی گه‌وره‌کردن‌یان زیاتره (ص، ض، ط، ظ).

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ریزه‌ندیان - له‌گه‌وره‌ترینه‌وه - به‌م شیوه‌یه ده‌بیت:
(ط، ض، ص، ظ، ق، غ، خ) ^{۱۲۲}

ئیبینولجه‌زهری ده‌لّیت:

وَحَرْفَ الْاِسْتِعْلَاءِ فَحْمٌ وَاخْصُصًا   الْاِطْبَاقَ اَقْوَى نَحْوَ قَالَ وَالْعَصَا. ^{۱۲۳}

دووم: نهو پیتانهی که هه‌میشه به بچووکی ده‌خوینرینه‌وه:

هه‌موو پیته نزمه‌کان (الإستفال) به‌بچووکی ده‌خوینرینه‌وه جگه له‌پیتی (ر) و لامی وشه‌ی پیروزی ﴿الله﴾ و، پیتی ئه‌لیف. واته: (ء، ب، ت، ث، ج، ح، د، ذ، ز، س، ش، ع، ف، ک، م، ن، ه، و، ی)

ئیبینولجه‌زهری ده‌لّیت:

..... فَرَّقْنِ مُسْتَفْلًا مِنْ اَحْرَفِ

^{۱۲۲} بېروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۱۴۹.

^{۱۲۳} بېروانه: لاپه‌ره: (۷۷-۷۰)

سببهم: ئەو پیتانەى ھەندىجار بەگەورەو ھەندىجارىش بە بچووك دەخوینرینەو.

ئەمانەن: ئەلیف، پیتی (ر)، لامى وشەى پیروزی ﴿الله﴾، پشت بەخوای گەورە

لیردەدا باسیان دەکەین:

پیتی (ر)

ئەم پیتە سى دۆخى ھەیه، چونکە جار ھەیه بەگەورەو جاریش ھەیه بەبچووك و جاریش ھەیه بەھەردو دۆخەکە دەخوینریتەو:

یەكەم- پیتی (ر) لەحالیەتى گەورەییدا (تفخیم):^{۱۲۴}

۱- ئەگەر خوئی سەرى ھەبوو. وەك: ﴿الْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾

۲- ئەگەر خوئی زەننەدارو پیتی پيشەوہى سەرى ھەبى. وەك: ﴿أَرْبَعِينَ﴾،

﴿مَرِيَمَ﴾، ﴿لَا تَذَرِ﴾

۳- ئەگەر خوئی بەھوئی وەستانەوہ زەننەى ھەبوو، ھەر وھا پیتی پيشتریش زەننەى ھەبوو- بەمەرجيک پیتی (ي) نەبيت- و پیتی پيش ئەویش سەرى ھەبيت، وەك: ﴿وَالْفَجْرِ﴾، ﴿الْقَدَرِ﴾، ﴿النَّارِ﴾، ﴿الْقَرَارِ﴾.

۴- ئەگەر بۆر (ضمة) ى ھەبوو. وەك: ﴿كَفَرُوا﴾، ﴿الرُّعْبِ﴾، ﴿تَعْرُجِ﴾

۵- ئەگەر خوئی زەننەدارو پیتی پيشەوہى بۆرى ھەبى.

وەك: ﴿الْمُرْسَلُونَ﴾، ﴿الْقُرْآنِ﴾، ﴿أَنْ أَشْكُرَ﴾

۶- ئەگەر خوئی بەھوئی وەستانەوہ زەننەى ھەبى، پیتی پيشتریش زەننەو

پيشتریش بۆرى ھەبيت:

﴿وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ الحج: (۴۱)، ﴿إِنَّهُ زَنَّ أَنْ لَنْ تَحُورَ﴾ الإنشاق: (۱۴).

^{۱۲۴} بروانه: تيسير الرحمن ل ۱۴۶-۱۴۸.

۷- نه گهر خوئی زه ننه دارو له هه مان وشه دا پیتی پيشه وهی ژیری ره سه نی (كسرة أصلي) هه بیټ، به لام پیتی دواوهی یه کیك بیټ له پیتته به رزه كان (الإستعلاء: خُصَّ ضَغَطِ قَطْ) به مه رجیک ژیر (كسرة) ی نه بیټ، نه میس ته نها له م پینج وشه دا پرویداوه:

﴿قِرطاس﴾، ﴿وإِرصاداً﴾، ﴿فِرقة﴾، ﴿مِرصاداً﴾، ﴿لِبِالْمِرصاد﴾

ئیبینولجه زه ری ده لیټ:

إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ

۸- نه گهر خوئی زه ننه هی هه بی و هه مزه ی گه یان دن (الوصل) له پيشیه وه هاتیبټ.

﴿أَرْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ﴾ [یوسف: ۸۱]، ﴿الَّذِي أَرْتَضِي﴾ [النور: ۵۵]،

﴿رَبِّ أَرْجِعُونِ﴾ [المؤمنون: ۹۹]،

ئیبینولجه زه ری ده لیټ:

أَوْ كَانَتْ الْكسرةُ لَيْسَتْ أَصْلًا. ....

دووه م: پیتی (ر) له دؤخی بچووکى (مرقق)یدا: ۱۲۵

۱- نه گهر خوی ژیری هه بی. وهك: ﴿فَضْرِبْ﴾، ﴿رِزْقًا﴾، ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾

ئیبینولجه زهری ده لیت:

وَرَقِّ الرِّاءَ إِذَا مَا كُسِرَتْ .....

۲- نه گهر خوی زهننه ی هه بی و پیتی پیئشه وهی ژیری په سه نی هه بی و له یه ك وشه دا بیټ، له دواشیه وه پیټیک له پیته به رزه كان (الاستعلاء) نه بی، وهكو:

﴿فِرْعَوْنَ﴾، ﴿الْفِرْدَوْسِ﴾، ﴿شِرْعَةَ﴾، ﴿أَشْرَ﴾، ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾، ﴿وَنُقِرْ﴾

ئیبینولجه زهری ده لیت:

كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتَ .....

۳- نه گهر به هو ی وه ستانه وه زهننه ی هه بوو و به دوا ی پیټیکی زهننه داریشدا هاتبوو جگه له پیته به رزه كان (الاستعلاء) و پیش پیته زهننه داره كه ش ژیر هه بیټ.

وهكو: ﴿السِّحْرِ﴾، ﴿الذِّكْرِ﴾، ﴿حَجْرٍ﴾

۴- نه گهر خوی به هو ی وه ستانه وه زهننه ی هه بیټ و له پاش (ی) یه کی زهننه داره وه

هاتیټ، جا ئه و (ی) یه پیټی دریزکردنه وه (المدّ) بیټ وهكو: ﴿بَصِيرٍ﴾، ﴿قَدِيرٍ﴾

یا خود پیته ئاسانه كان (اللين) بیټ، وهكو: ﴿السَّيْرِ﴾، ﴿حَيْرٍ﴾

۵- نه گهر له كوټای و شهیه كدا زهننه ی هه بوو، هه روه ها پیټی پیئشه وهی ژیری په سه نی هه بوو، به دوا یدا له وشه یه کی تر دا پیټیکی به رز (الاستعلاء) هاتبوو، ئه م

دؤخه ش سیجار له قورئانی پیروزدا پرویدا وه: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ (لقمان: ۱۸)

﴿فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾، (المعراج: ۵) ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (نوح: ۱)

۱۲۵ پروانه : تیسیر الرحمن ۱۴۸-۱۴۹.

۶- نه گهر به دوايدا پيتيكي لارکراوه (ممال) هه بوو، ئەم دوخهش له قورئانی

پيروندا يه کجار پرويداوه، (له ريوایه تی حفص) دا: ﴿أَرْكَبُوا وَقَالَ فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ

جَبْرُئِيلًا وَمُرْسَلَهَا﴾ (هود: ۴۱)

پيشهوا (الشاطبي) ده لیت:

وَلَكِنَّهَا فِي وَفْفِهِمْ مَعَ غَيْرِهَا تُرَقِّقُ بَعْدَ الْكَسْرِ أَوْ مَا تَمَيَّلًا.

سَيِّهَم: پیتی (ر) له نیوان ههردوو دوخی (تفخیم) و (ترقیق) دا^{۱۲۶}:

ئەمیش دوو حالەتی هەیه:

▪ بەگه‌وره‌یی و به‌بچوکی ده‌خوینریت‌هه، به‌لام بچوک باشته، ئەمیش سی

جوړه:

۱- ئەگەر پیتی (ر) زهنه‌داربوو به‌هوی وه‌ستانه‌وه، به‌دوایدا پیتیکی یای سراوه

(محذوف) هاتبوو، ئەمه له‌سی وشه‌دا پرویداوه:

﴿وَأُنذِرُ﴾ کله سوپه‌تی (القمر) دا شه‌ش جار هاتوه.

﴿يَسْرُ﴾ يه‌ك جار له‌سوپه‌تی (الفجر: ٤) دا هاتوه.

﴿أَسْرُ﴾ پینج جار هاتوه، سی جاریان پیتی (ف) له‌پیشه‌وه‌یه و دوو جاریشیان

پیتی (أن)، ئەمه‌ش ناوی سوپه‌ت و ژماره‌ی نایه‌ته‌کانیان‌ه: (هود: ٨١)، (الحجر: ٦٥)،

(الدخان: ٢٢)، (طه: ٧٧)، (الشعراء: ٥٢)

ئەوه‌ی به‌باریکی ده‌خوینریت‌هه سه‌یری بنچینه‌ی وشه‌کان ده‌کات، ئەویش پیتی

(ي) سراوه‌یه، بۆیه وه‌ستان وه‌کو گه‌یاندن لیده‌کات. ئەو که‌سه‌شی به‌گه‌وره‌یی

ده‌خوینریت‌هه سه‌یری بنچینه‌ی وشه‌که ناکات، به‌لکو به‌پیتیکی زهنه‌داری کاتی

(عارض) داده‌نیت.

۲- ئەگەر خو‌ی زهنه‌و پیتی پیشه‌وه‌یشی ژیری ره‌سه‌ن بی‌و گه‌یشتبیت

به‌پیتیکی به‌رز (الإستعلاء) به‌مه‌رجیک ژیردار (مکسور) بیت. ئەم جوړه‌ش یه‌کجار

له‌قورنانی پیرۆزدا هاتوه:

﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (الشعراء: ٦٣)

ئیب‌نولجه‌زهری ده‌لیت:

وَالْخُلْفُ فِي فِرْقٍ لِكَسْرٍ يُوجَدُ

.....

^{۱۲۶} بروانه: تیسیر الرحمن ۱۴۸-۱۴۹.

۳- ئەگەر خۆی زەننەداربوو بەھۆی وەستانەووە لەدوای پیتییکی زەننەداری بەرز (الاستعلاء) ھاتیبی و ئەویش لەدوای پیتییکی ژێردارەووە ھاتیبی. ھەرۆھە ئەم جۆرەش یەكجار لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووہ: ﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ (سبأ: ۱۲)

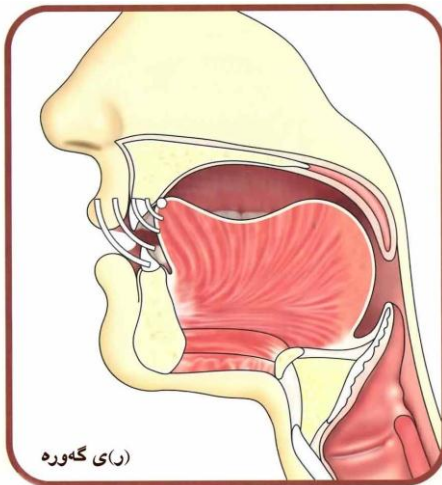
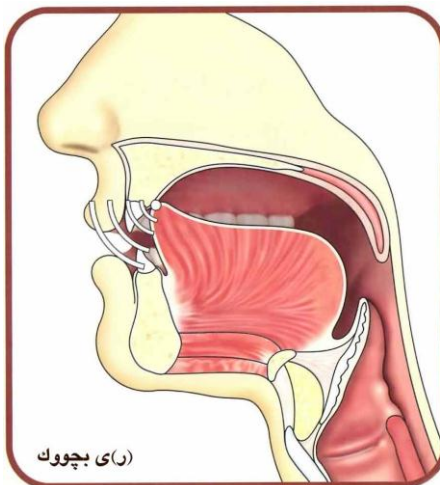
جائەوہی گەورەہی دەکات سەیری پیتە بەرزەکە (الإستعلاء) دەکات، ئەوہش بچووکى دەکاتەوہ سەیری پیتە بەرزەکە ناکات، بەلکو سەیری ژیری (كسرة) پیش پیتە بەرزەکە دەکات.

■ بەگەورەہی و بەچووکى دەخوینریتەوہ، بەلام لەکاتی وەستاندا گەورەکردن باشترە:

ئەگەر بەھۆی وەستانەووە خۆی زەننەہی ھەبوو، بەلام بەدوای پیتییکی زەننەداری بەرز (الإستعلاء) دا ھاتیبی و ئەویش بەدوای پیتییکی ژێرداردا ھاتیبی. ئەمەش تەنھا لەیەك وشەدا پروویداوہ: ﴿أَدْخُلُوا مِصْرَ﴾ (یونس: ۸۷، یوسف: ۲۱، ۹۹، الزخرف: ۵۱)

(المتولي) دەلیت:

واختیر أن یوقف مثل الوصل فی راء مصر القطر یا ذا الفضل

پیتی (ل)

پیتی (ل) لهم بارانهی خواره ودا به گه ورهیی ده خوینریته وه:

۱- لامی وشهیی پیروزی (الله) نه گهر سهر یان بوړ له پییشیه وه هاتبوو. وهك: ﴿قُلْ

هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۱)، ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ (الهمزة: ۶)

۲- لامی وشهیی پیروزی (الله) نه گهر له سهره تاوه هاتبوو. چونکه هه مزه ی (وصل)

له سهره تاوه سهری ده بیټ. وهك: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ (البقرة: ۲۵۷)

ئیبینولجه زه ری ده لیت :

وَفَحِّمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ
عَنْ فَتْحٍ أَوْ ضَمِّ كَعْبُدِ اللَّهَ.

لهم بارانهی خواره ودا به چووکی ده خوینریته وه:

۱- لامی وشهیی پیروزی (الله) نه گهر ژیری ره سهن یان کاتی (عارضی) له پییشیه وه

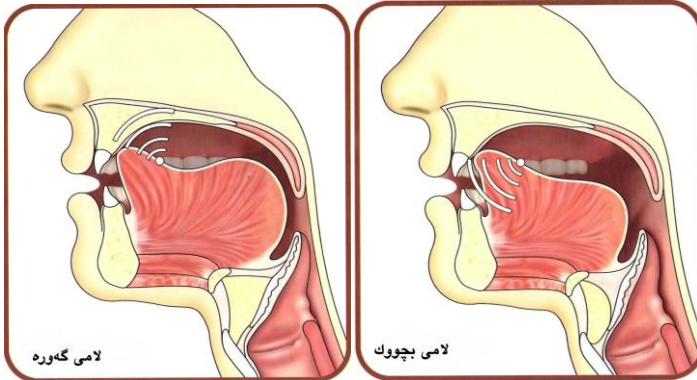
بوو، وهكو:

﴿مَنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (الأنفال: ۱۰)، ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ (الزمر: ۴۶)، ﴿قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ (الأعراف: ۱۶۴)

چونکه (قَوْمًا اللَّهُ) بهم شیوهیه ده خوینریته وه: (قَوْمَنَ اللَّهِ).^{۱۲۷}

۲- نه گهر پیټیکی زهنه داری له پییشیه وه بوو، پییش پیته زهنه داره که پیټیکی ژیردار

هاتبوو. وهك: ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ (التوبة: ۲) ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ﴾ (المائدة: ۵۴).

^{۱۲۷} پروانه: مذكرة في التجويد: (۱۰/۲).

پیتی (الألف)

پیتی (الألف) به گه وره کردن (التفخيم) و بچووک کردن (الترقيق) وه سف ناکریت، به لکو پیش پیتی خوی ده که وی له کاتی خویندنه وه دا.

خاوه نی (لآیء البیان) ده لیت: ^{۱۲۸}

..... وتتبع ما قبلها الألف والعكس في الغنّ أُلْف

واته : نه گه ره له پیشیه وه پیتیکی بهرز (الإستعلاء) هاتبوو نهوا به گه وره یی ده خوینریتته وه وه کو: ﴿طَاب﴾، ﴿صَاقَتْ﴾، ﴿صَايَرَا﴾، ﴿يُظْهِرُونَ﴾، ﴿يُقْتَلُونَ﴾،

﴿غَائِبِينَ﴾، ﴿حَاطِبِينَ﴾، ههروه ها پیتی ئه لیف به گه وره یی ده خوینریتته وه نه گه ره

پیتی (ر) له پیشیه وه هاتبوو: ﴿صِرَاطٍ﴾، ﴿وَرَاءَهُمْ﴾، له وشه ی پیروزی ﴿اللّه﴾ یشدا به هه مان شیویه.

نه گه ره له پیشیه وه پیتیکی نزم (الإستفال) هاتبوو، نهوا به بچووک ده خوینریتته وه.

﴿الْآخِرِ﴾، ﴿وَالْأَسْبَاطِ﴾، ﴿الْتَّابُونَ﴾، ﴿ثَانِيَ﴾، ﴿جَاءَ﴾، ﴿الْحَمْدُونَ﴾،

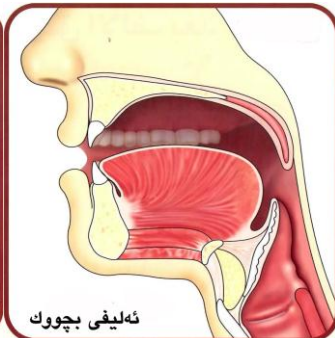
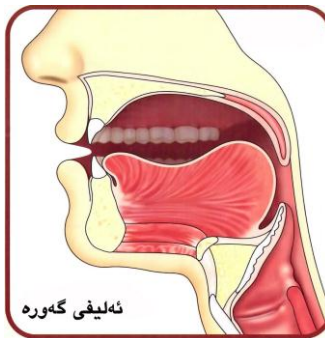
﴿الْدَّارِ﴾، ﴿وَالْدَّرِيَّتِ﴾، ﴿زَاهِقٌ﴾، ﴿سَاقٍ﴾، ﴿شَاءَ﴾، ﴿الْعَلَمِينَ﴾، ﴿الْفَائِزُونَ﴾،

﴿الْكُفْرُونَ﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الْمَالِ﴾، ﴿النَّارِ﴾، ﴿هَارٍ﴾، ﴿وَاحِدٍ﴾، ﴿إِلْيَاسِ﴾.

ئیبیولوجه زه ری به م شیویه ئامازه ی بیگردوه:

وَحَادِرُنْ تَفْحِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ

.....

^{۱۲۸} پروانه: هدایة القاري إلى تجويد كلام الباري ل ۹۷.

به شی پینجه م

تییه لکیشکردن (الإدغام)

تییه لکیشکردن بریتیه له خویندنه وهی دوو پیت به پیتیکی (شدة) دار له کاتی ده بریندا.

تییه لکیشکردن ده کریت به دوو به شی سه ره کی یه وه:

تییه لکیشی گه وره: تییه لکیشکردنی پیتیکی بزواو (متحرک) له پیتیکی بزواوی تردا، به شیوه یه که ببنه پیتیکی (شدة) دار.

هوی ناوانانی: چونکه کاری زوری پیویسته، یه که میان: زهنه دارکردنی پیتی جوولای یه که م، دووه مییش: تییه لکیشکردنی (الإدغام) له پیتی دووه مدا.^{۱۲۹} نه مجوره تییه لکیشه ش له ریوایه تی (حفص) دا له جوری لیکچوو هکان (المتماثلین) هه له شه ش شوینی قورئانی پیروزدا پرویداوه:

۱- ﴿...فَبِعَمَّا هِيَ﴾ (البقرة: ۲۷۱) له بنچینه دا (فَنَعَمَ مَا) بووه.

۲- ﴿نِعْمًا يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ (النساء: ۵۸).

۳- ﴿قَالَ أَتَحْتَجُونَ﴾ (الأنعام: ۸۰) له بنچینه دا (أَتَحَاجُّونِي) بووه.

۴- ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ (يوسف: ۱۱) له بنچینه دا (تَأْمَنَّا) بووه.

۵- ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي﴾ (الكهف: ۹۵) له بنچینه دا (مَكَّنِي) بووه.

۶- ﴿تَأْمُرُونِي﴾ (الزمر: ۶۴) له بنچینه دا (تَأْمُرُونِي) بووه.^{۱۳۰}

^{۱۲۹} تییه لکیشی گه وره (الإدغام الکبیر) له زوری هی سه رچاوه کاندای به و تییه لکیشه دهوتری له نیوان دوو پیتدا ده بیئت که هه ردوکیان بزواون ایپته کان یان لیکچوو (متماثلین) یان لیک نزیک (متقاربین) ن، ئەم تییه لکیشه تاییه ته به ریوایه تی (السوسی) له (أبو عمرو البصری) هه، له هه ندی شویندا (حمزة) ش له گه لیدا به شداره ... بویه پییده وتری گه وره (الکبیر) له بهر زور دووباره بوونه وهی (لکثرة وروده) به پیچه وانه تییه لکیشی بچوک (الإدغام الصغیر) هه که که متر دووباره ده بیته وه. (د. دیاری أحمد)

^{۱۳۰} پروانه: حق التلاوة ل ۲۴۰.

تیہہ لکیشی بچوک: بریتیہہ له تیہہ لکیشکردنی پیتیکی زهنه دار له گهل پیتیکی بزواودا به شیوهیه که ههردوکیان پیتیکی (شده) دار له پره گهزی پیتی دوهم دروستبکن.

ئه ویش سی جوریهه:

- ۱- تیہه لکیشی پیته لیچووہکان (إدغام المتماثلین).
- ۲- تیہه لکیشی پیته هاوپره گهزهکان (إدغام المتجانسین).
- ۳- تیہه لکیشی پیته لهیه که نزیکهکان (إدغام المتقاربین).

۱- تیہه لکیشی پیته لیچووہکان (إدغام المتماثلین):

بریتیہه له و تیہه لکیشهیه له نیوان دوو پیتی لیچوو له جیدهنگو سیفتهدا پروودهات، جا ئه و دوو پیته لهیه که وشه دا یاخود له دوو وشه دا کوبینه وه.

ئه م تیہه لکیشهیه ده بیئت به دوو به شه وه:

أ- مینگه دار، ئه ویش ته نها له پیتی (ن) و (م) دا:

- ﴿لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة: ۶۱)

- ﴿قَدْ جَاءَ تَكْمٌ مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (یونس ۵۷)

ب- بی مینگه، ئه ویش له م پیتانهیه خواره وه دا:

- پیتی (ب) له (ب) دا: ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا﴾ (النمل: ۲۸) به م شیوهیه

ده خوینریته وه: اذهبکتابی.

- پیتی (ت) له (ت) دا: ﴿فَمَا رَاحَتٌ لِّجَنَّتِهِمْ﴾ (البقرة: ۱۶) به م شیوهیه

ده خوینریته وه: فما راحتجنتهم.

- پیتی (د) له (د) دا: ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ (المائدة: ۶۱)

- پیتی (ذ) له (ذ) دا: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَّهَبَ مُغْضِبًا﴾ (الأنبياء ۸۷)

- پیتی (ف) له (ف) دا: ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ (الإسراء ۳۳)

- پیتی (ک) لة(ك) دا: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ﴾ (النساء ۷۸)

- پیتی (ل) له(ل) دا: ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ (الأنعام ۱۹)

- پیتی (و) له(و) دا: ﴿حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ﴾ (الأعراف: ۹۵)

به لأم نه گهر پیتی یه کهم پیتی دریژکردنه وه (المدّ) بوو تیّه لکیش قه ده غه یه:

- ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (الرعد ۲۹)

- ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (الرعد ۱۲)

تیبینی: نایه تی ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَنِيَّةٌ (الحاقه ۲۸، ۲۹)

له حاله تی گه یان دن (الوصل) دا به دوو شیوه ده خوینریته وه:

✓ ناشکراکردن (الإظهار): نه ویش به وه ستان (سکته) له سهر وشه ی (مالیه) پاشان خویندنی (هَلْكَ) بی هه ناسه دان.

✓ تیّه لکیشکردن (الإدغام): بهم شیویه (مالیهلک)، به لأم شیوه ی یه کهم له پیشته ره.^{۱۳۱}

^{۱۳۱} پروانه: أحكام قراءة القرآن للحصري ل: ۱۲۴-۱۲۶، أحكام التجويد ل: ۴۰-۴۱.

۲- تیهه لکیشی پیته ها وره گه زه کان (إدغام المتجانسين):

بریتیه له و تیهه لکیشیه له نیوان دوو پیتی یه کگرتوو له جیدهنگ و جیاواز له سیفه تدا پروده دات به مهرجیک پیتی یه کهم زهنه دارو دوهم بزواو بیّت، ئەم جوړهش له حهوت شویندا هه یه و به سهر سیّ جیدهنگدا دابه شده بن:

أ- مه خره جی (ط، ت، د): له چوار شویندا پیویسته:

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ط) ی زهنه دار له (ت) دا:

﴿لَيْنُ بَسَطَتْ﴾ (المائدة: ۲۸) واته: به (بسطت) ده خوینریته وه، چونکه هه ردوو سیفه تی

به رزی (الإستعلاء) و جووتکردن (الإطباق) ی پیتی (ط) ماوه ته وه.

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ت) ی زهنه دار له (ط) دا:

﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ﴾ (آل عمران: ۶۹) به (ودطائفة) ده خوینریته وه.

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (ت) ی زهنه دار له (د) دا:

﴿فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ﴾ (الأعراف: ۱۸۹)، به (أثقلدعا) ده خوینریته وه.

▪ تیهه لکیشکردنی تاهواوی پیتی (د) ی زهنه دار له (ت) دا:

﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (البقرة: ۲۵۶) به (قتبین) ده خوینریته وه.

ب- جیدهنگی (ظ، ذ، ث): ئەمیش له دوو شویندا پیویسته:

• تیهه لکیشکردنی پیتی (ذ) ی زهنه دار له (ظ) دا که دوو جار له قورئاندا

هاتوه:

﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ (النساء: ۶۴)، به (إظلموا) ده خوینریته وه.

﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُرًا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ (الزخرف: ۳۹)

به (إظلمتم) ده خوینریته وه.

• تییه لکیشکردنی پیتی (ث) ی زهنه دار له (ذ) دا:
 ﴿أَوْ تَتْرَكُهُ يَلْهَثَ ذَٰلِكَ ...﴾ (الأعراف: ۱۷۶) به (يلهذلك) دهخوینریته وه.

ج- جیدهنگی (ب، م): ئه میش له یه ک شویندا پیویسته:
 تییه لکیشکردنی پیتی (ب) له (م) دا ﴿يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا﴾ (هود: ۴۲) ^{۱۳۲} به (ارکمنا)
 دهخوینریته وه.

ئیبینولجه زه ری ده لیت:

أَدْعِمْ كَ: قُلْ رَبِّ وَ: بَلْ لَأَ، وَأَبْنُ	وَأَوْلِي مِثْلٍ وَجِنْسٍ إِنْ سَكُنْ
.....	فِي يَوْمٍ، مَعْ: قَالُوا وَهُمْ ...

^{۱۳۲} پروانه: علم التجويد، د يحيى عبدالرزاق الغوثاني ل ۱۲۵-۱۲۶.

۳- تیهه لکیشی پیتته له یهک نزیکه کان (إدغام المتقاربین):

بریتییه لهو تیهه لکیشه ی له نیوان دوو پیتی نزیک یهک له جیدهنگو سیفه تدا پرووده دات، به لأم ده بیټ پیتی یه کهم زهنه دارو دووم بزواو بیټ، نه مجوره ش له قورئانی پیروژدا له نیوان دوو جیدهنگدا پرویداوه:

أ- پیتی (ل) و (ر):

﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (طه ۱۱۴)، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (النساء ۱۵۸)

ب- پیتی (ق) و (ک):

﴿أَلَمْ خَلَقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (المرسلات ۲۰)

تیبینی:

۱- سه بارهت به خویندنه وهی وشه ی ﴿خَلَقْكُمْ﴾ له ریوایه تی (حفص) دا به دوو شیوه

ده خوینریته وه:

* تیهه لکیشکردنی ته واو: تیهه لکیشی ته واوی پیتی (ق) له پیتی (ک) دا، واته: به (أَلَمْ خَلَقْكُمْ) ده خوینریته وه.

* تیهه لکیشکردنی ناته واو: واته هیشتنه وهی ههردوو سیفه تی جوو تکردن (الإطباق) و به رزی (الإستعلاء) ی پیتی (ق). به لأم تیهه لکیشکردنی ته واو له پیشتره.^{۱۳۳}

بویه ئیبنولجه زهری وتوویه تی:

..... وَالْخُلْفُ بِنَخْلُقْكُمْ وَقَع.

۲- له نایه تی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (المطففين: ۱۴) تیهه لکیش پرونادات، چونکه

ئه رکه بو مان له سه ر وشه ی (بَلْ) بوه ستین. واته (سکت) بکهین.

^{۱۳۳} پروانه: علم التجويد، د يحيى عبدالرزاق الغوثاني ل ۱۲۸.

لامی ناساندن (لام التعريف)^{۱۳۴}

لامی ناساندن: لامیکی زهنه‌داری زیاده‌یه همزه‌یه‌کی (وصل)ی سهر (فتحة)دار
پیشی ده‌کوه‌یت و ناویکیش به‌دوایدا دیت. دوو جوړی هه‌یه:

یه‌که‌م: (الزائدة اللازمة): نهو لامه‌یه که‌هه‌میسه لکاو به‌سهره‌تای وشه‌که‌وهو لیی
جیانابیته‌وه. وهک: ﴿الَّتِي﴾، ﴿اللَّهِ﴾، ﴿الَّتِي﴾، ﴿الَّذِي﴾، ﴿الَّذِينَ﴾، ﴿الَّذَانَ﴾،
﴿الَّتِي﴾، ﴿الْكُنَّ﴾، ﴿وَالْيَسَعَ﴾

حوکه‌که‌ی: نه‌گهر به‌دوایدا لام هاتبوو پیویسته تیئه‌لکیش بکریت وهک هه‌وت
نمونه‌ی سهره‌تا، نه‌گهر به‌دوایشیدا پیتیکی تر هاتبوو
- جگه له‌لام - پیویسته ناشکرا بکریت وهک دوو نمونه‌ی کو‌تایی.

دووه‌م: (الزائدة غير اللازمة): نهو لامه‌یه که لکاو به‌سهره‌تای وشه‌که‌وهو ده‌کریت
لیی جیانابیته‌وه.
نه‌میسه دوو جوړی هه‌یه:

^{۱۳۴} پروانه: احکام قراءه القرآن ۱۹۹-۲۰۳، تیسیر الرحمن ل ۱۹۵-۱۹۸

یه که م: لامی (قمری)

نهو لامه زهنه داره یه له پینش یه کیك له چوارده پیته (قمری) هکانه وه دیت و دنووسریت و ناشکرا ده کریت. پیته (قمری) هکانیش نه مانه ن: (أ، ب، غ، ح، ج، ک، و، خ، ف، ع، ق، ی، م، ه).

خاوه نی (التحفة) له باره یانه وه ده لیت:

لِلَّامِ أَلْ خَالَانَ قَبْلَ الْأَحْرَفِ   أَوْلَاهُمَا إِظْهَارُهَا فَلْتَعْرِفِ
قَبْلَ أَرْبَعٍ مَعَ عَشْرَةٍ خُدَّ عِلْمُهُ   مِنْ (إِنْعِ حَجَّكَ وَخَفَّ عَقِيمَهُ)

نمونه:

نمونه	پیته کان	نمونه	پیته کان
﴿الْفَتْاح﴾	ف	﴿الْأَرْض﴾	ء
﴿الْقُدُّوس﴾	ق	﴿الْبَارِي﴾	ب
﴿الْكَبِير﴾	ك	﴿ذُو الْجَلَل﴾	ج
﴿الْمُصَوِّر﴾	م	﴿الْحَكِيم﴾	ح
﴿الْهُدَى﴾	ه	﴿الْخَلِيق﴾	خ
﴿الْوَهَّاب﴾	و	﴿الْعَزِيز﴾	ع
﴿الْيَمِين﴾	ي	﴿الْغَفَر﴾	غ

نیشانه ی له (مصحف) دا: دانانی زهنه (سه ره پیته ح) له سه ره پیته لامه که.

دووهم: لامی (شمسی)

ئەو لامە زەننەدارەیه لە پێش یەکیک لە چوار دە پیتە (شمسی) هەکانەوه دیت و دەنوسریت و ناخوینریتەوه، بە لکو تیهه لکیش دەکریت لە پیتە (شمسی) هەکانەدا بەبێ مینگە تەنها پیتی (ن) نەبیت مینگە ی هەیه. پیتە (شمسی) هەکانیش ئەمانەن: (ط، ث، ص، ر، ت، ض، ذ، ن، د، س، ظ، ز، ش، ل) خاوەنی (التحفة) لە یەكەم پیتی وشەکانی دیری دووهمی ئەم شیعردا کۆیکردوونەتەوه:

تَانِيهِمَا إِذْغَامُهَا فِي أَرْبَعٍ وَعَشْرَةَ أَيضًا وَرَمَزَهَا فَعِ
 طَبُّ نَمِّ صِلَ رَحْمًا تَفْرُضِ فَا نَعِمَ دَعُ سُوءَ ظَنِّ زُرِّ شَرِيفًا لِلْكَرَمِ
 وَاللَّامَ الْأُولَى سَمَّهَا قَمْرِيَّةً وَاللَّامَ الْأُخْرَى سَمَّهَا شَمْسِيَّةً

نموونه:

پیتەکان	نموونه	پیتەکان	نموونه
ت	﴿التَّوَاب﴾	ش	﴿الشُّهَدَاء﴾
ث	﴿التَّوَاب﴾	ص	﴿الصَّلَاة﴾
د	﴿الدُّنْيَا﴾	ض	﴿الضَّالِّين﴾
ذ	﴿الرَّحِيم﴾	ط	﴿الطَّلَق﴾
ر	﴿الرَّقِيب﴾	ظ	﴿الظَّالِمُونَ﴾
ز	﴿الزَّكَاة﴾	ل	﴿الَّيْل﴾
س	﴿السَّلَام﴾	ن	﴿النَّار﴾

نیشانهی له (مصحف) دا: دانانی (شدة) له سهه پیتی دواى لامهكه.

به‌شی شه‌شهم

یاساکانی نونی زهننه‌دارو (تنوین)

نونى زهننه‌دار (ساكن): نونىكى زهننه‌داره له ناو (اسم) و كردار (فعل) و پييت (حرف) دا، له‌هه‌ردوو حاله‌تى وه‌ستان و گه‌ياندندا، له كووتايى و ناوه‌پراستى وشه‌دا به‌ديده‌كريت و ده‌نوسريت و ده‌خوينريت‌وه.

(التنوين): نونىكى زهننه‌داره و له كووتايى ناو (اسم) دايه، نانوسريت و ته‌نها له به‌يه‌كگه‌يشتنى دوو وشه‌دا ده‌خوينريت‌وه، نيشانه‌ى دوو سه‌ر ياخود دوو ژي‌ر ياخود دوو يو‌رى بو‌ دانه‌ريت.

له‌كاتى به‌يه‌كگه‌يشتنى نونى زهننه‌دار ياخود (تنوين) به‌يه‌كيك له‌پيته‌كانى زمانى عه‌ره‌بى چوار دو‌خ و بار دروسته‌بيت، كه‌ئه‌مانه‌ن:

١- ئاشكراکردن (الإظهار).

٢- تيه‌ه‌لكيشكردن (الإدغام).

٣- هه‌نگه‌پاندنه‌وه (القلب).

٤- شارندنه‌وه (الإخفاء).

ئيبن‌ولجه‌زه‌رى له‌پيشه‌كيه‌كه‌يدا به‌م شيوه‌يه باسى كردون:

وَخُكْمُ تَنْوِينٍ وَنُونٍ يُلْفَى	إِظْهَارٌ أَدْغَامٌ وَقَلْبٌ أَخْفَاءُ
فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَأَدْغَمَ	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا بَغْنَةَ لَزِمَ
وَأَدْغَمَنَ بَغْنَةً فِي يَوْمٍ	إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدُنْيَا عَنُونُوا
وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَاءِ بَغْنَةٌ كَذَا	لَاخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخْدَا

یه کهم: ئاشکراکردنی گهروویی (الإظهار الحلقى):

ئاشکراکردن و دهرخستنی نونی ساکن یاخود (تنوین) لهجیدهنگی خوویهوه بی^{۱۳۰} ئهوهی مینگه (غنة) ی لهگه لدا بیټ، یاخود لهسه‌ری بوهستین. ئەم ئاشکراکردنەش لهکاتیکیدا یه نونی زهنه‌دار یاخود ته‌نوین لهگه‌ل شه‌ش پیت له‌پیتەکانی زمانی عه‌ره‌بی به‌یه‌ک بگهن.

پیتەکانی: ئەو شه‌ش پیتانه پیاان ده‌گوتری پیتەکانی ئاشکراکردن (الإظهار) یاخود پیتەکانی گه‌روو (الحلق) که بریتین له: (ء، ه، ع، ح، غ، خ) که له‌سه‌ره‌تای ئەم وشانه‌دا کوکراونه‌ته‌وه: أخی هَاکِ عِلْمًا حَازَهُ غَيْرُ خَاسِرٍ. ئاشکراکردنی نونی زهنه‌دار (ساکن) له‌یه‌ک وشه‌داو له دوو وشه‌دا پووده‌دات، به‌لام ئاشکراکردنی (تنوین) له‌دوو وشه‌دا نه‌بیټ پوونادات.

پله‌کانی ئاشکراکردن:

* (ء، ه)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) له‌گه‌ل ئەم دوو پیتەدا پووتره، چونکه دوورترین پیتەکانی گه‌رووه لهجیدهنگی نونه‌وه.
** (ع، ح)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) له‌گه‌ل ئەم دوو پیتەدا مامناوه‌نده، چونکه ده‌که‌ونه ناوه‌پاستی گه‌رووه‌وه.
*** (غ، خ)، ئاشکراکردنی نون یاخود (تنوین) له‌گه‌ل ئەم دوو پیتەدا له‌وانیتر که‌متره، چونکه نزیکترین پیتەکانی گه‌روون لهجیدهنگی نونه‌وه.^{۱۳۰}

^{۱۳۰} أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل ۱۷۱.

نمونه:

ژماره	پیت	له گهل نونی زهنه دار له یهك وشه دا	له دوو وشه دا	له گهل (تنوین) دا
۱	الهمزة	﴿يَنْتَوُونَ﴾	﴿مَنْ آمَنَ﴾	﴿عَذَابُ أَلِيمٍ﴾
۲	الهاء	﴿يَنْهَوْنَ﴾	﴿إِنْ هَذَا﴾	﴿سَلَّمَ هِيَ﴾
۳	العين	﴿لَا تَعْمَ﴾	﴿مِنْ عَمَلٍ﴾	﴿أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
۴	الحاء	﴿تَنْحِتُونَ﴾	﴿مِنْ حَكِيمٍ﴾	﴿غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾
۵	الغين	﴿فَسَيَنْغَضُونَ﴾	﴿مِنْ غَلٍّ﴾	﴿لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾
۶	الخاء	﴿وَالْمُنْحَنِقَةَ﴾	﴿مِنْ حَرْدَلٍ﴾	﴿لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾

تیبینی: بۆ ناسینه وهی نونی زهنه دار له حاله تی ئاشکرا کردندا له قورئانی پیروزدا

زانایان سه ری پیتی (ح) یان به بچوکی له سه ر نونه که داناوه، وهك: ﴿أَنْعَمْتَ﴾

بۆ (تنوین) یش له هه مان حاله تدا نیشانه ی ه ه ه یان داناوه.

دووه م: تیهه لکیشکردن (الإدغام):

بریتیه له بهیه کگه یشتنی نونی زهنه دار یا خود (تنوین) له گهل شهش پیتی زمانی
عه ره بی. پیته کانی: (ی، ر، م، ل، و، ن) * له وشه ی (یرملون) دا کوکراونه ته وه^{۱۳۶}.
به شه کانی تیهه لکیشکردن دوو جو ره:

۱- تیهه لکیشکردنی مینگه دار (إدغامٌ بغنة)

بریتی یه له بهیه کگه یشتنی نونی زهنه دار یا خود (تنوین) له گهل (چوار) له و شهش
پیته که بریتین له پیته کانی وشه ی (ینمو) یان (یومن). ئەمیش ده کریت به دوو به شه وه:

أ- تیهه لکیشی ته واوی مینگه دار (إدغامٌ کاملٌ بغنة):

پیته کانی: دوو پیتی هیه (ن، م). بویه پیی گوتراوه ته واو چونکه پیتی یه که م
(نونى زهنه دار یا خود تنوین) به ته واوی - به پیت و سیفه تی مینگه - تیهه لکیشی
پیتی دووه م بووه.

نیشانه ی له (مصحف) دا: نیشانه ی (شدة) ی له سه ر پیتی دووه م بو دانراوه.
نمونه:

هاتنی نون به دوای نونی زهنه دار دا: ﴿مِنْ نَذِيرٍ﴾

هاتنی میم به دوای نونی زهنه دار دا: ﴿مِنْ مَسَدٍ﴾

هاتنی نون به دوای (تنوین) دا: ﴿يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾

هاتنی میم به دوای (تنوین) دا: ﴿صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾

ب- تیهه لکیشی ناته واوی مینگه دار (الإدغامُ الناقصُ بغنة)

ئەمیش دوو پیتی هیه: (و، ی)، به لام لی ره دا نونی زهنه دار یا خود (تنوین) ه که
به ته واوی تیهه لکیشی پیتی دووه م نه بووه، چونکه سیفه تی مینگه که ی ماوه ته وه، هه ر
بویه پیی وتراوه ناته واو.^{۱۳۷}

* (یرملون) واته: په له ده که ن، به (یرملون) هه ده خوینریته وه.

^{۱۳۶} إعانة المستفيد بضبط متني التحفة والجزرية في علم التجويد.

نمونه:

هاتنی واو به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مِنْ وَالٍ﴾

هاتنی (یا) به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿مَنْ يُؤْمِنُ﴾

هاتنی واو به‌دوای (تنوین) دا: ﴿رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾

هاتنی (یا) به‌دوای (تنوین) دا: ﴿خَيْرًا يَرَهُ﴾

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: نیشانه‌ی (شدة) ی بؤ دانه‌نراوه.^{۱۳۸}

۲- تیّه‌لکیشی بی مینگه (إدغام بلا غنة)

بریتییه له به‌یه‌کگه‌یشتنی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له‌گه‌ل دوو پیته‌که‌ی تردا که (ل، ر) یه. لی‌ره‌دا مینگه دروستنابیت، چونکه هیچ سیفه‌تیکی نونه‌که نامینی.

نمونه:

هاتنی (لام) به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿فَإِنْ لَمْ﴾، ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾

هاتنی (را) به‌دوای نونی زهنه‌داردا: ﴿وَمِنْ رَبَاطٍ﴾، ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾

هاتنی (لام) به‌دوای (تنوین) دا: ﴿فَسَلِّمْ لَكَ﴾، ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾

هاتنی (را) به‌دوای (تنوین) دا: ﴿أَحَدَةً رَّابِيَةً﴾، ﴿ثَمَرَةَ رَزَقًا﴾

^{۱۳۷} پروانه: السهل المفيد في أحكام التجويد: إبراهيم أحمد. ل ۲۶.

^{۱۳۸} پروانه: تيسير الرحمن ل ۱۷۸.

چهند تییینیهك: ۱۳۹

- ۱- تییهلكییشکردن له دوو وشهدا پروو دهدات، بهلام ئهگهر لهیهك وشهدا بوو دهبیئت ئاشكرا (الإظهار) بكریئت و پییدهگوتریئت ئاشكراکردنی رها (الإظهار المطلق) و لهقورئاندا لهچوار وشهدا پروویداوه: (الدُّنْيَا، صُنْوان، قِنْوان، بُنْیان).
- ۲- له دوو جیگه‌ی قورئانی پیروژدا تییهلكییش پروونادات، بهلكو نونه زهنه‌داره‌كه ئاشكرا دهكریئت:

﴿يَسَّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ (یس ۱-۲)

﴿رَبِّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (القلم ۱)

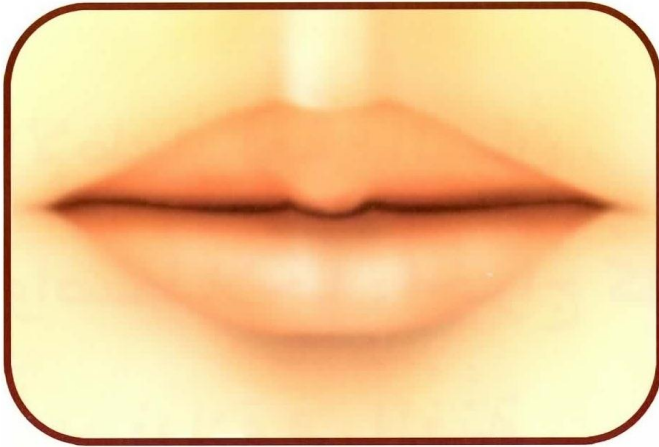
- ۳- له وشه‌ی ﴿طَسَمَ﴾ ی سوپه‌تی (الشعراء) و (القصص) تییهلكییشکردنی نونی زهنه‌دار له پیتی میمدا پیویسته.
- ۴- له نایه‌تی: ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (القیامة: ۲۷)، تییهلكییش پروونادات، چونكه پیویسته له سه‌ر وشه‌ی (مَنْ) بوه‌ستین.
- ۵- له حاله‌تی وه‌ستان (وقف) له سه‌ر نونی زهنه‌دار پیویست (واجب) ه نونه‌كه ئاشكرا بكریئت.

۱۳۹ پروانه: احكام قراءة القرآن للحصري ل ۱۷۴-۱۷۶، هداية القاري للمرصفي ل ۸۶-۸۸.

سییہم: ھەلگەپراندنەوہ (الْقَلْب) ^{١٤٠}:

- بریتتیه لە ھەلگەپراندنەوہی نونی زەننەدار یا (تنوین) بەمیمیکی شاراوہ بەمینگەوہ، لەکاتی گەیشتنی بەپیتی (ب) دا. ئەوہش بەسی ھەنگا و دەبیّت:
- ١- ھەلگەپراندنەوہی نونی زەننەدار یا (تنوین) بۆ میمیکی تەواو.
- ٢- شارندنەوہی میمەکە لەبەرگەیشتنی بەپیتی (ب)، ھاوکات لەگەڵ داخستنی ھەردوو لیو بەھیواشی و بیفشار بۆ ئەوہی ئەبیّتە میمیکی (شدە) دار.
- ٣- دەرخیستنی مینگە بەئەندازە دوو (حرکە)، پاشان داخستنی لیو بەتەواوی (بەبی فشار) بۆ دەربرینی پیتی (ب).

شیوہی دوو لیو لەکاتی دەربرینی نونی ھەلگەپراوہ بەمیم

ئیبینولجەزەری دەلیّت:

وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا بَعْنَةَ كَذَا لِأَخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أَخْذَا.

^{١٤٠} بەکارھەنانی دەستەواژە (إقلاب) ھەلەیه، چونکە (إفعال) تەنھا لە (أفعل) وەر دەگیریت، کەواتە لەبەر بەکارنەھێنانی (أقلب) نابیّت (إقلاب) بەکاربەھێنریت. پڕوانە: أحكام قراءة القرآن للحصري ل .١٧٩

تیبینی:

هه لگه پاندنه وه (القلب) له یهك وشه و له دوو وشه دا پروده دات.

نیشانه ی له (مصحف) دا: بو حاله تی هه لگه پاندنه وه ی (قلب) نونی زه ننه دار میمیکی
بچووی له سه ر دانراوه، بو (تنوین) یش: جووله (حرکة) یه کی لابراره و به دوایدا
میمیکی بچووک دانراوه.

نمونه:

- ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (البينة: ٤)

- ﴿لَئِنْ كَلَّا لَمَرَيْنَتْهُ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (العلق: ١٥)

چوارهم: شاردنه‌وهی راسته‌قینه‌یی (الإخفاء الحقيقي):

بریتیه له‌ده‌رپرینی نونی زهنه‌دار یاخود (تنوین) له‌گه‌ل^{۱۵} پیت له‌پیتته‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌شیوه‌یه‌ک نه‌ ئاشکراکردنی ته‌واوو نه‌ تیه‌له‌کیشکردنی ته‌واو ده‌بیئت، له‌گه‌ل هیشتنه‌وهی مینگه (عُنَّة) به‌ئهنه‌زهی دوو جووله (حركة) بو پیتته شاره‌که.

به (الإخفاء الحقيقي) ناوده‌بریت بو‌جیاکردنه‌وهی له‌شاردنه‌وهی لیوی (گه‌شتنی نونی زهنه‌دار به‌پیتی ب).

پیتته‌کانی: (ث، ج، ذ، ز، س، ص، ض، ظ، ف، ش، ط، د، ت، ق، ک).

(الجمزوري) ده‌لیت:

فِي خَمْسَةِ مِنْ بَعْدِ عَشْرِ رَمَزَهَا   فِي كَلِمِ هَذَا الْبَيْتِ قَدْ ضَمَّتْهَا
صِفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا   دُمُ طَيِّبًا رَدَّ فِي تُفَى صَعِ ظَالِمًا

چۆنیتی شاردنه‌وه (الإخفاء):

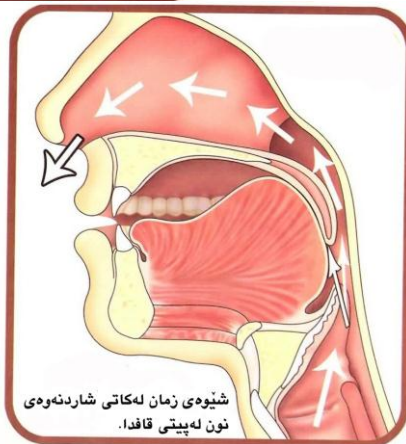
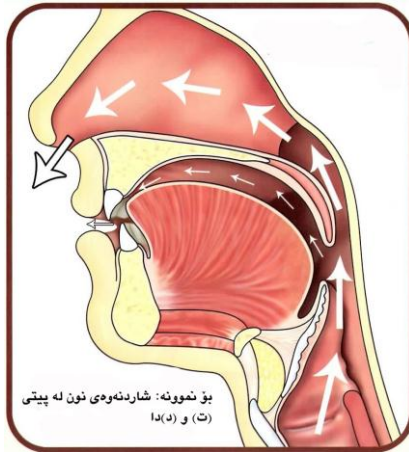
۱- ئاماده‌کردنی دهم بو‌جیده‌نگی پیتی دواتر، واته: ده‌بیئت مینگه بو‌نی پیتی پاش خوی لیبیئت.^{۱۴۱}

۲- دهرکردنی مینگه‌یه‌کی ته‌واو له‌که‌پووه‌وه.

۳- له‌گه‌ل دهرچوونی ده‌نگی‌کی سووک له‌ده‌مه‌وه ئه‌ویش به‌ هو‌ی دانه‌خستنی جیده‌نگی نون له‌گه‌ل پیتته‌کانی شاردنه‌وه (الإخفاء) دا جگه له پیتی (ق) و (ک) که جیده‌نگ له‌گه‌لیاندا به‌ ته‌واوی داده‌خریت.^{۱۴۲}

^{۱۴۱} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۸۳.

^{۱۴۲} أطلس التجويد: (۳۰۱/۱).

تییینی:

۱- ئەگەر پیتەکانی شارندنه‌وه (الإخفاء) له پیتە بەرزەکان (الإستعلاء) واتە: (ص، ض، ط، ظ، ق) بوو پێویستە مینگەیی شارندنه‌وه‌که گه‌وره بکریت. ئەگەر له پیتە نزمەکان (الإستفال) بوو، پێویستە مینگەکه بچووک بکریته‌وه. خاوه‌نی (السلسبیل الشافی) ده‌لیت:

وَفَحَّمِ الْعُنَّةَ إِنْ تَلَاهَا   حُرُوفُ الْإِسْتِعْلَاءِ لَا سِوَاهَا.

۲- له (مصحف)دا بۆ نونی زهننه‌دار له‌حاله‌تی شارندنه‌وه (الإخفاء)دا هیچ جووله‌یه‌کی (حرکة) بۆ دانه‌نراوه، بۆ (تنوین)یش هه‌ردوو (حرکة)که به‌شوین یه‌کدا دانراون.

پله کانی شاردنه وه: ^{۱۴۳}

۱- به هیژترین: له گه لّ پیتنه کانی (ط، د، ت) له بهر نزیکیی جیده نگیان له جیده نگی پیتی نونه وه، واته: جیده نگی نون و (تنوین) تا نزیکترین له جیده نگی پیتنه کانی شاردنه وه (الإخفاء) وه زیاتر ده شارد ریئنه وه، ئه ویش به که میک دوور خستنه وه ی زمان له جیده نگی نون و پشت به ستنی ته و او به جیده نگی که پوو (الخیشوم) بو زیاتر ئاشکرا کردنی مینگه که یان.

۲- لاوازترین: له گه لّ ههردوو پیتی (ق، ک) دا، له بهر دووری جیده نگیان له جیده نگی پیتی نونه وه، واته: پله ی ئاشکرا کردنی مینگه کانیان که متره.

۳- مامناوه ند: له گه لّ (۱۰) پیتنه که ی تردا، چونکه جیده نگیان نه زور دوورو نه زوریش نزیکه له پیتی نونه وه.

جیاوازی نیوان تیئه لکییش (الإدغام) و شاردنه وه (الإخفاء):

۱- له شاردنه وه دا (شدة) نییه، به لّام له تیئه لکییشی ته و او دا (شدة) ههیه، هه ر بویه مینگه له تیئه لکییشی ته و او دا کاملتره له مینگه له شاردنه وه دا.

۲- شاردنه وه له لای پیتنه که دایه، تیئه لکییشیش له پیتنه که دایه، ده لّییت: پیتی نونم له لاما تیئه لکییشکرد نه که له لای لاما، ههروه ها ده لّییت: نونم له لای پیتی دالدا تیئه لکییش کرد نه که له دالدا.

۳- شاردنه وه له یه که وشه و له دوو وشه دا پرووده دا، به لّام تیئه لکییش ته نها له دوو وشه دا پرووده دا.

۴- شاردنه وه هه میشه به مینگه وهیه، به لّام تیئه لکییش به مینگه و به بی مینگه ش ههیه. ^{۱۴۴}

^{۱۴۳} بېروانه: الروضة النديّة شرح متن الجزرية ل ۲۴، تيسير الرحمن ل ۱۸۴، هداية القاري ل: ۹۲،

المنير ل: ۱۰۰- ۱۰۱.

^{۱۴۴} أحكام قراءة القرآن ل: ۱۸۸، تيسير الرحمن ل: ۱۸۳.

پیتھکان	لہیکه وشهدا	لهدوو وشهدا	پاش تنوین
ت	﴿أَنْتُمْ﴾	﴿مِنْ تَحْتِهَا﴾	﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾
ث	﴿مَنْثُورًا﴾	﴿مِنْ ثَمَرَةٍ﴾	﴿جَمِيعًا ثُمَّ﴾
ج	﴿أُجْبِنَنَّكُمْ﴾	﴿مَنْ جَاءَكَ﴾	﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾
د	﴿أَنْدَادًا﴾	﴿مَنْ دِيرِكُمْ﴾	﴿فَنَوَانٌ دَانِيَةٌ﴾
ذ	﴿مُنْذِرِينَ﴾	﴿مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾	﴿فَنَوَانٌ دَانِيَةٌ﴾
ز	﴿أَنْزَلَ﴾	﴿مَنْ زَكَّهَا﴾	﴿يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾
س	﴿يَنْسُلُونَ﴾	﴿وَأَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ﴾	﴿عَبِيدَاتٍ سَتِيحَاتٍ﴾
ش	﴿أَنْشَأْتُمْ﴾	﴿فَمَنْ شَاءَ﴾	﴿نَفْسٍ شَيْئًا﴾
ص	﴿يُنْصَرُونَ﴾	﴿مَنْ صَلَّصَلٍ﴾	﴿رَتِحًا صَرَصَرًا﴾
ض	﴿مَنْضُودٍ﴾	﴿لَمَنْ ضُرُّهُ﴾	﴿وَكُلًّا ضَرَبْنَا﴾
ط	﴿أَنْطَلِقُوا﴾	﴿مِنْ طِينٍ﴾	﴿حَلَلًا طَبِيًّا﴾
ظ	﴿يَنْظُرُونَ﴾	﴿إِنْ ظَنَّآ﴾	﴿ظِلًّا ظَلِيلًا﴾
ف	﴿أَنْفُسِكُمْ﴾	﴿مَنْ فَوْقَهُمْ﴾	﴿خِزْيٌ فِي﴾
ق	﴿يَنْقَلِبُونَ﴾	﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾	﴿عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾
ك	﴿مِنْكُمْ﴾	﴿إِنْ كَانَتْ﴾	﴿فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾

به شی حهوتهم

ياساكانى ميمى زهننه دار (ساكن)

ميمى زهننه دار له گهل پيته كانى زمانى عه ره بييدا سى دؤخى ههيه:
(الجمزوري) له (التحفة) دا ده لييت:

أَحْكَامُهَا ثَلَاثَةٌ لِمَنْ صَبَطَ إِخْفَاءُ ادْغَامٍ وَإِظْهَارٌ فَقَطُّ.

يه كه م: شاردنه وهى ليوى (الإخفاء الشفوي):

بريتييه له شاردنه وهى ميمى زهننه دار له كاتى گه شتنى به پيتى (ب) له گهل مانه وهى مينگه. نه ويش به داخستنى هه ردوو ليو به هيواشى، پييده وترى شاردنه وهى ليوى له به ره وهى هه ردوو پيتى (م، ب) له ليوه وهه دهرده چن.

(الجمزوري) ده لييت:

فَالأَوَّلُ الإخْفَاءُ عِنْدَ البَاءِ وَسَمَّه الشَّفْوِيُّ لِلْقُرَّاءِ

بوچونيكي تريش ههيه ميمى زهننه دار ئاشكراده كات له كاتى گه شتنى به پيتى (ب) دا، به لام شاردنه وهى به هيتره له سه راي زوربه ي هه ره زورى زانايان.

ئيبنولجه زهري ده لييت:

..... وَأَخْفِيَنَّ

..... الْمِيمَ إِنْ تَسَكَّنَ بَعْتَهُ لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُخْتَارِ مِنْ أَهْلِ الأَدَا. ١٤٥

تبييني: له (مصحف) دا ميمى زهننه دارى شراوه نيشانه ي زهننه (سكون) ي بو دانه نراوه. بو نموونه:

﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ (القلم: ٤٠)

﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ (النازعات: ١٤)

^{١٤٥} بېوانه: احكام قراة القرآن ل: ١٩٠.

جیاوازی نیوان هه لگه پاندنه وهو (القلب) شاردنه وهی لیوی (الإخفاء الشفوي):

له جیدهنگ و دهر پیندا وهك یهكن و لهم خالانه ی خواره ودا جیاوازن:

۱- لهه لگه پانه ودا پیتی میم پیتیکی ره سهن (أصلي) نییه، به لکو هه لگه پاره یه، به لام له شاردنه وهی لیویدا ره سهنه.

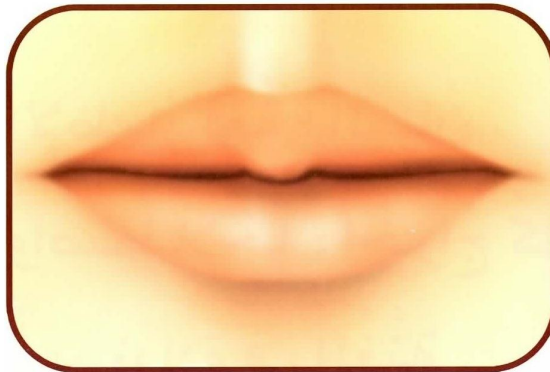
۲- له شاردنه وهی لیویدا زانایان دوو رایان هه یه، هه ندیکیان ده لئین: ئاشکرا ده کریتو زۆر به شیان ده لئین: له گه ل مینگه دا ده شاریتته وه، به لام هه لگه پاندنه وه یه کدهنگی زانایانی له سه ره.

۳- شاردنه وهی لیوی له دوو وشه دا پرووده دات، به لام هه لگه پاندنه وه له یهك وشه و له دوو وشه شدا پرووده دات.^{۱۴۶}

جیاوازی نیوان شاردنه وهی راسته قینه یی و (الإخفاء الحقيقي) شاردنه وهی لیوی (الإخفاء الشفوي):

۱- له شاردنه وهی راسته قینه ییدا نونی زهنه دار به ته واوی له ناوده چییت و ته نها مینگه که ی ده مینیتته وه، به لام له شاردنه وهی لیویدا نونی زهنه دار به ته واوی له ناو ناچییت ئه ویش له بهر نزیکیی جیدهنگی له جیدهنگی پیتی (ب) وه.

۲- زانایان له شاردنه وهی راسته قینه ییدا یه کدهنگن، به لام له شاردنه وهی لیویدا جیاوازن.^{۱۴۷}

شیوهی دوو لیو له کاتی دهر پینی میمی شار ودا

^{۱۴۶} تیسیر الرحمن ل ۱۸۹.

^{۱۴۷} تیسیر الرحمن ل: ۱۸۹.

دووه: تیّه لکیشکردنی لیوی (الإدغام الشفوي)

بریتییه له تیّه لکیشکردنی پیتی (م)ی زهنه دار له کاتی گه یشتنی به میمیکی بزواودا، به شیوه یه که ههر دووکیان بنه میمیکی (مشدد)ی مینگه دار. ئەم تیّه لکیشهش ناتواوه، چونکه سیفته ی پیتکه که مینگه یه ده مینیتیه وه، تیّه لکیشی بچوک و لیکچوو (المتماثلین)یشی پیده و تریت. بچوکه چونکه پیتی یه که میان زهنه داره، لیکچوو چونکه ههر دوو پیتکه که له جیده نگه و سیفته تدا یه کیان گرتوو. نمونه:

﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ (قریش ۴)

﴿إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ (الهمزة ۸)

سییه: ئاشکراکردنی لیوی (الإظهار الشفوي)^{۱۴۸}:

بریتییه له ئاشکراکردنی میمی زهنه دار له کاتی گه یشتنی به پیتکه کانی تری زمانی عهره بی جگه له (م، ب)، به تایبته له گه ل ههر دوو پیتی (ف، و) دا زور ئاشکرا تره له بهر جیاکردنه وه یان له یه کتر، چونکه جیده نگه کانیان له یه که وه نریکه. ئیبنولجه زه ری ده لیت:

وَأُظْهِرْنَهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ   وَاحْذَرِ لَدَىٰ وَوِ وَقَا أَنْ تَخْتَفِي

پیشی ده گوتری لیوی (شفوي)، چونکه جیده نگه پیتی میم ههر دوو لیوه. خاوه نی (التحفة) ده لیت:

وَالثَّالِثُ الْإِظْهَارُ فِي الْبَقِيَّةِ   مِنْ أَحْرَفٍ وَسَمَّهَا شَفْوِيَّةً

سه رنج: له م ئایه ته دا ههر سی حوکه که ی میمی زهنه دار کو بووه ته وه:

﴿طَبَّرِكُمْ قَالُوا مَعَكُمْ^ب إِنْ ذُكِّرْتُمْ^ج بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (یس: ۱۹)

^{۱۴۸} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۱۹۱-۱۹۲، البسيط في علم التجويد ل ۲۹-۳۰

لهم ثابته شهدا هه رسي حوكمه كهى ميمى زهنه دار به هه ردو پيتى (ف، و) يشه وه
 كو بونه ته وه:

﴿فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرِهِمْ بِعَايَتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا
 غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ١٥)
 نموونه:

پيته كان	لهيه ك وشهدا	لهدوو وشهدا
الهمزة	﴿الظَّمَان﴾	﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾
التاء	﴿أُمَّتًا﴾	﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ﴾
الثاء	﴿أَمْثَلَهُمْ﴾	﴿مَرَجِعَكُمْ ثُمَّ﴾
الجيم	—	﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾
الحاء	﴿يَمْحَق﴾	﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾
الخاء	—	﴿أَمْ خَلَقُوا﴾
الدال	﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ﴾	﴿عَلَيْهِمْ دَايِرَةُ السَّوْءِ﴾
الذال	—	﴿وَاتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتِهِمْ﴾
الراء	﴿أَمْرًا﴾	﴿رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
الزاي	﴿رَمَزًا﴾	﴿أَمْ زَاغَتْ﴾
السين	﴿تُمْسُونَ﴾	﴿فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾
الشين	﴿أَمْشَاجَ﴾	﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ﴾
الصاد	—	﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾

پیتھکان	لهیهک وشهدا	لهدوو وشهدا
الضاد	﴿وَأَمْضُوا﴾	﴿أَلْفَوْا ءَابَاءَهُمْ ضَالِّينَ﴾
الطاء	﴿وَأَمْطَرْنَا﴾	﴿مَسَّهُمْ طَئِيفٌ﴾
الظاء	—	﴿وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
العين	﴿أَمْعَاءَهُمْ﴾	﴿أَمَّ عِنْدَهُمْ﴾
الغين	—	﴿فَأَنبَهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾
الفاء	—	﴿وَهُمْ فَرِحُونَ﴾
القاف	—	﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾
الكاف	﴿فَيَمُكِّثُ﴾	﴿إِلَيْكُمْ كِتَابًا﴾
اللام	﴿وَأَمَلَى﴾	﴿أَمَّ هُمْ﴾
النون	﴿تُمْنَى﴾	﴿مَسَّتَهُمْ نَفْحَةٌ﴾
الهاء	﴿يَمَهِّدُونَ﴾	﴿بُرْهَانِكُمْ هَذَا﴾
الواو	﴿أَمْوَاتٍ﴾	﴿حِسَابُهُمْ وَهُمْ﴾
الياء	﴿عُمِّيًّا﴾	﴿أُمَّ يَرِيدُونَ﴾

تیبینی: بۆ حالهتی ئاشکراکردنی میمی زهننه دار له (مصحف) ی پیروزدا سه ره پیتی (ح) ی بۆدانراوه.

حوکمی میم و نونی (شدة) دار

دهرختنی مینگه (الغنة) لهکاتی دهرپرینی میم و نونی (شدة) داردا ئه رکه، ئه گهر
لهیهک وشه شدا بیټ.

نمونه بو نونی (شدة) دار: ﴿إِنَّا﴾، ﴿الْحِنَّة﴾

نمونه بو میمی (شدة) دار: ﴿الْمَزْمَل﴾، ﴿هَمَّت﴾، ﴿تُمْ﴾

به شی هه شته م

دریژکردنه وه (المد) و به شه کانی

دریژکردنه وه (المد): بریتیه له دریژکردنه وهی دهنگ به یه کیك له پیته کانی دریژکردنه وه (المد) یا خود یه کیك له پیته ئاسانه کان (اللين).
(موسی) ی کوری (یزید الكندي) ده لیت: (ابن مسعود) - خوی لی رازی بیت - گوئی له خویندی پیاویك ده گرت، کاتیك گه شته ئایه تی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ...﴾ (التوبة: ۶۰) به بی دریژکردنه وه (المد) خویندی وه، ئه ویش وتی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به و شیوه یه بو منی نه خوینده وه. پیاوه کesh وتی: ئه ی چۆن بوی خویندیته وه؟ وتی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ...﴾ به دریژکردنه وه (المد) وه خویندی وه.^{۱۴۹}

پیته کانی دریژکردنه وه (المد):

(الف) ی زهنه دار پیته پیشه وهی سه ر (فتحة) بی وهك: ﴿قَالَ﴾

(و) ی زهنه دار پیته پیشه وهی بو ر (ضمة) بی وهك: ﴿يُقُولُ﴾

(ي) ی زهنه دار پیته پیشه وهی ژیر (كسرة) بی وهك: ﴿قِيلَ﴾

هه ر سیکیان له وشه ی: ﴿نُوحِيهَا﴾، ﴿أُوذِينَا﴾، ﴿وَأُوتِينَا﴾ کوبونه ته وه.

پیته کانی ئاسان (اللين):

(و) ی زهنه دار پیته پیشه وهی سه ر (فتحة) بی وهك: ﴿خَوْفٌ﴾

(ي) ی زهنه دار پیته پیشه وهی سه ر (فتحة) بی وهك: ﴿الْبَيْتِ﴾

^{۱۴۹} پروانه: السلسلة الصحيحة للألباني ژماره : ۲۲۲۷.

واته پیتی ئەلیف پیتی درێژکردنەوه (المدّو)، ئاسان (اللين) یشە، چونکە هەمیشە زەننەدارەو پێشەوهی سەری هەیه، بەلام هەردوو پیتی (و، ی) پیتی درێژکردنەوه (المدن) کاتیکی زەننەداربن و (حرکة) ی پێشەوهیان لە رەگەزی خویان بیّت، پیتی ئاسان (اللين) یشن کاتیکی زەننەداربن و پێشەوهیان (مفتوح) بیّت.^{۱۰۰}

(الجمزوري) دەلیت:

حُرُوفُهُ ثَلَاثَةٌ فَعِيْلٌ هَا
وَالكَسْرُ قَبْلَ الْيَا وَقَبْلَ الْوَاوِ ضَمٌّ
وَاللَّيْنُ مِنْهَا الْيَا وَوَاوٌ سَكَّنَا
مِنْ لَفْظٍ وَايٍ وَهِيَ فِي نُوحِيهَا
شَرَطٌ وَفَتْحٌ قَبْلَ الْأَلْفِ يُلْتَزَمُ
إِنْ انْفَتْحَ قَبْلَ كُلِّ أُغْلَيْنَا

جیاوازی نیوان پیتەکانی درێژکردنەوه (المدّ) پیتی هەمزە:

پیتەکانی درێژکردنەوه (المدّ)	هەمزە	پەرووی بەراورد
بوئشایی (جوف)	دوورترینی گەرووه.	لەپرووی جیدەنگەوه
نەرمن (رخو)	بەهیزە (شدید).	لەپرووی توندی (الشدة) و نەرمی (الرّخاوة)
(حرکة) یان نیه	بزواوو (متحرك) زەننەدارن (ساکن)	لەپرووی شیوەیانەوه

^{۱۰۰} پروانە: احکام تلاوة القرآن، ل ۲۰۹.

به‌شه‌کانی دريژکردنه‌وه (المدّ):

دريژکردنه‌وه (المدّ) ده‌کريّت به‌دوو به‌شی سهره‌کيه‌وه:

يه‌که‌م: دريژکردنه‌وه‌ی بنچينه‌ی (المد الأصلي)

دووه‌م: دريژکردنه‌وه‌ی لاوه‌کی (المد الفرعي)

يه‌که‌م: دريژکردنه‌وه‌ی بنچينه‌ی (المد الأصلي):

بريتيه له‌و دريژکردنه‌وه (المدّ) هی که‌به‌بیّ نه‌و پيته‌که ته‌واو نابيّت، به‌دوايد هه‌مره
و (سکون) نييه.^{۱۰۱}

هوی ناوانی: بنچينه‌ی به‌چاو دريژکردنه‌وه (المدّ) ه‌کانی تردا.

هه‌روه‌ها پيشی ده‌وتری دريژکردنه‌وه‌ی ناسایی (المد الطبيعي) چونکه هه‌موو ده‌م

و زمانیکی ساغ زیاترو که‌متر له‌و نه‌ندازه‌یه دريژی ناکاته‌وه.

نه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وه‌ی: ته‌نها دوو جووله (حركة) يه.

(الجمزوري) ده‌ليّت:

وَسَمَّ أَوْلًا طَبِيعًا وَهُوَ	وَالْمَدُّ أَصْلِيٌّ وَفَرَعِيٌّ لَّهُ
وَلَا يَدُونَهُ الْحُرُوفُ تُجْتَلَبُ	مَا لَا تَوْفُقُ لَهُ عَلَى سَبَبٍ
جَا بَعْدَ مَدٍّ فَالطَّبِيعِيُّ يَكُونُ	بَلْ أَيْ حَرْفٍ غَيْرٍ هَمْزٍ أَوْ سُكُونٍ

نه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وه‌ی بنچينه‌ی:

سه‌باره‌ت به‌نه‌ندازه‌ی دريژکردنه‌وه‌ی پيته‌کانی دريژکردنه‌وه (المدّ) زانایانی

پيشين زاراه‌ی نه‌ليفيان به‌کاره‌يناوه، واته: بو هه‌موو جوړيک له‌جوړه‌کانی

دريژکردنه‌وه‌ی بنچينه‌ی و توویانه نه‌ندازه‌ی نه‌ليفيک دريژده‌کريته‌وه، زانایانی دواي

نه‌وانيش زاراه‌ی (حركة) ياخود به‌کاره‌يناوه، (حركة) ش يه‌که‌يه‌کی پيوانه‌ييه‌و

بريتيه له‌زهمه‌نی ده‌ربريني (فتحة) يه‌ک ياخود (ضمّة) يه‌ک ياخود (كسرة) يه‌ک، هه‌ر بويه

به‌(فتحة) ياخود و تووه نه‌ليفي بچووک و به‌(ضمّة) شيان و تووه واوي بچووک و به

(كسرة) شيان و تووه ياي بچووک.

^{۱۰۱} پروانه: سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ل ۲۱۰.

بهلام پاش سهرنجدان بۆمان پروندهبیتتهوه كه ههردوو زارهوهكه [واته: ئەلیف و (حرکة)] هه مان مه بهست دهگهیهنن، چونکه مه بهست له دوو (حرکة) واته: (۲ ضمه) یان (۲ فتحة) یان (۲ کسرة).

کهواته ماوه (زمان) ی پیویست بۆ دهربرینی ئەلیفیک یه کسانه به ماوه (زمان) ی پیویست بۆ دهربرینی دوو جووله (حرکة) و هیچ جیاوازییهک له نیوان ئەم دوو زاراوهیهدا نییه.

بهلام زۆریک له زانایانی سهردهم دهلین: ئەندازهی دوو (حرکة) ئەوهندهیه که به خیراییهکی مامناوهند په نجهت دابخهیت یاخود بیکهیتتهوه.

بهلام ئەم قسهیه قسهیهکی پوون نییه و به پیوهریکی دروست دانانریت و ئەندازهکهی له کهسیکهوه بۆ کهسیکی تر دهگۆریت، نهگونجاویشه له گهڵ ههرسی شیوازی خویندنهوه (التحقیق، التدویر، الحدس)^{۱۵۲}، بویه پیویسته لای ماموستایهکی خاوهن مؤلّهت ئەم یاسایه فیربیت.

به شهکانی دریزکردنهوهی ئاسایی (المد الطبيعي): دریزکردنهوهی ئاسایی دهکریت به دوو به شهوه:^{۱۵۳}

- دریزکردنهوهی ئاسایی وشهیی (المد الطبيعي الکلمي)
- دریزکردنهوهی ئاسایی پیتی (المد الطبيعي الحرفي)

^{۱۵۲} پروانه: حق التلاوة ل ۱۹۵، تیسیر الرحمن ل ۲۰۵، علم التجويد للغوثانی ل ۴۷، کیف تقرأ

القرآن للدكتور أيمن رشدي سوید (وانه ی ۵۳-۵۴)

^{۱۵۳} پروانه: هداية القاري للمرصفي ل (۱۳۳-۱۳۵)، غاية المرید في علم التجويد ل: (۴۸-۴۹)، تیسیر

الرحمن ل: (۲۰۶-۲۰۷)

• دريژکردنه وهی ناسایی وشهیی (المد الطبيعي الكلمي):

ئهم دريژکردنه وه (المد) هش له يهك وشه دا پرووده دات ، سى جورى هه يه:

أ- دريژکردنه وهی ناسایی جيگير له كاتى گه ياندن و وهستاندا (المد الطبيعي

الثابت وصلًا ووقفًا):

ئه گهر دواى پيتى دريژکردنه وه (المد) پيتيكي بزواو (متحرك) له حاله تى وهستان

(وقف) و گه ياندن (وصل) دا هاتييت، له سه ره تا وه بيت يا خود له كو تا يى .

وه كو: ﴿مَلِكٌ﴾، ﴿بُوصِيكُمُ﴾، ﴿وَضُحْنَهَا﴾، ﴿قَالُوا﴾، ﴿وَأَهْلِي﴾

ب- دريژکردنه وهی ناسایی جيگير له كاتى وهستاندا (المد الطبيعي الثابت في

الوقف دون الوصل):

ئهم جو ره يان تهنه له حاله تى وهستان (وقف) دا بوونى هه يه، ئه ويش له م حاله تانه ي

خواره وه دا:

- به دواى پيتى دريژکردنه وه (المد) دا له وشه يه كى تر دا پيتيكي زهنه دار

هاتييت، واته (التقاء الساكنين).

نمونه ي ئه ليف:

﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْتَبَيْنِ...﴾ (النساء: ١٧٦) ، ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (النمل: ١٥)

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ﴾ (القصص: ٢٠) ، ﴿طَغَا الْمَاءُ﴾ (الحاقة: ١١)

نمونه ي واو:

﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ (المطففين ١٦) ، ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (الأنفال: ٣٢)

نمونه ي ياء:

﴿وَفَرَعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الفجر ١٠) ، ﴿حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (البقرة: ١٩٦)

- وهستان له سه ر ناوه (مقصور) ه كان:

وه كو: ﴿ضَحَى﴾، ﴿عَمَى﴾، ﴿سُدَى﴾.

- وهستان له سه ر ناوه (منصوب) ه كان:

وهكو: ﴿ذَكَرًا﴾، ﴿نَفِيرًا﴾، ﴿حَمَلًا﴾

ئەمجۆرە دريژکردنەوهی قەرەبوو (مد العوض) ی پێدەگوتریت، واتە: هینانی پیتی ئەلیف لەجیاتی (تنوین) لەحاله‌تی وهستاندا.

ههروه‌ها وهستان له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿وَلْيَكُونًا﴾، ﴿لَنْسَفَعًا﴾، ﴿إِذَا﴾، به‌ (وَلْيَكُونًا) و (لَنْسَفَعًا) و (إِذَا) ده‌خوینرێته‌وه.

- ئەگەر پیتی دريژکردنەوه (المد) هه‌که پیتی ئەلیف بی‌ت بی‌ت ئه‌ویش له‌م (حه‌وت) وشه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا:

﴿أَنَا﴾ بۆ نموونه: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ (الکافرون ٤)

﴿لَنَكِنَّا﴾ له‌ئایه‌تی ﴿لَنَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾ (الکھف ٣٨)

﴿الظُّنُونًا﴾ له‌ئایه‌تی ﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ (الأحزاب ١٠)

﴿الرَّسُولًا﴾ له‌ئایه‌تی ﴿وَأَطَعْنَا الرَّسُولًا﴾ (الأحزاب ٦٦)

﴿السَّبِيلًا﴾ له‌ئایه‌تی ﴿فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ (الأحزاب ٦٧)

﴿قَوَارِيرًا﴾ له‌ئایه‌تی ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ (الانسان ١٥)

﴿سَلَسِلًا﴾ له‌ئایه‌تی ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا وَأَغْلَلًا وَسَعِيرًا﴾ (الانسان ٤)

تیبینی:

یه‌که‌م: له‌کاتی وهستان له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿سَلَسِلًا﴾ ده‌شتوانی ئەلیفه‌که‌ی

نه‌خوینرێته‌وه‌و له‌سه‌ر پیتی لام بوه‌ستی، به‌لام له‌حاله‌تی گه‌یاندن (وصل) دا ده‌بی‌ت ئەلیفه‌که‌ نه‌خوینرێته‌وه.^{١٥٤}

دووم: به‌لام وشه‌ی ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی دوومی سوپه‌تی (الإنسان: ١٦) له‌ حاله‌تی

گه‌یاندن و وهستاندا ئەلیفه‌که‌ی ناخوینرێته‌وه.^{١٥٥}

^{١٥٤} پروانه: مذكرة في أحكام التجويد (٢٥/١).

﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِغَانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥٦﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا﴾

سییہم: له (مصحف) ی پیروژدا سفریکی دریژ له سهر ئهلیفی ئهم حهوت وشهیه دانراوه، واته نه خویندنه وهیان له کاتی گه یاندن (وصل) دا. ^{١٥٦}

ج- دریژکردنه وهی ئاسایی جیگیر تهنه له کاتی گه یاندندا (المد الطبيعي الثابت في الوصل دون الوقف):

ئه مئیش له م دوو حاله تهی خواره وهدا:

حاله تی یه کهم: دریژکردنه وهی پاناوی بچوک (الصلة الصغرى): ئهو پاناوه بزواویه که بو تاکیکی ئاماده نه بووی نیژ به کاردیټ و ده که ویته کوټایی وشه وه له نیوان دوو پیټی بزواودا به مهرجیک به دوایدا پیټی هه مزه نه یهت. وه کو:

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، به م شیویه ده خوینریټه وه: (لَهُ كُفُوًا).

﴿فَأَثَرُنَا بِهِ نَقَعًا ﴿١٥٧﴾ فَوَسَطْنَاهُ بَيْنَهُمَا ﴿١٥٨﴾﴾ (العاديات ٤-٥) به (بهی نقعا) و (بهی جمعا)

ده خوینریټه وه.

ئه ندازه که شی دوو جووله (حرکه) دریژده کریټه وه له حاله تی گه یاندندا.

حاله تی دووهم: ئه گهر پیټی دریژکردنه وه (المد) که وته پیټی کوټاییه وه ئه و ده بیټه دریژکردنه وه یه کی ئاسایی له کاتی گه یاندندا، به لام له حاله تی وه ستاندا ده بیټه دریژکردنه وه ی توشهاتوو به زهنه (المد العارض للسكون) و ده توانریټ دوو یا خود چوار یا خود شهش جووله (حرکه) دریژ بکریټه وه. وه کو: ﴿الرَّحِيمُ﴾،

﴿الْأَرْزَاقُونَ﴾، ﴿الْحِسَابُ﴾

^{١٥٥} پروانه: غاية المرید في علم التجويد ل ١٠٤.

^{١٥٦} پروانه: فتح رب البریة ل ٦٤.

• دريژکردنه وهی ئاسایی پیتی (المد الطبيعي الحرفي):

ئهو پیتانه دهگریته وه له سه ره تای هه ندی له سوپه ته كاندا هاتوون.

پیته كانی: ئەم دريژکردنه وهش له پینچ پیتدا هه لهینراوه: (ح، ی، ط، ه، ر)

له پرسته ی (حي طهر) دا کوکراونه ته وه، به (حا، یا، طا، ها، را) ده خوینرینه وه.

پیتی (ح) له وشه ی ﴿حَم﴾ ی حهوت سوپه تدا (غافر، فصلت، الشوری، الزخرف،

الدخان، الجاثية، الأحقاف)

پیتی (ي) له ﴿كَهَيْعَص﴾ ی سوپه تی (مریم) و، (یس).

پیتی (ط) له سوپه تی ﴿طه﴾، ﴿طسَم﴾ ی سوپه تی (الشعراء) و (القصاص)،

﴿طس﴾ ی سوپه تی (النمل).

پیتی (ه) له ﴿كَهَيْعَص﴾، ﴿طه﴾

پیتی (ر) له ﴿الر﴾ ی هه ر پینچ سوپه تی (یونس، هود، یوسف، إبراهيم، الحجر) و،

له ﴿الر﴾ ی سوپه تی (الرعد).

دریژکردنه وهی لاوهکی (المد الفرعي) و به شه کانی:

پیناسه: دریژکردنه وهی پیتته کان زیاتر له دریژکردنه وهی ئاسایی، له بهر هوکاریک له هوکاره کان.^{۱۰۷}

هوکاره کانی: گه یشتنی پیتته کانی دریژکردنه وه به پیتی ههمزه (ع) یا خود پیتیکی زهنه دار.

(الجمزوري) دهلیت:

وَالْآخِرُ الْفُرْعِيُّ مَوْقُوفٌ عَلَى سَبَبِ كَهْمَزٍ أَوْ سُكُونٍ مُسْجَلًا

ئهم دریژکردنه وهش دوو جوړه:

یه کهم: ئهو دریژکردنه وانهی به هوئی پیتی ههمزه وه پرووده دن.

دووه م: ئهو دریژکردنه وانهی به هوئی پیتیکی زهنه داره وه پرووده دن.

---

^{۱۰۷} تیسیر الرحمن ل (۲۰۸).

یه که م: ئەو درێژکردنەوانەى بەهۆى هەمزە وه روودەدەن:

ئەمیش سى جورە:

۱- درێژکردنەوهى پىویستی لكاو (المد الواجب المتصل).

كاتىك بەدواى یه كىك له پىته كانى درێژکردنەوه دا پىتى هەمزە هاتىبىت له یهك وشەدا. ئەم درێژکردنەوه یه ئەركه، چونكه گشت قورئانخوینان (القراء) بپاریان له سەر درێژکردنەوهى داوه.

هۆى ناوانى: لكاو (متصل) چونكه له یهك وشەدا پروو دەدات.

ئەندازەى درێژکردنەوهى: (۴) یاخود (۵) جوولەیه، بەلام (۴) جوولە بەناوبانگتره.

ئىبنولجهزەرى دەلیت:

وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُتَّصِلًا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ

نمونه:

پىتى درێژکردنەوه له ناوهراستدا: ﴿فَكُلُوْهُ هَنِيْئًا مَّرِيْنًا﴾، ﴿الْمَلِيْكَةَ﴾، ﴿لِيَسْتَوُوْا﴾

پىتى درێژکردنەوه له كوتاييدا: ﴿وَمَا عَمِلْتَ مِنْ سُوْءٍ﴾، ﴿يَهْدِيْ مَنْ يَشَاءُ﴾،

﴿إِنَّمَا النَّسِيْءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾

تیبینی: ئەگەر پىتى هەمزە كهوتە كوتايى وشەو له سەرى وه ستايت دەتوانى تا

(۶) جوولە درێژى بكهیتەوه، چونكه دەبیتە درێژکردنەوهى توشهاتوو بەزەننه

(العارض للسكون)، وهكو:

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (الجمعة ۴)

﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (غافر ۵۸)

۲- دريژکردنه وهی پيپيدراوی جودا (المد الجائز المنفصل):
 کاتيکه يه کيک له پيته کانی دريژکردنه وه له کۆتايی وشه يه کداو پيتي هه مزه له
 سه ره تاي وشه يه کي تر دا به دواي ئه ودا هاتيبت.
 هو ي ناواناي: پي گوتراوه جودا (منفصل) چونکه له دوو وشه دا پروو ده دات.
 هه روه ها پي گوتراوه پيپيدراو (جائز) چونکه له لاي هه نديک له قورئاخويان
 کور تکردنه وه ي بۆ (۲) جووله ش (واته: القصر) دروسته.
 ئه ندازه ي دريژکردنه وه ي: ده تواني (۴) يا خود (۵) جووله دريژکريته وه به لام (۴)
 به ناو بانگتره.

ئيبنولجه زهري ده لييت:

وَجَائِزٌ إِذَا أَتَى مُنْفَصِلًا .....

نمونه:

کاتيک پيتي دريژکردنه وه که بخوينريته وه بنوسريت وهک:

﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِيدُونَ مَا عَبَدُ﴾ (الكافرون: ۵)

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ (المطففين: ۳۱)

يا خود بخوينريته وه به لام نه نوسراييت وهک:

﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ﴾، ﴿يَتَادَمُ﴾، ﴿يَتَأَهَّلُ﴾، ﴿هَتَانُتُمْ﴾

تبييني: ئه م جوړه دريژکردنه وه ته نها له کاتي گه ياندين (وصل) دايه، خو ئه گهر

له سه ر وشه ي يه که م وه ستاي له (۲) جووله زياتر دريژي ناکه يته وه.

۳- دريژکردنه وهی له جياتی (مد البدل):^{۱۰۸}

بهو دريژکردنه وه دهگوتريټ که له پيش پيتی دريژکردنه وه له يهک وشه دا پيتی همزه هاتبيټ و له دواي پيتی دريژکردنه وه که ش همزه و زهنه نه هاتبيټ.

هوی ناوانی: ناوانراوه دريژکردنه وهی له جياتی (مد البدل)، چونکه پيته دريژکردنه وه (المد) که له بنچينه دا همزه يه کی زهنه دار بووه به پيی ياسای زانستی (الصرف) هه رکات دوو همزه له سه ره تاي وشه يه کدا کؤبونه وه يه که میان بزواو و دوو میان زهنه داربيټ، دوو میان دهگوتريټ بو پيتی دريژکردنه وه (المد) له په گزی جووله ی پيتی پيش خوی.

ئه اندازه ی دريژکردنه وهی: له لای (حفص) ته نها دوو جووله دريژده کريټه وه.

نمونه: ﴿ءَادَمُ﴾، ﴿أُوتُوا﴾، ﴿إِيْتَاءُ﴾ له بنچينه دا (أُدْم)، (أُوتُوا)، (إِيْتَاء) بوون.

دريژکردنه وهی ليکچوو به له جياتی (المدُ الشَّيْبَةُ بِالْبَدَلِ):

هه پيتيکی دريژکردنه وه (المد) به دواي همزه دا هاتبي زانايان به پاشکوی دريژکردنه وهی له جياتی (مد البدل) يان داناوه، هه مان حوکمی دريژکردنه وهی له جياتی (مد البدل) وه ده گريټ، با له بنچينه شدا همزه نه بوويټ.^{۱۰۹}

وهك: ﴿لَيْعُوسٌ﴾، ﴿يَشَاءُونَ﴾، ﴿مُتَّكِّينٌ﴾، ﴿مَاءٍ﴾

حاله ته کانی دريژکردنه وهی له جياتی (مد البدل):

۱- له گه ياندن و وه ستاندا جيگيره: نه گه ره له سه ره تاوه يا خود له ناوه راسه وه

هاتبو، وهکو: ﴿ءَامَنٌ﴾، ﴿إِي وَرَبِّي﴾، ﴿أَنِعُونِي﴾.

۲- ته نها له گه ياندندا جيگيره: وهکو: ﴿الْحَاطِئِينَ﴾، ﴿مُسْتَهْرَءُونَ﴾، ﴿يُرَاءُونَ﴾

به لأم له حاله تي وه ستاندا ده بيټه دريژکردنه وهی توشه اتوو به زهنه و (المد العارض للسكر) (۲) يا خود (۴) يا خود (۶) جووله دريژده کريټه وه.

^{۱۰۸} تيسير الرحمن ل ۲۱۶-۲۱۷.

^{۱۰۹} الروضة الندية شرح متن الجزية ل ۳۲.

۳- جیگیره تهنه له وهستاندا: وهك: ﴿وَجَاءَ وَابَاهُمْ﴾ ئەگەر له سهه وشهه

﴿وَجَاءُوا﴾ وه ستایه ده بیته در یژکردنه وهه له جیاتی (البدل) و دوو جووله در یژده کریته وه.

۴- جیگیره تهنه له کاتی ده ستی کردندا: وهکو وشهه ﴿أَتُّونِي﴾ ی نایه تی

﴿أَمْ هُمْ شَرُّكَ فِي السَّمَوَاتِ أَتُّونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا﴾ (الأحقاف ۴) واته له کاتی

که یاندندا به (السموات اتتونی) ده خوینریته وه به بی هه مزه.

به لام ئەگەر له سهه وشهه ﴿السَّمَوَاتِ﴾ وه ستایه، پاشان ده ستکردنه وه

به خویندنی ﴿أَتُّونِي﴾ به (ایتونی) ده خوینریته وه و دوو جووله در یژده کریته وه و ده بیته

در یژکردنه وهه له جیاتی (مد البدل)، هه وه ها:

﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أُنذَن لِّي وَلَا تَفْتِنِي﴾ (التوبة ۴۹)

﴿وَقَالُوا يَنْصَلِحُ اتِّنَا بِمَا تَعِدُنَا﴾ (الأعراف ۷۷)

﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنُ أَمْنَتَهُ﴾ (البقرة: ۲۸۳)

ئەگەر له سهه ره تا وه خوینرایه وه به (ایذن لی) و (ایتنا) و (أوتمن) ده خوینریته وه.

دووم: ئەو دريژکردنه وانەي بە هوئي پييتيكي زەننە دارەو پوودە دەن:

۱- دريژکردنه وەي پاپەند (المد اللّازم).

۲- دريژکردنه وەي توشهاتوو بە زەننە (المد العارض للسكون).

۳- دريژکردنه وەي ئاسان (مد اللين)

يەكەم: دريژکردنه وەي پاپەند (المد اللّازم).

بريتيه له هاتني پييتيكي زەننە دارى بنچينه يى بە دوای يەكك له پييتە كانى دريژکردنه وەدا لە هەردوو حالەتى وەستان و گەياندنەدا لە وشە يەكدا يا خود له پييتك له پييتە كانى سەرەتاي هەندى لە سوپەر تە كاندا.^{۱۶۰}

هۆكارى ئەم دريژکردنه وەيه بە يەكگەيشتنى دوو پييتى زەننە دارە، كە هەردوو دريژکردنه وەو زەننە دارە كە يە، پييتى يەكەم دريژ دەكرێتە وە بۆ ئەو دريژکردنه وەكە وەك پييتيكي ليبييت و بەكويتە نيوان دوو پييتە زەننە دارە كە وە.

ئەندازەى دريژکردنه وەي: پيوسته شەش جوولە دريژ بكرێتە وە.

ئيبنولجەزەرى دەلييت:

فلازمُ إن جاءَ بعدَ حرفِ مدِّ ساكِنُ حَالِينَ وبالطولِ يُمدُّ.

هۆى ناوانى: سەر جەم قورئانخوينان لە سەر تەواو دريژکردنه وەي لە هەردوو حالەتى وەستان و گەياندنەدا يەك دەنگن.^{۱۶۱}

دريژکردنه وەي پاپەند (المد اللّازم) دەبييت بە دوو بە شەو:

أ- دريژکردنه وەي پابەندى وشە يى (المد اللّازم الكلمي)

ب- دريژکردنه وەي پابەندى پييتى (المد اللّازم الحرفي)

هەريەك لەم دووانەش دەبن بە دوو بە شەو:

قورسكراو (مُثَقَّل)، سووكراو (مُخَفَّف)، (الجمزوري) له (التحفة) دا بەم شيوه يە

ئاماژەى بۆ هەر چوار يانکردو وە:

^{۱۶۰} تيسير الرحمن ل ۲۲۱.

^{۱۶۱} الروضة الندية شرح متن الجزرية (۳ / ۲۵).

أَقْسَامُ لَازِمٍ لَدَيْهِمْ أَرْبَعَةٌ   وَتِلْكَ كَلِمَتِي وَحَرْفِي مَعَهُ
 كِلَاهُمَا مُخَفَّفٌ مُثَقَّلٌ   فَهَذِهِ أَرْبَعَةٌ تُفَصِّلُ

۱- دريژکردنه‌وی پابه‌ندی وشه‌یی (المد لازم الكلمي):

ئه‌گه‌ر به‌دوای پیتی دريژکردنه‌وه (المد) دا پیتیکی زهنه‌داری هه‌میشه‌یی له‌هه‌مان
 وشه‌دا هاتبوو، ئه‌میش دوو جووره:

* دريژکردنه‌وی پابه‌ندی وشه‌یی قورسکراو (المثقل): ئه‌گه‌ر له‌دوای پیتی
 دريژکردنه‌وه (المد) هوه پیتیکی (شده) دار هاتبوو. وه‌ک:

﴿الضَّالِّينَ﴾، ﴿الْحَاقَّةَ﴾، ﴿ذَابَةَ﴾، ﴿الذَّكْرَيْنِ﴾، ﴿ءَاللهُ﴾، ﴿أَتَحْجُونِي﴾

پیی و تراوه وشه‌یی: چونکه پیته زهنه‌داره بنچینه‌یه‌که به‌دوای پیتی
 دريژکردنه‌وه (المد) و له‌یه‌ک وشه‌دا هاتوو. هه‌روه‌ها قورسکراوه چونکه تییه‌لکیش
 ده‌کریت.

* دريژکردنه‌وی پابه‌ندی وشه‌یی سووککراو (المخفف): ئه‌گه‌ر له‌دوای دريژکردنه‌وه
 (المد) هوه پیتیکی زهنه‌داری بنچینه‌یی بی (شده) هاتبوو.

نموونه: له‌ قورنانی پیروژدا ته‌نها وشه‌ی ﴿ءَالْعَن﴾ هه‌یه‌و دووجار له‌سوره‌تی
 (یونس) دا له‌ئایه‌تی (۹۱، ۵۱) هاتوو. پییوتراوه سووککراو له‌ به‌ر پوونه‌دانی
 تییه‌لکیش.

▪ دريژکردنه وهی جياکردنه وه (مدّ الفرق):^{۱۶۲}

ئهگهر هه مزه ی پرسيار (إستفهام) چوه سه هه مزه ی گه ياندن (الوصل)، هه مزه ی گه ياندن ده بیته پیتی دريژکردنه وه (المدّ) و پیی ده وتريّ دريژکردنه وه جياکردنه وه (مدّ الفرق)، واته: جياکردنه وه ی پرسيار (إستفهام) له هه والّ (خبر).
ئه م دريژکردنه وه (المدّ) هه جوری که له دريژکردنه وه ی پابه ندی وشه یی، چونکه زهنه ی پاش پیتته دريژکردنه وه (المدّ) هه که بنجینه یی، ئه م حاله تهش له سیّ وشه داو له شهش شوینی قورئانی پیروژدا پرویداوه:

مَثَل (قورس): ﴿ءَالذَّكَرَيْنِ﴾ [الأنعام: ۱۴۳، ۱۴۴]، ﴿ءَالله﴾ [النمل: ۵۹]، [یونس: ۵۹]

سووک (مخفف): ﴿ءَالئِنَّ﴾ [یونس: ۵۱، ۵۹]

تیبینی: ئه و سیّ وشه یی سه ره وه به ئاسانکردن (التسهیل) یش ده خوینرینه وه، واته: ئاسانکردنی هه مزه ی دووم له نیوان هه مزه وه ئه لیفدا به بیّ دريژکردنه وه (المدّ)، به لام خویندنه وه یان به دريژکردنه وه (المدّ) له پیشته.

^{۱۶۲} تیسیر علم التجوید ل: ۱۴۸-۱۴۹، المنیر ل: ۱۳۱، کتاب الإضاءة فی بیان أصول القراءة، لا:

۱۴، إحكام الأحكام في تجويد القرآن ل ۲۱، المنیر ل: ۱۳۱.

سوود: ئه م جوهره دريژکردنه وه ی ریگرتن (الحجّز) یشی پیّ ده وتريّ، چونکه پیتی ئه لیف ریگره له نیوان هه مزه ی پرسيارو لامی ئاساندنداو له یه کیان دور ده خاته وه.

ب- دريژکردنه وهی پابهندی پیتی (المد لازم الحرفی):

ئهگهر بهدوای پیتی دريژکردنه وه (المدّ) یاخود ئاسان (اللين) دا (واته: پیتی عین) پیتیکی زهنه‌داری بنچینه‌یی هاتبوو له‌یه‌کیک له‌پیته‌کانی سه‌ره‌تای هه‌ندیک له سوپه‌ته‌کاندا، به‌مه‌رجیک ئه‌و پیته هه‌جاکه‌ی له سیّ پیت که‌متر نه‌بیّت و پیتی ناوه‌راستی پیتی دريژکردنه وه (المدّ) بیّت، ئه‌میش دوو جووره:

* دريژکردنه وهی پابهندی پیتی قورسکراو (المثقل): ئه‌گهر دوای پیتی دريژکردنه وه

(المدّ) پیتیکی تیه‌ه‌لکیشکراو (مدغم) هاتبی. وهک: ﴿الْمَ﴾، ﴿طَسَمَ﴾

پیی و تراوه: پیتی، چونکه پیته زهنه‌داره بنچینه‌یه‌که به‌دوای پیتی دريژکردنه وه (المدّ) دا له‌یه‌ک وشه‌دا هاتوو. قورسکراویشه، چونکه تیه‌ه‌لکیش ده‌بیّت.

** دريژکردنه وهی پابهندی پیتی سووک (المخفف): ئه‌گهر دوای پیتی دريژکردنه وه

(المدّ) پیتیکی زهنه‌داری تیه‌ه‌لکیش نه‌کراو هاتبی. وهک: ﴿قَ﴾، ﴿یَسَ﴾

پیی و تراوه: سووکراو له‌بهر پروونه‌دانی تیه‌ه‌لکیش .

(الجمزوري) له‌مه‌تنه‌که‌یدا ده‌لیت:

مَعَ حَرْفٍ مَدٍّ فَهُوَ كَلِمَةٌ وَقَعَتْ	فَإِنْ بِكَلِمَةٍ سَكُونُ اجْتِمَاعٍ
وَالْمَدُّ وَسَطُهُ فَحَرْفِيٌّ بَدَأَ	أَوْ فِي ثَلَاثِيٍّ الْحُرُوفِ وُجِدَا
مَخْفَفٌ كُلُّ إِذَا لَمْ يُدْغَمَا	كِلَاهُمَا مُثَقَّلٌ إِنْ أُدْغَمَا

پیتته بچراوه کان (الحروف المقطعة) ی سهره تای سوپره ته کان ^{۱۶۳}
 ئەم پیتانه ژماره یان چوارده پیتته ^{۱۶۴} (الجمزوری) له م دیپره دا کۆیکرد و نه ته وه:
 وَيَجْمَعُ الْفَوَاحِ الْأَرْبَعُ عَشْرَ (صَلُّهُ سُحَيْرًا مِّنْ قِطْعَةٍ) ذَا اشْتَهَرَ.
 هه ندیکێ تر له زانا یان له پرسته ی (نصُّ حَكِيمٍ قَاطِعٌ لَه سُرٌّ).

ئەم (۱۴) پیتته له سهره تای (۲۹) سوپره تدا هاتوون و، ده کرین به پینج به شه وه:

۱- یه ک پیتتی: له (۳) سوپره تدا: ﴿صَّ﴾، ﴿قَفَّ﴾، ﴿نَّ﴾.

۲- دوو پیتتی: له (۱۰) سوپره تدا: ﴿طَهَّ﴾، ﴿طَسَّ﴾ [النمل]، ﴿یَسَّ﴾، ﴿حَمَّ﴾ له (۷)

سوپره تدا: [غافر، فصلت، الشوری، الزخرف، الدخان، الجاثیة، الأحقاف].

۳- سی پیتتی: له (۱۳) سوپره تدا: ﴿الْمَّ﴾ له سوپره تی (البقرة)، (آل عمران)،

(العنکبوت)، (الرؤم)، (لقمان)، (السجدة) دا.

﴿الرَّ﴾ له سوپره تی (یونس)، (هود)، (یوسف)، (ابراهیم)، (الحجر) دا.

﴿طسَمَّ﴾ له سوپره تی (الشعراء)، (القصاص) دا.

۴- چوار پیتتی: له دوو سوپره تدا: ﴿الْمَصَّ﴾ الأعراف، ﴿الْمَرْءَ﴾ الرعد.

۵- پینج پیتتی: له دوو سوپره تدا: ﴿كَهَيْعَصَ﴾ مریم، ﴿حَمَّ﴾ عسق الشوری.

حوکمیان: ئەم چوارده پیتته له رووی حوکمیشه وه ده بن به چوار به شه وه:

۱- تی کرکردن (الإشباع) واته پیویسته (۶) جووله دریز بکرینه وه:

ئەو سی پیتیانەن که ناوه راستیان پیتی دریز کردنه وه (المدّ) وه به دوا یاندا زهننه ی

بنچینه یی هاتووه، ژماره یان (حهوت) پیتته وه له پرسته یه دا کۆکرا و نه ته وه: (سنقص

لکم)، به م شیویه ده خوینرینه وه: سین، نون، قاف، صاد، لام، کاف، میم.

^{۱۶۳} بروانه: احکام قراءة القرآن ل: ۲۲۴، غایة المرید ل: ۱۱۱، تیسیر الرحمن ل ۲۲۵-۲۲۶.

^{۱۶۴} بچوارده شیوهش له قهرئانی پیروزدا هاتوون!

۲- تیّرکردن (الإشباع) و، ناوه‌ند (التوسط):

ئهو سیّ پیتیانه‌ن ناوه‌راستیان پیتی (لین) ه، ئه‌ویش ته‌نها پیتی (ع: عین) ه، له سه‌ره‌تای سوپه‌تی مریم ﴿كَهَيْعَص﴾ و له سه‌ره‌تای سوپه‌تی الشوری ﴿حَمَّ﴾ ﴿١﴾ عَسَق دا هاتوو.

ده‌توانریّ (٦) جووله دریژبکرینه‌وه، چونکه دریژکردنه‌وهی پابه‌ندی پیتی سووکه، ده‌توانریّ (٤) جووله دریژبکرینه‌وه و ه‌کو دریژکردنه‌وهی ئاسان (اللين) لیبکریّت، به‌لام پیی ناوتریّ دریژکردنه‌وهی ئاسان (اللين)، چونکه به‌دوایدا زهنه‌ی بنچینه‌یی هه‌یه و دریژکردنه‌وهی ئاسان (اللين) یش به‌دوایدا زهنه‌ی کاتی هه‌یه، بویه هه‌ندی له‌زانا‌یان ناوی ئاسانی پاپه‌ند (اللين اللّازم) یان لیئاوه. به‌لام له کاتی خویندنه‌وه‌یدا تیّرکردن (الإشباع) واته: ته‌واو دریژکردنه‌وه له‌پیشتره.

۳- دریژکردنه‌وهی ئاسایی: ئه‌وانه‌ن که له دووپیت پیکهاتوون، به‌لام پیتی دووه‌میان پیتی دریژکردنه‌وه (المدّ) ه، ژماره‌یان (٥) پیته له‌رسته‌ی (حيّ طهر) دا کو کراونه‌ته‌وه، به (حا، یا، طا، ها، را) ده‌خوینرینه‌وه.

۴- به هیچ شیوه‌یه‌ک دریژناکرینه‌وه: ئه‌وه‌یه که له (٣) پیت پیکهاتوو و ناوه‌راستی پیتی دریژکردنه‌وه (المدّ) و، ئاسان (اللين) نییه، ئه‌میش ته‌نها پیتی ئه‌لیف ده‌گریته‌وه.

دووه م: دريژکردنه وهی توشهاتوو به زهننه (المد العارض للسكون):
 نه گهر به دواى پیتی دريژکردنه وه (المد) دا پیتیکی زهننه دار به هوى وهستان
 (وقف) وه هاتبوو، واته له بنچینه دا زهننه دار نییه.
 نه اندازهی دريژکردنه وهی: (۲) يا خود (۴) يا خود (۶) جووله دريژده کريته وه.
 نمونه:

﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ (الفجر: ۱۰)، ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ (الانفطار: ۹)
 ﴿يَعْمَهُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (البيّنة: ۱۲)، ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْبُ الْمَاءِ﴾ (آل عمران ۱۴)
 ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خٰطِئِينَ﴾ (القصص ۸)
 ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرْءَوْنَ﴾ (الماعون ۶)

سييه م: دريژکردنه وهی ئاسان (اللين):
 بریتیه له پیتی (و، ي) زهننه دار پيشه وهيان سهر (فتحة) بيّت و دوايان پیتیکی
 زهننه داری کاتی بيّت به هوى وهستانه وه.
 هوى ناوانانی: له بهر ئاساندهر برینی پیته کانی.
 نه اندازهی دريژکردنه وهی: (۲) يا خود (۴) يا خود (۶) جووله دريژده کريته وه
 نمونه: ﴿قَرِيْشٍ﴾، ﴿عَلِيْهِ﴾، ﴿خَوْفٍ﴾

▪ دريژکردنه وهی گه یاندن (مدُّ الصَّلَّة):

بریتیه له (ه) ی پاناو که بۆ کهسی سینییه می تاکی نیِر به کار دیت. به ناو و کردارو

پیتته وه ده لکییت، وه کو: ﴿قُلْتُهُر﴾، ﴿حَرَقُوهُ﴾، ﴿أَجَلِهِ﴾، ﴿كَمَثَلِهِ﴾، ﴿إِلَيْهِ﴾، ﴿فِيهِ﴾.

هۆی ناوانی: چونکه تهنه له کاتی گه یاندن (صلاة) دا ده خوینریته وه.

مه رجی: ئەم پاناوه ده بییت له نیوان دوو پیتی بزواودا بییت.

ئەم پاناوه له بنچینه دا (مبني على الضمّ) ه، به لأم ئەگەر (كسرة) یا خود (ي) زهنه دار كه وته پيشيه وه (مكسور) ده بییت، تهنه له دوو شویندا نه بییت له ریوايه تی (حفص) دا:

﴿وَمَا أَدْنٰىنِيْهِ﴾ (الكهف: ٦٣)، ﴿عَلَيْهِ اللّٰهُ﴾ (الفتح: ١٠)

ئەم دريژکردنه وه یه ده کریت به دوو به شه وه:

١- دريژکردنه وهی گه یاندنی بچوک (مد الصلة الصغرى): ئەگەر پیتی هه مزه ی به دواوه نه بوو، ئەوه وهك دريژکردنه وهی ئاسایی (طبيعي) یه و دوو جووله دريژده کریته وه، واته ئەگەر ژیری هه بوو ئەندازه ی پیتی (ي)، ئەگەر بۆری هه بوو ئەندازه ی پیتی (و) دريژده کریته وه. له (مصحف) دا له دوا ی پاناوه كه وه واویکی بچوک یا خود یا یه کی بچوکی بۆ دانراوه، وه کو: ﴿إِنَّهُر بَعْبَادِهِر حَبِيْرٌ بَصِيْرٌ﴾

٢ - دريژکردنه وهی گه یاندنی گه وره (الصلة الكبرى): ئەگەر پیتی هه مزه ی به دواوه بوو.

ئەندازه ی دريژکردنه وهی: وهك دريژکردنه وهی رپييدراوی جودا (الجائز المنفصل) وایه (٤) یا خود (٥) جووله دريژده کریته وه، هه ر له به رئه وهش پیی و تراوه: (الإنفصال الحکمي).

نمونه: ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُر إِذَا تَرَدَّى﴾ (الليل ١١)، ﴿أَتَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُر أَحَدٌ﴾ (البلد ٧)

﴿وَمَا يُكَدِّبُ بِهِر إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيْمٍ﴾ (المطففين ١٢)

سوود: (ه) ی راناو لهه حاله تانه ی خواره وهدا دريژ ناکريته وه:

۱- نه گهر كهوته نيوان دووپيتي زهنه داره وه، وهكو:

﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ۱۰)، ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ (البقرة: ۱۹۷)

ب- نه گهر پيشه وه ی بزواو (متحرك) و دواوه ی زهنه بوو، وهكو:

﴿فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ (الغاشية: ۲۴)

ج- نه گهر پيشه وه ی زهنه دارو دواوه ی بزواو بوو، وهكو:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ۱)

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)

تیبینی:

۱- له سی شوینی قورپانی پیروژدا (ه) ی راناو كهوتوته نيوان دوو پيتي بزواو

به لأم دريژ ناکريته وه، واته به بی دريژ كرده وه ی گهيانندن (مد الصلة)

دهخوينريته وه:

﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (الزمر: ۷)

﴿أَذْهَبَ بِكُنْيَتِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ﴾ (النمل: ۲۸)

﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ (الأعراف: ۱۱۱)، (الشعراء: ۳۶)

۲- له يهك شوینی قورپانی پیروژدا (ه) ی راناو پيشه وه ی زهنه دارو دواوه ی

بزواوه و دوو جوولهش دريژ دهكريته وه:

﴿وَتَحَلَّدَ فِيهِ مَهَانًا﴾ (الفرقان: ۶۹)، له لای (حفص) به (فيهي مهانا) دهخوينريته وه.

۳- (ه) ی (إسم الإشارة) هر چنده راناو نبييه، به لأم هه مان حوكمی (ه) ی راناوی

ههيه، پيشه وا (ابن بري) دهليت:

وهاء هذه كهاء المضمير فوصلها قبل محرك حري.

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ (الانسان ۲۹)، دوو جووله دريژده كريته وه، چونكه پيتي همزه
له دوايه وه نه هاتووه .

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ (المؤمنون ۵۲)، (۴) يا خود (۵) جووله
دريژده كريته وه چونكه به دوايدا پيتي همزه هاتووه .

﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (الطور ۱۴)، لي ره دا هيچ دريژنا كريته وه چونكه
دواوه ي پيتيكي زهننه داره .

پاشکوی دريژکردنه وه کان

▪ دريژکردنه وهی جيگيرکردن (مدُ التمكن):

له کاتی گه یشتنی واویکی دريژکردنه وه به واویکی بزواو، یا خود یا یه کی دريژکردنه وه به یا یه کی بزواو پرووده دات و، سی شیوهی هه یه:

۱- یا ی دريژکردنه وه به دوا ی یا یه کی (شدة) داردا هاتبیّت، وهك: ﴿الْتَبِيْعْنَ﴾،

﴿عَلِيْنَ﴾، ﴿الْحَوَارِيْنَ﴾، ﴿حَيِّتُمْ﴾ بویه پیته دريژکردنه وه (المدّه) که پیویستی به جيگيرکردن و پروونکردنه وه یه.

۲- واوی دريژکردنه وه پیش واویکی بزواو هاتبیّت، وهك: ﴿ءَامِنُوا وَعَمَلُوا﴾،

یا خود یا یه کی دريژکردنه وه پیش یا یه کی بزواو که وتبیّت، وهك: ﴿فِي يَوْمَيْنِ﴾، هه بویه پیویسته هه ردوو پیتی او و یا لیردها به نه اندازهی دوو جووله دريژبکریته وه تاوه کو پاریزراو بن له تیهه لکیش یا خود که وتن.

۳- واوی دريژکردنه وه به دوا ی واویکی بوردار (مضموم) دا هاتبیّت، وهك:

﴿يَلُوْنُ﴾، ﴿مُحْيٍ وَمُحْيٍ﴾، لیردها پیویسته نه و دريژکردنه وه (المدّه) مافی بدریّت و دوو جووله دريژبکریته وه.

تیبینی: نه م دريژکردنه وه یه (المدّه) پیویسته دوو جووله دريژبکریته وه به لام

له کاتی وهستان له سه ر ﴿الْتَبِيْعْنَ﴾ و هاوشیوه کانی ده بنه دريژکردنه وهی (العارض

للسكون) و ده توانری به نه اندازهی (۲) یا خود (۴) یا خود (۶) جووله دريژبکریته وه.^{۱۶۰}

^{۱۶۰} الإضاءة فی بیان أصول القراءة ل: ۱۴، المنیر ل: ۱۱۹.

▪ دريژکردنه وهی قهره بوو (مدُّ العوض):

بریتیه له وهستان له سهر (تنوین) یکی (منصوب) له کوټایی وشه دا، بهئه لیلیکی دريژکردنه وه، واته پیتی ئه لیفه که له جیاتی (تنوین) هکه.

ئه ندازه ی دريژکردنه وهی: پیویسته (۲) جووله دريژ بکریته وه.

نمونه: ﴿بَصِيرًا﴾، ﴿كَبِيرًا﴾، ﴿بِنَاءً﴾، ﴿مَاءً﴾، ﴿لِنَسْفَعًا﴾، ﴿وَلَيْكُونًا﴾.

تیبینی: (ت) ی (تأنیث) ی خر (مربوطة) ئه گهر (تنوین) ی (فتحة) ی هه بوو به پیتی (ه) له سهری ده وهستی. نمونه: ﴿رَحْمَةً، نِعْمَةً﴾.^{۱۶۶}

ریزه بندی دريژکردنه وه لاوه کیه کان: ^{۱۶۷}

دريژکردنه وه (المدّ) ه لاوه کیه کان له پرووی به هیزی و لاوازیه وه به پیی جیاوازی هۆکاره کانیاں جیاوازن، واته ئه گهر هۆکاری دروستبوونی دريژکردنه وه (المدّ) هکه به هیز بوو دريژکردنه وه (المدّ) ه کهش به هیزه، به پیچه وانه شه وه ئه گهر هۆکاره که ی لاوازیوو دريژکردنه وه (المدّ) ه کهش لاوازیه بیت، ئه ویش به م شیوه یه ی خواره وه:

۱- به هیزترینیاں دريژکردنه وه ی پاپه ند (اللازم).

۲- دريژکردنه وه ی لكاو (المتصل).

۳- دريژکردنه وه ی تووشهات و به زه ننه (العارض للسكون).

۴- دريژکردنه وه ی جیا (المنفصل).

۵- دريژکردنه وه ی له جیاتی (البدل).

۶- لاوازیترینیاں دريژکردنه وه ی ئاسان (اللين) ه.

که واته ئه گهر له وشه یه کدا دوو هۆکار له هۆکاره کانی دريژکردنه وه (المدّ)

کو بوونه وه کار به هۆکاره به هیزه که یان ده کریت، بو وینه: ﴿وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾

وشه ی ﴿ءَامِينَ﴾ دوو هۆکاری دريژکردنه وه ی تیډایه، یه که میان دريژکردنه وه ی

له جیاتی (البدل) ه چونکه پیتی هه مزه پیش پیتی دريژکردنه وه (المدّ) که وتوو ه.

^{۱۶۶} مذكرة في التجويد ل ۱۵، المنير ل ۱۲۱.

^{۱۶۷} بروانه: فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل: ۳۷، تيسير الرحمن ل: (۲۲۶-۲۳۰).

دووه میان دريژکردنه وهی پاپه ند (اللازم) ه چونکه پيتيکی زهنه داری بنچينه یی به دوا ی پيتی دريژکردنه وهی هاتووه، ليړه دا کار به لاوازه که ناکريټ که دريژکردنه وهی له جياتی (البدل) ه، به لکو کار به هوکاره به هيژه که ده کريټ که دريژکردنه وه (المد) ه پاپه ند (لازم) ه که یه.

﴿بِرَّءَاؤًا﴾ ليړه شدا دوو جوړ دريژکردنه وه (المد) ه هیه، له جياتی (البدل) و پيوستی لکاو (واجب متصل)، بويه کار به پيوسته لکاو که ده کريټ، له بهر لاوازیی له جياتی (البدل) ه که فه راموشده کريټ.

(السّمْنودي) ده لیت:

أَفْوَى الْمُدودِ لَازِمٌ فَمَا اتَّصَلَ   فَعَارِضٌ فَدُوْ أَنْفِصَالٍ فَبَدَلُ
وَسَبَبًا مَدًّا إِذَا مَا وُجِدَا   فَإِنَّ أَفْوَى السَّبَبِ أَنْفَرَدَا

ئيبنولجه زه ريش به م نيو ديړه ئاماره ی پيکرووه:

وَأَفْوَى السَّبَبِ يَسْتَقِلُّ.....

تیبینی: له کاتی خویندنی قورئانی پیروژدا پيوسته دريژکردنه وه (المد) هاوشيوه کان وهک یهک دريژ بکرينه وه، بو نمونه دريژکردنه وهی (الجائز المنفصل) نه گهر یه که میان (٤) جووله بوو ده بیټ تا کوټایي خویندنه که له سهر (٤) جووله بهرده و امیټ، ههروه ها دريژکردنه وهی توشهاتوو به زهنه ش ده بیټ له سهر (٢) یا خود (٤) یا خود (٦) جووله تا کوټایي خویندنه که له سهری بهرده و امیټ.^{١٦٨}

ئيبنولجه زه ری له مباره یه وه ده لیت:

وَاللَّفْظُ فِي نَظِيرِهِ كَمِثْلِهِ.....

^{١٦٨} پروانه : هداية القاري ل ١٤٢.

به شی نویهم

وهستان و دهستیگردن (الوقف والابتداء)

وهستان و دهستیگردن به یه کیك له به شه هره گرنه گه کانی زانستی ته جوید داده نریت، چونکه به هویه وه اتاو مه به سستی نایه ته کان بو خویندرو بیسه ر وونده بیته وه.
به لگه:

۱- ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (المزمل: ۴) پیئشه واهلی له راقه ی نه م نایه ته دا فهرموویه تی: الترتیل: تجوید الحروف، و معرفه الوقوف. ۱۶۹ واته: چاک خویندنه وه ی پیته کان و زانینی وه ستانه کانه.

۲- سه باره ت به چوئیتی قورئان خویندنی پیغه مبه ری خوا پرسیار کرا له (أم سلمة) - خوی لی رازی بییت - نه ویش فهرمووی: کان یقطع قراءته آیه آیه ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ثم یقف، ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ثم یقف. ۱۷۰ واته: پیغه مبه ری خوا ﴿اللَّهُ﴾ له کوئی نایه ته کانداه وه ستا، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ی ده خویند پاشان ده وه ستا، ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی ده خویندو پاشان ده وه ستا.
ئیبنولجه زه ریش ده لییت:

وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ
وَالْإِبْتِدَاءِ .....
لَأَبْدُ مِنْ مَعْرِفَةِ الْوُقُوفِ
.....

^{۱۶۹} النشر في القراءات العشر ل: (۱/۲۳۵، ۲۵۳)، الإتقان في علوم القرآن للسيوطي (۱/۲۲۱).

^{۱۷۰} پروانه ل: ۲۷.

یەكەم - وەستان (الوقف)

پیناسەى وەستان بریتیه له بچراندنى دەنگو وەستان له سەر كۆتایی وشەیهك بۆ ماوێهەكى كەم تیبدا هەناسە وەر دەگرت و نیازى دەستپێكردنەوێ هەیه.

بەشەكانى وەستان (الوقف): وەستان دەكریت بە (چوار) بەشى سەرەكیەوێ:

۱- وەستانی ناچارى (الوقف الإضطراري):

بریتیه له وەستانی خوینەر بەهۆى هەناسە تەواو بوون یاخود هەناسە توندى یاخود پزەمو كۆكەو وەنەوزو هەرشنیكى تر لەم بابەتانە.

ئەمجۆرە وەستانەش له هەموو كاتیكدا دروستە، بەلام چاكتر وایە كە خوینەر تا بۆى دەكرى بۆ وەستانەكەى وشەى گونجاو هەلبژیرى. له كاتى دەستپێكردنەوێشدا ئەگەر وشەى دواى وەستانەكە گونجاو بوو لهوێو دەستپێكردنەوێ گەر نا دەگەریتەوێ بۆ ئەو شوینەى گونجاو بۆ دەستپێكردنەوێ.

حوكمى: ئەمجۆرە وەستانە دروستە له بەر ناچارى.

۲- وەستانی تاقیکردنەوێ (اختباري):

وەستانە لەسەر وشەیهكى قورئانى پیرۆز كە له بنچینهدا شوینى وەستان نییه، بەلكو تەنها بۆ تاقیکردنەوێ وەرگیردنى قورئانخوینە لەلایەن مامۆستاكەیهوێ تا شیوازی وەستان لەسەر ئەو وشەیه فیڕبیت.

نموونه: وەستان لەسەر وشەى ﴿حَاضِرِي﴾ لهئایەتى: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ﴾

حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴿البقرة: ۱۹۶﴾ له كاتى وەستاندا پێویستە پیتی یاكەى بخوینریتەوێ، بەلام له كاتى گەیانندا ناخوینریتەوێ.

حوكمى: دروستە بەو مەرجەى بگەریتەوێ بۆ ئەو وشەیهى لەسەرى وەستاوێ و بیگەیهنیت بەپاش خوێى ئەگەر بۆ دەستپێكردنەوێ گونجاو بوو، گەرنا دەبیت بگەریتەوێ بۆ وشەیهك لەو وشانەى پێشتر كە گونجاو بۆ دەستپێكردنەوێ.

۳- وهستانی چاوه پروانی (الوقف الإنتظاري):

له کاتی خویندنه وه به کۆکردنه وهی قیرائات (جمع القراءات) بۆ دهرهینانی هه موو پرووه (وجه) کان.^{۱۷۱}

له م جوړه وه ستانه وه ئه وهی پیشووشدا ته واو کردنی و اتا به مه رج نه گپراوه، به لکو قورئان خوین له هه ر وشه یه کدا بیهوی ده توانیت بوه ستی و هه موو شیوه کان دهر بهینی و رونیان بکاته وه مه گه ر وشه یه ک و اتا تیکبدات یا خود و اتا یه کی خراپ بگه یه نییت. حوکمی: دروسته و، هه رچیه ک بۆ وه ستانی پیشوو و ترا بۆ ئه مییش ده وتریته وه.^{۱۷۲}

۴- وهستانی ئاره زوومه ندانه (اختیاری):

بریتیه له وه ستانی خوینه ر به ویست و هه زی خوئی، هه ر ئه مجوره ش له بابه تی وه ستاندا جیگای مه به سته.

ئه مییش ده کریت به چوار به شه وه^{۱۷۳}:

- (۱) وه ستانی ته واوتر (تام).
- (۲) وه ستانی ته واو (کافی).
- (۳) وه ستانی باش (حسن).
- (۴) وه ستانی ناشیرین (قبیح).

^{۱۷۱} (د. دیاری)

^{۱۷۲} پروانه: أحكام قراءة القرآن ل: ۲۵۳، تیسیر علم التجوید ل: ۲۸۷، التبیین فی أحكام تلاوة الكتاب المبین ل: ۴۶۴.

^{۱۷۳} ئه م دابه شکرده کاری زانایانی پاشینه وه ک: (أبو عمرو الداني ت ۴۴۴هـ)، (أبو الفضل الرازي ت ۴۵۴هـ)، (السجاوندي ت ۵۳۰هـ) و، په سه ندرکراوی (ابن الجزري ت ۸۳۳هـ) یشه په حمه تی خویان لیبیت.

(۱) وهستانی ته او تر (تام) ^{۱۷۴}: وهستانه له سهر پرسته يه کی ته او که نه له پرووی و اتاو نه له پرووی (إعراب) هوه هیچ په یوه نډیه کی به پاش خوږه وه نښه. حوکمه که ی: وهستان باشته، گه یان د نیش دروسته.

نمونه:

- کۆتایی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
- کۆتایی چیرۆک و باسه کان وهک: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقرة: ۵) چونکه باسی ئیمانداران کۆتایی دیت. به لām مهرچیش نښه له کۆتایی هه موو باسی کدا بیت، وهک: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالَّذِينَ مَعَهُ...﴾ لیږدها وهستان له سهر وشه ی ﴿اللَّهُ﴾ (تام) هو باسه که ش کۆتایی نه ها تووه.

• زور جار ده که ویتته کۆتایی نایه ته کان.

جاری واش هیه ده که ویتته سه ره تاي نایه ت وهک وهستان له سهر ﴿وَبِاللَّيْلِ﴾ له نایه تی ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [الصفات: ۱۳۷، ۱۳۸]

هه روها وهستان له سهر ﴿وَزُحْرَفًا﴾ له نایه تی ﴿وَلَبِئْسَ أَهْلُهَا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٦١﴾ وَزُحْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ [الزخرف: ۳۴، ۳۵]

- هه نډی جاریش ده که ویتته نزیک کۆتایی نایه ت وهک وهستان له سهر ﴿أَذِلَّةً﴾ له نایه تی: ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَآةَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ [النمل: ۳۴]

^{۱۷۴} تیسیر علم التجويد ل: (۲۸۹-۲۹۵)، التبيين في أحكام تلاوة الكتاب المبین ل: (۴۶۷-۴۶۷)

• جاروباریش دهکه ویتنه ناوه‌راستی نایه‌ته‌وه وهک وهستان له‌سه‌ر ﴿وَالْمِيزَانَ﴾

﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ [الشورى: ۱۷]

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: زۆر جار نیشانه‌ی (قلی) ی بۆ دانراوه نه‌گه‌ر نه‌که‌وتیته
کو‌تایی نایه‌ت^{۱۷۰}، له‌کو‌تایی نایه‌تیشدا هیچ نیشانه‌یه‌کی بۆ دانه‌نراوه.

نیشانه‌کانی ناسینه‌وه‌ی:

زۆر جار یه‌کیک له‌مانه‌ی خواره‌وه به‌دوایدا دیت، بۆ زیاتر پروونکردنه‌وه‌ی ئەم

نیشانه‌یه‌م ﴿﴾ بۆ داناهه:

- پرسیار (استفهام)، وهک:

﴿اللَّهُ تَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿﴾ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ (الحج ۶۹-۷۰)

- بی‌تی (یا: النداء) وهک:

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿﴾ ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ﴾ (البقرة: ۲۰-۲۱)

- نامرازی مه‌رج (شرط)، وهک: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ

﴿﴾ ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا بِهٖ نُجْرًا...﴾ (النساء: ۱۲۳)

- داخوازی (فعل الأمر)، وهک: ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ﴾ ﴿﴾ ﴿وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا

يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (هود: ۱۱۴-۱۱۵)

- جیاکردنه‌وه‌ی نایه‌تی سزا له‌نایه‌تی به‌زه‌یی وهک:

﴿فَأَنْفِقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿﴾

﴿﴾ ﴿وَدَبَّئِرَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (البقرة: ۲۴-۲۵)

^{۱۷۰} (النيسابوری) یش نیشانه‌ی (ط) ی بۆ داناهه.

- لادان لههوالهوه بو چيروك وهك : ﴿وَمِن قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ ﴿١٥٩﴾ وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ﴿١٦٠﴾ (الأعراف: ١٦٠)
- نهري (النفى) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أَحْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ ﴿١٧٦﴾
- ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ...﴾ [البقرة: ١٧٧، ١٧٨]
- ياخود (النهي) ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ ﴿١٩٥﴾ ﴿لَا يَغْرَنَكْ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَدِ﴾ [آل عمران: ١٩٥، ١٩٦]
- لهكاتى جياكردهوهى دوو دژ لهيهكتر وهك: ﴿هَذَا هُدًى﴾ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَيَّاتٍ رَّبَّهُمْ هُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ﴾
- تهواوبوونى قسه (القول) وهك: ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ﴿٥﴾
- دواى تهواوبوونى (إستثناء) وهك: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿٦٠﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ [البقرة: ١٦٠، ١٦١]
- ههروهها وهستان لهسهه پيته بچراوهكانى سهههتاي سوپهتهكان و، كوټايى نايهتى فهريزهكان وهك نويزو پوزوو وزهكات و هج و جيهادو، كوټايى نايهتهكانى نهحكام وهك تهلاق و عيدهو سوو و هلال و ههراو و هتد ...

پاشکوی وهستانی ته او تر (التام):

یه کهم: وهستانی پرونکردنه وه (البیان) یا خود پاپه ند (اللازم)^{۱۷۶}:

وهستانه له سهر وشه یه که ته گهر بگه یه نری به وشه ی دوی خو ی مانای نایه ته که پیچه وانه ده بیته وه، یا خود دهیشیوینیت.

حوکمی: وهستان له سهری پیویسته.^{۱۷۷}

نیشانه ی له (مصحف) دا: زانایان بو ئه م جوړه وهستانه سهره پیتی میمیان (م) به بچووکمی به نیشانه بو داناوه و به میمی خه نجه ری ده ناسریت.

نمونه:

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ (الأنعام: ۳۶)

﴿فَلَا تَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (یس: ۷۶)

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ (البقرة: ۲۶)

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَحَنُ أَعْيَاءُ﴾ (آل عمران: ۱۸۱)

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ (المائدة: ۷۳)

﴿أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ (الأعراف: ۱۸۴)

لیره شدا وهستان له سهر وشه ی ﴿يَتَفَكَّرُوا﴾ پیویسته با له (مصحف) یشدا

نیشانه ی وهستانی پیویستی بو دانه نرابیت، بو ئه وه ی پیتی (ما) بیته (نافیه)، چونکه له تی گه یاندندا ده بیته (موصوله) و مانای نایه ته که ده گوریت.^{۱۷۸}

^{۱۷۶} ئه شمونی له کتیبی (منار الهدی) دا ناوی ناوه پرونکردنه وه (البیان)، سه جاوه ندیش ناوی ناوه پاپه ند (اللازم)، به لأم ناوی (البیان) گونجاوتره چونکه به وه ی وهستانه وه ماناکه ی پروون و روشن ده بیته وه.

^{۱۷۷} مه به ست له پاپه ند (اللازم) پاپه ندی زار او ه بیبه نه که شه رع ی، واته وهستان پیویسته له بهر ته او بو وونی ماناکه ی نه که ئه وه ی که هه ر که س پیی هه ستی پاداشت وهرده گریت و ئه وه شی ئه نجامی نه دات سزا ده دریت. پروانه: تیسیر علم التجوید ل: ۲۹۳، احکام قراء القرآن ل: ۲۵۵.

^{۱۷۸} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۲۹۳

﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾ (الفتح: ٩)

هروهها لییره شدا وهستان لهسه ر وشه ی ﴿وَتُوَقِّرُوهُ﴾ پیویسته، بو جیاکردنه وهی

هردوو راناوی (هء) لهیه کتر، چونکه راناوی ﴿وَتُوَقِّرُوهُ﴾ بو پیغهمبه ر (ﷺ)

دهگه ریته وهو، راناوی (هء) ی ﴿وَتُسَبِّحُوهُ﴾ بو خوی گه وره دهگه ریته وه. ^{١٧٩}

دووم: وهستانی جیریل (وقف جبریل^{١٨٠}): وهستان لهسه ری سوننه ته، چونکه

جیریل سه لامی خوی لیبیت لهسه ری وهستاوه، هروهها پیغهمبه ریش (ﷺ) له کاتی

وتنه وهی به دوی جیریلدا لهسه ری وهستاوه.

ئه م وهستانه ش له (١٠) شوینی قورئانی پیروزدایه : ^{١٨١}

^{١٧٩} بروانه: حق التلاوة ل ١٠٢-١٠٣.

^{١٨٠} وهستانی پیغهمبه ریشی (وقف النبی) (ﷺ) پی دوتریت.

^{١٨١} بروانه: هداية القاري إلى تجويد كلام الباري ل: ٣٧٦-٣٨٢، هروهها (١) وهستانی تری

(جبریل) ی لهسه رچاوه کانه وه هیئاوه وه ده لیئت هه موویان (صحیح) ن و خاوه نی (حق التلاوة) ل:

١٠٥ و، (المنیر) یش ل: ١٨٢، لییه وه وه ریانگرتوو ه که ئه مانه ن:

١- ﴿وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ (البقره: ١٩٧)

٢- ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ (آل عمران: ٧)

٣- ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ﴾ (المائدة: ٣٢)

٤- ﴿أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ﴾ (یونس: ٢)

٥- ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ (یونس: ٥٣)

٦- ﴿وَلَا تَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ﴾ (یونس: ٦٥)

٧- ﴿وَلَقَدْ نَعَلُمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ (النحل: ١٠٣)

٨- ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِبَنِيهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ (لقمان: ١٣)

٩- ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ (غافر: ٦)

بؤدهستنیشانکردنی نیشانه‌ی (۱۰۸) م بوداناوه.

۱- ﴿وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّیْهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَكُفِّرُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ (البقرة: ۱۴۸)

۲- ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (آل

عمران: ۹۵)

۳- ﴿وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

جَمِيعًا﴾ (المائدة: ۴۸)

۴- ﴿قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّكَ ۗ إِن كُنتُ فَقَدْتُ قَلْبَهُ

عَلِمْتَهُ﴾ (المائدة: ۱۱۶)

۵- ﴿قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي ۖ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۗ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ﴾ (يوسف: ۱۰۸)

۶- ﴿كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۗ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى﴾ (الرعد: ۱۷)

۷- ﴿خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُّبِينٌ ۗ وَاللَّانِعْمَ ۗ خَلَقَهَا ۗ﴾

لَكُمْ فِيهَا دِفءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (النحل: ۴)

۸- ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۗ لَا يَسْتَوُونَ﴾ (السجدة: ۱۸)

۹- ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعٰى ۗ فَحَشَرَ ۗ فَنَادٰى ۗ﴾ (النازعات: ۲۲-۲۳)

۱۰- ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۗ تَنزَلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ (القدر: ۳-۴)

۱۰- ﴿تَنزَلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ (القدر: ۴)

۱۱- ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ (النصر: ۳)

(۲) وهستانی تهواو (الكافي): وهستانه لهسه رسته يهك له خودی خویدا مانای دروست دهبه خشیت، به لام له پرووی و اتاوه - نهك له پرووی (إعراب) هوه - په یوهندی بهدوای خوویه هوه ماوه.

حوکمی نهم وهستانه: وهستان و گه یاندن وهك يهك په سه ندرکراوه.
 نیشانه ی وهستانی (کافي): زور جار له (مصحف) دا نیشانه ی (ج) ی بو دانراوه،
 واته: وهستان و نه وهستان وهك يهکن.
 نمونه:

﴿أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [البقرة: ۶]

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ [البقرة: ۱۰]

وهستان لهسه ر وشه ی (الْبَيْتِ) له نایه تی: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۗ الَّذِي

أَطَعَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ (قریش ۳-۴)

زور جار دهکه ویته کوتای نایه ته وه وهك کوتای نایه ته کانی هر یهك له سوپه ته کانی [الجن، المدثر، التکویر، الإنفطار، الإنشاق]

نیشانه کانی وهستانی (کافي):

زور جار یهکک له مانه ی خواره وه بهدوایدا هاتووه: ۱۸۲

- (مبتداً)، وهك: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ﴾

﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ [البقرة: ۸۵]

- کردار (فعل) وهك: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۗ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾

(المائدة: ۹۵)

^{۱۸۲} أضواء البيان في معرفة الوقف والابتداء ، جمال إبراهيم القرش ل ۱۵ - ۱۶ ، التبیین ل: ۴۷۹ -

- (مفعول به) (فعل) يَكِي (محذوف) وهك: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ ﴿مُيَبِّينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ﴾ (الروم: ٣٠)

- (إن) ي ژيُردار (مكسور): ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ

الرَّحْمَنِ ﴿٢١﴾ ﴿إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ (الملك: ٢١، ٢٠)

- (بل): ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ﴿٢٢﴾ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾

(البقرة: ٨٨)

تیبینی: هندی جاریش وهستان له پییش (بل) هوه نیشانهی وهستانی باشه (الوقف

الحسن).

- (لا): ﴿وَالْقَمَرَ قَدَّرْتَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾ لَا الشَّمْسُ

يَنْبَغِي هَآءَ أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقَ النَّهَارِ ﴿٤١﴾ (يس: ٤٠)

- (سين) و (سوف): ﴿أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ ﴿٤٢﴾ سَتَكْتُبُ شَهَادَتَهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾ (الخراف:

١٩)

﴿قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ﴿٤٣﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ

لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ﴿٤٤﴾ (الأنعام: ١٣٥)

- نهري (النفی) یان (استفهام) وهك: ﴿فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِم إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ

بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ ﴿يَعْمَلُونَ لِمَا أَلَّا اللَّهُ يَعْلَمُ

سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ (التوبة: ٧٧)

- (نعم) و (بئس) وهك: ﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ ﴿٧٨﴾ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾

(ص: ٣٠)

تیبینی: له وهستانی ته‌واو (الوقف الكافي) دا پله‌به‌ندی هه‌یه، بۆ نموونه:

﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ وهستانیکی ته‌واوه

﴿ فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ له یه‌که‌م ته‌واوتره

﴿ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ له‌هه‌ردووکیان ته‌واتره.

(۳) وهستانی باش (الحسن): وهستانه له‌سه‌ر وشه‌یه‌ک مانای دروست بیټ، به‌لام له‌پرووی مانا (إعراب) وه‌په‌یوه‌ندی به‌پاش خۆیه‌وه هه‌یه.

حوکمی ئەم وه‌ستانه: وه‌ستان له‌سه‌ری باش و دروسته به‌و وشه‌یه‌ی که‌به‌دوای وه‌ستانه‌که‌دا دیت ده‌ست پێبکه‌یته‌وه به‌مه‌رجیک واتایه‌کی ناشیرین نه‌گه‌یه‌نیټ.

وه‌کو: وه‌ستان له‌سه‌ر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ی سوڤه‌تی (الفاحة) که‌وه‌ستانیکی باشه،

به‌لام ده‌ستی‌کردن به‌ ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ده‌ستی‌کردنیکی ناشیرینه.

هه‌روه‌ها وه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿الرَّسُولِ﴾ باشه به‌لام ده‌ستی‌کردن به‌ ﴿وَإِيَّاكُمْ أَنْ

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ...﴾ [الممتحنة: ۱] دروست نییه‌و ده‌بیته وه‌ستانیکی ناشیرین.

به‌لام ئەگه‌ر کۆتایی نایه‌ت بوو پێویست به‌گه‌رانه‌وه ناکات، چونکه وه‌ستان له‌سه‌ر

کۆتایی نایه‌ته‌کان سوننه‌ته هه‌روه‌ک (أَمَّ سَلْمَةَ) خوای لی‌ پازیبیټ له‌پێغه‌مبه‌روه‌ه (ﷺ)

گی‌راویه‌تیه‌وه،^{۱۸۳} ئەمیش به‌مه‌رجیک په‌یوه‌ندی زۆری به‌پاش خۆیه‌وه نه‌بیټ گه‌رنا وا

باشتره بگه‌ریته‌وه بۆ وشه‌یه‌کی گونجاو با له‌ کۆتایی نایه‌تیشدا وه‌ستا بیټ.^{۱۸۴}

نموونه: ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴿

(البقره: ۲۲۰، ۲۱۹)

﴿ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ ﴿ (هود: ۵۴، ۵۵)

^{۱۸۳} بیروانه لاپه‌ره ۲۷.

^{۱۸۴} بیروانه: تیسیر علم التجوید ل: ۲۹۷-۳۰۱،

نیشانه‌ی وهستانی باش: زۆربه‌ی جار له (مصحف) دا نیشانه‌ی (صلی) ی بو دانراوه، له کاتی‌کدا ئەگەر دەستپێکردن بەدوای وهستانه‌که‌وه دروستییت.^{١٨٥}

ئیبینولجه‌زهری سه‌باره‌ت به ههر سی جووری وهستانه‌کان ده‌لیت:

..... وَهِيَ تُقَسِّمُ إِذْنُ   ثَلَاثَةَ تَامٍ وَكَافٍ وَحَسَنُ
 وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدِ   تَعَلُّقٌ أَوْ كَانَ مَعْنَى فَاَبْتَدِيَ
 فَالْتَامُ فَالْكَافِي وَلَفْظًا فَاَمْنَعَنَّ   إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْرًا فَالْحَسَنُ

سوود: وهستانی چاودی‌ری (وقف المراقبة)^{١٨٦}: بریتیه له کۆبونه‌وه‌ی دوو شوینی گونجاو بو وهستان ئەگەر له شوینیکیاندا وهستا نابیت له‌وی تریاندا بوهستییت بو ئەوه‌ی واتاکه تیک نه‌چیت.

حوکمی: دروسته له یه‌کیکیاندا بوهستییت، ده‌شتوانییت له هیجیاندا نه‌وهستییت. هۆی ناوانی: پیی ده‌وترییت (وقف المراقبة) چونکه قورپانخوین له یه‌که‌میاندا ده‌وهستییت چاودی‌ری ئەوه‌ی تریان ده‌کات بو ئەوه‌ی له‌سه‌ری نه‌وهستییت. هه‌روه‌ها (وقف التعانق) یشی پی ده‌گوترییت، چونکه هه‌ردوو وهستانه‌که ئەوه‌نده له یه‌که‌وه نزیکن وه ئەوه وایه ده‌ستیان له‌ملی یه‌کتری کردییت. ئەم جووره وهستانه له (٣٥) ئایه‌تی قورپانی پیرۆزدا هه‌له‌یه‌نراوه، له (١٤) شویندا وهستانی یه‌که‌میان کۆتایی ئایه‌ته.

نیشانه‌ی له (مصحف) دا: نیشانه‌ی (. . .) ی بو دانراوه.

نموونه: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾

^{١٨٥} بیروانه: أضواء البيان في معرفة الوقف والأبتداء، جمال إبراهيم القرش ل ١٨.
^{١٨٦} بیروانه: تيسير علم التجويد لا: ٣٠٢-٣-٥، إحكام الأحكام ل ٢٦. التبيين لا: ٤٨٤-٤٨٥،

(٤) وهستانی ناشیرین (قبیح)^{١٨٧}: وهستانه له سهر وتهیهك له خودی خویدا له پروی وشه و ماناوه واتای تهواو نابه خشیت، له بهر په یوه ست بوونی به پاش خویه وه هه بویه مانایه کی بی مه به ست یا خود خراب دهگه یه نیت.

حوکمی ئەم وهستانه: دروست نییه له کاتی ناچاریدا نه بییت، وهك: كوکه و پژمه و هه ناسه توندی، لهم حاله تانه شدا پیویسته له کاتی دهستی کردنه و هدا بگه پرته وه بو پیش وهستانه که بو ئەو شوینه ی مانایه کی دروست ده به خشیت. ئیبنولجه زهری ده لیت:

وَعَيْرُ مَا تَمَّ قَبِيحٌ وَلَهُ
الْوَقْفُ مُضْطَرًا وَيَبْدَأُ قَبْلَهُ.

وهستانی (قبیح) چوار شیوه ی هه یه:

١- دهقه پیروژه که والی دهکات که هیچ واتایهك نه به خشی، وهکو:

وهستان له سهر ﴿وَهَلْ أَتٰنَكَ﴾ ی نایه تی ﴿وَهَلْ أَتٰنَكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ (طه ٩)

وهستان له سهر ﴿أَسْمَ﴾ نایه تی ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (الأعلى: ١)

٢- واتایهك ده به خشیت که په روهردگار مه بهستی ئەو واتایه نیه، وهك وهستان

له سهر وشه ی ﴿وَالْمَوْتَى﴾ ی نایه تی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى﴾

(الأنعام: ٣٦)

یا خود وهستان له سهر وشه ی ﴿الصَّلَاةِ﴾ ی نایه تی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ (النساء ٤٣)

٣- وهستان له سهر وشه یهك که واتا که ی شایسته نه بییت به خوا ی په روهردگار،

یا خود واتایهك بگه یه نی که پیچه وانه ی بیرو با وهری ئیسلامی بییت، وهکو وهستان له

سهر وشه ی ﴿لَا يَهْدِي﴾ له نایه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ﴾ (المنافقون ٦)

^{١٨٧} پروانه: تیسیر الرحمن ل ٢٩٩-٣٠٠، تیسیر ل: ٣٠٦-٣٠٩، التین ل: ٥٠١-٥٠٤.

سه جا وهندی ناوی ناوه وهستانی قه دهغه (القوف الممنوع).

ههروهها وهستان لهسهه ﴿لَا يَسْتَحْيٰٓءُ﴾ له نايه تي: ﴿وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٰٓءُ مِنْ الْحَقِّ﴾
(الأحزاب: ٥٣)

٤- وهستاني زور له خوكردن (التعسف): وهستانه لهسهه وشهيهك كه مانايه كي
بي مه بهست دهگه يه نيټ، ئەم جوړهش هه ندي له به ناو قورئاخوينه كان به ناره وايي
لهسهه ري ده وهستن. نمونه:

وهستان لهسهه وشهه ﴿فَلَا جُنَاحَ﴾ وپاشان دهستيكردن به ﴿عَلَيْهِ﴾
له نايه تي: ﴿إِنَّ الْأَصْفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۗ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ (البقرة: ١٥٨)

وهستان لهسهه ﴿لَا تُشْرِكْ﴾ له نايه تي: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِأَبِيهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَا بَنِيَّ لَا
تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۗ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ١٣)

نيشانه ي وهستاني ناشيرين له (مصحف) دا: سه جاوه ندي نيشانه ي (لا) ي بو
داناوه، واته: له سهه ري مه وهسته.

دووهه: ده‌ستپیکردن (الابتداء)

ده‌ستپیکردن: بریتیه له ده‌ستپیکردنه‌وهی خویندن پاش بچراندن یاخود وه‌ستان و کۆتاییهینان به خویندن، ده‌ستپیکردنه‌وهش به ویستی خوینه‌ره و ناچاریی تیدا نییه، ده‌کریت به‌دوو به‌شی سه‌ره‌کیه‌وه:

(۱) ده‌ستپیکردنی دروست (الابتداء الجائن):

ده‌ستپیکردنه به واتایه که له خودی خویدا سه‌ره‌به‌خویه و واتایه که روونده‌کاته‌وه که پیچه‌وانه نییه له‌گه‌ل نه‌وهی خوی گه‌وره ویستویه‌تی. ده‌بیت به‌سی به‌شیشه‌وه:

۱- ده‌ستپیکردنی ته‌واوتر (الابتداء التام): ده‌ستپیکردنیکه به دوا‌ی وه‌ستانی (تام) دا دی‌ت، یاخود ده‌ستپیکردنیکه له‌رووی (اعراب) و واتاوه هیچ په‌یوه‌ندیه‌کی به پیش خویه‌وه نییه.

وه‌ک: ده‌ستپیکردن به سه‌ره‌تای سوپه‌ته‌کان، چپوکه‌کان، نایه‌ته‌کانی نه‌حکام، سیفاتی ئیمانداران یاخود بیباوه‌ران یاخود دو‌پروان، سه‌ره‌تای باسکردنی به‌هه‌شت یاخود دۆزه‌خ، یاخود پاش وه‌ستانی ته‌واوتر (التام) و روونکردنه‌وه (البيان).^{۱۸۸}

۲- ده‌ستپیکردنی ته‌واو (الابتداء الكافي): ده‌ستپیکردنیکه به دوا‌ی وه‌ستانی (کافی) دا دی‌ت، یاخود ده‌ستپیکردنه به پرسته‌یه‌که که واتایه‌کی ته‌واو ده‌به‌خشیت، به‌لام هه‌ر له‌پرووی واتاوه په‌یوه‌ندی به‌پیش خویه‌وه هه‌یه، وه‌ک:

﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (البقرة: ۵)

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (البقرة: ۱۰)

۳- ده‌ستپیکردنی باش (الابتداء الحسن): ده‌ستپیکردنیکه به‌دوا‌ی وه‌ستانی (باش) دا دی‌ت، یاخود ده‌ستپیکردنه به‌پرسته‌یه‌که له‌پرووی مانا و (اعراب) هوه په‌یوه‌ندی به‌پیش خویه‌وه هه‌یه.

^{۱۸۸} مذكرة في التجويد ل ۲۵، تيسير علم التجويد ل: ۳۱۳.

وهك:

دهستپيكردن به ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له نايه تي: ﴿...وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣٠﴾ مِنْ قَبْلُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٤٣﴾﴾ (آل عمران: ٣-٤)

ههروهها دهستپيكردن به ﴿مَنْ يَقُولُ﴾ له نايه تي: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا
بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: ٨)

(٢) دهستپيكرنى ناشيرين (الابتداء القبيح):

دهستپيكردنه به رسته يه كه هيچ مانايهك نابه خشى يا خود دهيشويئى يا خود
مانايهك ده به خشى كه خوى گه وره مه به ستي نيه، بويه پيويسته له سهر قورنابخوين
خوى له مجوره دهستپيكرداننه پياريزيت هه رچه نده به مه به ستي خراپيشه وه نه بيت.

بو نمونه دهستپيكردن به: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَحَنُّ أَعْيَاءٌ﴾ (آل عمران: ١٨١)

﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ (المائدة: ٧٣)

﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ﴾ (المائدة: ٦٤)

﴿عَزِيزٌ ابْنُ اللَّهِ﴾ (التوبة: ٣٠)

﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ (التوبة: ٣٠)

وهستان (السكتة):

السكتة: وهستان ياخود بيده نگیبون له سهر وشهیه کی قورئانی پیروز بؤ ماوهیه کی کهم (۲ جوولہ) به بی هه ناسه دان.^{۱۸۹}

شوینه کانی (السکت) له قورئانی پیروزدا: له ریوایه تی (حفص) له (عاصم) وه له ریگای (الشاطبية) وه چوار (سکتة) ی پیویست (واجب) هه ن که نه مانه ن:

۱- وهستان (سکتة) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی (عوجا) له نایه تی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿۱﴾ ﴿قِيمًا...﴾ (الكهف: ۱-۲) ئه مهش

له حاله تی گه یاندندا، ئه گینا وهستان له سهر وشه ی ﴿عِوَجًا﴾ دروسته چونکه کوتایى نایه ته.

۲- وهستان (سکتة) له سهر پیتی ئه لیفی وشه ی ﴿مَرَقِدًا﴾ له نایه تی: ﴿قَالُوا

يُولِيْنَا مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرَقِدًا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ (يس: ۵۲)

لیره دا وهستانی ته واو (الوقف التام) یش دروسته.

۳- وهستان (سکتة) له سهر پیتی نونی وشه ی ﴿مَنْ﴾ له نایه تی:

﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ (القيامة: ۲۷)

۴- وهستان (سکتة) له سهر پیتی لامی وشه ی ﴿بَلَّ﴾ له نایه تی ﴿كَلَّا بَلَّ رَانَ عَلَىٰ

قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴)

نیشانه ی (سکتة) کان له (مصحف) دا: زانایان پیتی (س) یاخود به بچوکی له سهر

پیتی کوتایى وشه که به نیشانه بؤ داناوه. پیشه وا (الشاطبية) یش به دوو دیر ناماژهی بؤ (سکتة) کانی (حفص) کردووه.^{۱۹۰}

^{۱۸۹} بروانه: غاية المرید في علم التجويد ل ۱۲۳.

^{۱۹۰} بروانه: إبراز المعاني من حرز الأمانی لأبي شامة ل (۲/۲۴۵).

وَسَكْتُهُ حَفْصٌ دُونَ قَطْعٍ لَطِيفَةٌ   عَلَى أَلْفِ التَّنْوِينِ فِي عَوْجاً بَلاً
 وَفِي نُونٍ مَنْ زَاقٍ وَمَرْقَدِنَا وَلَا   مِ بِلَ زَانَ وَالْبَاقُونَ لَا سَكْتٌ مُوَصَّلاً

ههروهها دوو (سکته)ی تریش له (حفص)هوه ریوایه تکراره، به لام پیویست
 (واجب) نین به لکو ریپیدراو (جائن):

۱- وهستان (سکته)ی نیوان سوپه تی (الأنفال) و (التوبة)، که یه کیکه له سی
 شیوانی گه یاندنی ئەم دوو سوپه ته به یه که وه، واته: بچراندنی ههردووکیان،
 گه یاندنی ههردووکیان به بی وهستان و به بی (سکته)، (سکته) له نیوانیاندا.

۲- وهستان (سکته) له سهه پیتی های وشه ی (مالیه) له نایه تی: ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي

مَالِيَةَ ۖ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ﴾ (الحاقه: ۲۸، ۲۹)

لیره شدا خویندنه وهی به وهستان (سکته) و به بی وهستان (سکته) ش دروسته،
 به لام وهستان (سکته) که له پیشتره، به لام نه گهر به بی (سکته) خوینرایه وه پیویسته
 ههردوو پیتی (ه) تیهه لکیش بکرین، چونکه تیهه لکیشی لیچووی بچووکن.^{۱۹۱}

^{۱۹۱} پروانه: تیسیر الرحمن ل ۳۰۴.

نیشانه‌کانی وهستان

م: نیشانه‌ی وهستانی پاپه‌ند (لازم).

قلی: نیشانه‌ی وهستانی ته‌واوی ره‌ها (التام المطلق)، واته: وهستان (وقف) چاکتره.

ج: نیشانه‌ی وهستانی ته‌واو (الوقف الكافي)، واته: وهستان و گه‌یاندن وه‌ک یه‌کن).

صلی: نیشانه‌ی وهستانی باش، به‌لام گه‌یاندن (وصل) چاکتره.

لا: نیشانه‌ی وهستانی ناشیرینه، واته: (الوقف القبیح)

..: ئەگەر له‌سه‌ر یه‌کی‌ک له‌م دوو نیشانه‌یه بوهستی له‌سه‌ر ئەوی تریان

ناوهستی، ده‌شتوانی له‌سه‌ر هیچ کامیان نه‌وهستی.

وهستان له سهر کۆتایی وشهکان

قورئانخوین دهتوانی بهسی شیوه له سهر کۆتایی وشهکانی قورئانی پیروز بوهستی: ۱۹۲

۱- زهنه‌ی پروت (السكون المحض): ئەم شیوه‌یه بنچینه‌یه (أصل) له وهستاندا، چونکه عه‌رب له قسه‌کردندا به‌زهنه (ساکن) ده‌ستپێناکه‌ن و به بزواویش (متحرك) کۆتایی به قسه‌کردن ناهین.

۲- الروم: دهربرینی به‌شیک له جووله (حركة) ی کۆتایی وشه‌که، به شیوه‌یه‌که که‌سی نزیکه گویگر بیبستی و که‌سی دوور نه‌یبستی. مه‌به‌ست له جووله (ضمّة) و (کسرة) یه‌و هه‌چ جیاوازیه‌که نییه ئه‌گه‌ر وشه‌که (مبني) یاخود (مُعرب) بیته. زوریک له زانایان ده‌لین دوو له‌سهر سیی جووله (حركة) ی پیته‌که ده‌مینیتته‌وه.

تیبینی: له‌م حاله‌تانه‌ی خواره‌ودا (رَوم) قه‌ده‌غه‌یه:

أ- ئه‌گه‌ر کۆتایی وشه‌که سهر (فتحة) بوو.

ب- له میمی کو (جمع‌دا، وه‌ک): ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ ته‌نها به‌زهنه له سهری

ده‌وه‌ستیت.

ت- (هاء التانیث) یاخود (التاء المربوطة) چونکه له سهری بوهستی ده‌بیته پیتی

(هـ)، وه‌ک: ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾

ث- های پاناو (هاء الضمیر) له سهر پای به‌هیزی زانایان، وه‌ک: ﴿إِنَّهُ رُءُوسٌ﴾، ﴿عَلَيْهِ﴾

ج- ژیر (کسرة) ی کاتی (عارض)، وه‌ک: ﴿أُمَّ أَرْتَابُوا﴾

۳- الإشمام: کۆکردنه‌وه‌ی لیو له پاش زهنه‌دارکردنی (إسکان) پیتته بوو (ضمّة) داره‌که به‌بی دهربرینی ده‌نگ، به شیوه‌یه‌که چاوساخ ده‌یبینیت و نابینا نابینیت. واته شیوه‌ی هه‌ردوو لیو وه‌ک شیوه‌ی دهربرینی پیتی واوی لیدیت. که‌واته (إشمام) شیوازه نه‌ک ده‌نگ.

۱۹۲ پروانه: فتح رب البریة ل ۵۸ - ۵۹.

سوودی (رَوم) و (إشمام):^{۱۹۳}

پروونکردنه‌وه و دهرخستنی جووله (حرکة) ی بنچینه‌یی (أصلي) وشه‌که‌یه بؤ بیسه‌ر له حاله‌تی (رَوم) داو، بؤ بینه‌ریش له حاله‌تی (إشمام) دا.

تیببینی:

یه‌که‌م - (إشمام) حوکمی وه‌ستان له سه‌ر زهننه (الوقف بالسکون) ی هه‌یه، هه‌ر بویه له‌گه‌لیدا دریزکردنه‌وه‌ی توشه‌اتوو به‌زهننه (العارض للسکون) دریزده‌کریته‌وه به مه‌رجی پیتی کۆتایی وشه‌که بؤر (ضمة) دار بیټ.

سییه‌م: (رَوم) یش حوکمی گه‌یاندن (وصل) ی هه‌یه، بویه دریزکردنه‌وه‌ی توشه‌اتوو به‌زهننه (العارض للسکون) له‌گه‌لیدا دریز ناکریته‌وه.^{۱۹۴}

دووه‌م: سه‌باره‌ت به‌وشه‌ی ﴿لَا تَأْتِنَا﴾ (یوسف: ۱۱) له‌ریوایه‌تی (حفص) دا پیویسته به (إشمام) یاخود به (رَوم) بخوینریته‌وه، بویه له‌سه‌ر قورئانخوین پیویسته له‌ده‌می مامۆستایانی شاره‌زاو موله‌ت پیدراوه‌وه فی‌ری بیټ.^{۱۹۵}

چواره‌م: نه‌گه‌ر کۆتایی وشه‌که (تنوین) ی (ضمة) و (کسرة) بوو له کاتی (رَوم) دا (تنوین) ه‌که لاده‌به‌ین و به‌به‌شیک‌ی (ضمة) یاخود (کسرة) که له سه‌ری ده‌وه‌ستین.^{۱۹۶}

ئیبینولجه‌زه‌ری ده‌لیت:

وَخَاذِرِ الْوَقْفَ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ   إِلَّا إِذَا رُمْتَ فَبَعْضُ الْحَرَكَةِ
إِلَّا بِفَتْحٍ أَوْ بِنَصْبٍ ، وَأَشْمٍ   إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمِّ.

بؤ ئاسانکردنی ئەم بابەتە - وه‌ستان له‌سه‌ر کۆتایی وشه‌کان - ئەو وشانه‌ی له‌سه‌ری ده‌وه‌ستریت له (۱۰) جووردا هه‌له‌ینراون و له‌م خشته‌یه‌دا به‌ کورتی پروونکراوه‌ته‌وه.^{۱۹۷}

^{۱۹۳} تیسیر الرحمن ل ۲۳۸، أحكام قراءة القرآن للحصري ل ۲۳۶.

^{۱۹۴} وانه‌کانی د. ایمن سوید.

^{۱۹۵} هه‌مان سه‌رچاوه.

^{۱۹۶} هه‌مان سه‌رچاوه.

^{۱۹۷} أحكام قراءة القرآن للحصري ل: ۲۳۷ - ۲۵۰، المنير في أحكام التجويد ل: ۱۹۶ - ۲۰۳.

ژ	جوړ	جوله پیتی کوټایي	نمونه	شپوه کانی وهستان
۱	زهننه ی بنچینه یی	زهننه	فَلَا تَهَرَّ	۱- زهننه ی پروت
۲	بزواو له کاتی گه یاندنداو پيشه وهی پیتی دريژکردنه وه (المدّ و ناسان (اللين) نه بیټ	سهردار (مفتوح)	هُنَالِكَ	۱- زهننه ی پروت
		ژیردار (مکسور)	رَبِّ	۱- زهننه ی پروت ۲- الروم
		بۆردار (مضموم)	لَهُ الْحَمْدُ	۱- زهننه ی پروت ۲- الروم ۳- الإشمام
۳	دريژکردنه وهی توشه اتوو به زهننه یا خود ناسان (اللين)	سهردار (مفتوح)	الَّذِينَ الْقَوْلَ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوړه
		ژیردار (مکسور)	مَتَابِ الْحَسَنِينَ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوړه ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوړه
		بۆردار (مضموم)	نَسْتَعِينُ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوړه ۴- (الروم) له گه ل (۲) جوړه ۵- (الإشمام) له گه ل (۲) جوړه ۶- (الإشمام) له گه ل (۴) جوړه ۷- (الإشمام) له گه ل (۶) جوړه
۴	تنوین دار	سهردار (مفتوح)	عَلِيمًا	۱- گوپینی (تنوین) بو نه لیف
		ژیردار (مکسور)	حَمِيدٍ	۱- زهننه له گه ل (۲) جوړه ۲- زهننه له گه ل (۴) جوړه ۳- زهننه له گه ل (۶) جوړه

۴- (الروم) له گهڼ (۲) جوڻه				
۱- زهننه له گهڼ (۲) جوڻه ۲- زهننه له گهڼ (۴) جوڻه ۳- زهننه له گهڼ (۶) جوڻه ۴- (الروم) له گهڼ (۲) جوڻه ۵- (الإشمام) له گهڼ (۲) جوڻه ۶- (الإشمام) له گهڼ (۴) جوڻه ۷- (الإشمام) له گهڼ (۶) جوڻه	سَمِيعٌ	بۆردار (مضموم)		
۱- زهننه له گهڼ (۴) جوڻه ۲- زهننه له گهڼ (۵) جوڻه ۳- زهننه له گهڼ (۶) جوڻه	شَاءَ	سهردار (مفتوح)		
۱- زهننه له گهڼ (۴) جوڻه ۲- زهننه له گهڼ (۵) جوڻه ۳- زهننه له گهڼ (۶) جوڻه ۴- (الروم) له گهڼ (۴) جوڻه ۵- (الروم) له گهڼ (۵) جوڻه	مِنَ السَّمَاءِ	ژيړدار (مكسور)	دریژکردنه وهی پیویستی لكاو	۵
۱- زهننه له گهڼ (۴) جوڻه ۲- زهننه له گهڼ (۵) جوڻه ۳- زهننه له گهڼ (۶) جوڻه ۴- (الروم) له گهڼ (۴) جوڻه ۵- (الروم) له گهڼ (۵) جوڻه ۶- (الإشمام) له گهڼ (۴) جوڻه ۷- (الإشمام) له گهڼ (۵) جوڻه ۸- (الإشمام) له گهڼ (۶) جوڻه	يَشَاءُ	بۆردار (مضموم)		
۱- زهننه له گهڼ (۶) جوڻه	صَوَافٍ	سهردار (مفتوح)	دریژکردنه وهی	۶
۱- زهننه له گهڼ (۶) جوڻه ۲- (الروم) له گهڼ (۶) جوڻه	مُضَارٍ	ژيړدار (مكسور)	پاپه ند (المدُّ اللّازم)	

<p>۱- زهننه له گهل (٦) جو له</p> <p>۲- (الروم) له گهل (٦) جو له</p> <p>۳- (الإشمام) له گهل (٦) جو له</p>	وَالدَّوَابُّ	بوردار (مضموم)		
۱- زهننه ی پروت	قُلَّتْهُرُ			
۱- زهننه ی پروت	بِهٖ			
<p>۱- زهننه له گهل (٢) جو له</p> <p>۲- زهننه له گهل (٤) جو له</p> <p>۳- زهننه له گهل (٦) جو له</p>	وَمَا قَتَلُوهُ رَأَوْهُ			
<p>۱- زهننه له گهل (٢) جو له</p> <p>۲- زهننه له گهل (٤) جو له</p> <p>۳- زهننه له گهل (٦) جو له</p>	فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِ			
<p>۱- زهننه ی پروت</p> <p>۲- (الروم)</p> <p>۳- (الإشمام)</p>	مِنْهُ		های پاناو (هاء الكناية)	٧
<p>۱- زهننه ی پروت</p> <p>۲- (الروم)</p> <p>۳- (الإشمام)</p>	عَلِمْتَهُرُ دَلَّوَهُرُ			
<p>۱- زهننه له گهل (٢) جو له</p> <p>۲- زهننه له گهل (٤) جو له</p> <p>۳- زهننه له گهل (٦) جو له</p> <p>۴- (الروم) له گهل (٢) جو له</p> <p>۵- (الإشمام) له گهل (٢) جو له</p> <p>۶- (الإشمام) له گهل (٤) جو له</p> <p>۷- (الإشمام) له گهل (٦) جو له</p>	عَلِمْتَهُ			
دهبیټ به های زهننه دار	رَحْمَةً وَرَحْمَةً		هاء التأنیث	٨

	رَحْمَةٍ			
۱- زهننه‌ی پووت	رَحَمَتَ	سه‌ردار (مفتوح)		
۱- زهننه‌ی پووت ۲- (الرَّوْمُ)	رَحْمَتِ			
۱- زهننه‌ی پووت ۲- (الرَّوْمُ) ۳- (الإشمام)	رَحْمَتُ			
۱- زهننه‌ی پووت	قُمْرِ الْيَلِّ أَشْتَرُوا الضَّلَلَةَ		زهننه‌ی توشه‌توو به‌جووله	۹
۱- زهننه‌ی پووت	عَلَيْكُمْ الْغَمَامَ		میمی کۆ (میم الجمع)	۱۰

برین (القطع):

واته لیبونه وهو کۆتایهینان به قورنابخویندن و دستکردن به کاریکتیر. بۆیه پیویسته له سهر قورنابخوین لهو شوینه دا کۆتایی به خویندنه که ی بینیت که مانای ته و او دهبه خشیت، باشت و ایه خوئی پاپهند نه کات بهو نیشانانه ی له کۆتایی (جزء) و (حزب) و (نصف الحزب) و... هتد دانراون.

چونکه مه رج نییه ئه و نیشانانه لهو شوینانه دا دانراون که مانایان ته و او بییت، به لکو زانایان دایانراون له سهر بنه مای ژماره ی دیره کان و دابه شکردنی پیته کان به مه به سستی دابه شکردنی قورنابخوین به سهر (جزء) و (حزب) و... هتد.^{۱۹۸}

بۆ نمونه کۆتایی جوزئی (۴) په یوه سته به سهره تای جوزئی (۵) واته ئایه تی (۲۴) ی سورپه تی (النساء)، چونکه ته و او که ره بۆ ئایه تی پیشوو باسی ئه و ئافره تان ده کات که خوازبینی کردنیان قه ده غه کراوه، بۆیه باش و ایه ئه و ئایه ته شی له گه لدا بخوینریت.

ههروه ها جوزئی (۱۲) چاکتروایه به ئایه تی (۵۳) ی سورپه تی (یوسف) کۆتایی به خویندنی ئه و جوزئه بهینریت.

جوزئی (۱۹) باشت و ایه به ته و او بوونی چیرۆکی پیغه مبه ر (لوط) کۆتایی به خویندنه که ی بهینیت واته ئایه تی (۵۸) نه که له کۆتایی ئایه تی (۵۵) دا.

جوزئی (۲۱) یش به خویندنی ئایه تی (۲۰) ی سورپه تی (الأحزاب) کۆتایی به خویندنه که ی بهینیت.

جوزئی (۲۲) یش به خویندنی ته و او ی سورپه تی (فاطر) کۆتایی به خویندنه که ی بهینیت.

جوزئی (۲۴) یش به خویندنی هه موو سورپه تی (فصلت) کۆتایی به خویندنه که ی بهینیت.

^{۱۹۸} دابه شکردنی قورنابخوین پیروز به سهر جوزئو حیزب و چاره کدا له سهرده می شوینکه و تان (التابعین) دا (نصر) ی کوپری (عاصم) به فه رمانی (الحجاج) ی کوپری (یوسف الثقفی) ئه نجامی دا، له سه ده ی چواره می کوچیشدا نیشانه کانی بۆ دانرا. (تیسیر علم التجوید ل: ۳۲۱-۳۲۲).

جوزئى (۲۶) یش به خویندنى سورہتى (ق) کوٹایى به خویندنه کهى بهینیت واته
سورہتى (الذاریات) بکهویته سهرهتای جوزئى (۲۷)
سهبارت به (حزب) و به شهکانیشى نمونه کان زور له وه زیاترن که لیبره دا باسیان
لیوه بکریت.^{۱۹۹}

---

^{۱۹۹} بو زانیاری زیاتر پروانه: تیسیر علم التجوید ل: ۳۱۹-۳۳۲، حق التلاوة ل ۱۲۹-۱۳۰.

به شی دهبه م
چهنه د بابه تیک

یه کهم - دهنگ بهر زکردنه وه (النَّبْر):

له زمانه وانیدا: دهنگ بهر زکردنه وه هاواری تونده. له زار او هشد: دروستکردنی
فشاریکی زیاده له سهه پیت.

حاله ته کانی (النبر) له قوئانی پیروژدا:

۱- له کاتی وهستان له سهه پیتی (شده) دار. وهک: ﴿مُسْتَقِرٌّ﴾، ﴿أَضَلَّ﴾، ﴿مِنْ

﴿الْمَسِّ﴾.

هوکاره کی: بوئوهی گوینگر ههستیکات که پیته (شده) داره که دوو پیته.

به لام ئەم دوانه ی خواره وه ناگریته وه:

✓ پیته کانی له رینه وه (القلقة) نه گهر (شده) دار بوون: ﴿الْحَجَّ﴾، ﴿الْحَقُّ﴾، ﴿وَتَبَّ﴾،

﴿أَشَدُّ﴾.

ئهمانه له رینه وه (القلقة) یان پیده کریت و په یوه ندیان به (نبر) هوه نییه.

✓ نون و میمی (شده) دار: ﴿الْيَمِّ﴾، ﴿وَلَا جَانَ﴾. ئەم دوو پیته ش مینگه

هاوه لایه تیان دهکات.

۲- له کاتی وهستان له سهه پیتی هه مزه کاتی که به دوایدا پیتی دریزکردنه وه

(المد) یا خود ئاسان (اللين) هاتیبیت: ﴿السُّفَهَاءَ﴾، ﴿وَجِئَاءَ﴾، ﴿السُّوَاءَ﴾،

﴿شَيْءٍ﴾، ﴿السُّوَاءَ﴾.

هوکاری: نه فهوتانی پیتی هه مزه به هوئی سهه رقالبوونی دهم به ده رکردنی پیتی

دریزکردنه وه (المد) هوه.

۳- دریزکردنه وه (المد): گواستنه وه له پیتی دریزکردنه وه (المد) هوه بو پیتیکی

(شده) دار. وهک: ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾، ﴿وَالصَّتْفَتِ﴾، ﴿الْحَاقَّةَ﴾

هۆكاری: تیانه چوونی پیته (شدة) داره كه به هوی سهرقالبوونی دهم به دهركردنی پیته دریزكردنه وه (المد) هوه، بو ئه وهی گوینگر ههستبكات كه پیته (شدة) داره كه دوو پیته.

تیبینی: نه گهر پیش پیته كانی له رینه وه (القلقلة) پیته دریزكردنه وهی پاپه ند (المد اللزم) هاتبوو ئه وا (نبر) پیویست (واجب) ده بیئت. وهك:

﴿الدَّوَابِّ﴾، ﴿يُشَاقِقِ﴾، ﴿حَادًّا﴾

٤- له كاتی كه وتنی ئه لیفی دوو كه سدا (الف الاثنین) به هوی كه یشتنی دوو (ساكن) به یهك (نبر) پیویست ده بیئت، نه گهر له گه ل تاك (مفرد) دا جیانه ده كرایه وه، بو ئه وهی گوینگر ههست به پیته ئه لیفه كه بكات، لی ره دا (نبر) ته نها له حاله تی گه یان دن (وصل) دا پیویسته. وهك: ﴿ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾، ﴿وَأَسْتَبَقَا﴾

﴿البَّابِ﴾، ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾. به لام ئه گهر له تاك (مفرد) جیاكرایه وه ئه وا

پیویستی به (نبر) نابیئت، وهك: ﴿دَعَوْا اللَّهَ﴾، ﴿أَدْخَلَا النَّارَ﴾.

٥- له كاتی ده ربړینی پیته (و) و (ي) (شدة) داردا، له حاله تی وهستان و گه یان دن وهك: ﴿تَوَابًا﴾، ﴿نَبِيًّا﴾، ﴿عَصَوُا وَكَانُوا﴾، ﴿عَدُوًّا﴾، ﴿النَّبِيِّ﴾

هۆكاری: تیکه لئه بوونی (و) و (ي) (شدة) دار له گه ل (و) و (ي) دریزكردنه وه (المد) و، ئاسان (اللين) دا. ٢٠٠

٢٠٠ بروانه: مذكرة في أحكام التجويد ل ٢٦، فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية ل ٦٤ - ٦٥

دووم: چند زانیاریهك سهبارته به ریوایهتی (حفص) له ریگای (الشاطبية)وه: ۲۰۱

۱- دهبیته دریزکردنهوهی پیوستی لكاوو دریزکردنهوهی ریپیدراوی جودا (ع) یاخود (ه) جووله دریزبکرینهوه، بهلام (ع) جووله له پیشته. ۲۰۲

۲- ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ [البقرة: ۲۴۵]، ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ

بَصْطَةً﴾ [الأعراف: ۶۹] تهنا به پیتهی (سین) دهخوینریتهوه. ۲۰۳

﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِطِرُونَ﴾ [الطور: ۳۷] به پیتهی (صاد) و به

پیتهی (سین)یش دهخوینریتهوه، بهلام خویندنهوهی به (صاد) له پیشته. ۲۰۴

﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصِطِرٍ﴾ [الغاشية: ۲۲] تهنا به پیتهی (صاد) دهخوینریتهوه. ۲۰۵

۳- له کاتی گه یاندنی نایهتی یه کهم به دووم له سوپهتی (آل عمران)دا پیتهی (م) سه (فتحة) وهردهگریته له بهر گه یشتنی دوو زهنه بهیهك (التقاء الساکنین)، ئینجا بهدوو شیوه دهخوینریتهوه:

أ- تهواو دریزکردنهوهی (میم) واته: (۶) جووله دریزدهگریتهوه.

ب- کورتکردنهوهی (میم) واته: (۲) جووله دریزدهگریتهوه.

بهلام شیوهی یه کهم له پیشته. ۲۰۶

۴- وشهی ﴿ءَالذَّكْرَيْنِ﴾ [الأنعام: ۱۴۳، ۱۴۴] و، ﴿ءَالْعَنَنِ﴾ [یونس: ۵۹، ۵۱] و، ﴿ءَاللَّهِ﴾

[یونس: ۵۹، النمل: ۵۹] به دوو شیوه دهخوینریتهوه:

أ- تهواو دریزکردنهوه (الإشباع).

ب- (التسهیل)، بهلام شیوهی یه کهم له پیشته. ۲۰۷

۲۰۱ ههندیکیان پیشتهر باسیان لیوهکراوه، بهلام له بهر گرنگیان لیوهدا تهنا نامارهی بؤ ده کهمهوه.

۲۰۲ المنیر فی أحكام التجوید ل: ۲۶۰

۲۰۳ البدور الزاهرة فی القراءات العشر المتواترة ل: ۹۸، ۲۲۲

۲۰۴ هداية القاري إلى كلام الباري ل: ۳۲۱

۲۰۵ البدور الزاهرة فی القراءات العشر المتواترة ل: ۶۵۸

۲۰۶ هه مان سه رچاوهی پیشوول: ۱۱۱

۵- شیوه‌کافی خویندنی نیوان سوپه‌تی (الأنفال) و(التوبة) سیانن:

أ- وهستان به هه‌ناسه‌وه له‌سه‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و پاشان خویندنی

﴿بِرَاءةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ به بی (بَسْمَلَة).

ب- گه‌یاندنی هه‌ردووکیان ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ بِرَاءةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾

ت- وهستان به بی هه‌ناسه (السَّكْت) له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿عَلِيمٌ﴾ پاشان خویندنی

﴿بِرَاءةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾. ۲۰۸

۶- وشه‌ی ﴿مَجْرَبَهَا﴾ له‌ نایه‌تی ﴿وَقَالَ أَرْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَبَهَا وَمُرْسَلَهَا﴾

[هود: ۴۱] به لارکردنه‌وه (الإمالة) واته به (ی) ده‌خوینریته‌وه. ۲۰۹

۷- تیپه‌لکیشکردنی پی‌تی (ب) له‌ (م) دا له‌نایه‌تی ﴿يَذُنِّي أَرْكَب مَعَنَا﴾ [هود: ۴۲] ۲۱۰

۸- ﴿لَا تَأْمَنَّا﴾ له‌ نایه‌تی ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ [یوسف: ۱۱]

به‌دوو شیوه‌ ده‌خوینریته‌وه، یه‌که‌میان له‌پیشتره:

أ- (الرَّوم): واته وشه‌که به‌دوو نون ده‌خوینریته‌وه (تَأْمَنَّا) یه‌که‌میان به‌ بۆر (ضمّة) و دووه‌میان به‌ سه‌ر (فتحة)، به‌لام نونه بۆرداره‌که به‌ خیرایی (إختلاس) ده‌خوینریته‌وه چونکه له‌گه‌ل نونی دووه‌مدا تیپه‌لکیش نابیت، زانایان ده‌لین نونه بۆرداره‌که (مضموم) دوو له‌سه‌ر سیی ده‌می‌نیته‌وه.

ب- (الإشمام): کو‌کردنه‌وه و خرکردنی لیو له‌ پاش زهنه‌دارکردنی (تسکین) پیته بۆرداره‌که (مضموم) به‌ مه‌به‌ستی ئاماژه‌کردن بۆ (ضمّة) که، چونکه نونی یه‌که‌م به‌ ته‌واوی تیپه‌لکیشی نونی دووه‌م ده‌بی‌ت و ئیتر (ضمّة) که ناخوینریته‌وه.

۲۰۷ پروانه لایه‌ره: ۱۶۳

۲۰۸ پروانه لایه‌ره: ۴۲

۲۰۹ پروانه: البذور الزاهره ل: ۲۸۸

۲۱۰ پروانه لایه‌ره: ۱۲۸

که‌واته له گه‌ل (إشمام) دا تیهه‌لکیس پیویسته له‌گه‌ل (روم) یشدا (إختلاس) پیویسته.^{۲۱۱}

۹- پیتی (عین) له ﴿كَهَيْعَصَ﴾ [مریم: ۱] و، ﴿عَسَقَ﴾ [الشوری: ۱]، به (۶) جووله‌و به (۴) جووله ده‌خوینریته‌وه.^{۲۱۲}

۱۰- ﴿وَتَحَلَّدَ فِيهِ مَهَانًا﴾ [الفرقان: ۶۹]، به (فیهی مهاناً) ده‌خوینریته‌وه.^{۲۱۳}

۱۱- وشه‌ی ﴿لَيْكَةَ﴾ له‌ئایه‌تی ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةَ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الشعراء: ۱۷۶]، و ﴿وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةَ﴾ [ص: ۱۳] به بی (ألف) نوسراونه‌ته‌وه، به‌لام له هه‌ردو سوپه‌تی (الحجر) و (ق) دا به (ألف) نوسراونه‌ته‌وه، ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ﴾ [الحجر: ۷۸]، ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَعِّعُ﴾ له هه‌ر چواریاندا له کاتی گه‌یاندن (الوصل) به لامیکی زهنه‌داره‌وه ده‌خوینریته‌وه، به‌لام له کاتی ده‌ستی‌کردندا (الإبتداء) به هه‌مزیه‌کی سه‌ردار (مفتوح) و به‌دوایدا لامیکی زهنه‌دار ده‌خوینریته‌وه، واته: (الْأَيْكَةُ).^{۲۱۴}

۱۲- له کاتی وه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی ﴿ءَاتِنِ﴾ له ئایه‌تی: ﴿فَمَا ءَاتِنِ ٱللَّهُ خَيْرٌ

ءَاتِنِكُمْ مِّمَّا﴾ [النمل: ۳۶] به دوو شیوه ده‌خوینریته‌وه: به پیتی (ی) ده‌خوینریته‌وه، واته: (آتانی)، هه‌روه‌ها به بی پیتی (ی) ش ده‌خوینریته‌وه، واته: (آتان)، به‌لام یه‌که‌میان له پیشته‌وه.^{۲۱۵}

^{۲۱۱} پروانه: أحكام قراءة القرآن الكريم للحصري ل: ۱۲۷ و ۳۲۶-۳۲۷،

^{۲۱۲} پروانه لایه‌ره: ۱۶۹.

^{۲۱۳} پروانه لایه‌ره: ۱۷۲.

^{۲۱۴} المنیر فی أحكام التجوید، ل: ۲۶۴.

^{۲۱۵} غایة المرید فی علم التجوید ل: ۱۶۱.

۱۳- هەر سىٰ وشەى (ضَعْف) له ئايەتى: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ

مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفًا قُوَّةً وَشَيْبَةً﴾ [الروم: ۵۴]، به دوو شیوه

دهخوینریتهوه.

ا- (ضَعْف)، (ضَعْفًا)

ب- (ضَعْف)، (ضَعْفًا)، به لام یهکه میان له پیشتره. ۲۱۶

۱۴- له دوو شویندهدا تیئه لکیش پروو نادات به لکو نونه زهنه داره که ئاشکرا

دهکریت: ﴿يَسَّ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾، ﴿رَبِّ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ ۲۱۷

۱۵- ﴿ءَأَعْجَبِيَّ وَعَرَبِيَّ﴾ [فصلت: ۴۴]، تهنها به (التسهیل) دهخوینریتهوه. ۲۱۸

۱۶- له کاتی دهستیپکردن (الإبتداء) به وشەى ﴿الْإِسْمِ﴾ له ئايەتى ﴿بِئْسَ الْإِسْمُ

الْفُسُوقُ بَعْدَ آلِإِيْمَانٍ﴾ [الحجرات: ۱۱] به دوو شیوه دهخوینریتهوه: ۲۱۹

ا- (أَلِسْمُ).

ب- (لِسْمُ).

۱۷- له کاتی گه یاندنی ئەم دوو ئايەته ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ هَلْكَ عَنِّي

سُلْطَانِيَّةٌ﴾ [الحاقه: ۲۸-۲۹] به یهکتر به دوو شیوه دهخوینریتهوه:

ا- وهستان له سهر وشەى ﴿مَالِيَّةٌ﴾ به بیٰ هه ناسه واته (السکت).

ب- تیئه لکیشکردن (الإدغام) واته به (مالیهلک) دهخوینریتهوه، به لام شیوهی

یهکه له پیشتره. ۲۲۰

۲۱۶ البدور الزاهرة في القراءات العشر المتواترة ل: ۴۷۱

۲۱۷ پروانه لاپه ره: ۱۳۵

۲۱۸ هه مان سه رچاوهی پیشوول: ۵۳۷.

۲۱۹ هه مان سه رچاوهی پیشوول: ۵۷۲.

۲۲۰ هه مان سه رچاوهی پیشوول: ۶۲۵.

۱۸- له کاتی وهستان لهسهر وشهی ﴿سَلَسِلًا﴾ له نایه تی ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾

سَلَسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا﴾ [الإنسان: ۴] به دوو شیوه ده خوینریته وه: به پیتی ئه لیف و به بی پیتی ئه لیفیش ده خوینریته وه^{۲۲۱}

۱۹- وشهی ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی دووهم له ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِغَانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

قَوَارِيرًا ﴿﴾ ﴿قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ تَقْدِيرًا قَدَرُوهَا﴾ [الإنسان: ۱۵-۱۶]، له حاله تی گه یاندن و وهستانیشدا ئه لیفه که ی ناخوینریته وه، به لام ﴿قَوَارِيرًا﴾ ی یه کهم له حاله تی گه یاندندا ناخوینریته وه و له حاله تی وهستاندا ده خوینریته وه.^{۲۲۲}

۲۰- وشهی ﴿خَلْقِكُمْ﴾ له نایه تی ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ [المرسلات: ۲۰] به دوو

شیوه ده خوینریته وه:

أ- تییه لکیشکردنی ته او واته به (نخلکم) ده خوینریته وه.

ب- تییه لکیشکردنی ناته او.^{۲۲۳}

۲۱- له کاتی وهستان لهسهر ﴿تُحْيِي﴾ و هاوشیوه کانی ئه گهر به دوایدا پیتیکی

بزواو (متحرك) هاتبوو، وهك: ﴿تُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ [البقرة: ۲۵۸] یا خود زهنه دار هاتبوو

به لام خوئی سهر (فتحة) ی هه بوو وهك: ﴿أَنْ تُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ [الأحقاف: ۳۳] ئه وا پیویسته

قورنابخوین به دوو (ي) له پاش پیتی (ح) وه لهسه ری بوهستی وده شیبته

دریژکردنه وه ی جیگیرکردن (مدّ التمكين)، به لام ئه گهر به دوای ﴿تُحْيِي﴾ و

هاوشیوه کانیدا پیتیکی زهنه دار هاتبوو له هه مان کاتیشدا پیتیکی (ي) له بهر

حاله تی گه یاندن (وصل) نه مابوو وهك: ﴿تُحْيِي الْأَرْضَ﴾ [الروم: ۵۰]، خوینر ده توانیته

^{۲۲۱} پروانه لاپه ره: ۱۵۳-۱۵۴.

^{۲۲۲} پروانه لاپه ره: ۱۲۶.

^{۲۲۳} پروانه لاپه ره: ۱۲۶.

به يهك (ي) له سهري بوهستي^{۲۲۴} له بهر شوينكه وتنى (الرسم) و، دهشتوانيت بهدوو (ي) له سهري بوهستي چونكه هوکار نه ماوه بو سرينه وهی.

۲۲- دروست نييه قورئانخوين له سهر (أو) له م نايه تانهی خواره وهو هاوشيوه کانی بوهستيت چونكه (أو) ی پرسيار (الإستفهامية) ن و له کاتی وهستان له سهريان وهك (أو) ی ئامرازی ليکدهر (العاطفة) يان ليديت.^{۲۲۵}

﴿أَوَأْمِنُ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ [الأعراف: ۹۸]، ﴿أَوَأَبَاؤُنَا

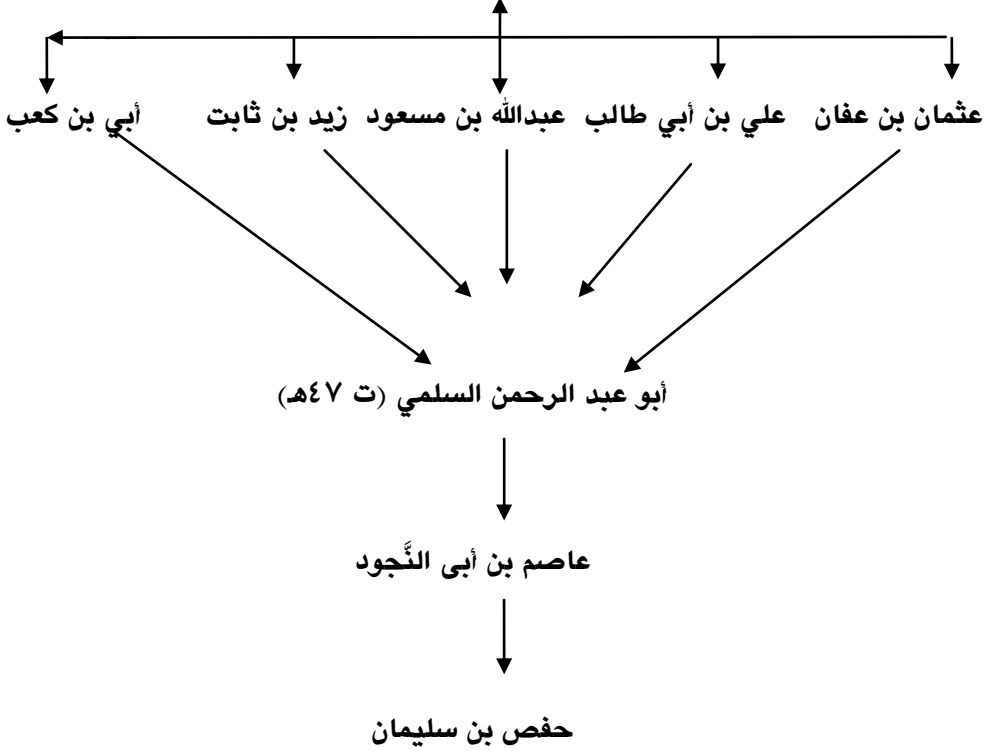
﴿الْأَوْلُونَ﴾ [الصافات: ۱۷]، [الواقعة: ۴۸]، ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ﴾ [يس: ۳۶]

^{۲۲۴} المنير في أحكام التجويد ل: ۲۶۲-۲۶۳، إحكام الأحكام في تجويد تلاوة القرآن ل ۵۷.

^{۲۲۵} هه مان سه رچاوه ل: ۲۶۳-۲۶۴.

سَيِّهَم: سهنه دى (حفص):

پيغه مبهه (ﷺ)

چوارهم: ناوی ده قورئانخویننهکان و پراویهکانیان:

سالی کوچکردن	پاوی	سالی کوچکردن	قاریء	شار
۲۲۰ ک	۱- قالون	۱۶۹ ک	۱- نافع	مهدينه
۱۹۷ ک	۲- ورش			
۲۰۵ ک	۱- البري	۱۲۰ ک	۲- ابن كثير	مهككه
۱۹۱ ک	۲- قنبل			
۲۴۶ ک	۱- الدوري	۱۵۴ ک	۳- أبو عمرو	بهسره
۲۶۱ ک	۲- السوسي			
۲۴۵ ک	۱- هشام	۱۱۸ ک	۴- ابن عامر	ديمهشق
۲۴۲ ک	۲- ابن ذكوان			
۱۹۳ ک	۱- شعبة	۱۲۷ ک	۵- عاصم	كوفه
۱۸۰ ک	۲- حفص			
۲۲۹ ک	۱- خلف	۱۵۶ ک	۶- حمزة	كوفه
۲۲۰ ک	۲- خلاد			
۲۴۰ ک	۱- أبو الحارث	۱۸۹ ک	۷- الكسائي	كوفه
۲۴۶ ک	۲- الدوري			
۱۶۰ ک	۱- ابن وردان	۱۳۰ ک	۸- أبو جعفر	مهدينه
۱۷۰ ک	۲- ابن جَمَاز			
۲۳۸ ک	۱- رُويس	۲۰۵ ک	۹- يعقوب	بهسره
۲۳۴ ک	۲- رُوَح			
۲۸۶ ک	۱- إسحاق	۲۲۹ ک	۱۰- خلف	كوفه
۲۹۲ ک	۲- إدريس			

- ١- إحكام الأحكام في تجويد القرآن سيد جمعه سلام
- ٢- أحكام التجويد بدون مؤلف
- ٣- أحكام التلاوة عادل نصار
- ٤- أحكام قراءة القرآن الكريم محمود خليل الحصري
- ٥- أضواء البيان في معرفة الوقف والإبتداء جمال إبراهيم القرش
- ٦- أطلس التجويد دار الغوثاني للدراسات القرآنية
- ٧- إعانة المستفيد بضبط متني (الثُّفَّة والجزرية) حسن مصطفى الورَّاقِي
- ٨- برنامج أحكام التجويد
- ٩- البسيط في علم التجويد بدر حنفي محمود
- ١٠- ته فسيري رامان نه حمده كاكه محمود
- ١١- تيسير الرحمن في تجويد القرآن د. سعاد عبدالحميد
- ١٢- تيسير علم التجويد أحمد بن أحمد محمد عبدالله الطويل
- ١٣- الجامع الكبير في علم التجويد نبيل بن عبدالحميد بن علي
- ١٤- حق التلاوة حسني شيخ عثمان
- ١٥- الروضة الندية شرح متن الجزرية محمود محمد عبد المنعم
- ١٦- السلسلة الصحيحة محمد ناصر الدين الألباني
- ١٧- السهل المفيد في أحكام التجويد إبراهيم أحمد
- ١٨- شرح رياض الصالحين محمد بن صالح العثيمين
- ١٩- صحيح أبي داود محمد ناصر الدين الألباني
- ٢٠- صحيح البخاري محمد إسماعيل البخاري
- ٢١- صحيح الترغيب والترهيب محمد ناصر الدين الألباني
- ٢٢- صحيح الجامع الصغير محمد ناصر الدين الألباني
- ٢٣- صحيح مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري
- ٢٤- ضعيف الجامع الصغير وزيادته محمد ناصر الدين الألباني
- ٢٥- ضعيف وصحيح سنن ابن ماجة محمد ناصر الدين الألباني

- ٢٦- علم التجويد د. يحيى عبدالرزاق الغوثاني
- ٢٧- غاية المرید فی علم التجويد عطية قابل نصر
- ٢٨- فتح رب البرية شرح المقدمة الجزرية صفوت محمود سالم
- ٢٩- كيف تقرأ القرآن محاضرات الدكتور أيمن سويد
- ٣٠- لآلى البيان في تجويد القرآن إبراهيم على شحاتة السمنودي
- ٣١- متن السلسبيل الشافي في علم التجويد عثمان بن سليمان مراد
- ٣٢- مذكرة في التجويد محمد نبهان بن حسين بن نبهان
- ٣٣- مسند الإمام أحمد بن حنبل مذيبة بأحكام شعيب الأرناؤوط عليها
- ٣٤- المفيد في علم التجويد شهاب الدين أحمد بن بدرالدين الطيبي
- ٣٥- المنير في أحكام التجويد جمعية المحافظة على القرآن الكريم
- ٣٦- الميسر في علم التجويد عبد الله عبد القادر حيلوز
- ٣٧- نهاية القول المفيد في فن التجويد محمد نصر
- ٣٨- هداية القاري إلى تجويد كلام الباري عبد الفتاح المرصفي
- ٣٩- الوجيز في تجويد الكتاب العزيز د. محمد بن سيدي محمد الأمين
- ٤٠- الحروف العربية وكيفية أدائها بنت عبدالرحيم آل سليمان

ناوهرۇك

لاپەرە

بابەت

- ۵ ..... نزاو پارانەوہی خەم و پەژارە
- ۶ ..... پېشەکی د. دیاری أحمد
- ۸ ..... پېشەکی چاپی دووہم
- ۱۰ ..... پېشەکی چاپی یەکەم

بەشی یەکەم:

پېشەکیەکانی زانستی تەجويد

- ۱۲ ..... یەکەم: پیناسەى زانستی (تجويد)
- ۱۳ ..... دووہم: میژووی نووسینەوہی زانستی تەجويد
- ۱۳ ..... سییەم: چۆنیئتى فیربوونى تەجويدى کردیى (العملي)
- ۱۴ ..... چوارەم: گرنگیی تەجويد
- ۱۴ ..... بنەماکانى جوانخویندەوہی قورئانى پیروز
- ۱۵ ..... شەشەم: حوکمی فیربوونى تەجويد
- ۱۶ ..... حەوتەم: گەورەیی و پاداشتى فیربوونى قورئان و فییرکردنى
- ۲۰ ..... ھەشتەم: دەنگ خوۆش کردن لەکاتى قورئان خویندندا
- ۲۱ ..... نۆیەم: گەورەیی و پاداشتى قورئان لەبەرکردن
- ۲۳ ..... دەیەم: رەوشت و ئادابەکانى قورئان خوین
- ۳۲ ..... یانزەیەم: جوړەکانى قورئانخویندەوہ
- ۳۴ ..... دوانزەیەم: ھەلەکردن (اللحن)

بەشی دووہم:

پەناگرتن (الإستعاذة) و ناوی خواھینان (البسْملة)

- ۳۷ ..... یەکەم: پەناگرتن (الإستعاذة)
- ۳۹ ..... دووہم: ناوی خواھینان (البسْملة)

بهشی سییهم :

- شوینی جیدهنگی پیتهکان (مخارج الحروف) ۴۲
- پیناسهی جیدهنگ ۴۲
- چوئییتی دوزینهوهی جیدهنگ ۴۲
- پیتهکانی زمانی عهرهبی (الهجائی) ۴۳
- پیته لاههکیهکان ۴۳
- ژمارهی جیدهنگهکان ۴۵
- جیدهنگی یهکه م: ههردوو بویشایی گهروو و دهم (الجوف) ۴۶
- جیدهنگی دووهم: گهروو (الحلق) ۴۸
- جیدهنگی سییهم: زمان (اللسان) ۵۰
- ددانهکان ۵۳
- جیدهنگی چواره م: ههردوو لیو (الشفقان) ۶۲
- جیدهنگی پینجهم: کهپوو (الخیشوم) ۶۵
- نازناوی پیتهکان ۶۶

بهشی چواره م:

- سیفته تی پیتهکان: ۶۸
- سوودی زانینی سیفته تهکان:
- جووری سیفته تهکان:
- یهکه م: سیفته ته هه میشه ییهکان:
- ۱- سیفته ته دژ یهکهکان ۶۹
- چیپه و ناشکرا (الهمس والجهر) ۶۹
- توندی و نه رمی (الشدة والرّخاوة) ۷۱
- نیوانیی (البینیة) ۷۳
- به رزی ونزمی (الإستعلاء والإستفال) ۷۶
- پله بهندی گه وره کردنی پیته به رزهکان (الإستعلاء) ۷۶
- جووتکردن و الاکردن (الإطباق والإفتاح) ۸۰

۸۲ ..... (الإذلاق والإصمات)

دووه م: سيفه ته بی دژه کان:

۸۴ ..... سيفه تی یه که م: فیکه (الصفیر)

۸۵ ..... سيفه تی دووه م: له رینه وه (القلقلة)

۸۸ ..... سيفه تی سییه م: ئاسان (الین)

۸۸ ..... سيفه تی چواره م: لادان (الإنحراف)

۹۰ ..... سيفه تی پینجه م: بلاو بوونه وه (التفتی)

۹۱ ..... سيفه تی شه شه م: دوو باره بوونه وه (التکریر)

۹۲ ..... سيفه تی حه وه ته م: دریز بوونه وه (الإستطالة)

۹۳ ..... سيفه تی: شاراوه یی (الخفاء)

۹۵ ..... سيفه تی: مینگه (الغنة)

۹۵ ..... پله کانی مینگه:

۹۷ ..... گه وره کردن و بچوو کردن مینگه

۹۹ ..... پیت و سيفه ته به هیزو لاوازه کان

۱۰۰ ..... خشته ی سيفه تی پیته کان

۱۰۲ ..... ته واو کردن جوه له کان

به شی پینجه م:

۱۰۳ ..... سيفه ته کاتیه کان

۱۰۴ ..... گه وره کردن و بچوو کردن

۱۰۵ ..... یه که م: نه و پیتانه ی هه میشه به گه وره یی ده خوینرینه وه

۱۰۵ ..... دووه م: نه و پیتانه ی که هه میشه به بچووکی ده خوینرینه وه

۱۰۶ ..... سییه م: نه و پیتانه ی به گه وره و به بچووکیش ده خوینرینه وه

۱۰۶ ..... پیتی (ر)

۱۰۶ ..... یه که م: پیتی (ر) له حاله تی گه وره ییدا (تفخیم)

۱۰۸ ..... دووه م: پیتی (ر) له حاله تی بچووکی (مرقق) یدا

- سییهم: پییتی (ر) له نیوان ههردوو حالهتی (تفخیم) و (ترقیق) دا ۱۱۰
 پییتی (ل) ۱۱۲
 پییتی (الألف) ۱۱۳

بهشی پینجه م:

تییه لکیشکردن (الإدغام):

- یه که م : تییه لکیشی گه وره ۱۱۴
 دووهم : تییه لکیشی بچووک ۱۱۵
 تییه لکیشی پیته لیکچوو هکان ۱۱۵
 تییه لکیشی پیته ها وره گه زه کان ۱۱۷
 تییه لکیشی پیته له یه که نزیکه کان ۱۱۹
 لامی ناساندن (لام التعریف) ۱۲۰
 یه که م : لامی (قمري) ۱۲۱
 دووهم : لامی (شمسي) ۱۲۲

بهشی شه شه م:

- یاساکانی نونی زهنه دار و (تنوین) ۱۲۳
 ۱- ئاشکراکردنی گه رووی ۱۲۴
 ۲- تییه لکیشکردن ۱۲۶
 تییه لکیشکردنی مینگه دار ۱۲۶
 تییه لکیشکردنی بی مینگه ۱۲۷
 ۳- هه لگه پراندنه وه (القلب) ۱۲۹
 ۴- شاردنه وهی راسته قینه یی (الإخفاء الحقيقي) ۱۳۱
 پلهکانی شاردنه وه ۱۳۳
 جیاوازی نیوان تییه لکیشکردن (الإدغام) و شاردنه وه (الإخفاء) ۱۳۳

بهشی چه وته م :

- یاساکانی میمی زهنه دار (ساکن) ۱۳۵

- یه‌که‌م : شارندنه‌وه‌ی لیوی (الإخفاء الشفوي) ۱۳۵
- جیاوازی نیوان هه‌لگه‌راندنه‌وه‌و شارندنه‌وه‌ی لیوی ۱۳۶
- جیاوازی نیوان شارندنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یی و شارندنه‌وه‌ی لیوی ۱۳۶
- دوهم : تیئه‌ل‌کی‌شکردنی لیوی (الإدغام الشفوي) ۱۳۷
- سییه‌م : ئاشکراکردنی لیوی (الإظهار الشفوي) ۱۳۷
- حوکمی میم و نونی (شده‌)دار ۱۴۰

به‌شی هه‌شته‌م :

- دریژکردنه‌وه‌و به‌شه‌کانی ۱۴۱
- جیاوازی نیوان پیتی دریژکردنه‌وه (المدّ) و پیتی هه‌مزه ۱۴۲
- به‌شه‌کانی دریژکرنه‌وه ۱۴۳
- یه‌که‌م : دریژکردنه‌وه‌ی بنچینه‌یی (المد الأصلي) ۱۴۳
- ئه‌ندازه‌ی دریژکردنه‌وه‌ی ئاسایی ۱۴۳
- به‌شه‌کانی دریژکردنه‌وه‌ی ئاسایی (الطبيعي) ۱۴۴
- ۱- دریژکردنه‌وه‌ی ئاسایی و شه‌یی (المد الطبيعي الكلمي) ۱۴۵
- ۲- دریژکردنه‌وه‌ی ئاسایی پیتی (المد الطبيعي الحرفي) ۱۴۸
- دریژکردنه‌وه‌ی لاوه‌کی (المد الفرعي): ۱۴۹
- یه‌که‌م : ئه‌و دریژکردنه‌وه‌وانه‌ی به‌هۆی هه‌مزه وه پروو دده‌ن ۱۵۰
- ۱- دریژکردنه‌وه‌ی پیویستی لكاو ۱۵۰
- ۲- دریژکردنه‌وه‌ی ریپی‌دراوی جودا ۱۵۱
- ۳- دریژکردنه‌وه‌ی له‌جیاتی (مد البدل) ۱۵۲
- دریژکردنه‌وه‌ی لی‌کچوو به‌ له‌جیاتی (المد الشبيه بالبدل) ۱۵۲
- دوهم: ئه‌و دریژکردنه‌وه‌ی به‌هۆی پیتیکی زه‌ننه‌داره‌وه پروو دده‌ن ۱۵۴
- دریژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ند (المد اللازم) ۱۵۴
- دریژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ندی و شه‌یی (المد اللازم الكلمي) ۱۵۵
- دریژکردنه‌وه‌ی جیاکردنه‌وه (مدّ الفرق) ۱۵۶
- دریژکردنه‌وه‌ی پاپه‌ندی پیتی (المد اللازم الحرفي) ۱۵۷

- پیته بچراوه‌کانی سه‌ره‌تای سو‌ره‌ته‌کان ۱۵۸
- دریژکردنه‌وهی توش هاتوو به‌زه‌ننه ۱۶۰
- دریژکردنه‌وهی ئاسان (مدُّ اللین) ۱۶۰
- دریژکردنه‌وهی گه‌یاندن (مدُّ الصلّة): ۱۶۱
- پاشکوی دریژکردنه‌وه‌کان ۱۶۴
- دریژکردنه‌وهی جیگیرکردن (الثَّمکین) ۱۶۴
- دریژکردنه‌وهی قه‌ره‌بوو (مد العوض) ۱۶۵
- ریزبه‌ندی دریژکردنه‌وه لاوه‌کیه‌کان ۱۶۵

به‌شی نویه‌م:

- وه‌ستان و ده‌ستی‌کردن ۱۶۷
- یه‌که‌م: وه‌ستان (الوقف) ۱۶۸
- وه‌ستانی ناچاری (وقف اضطراري) ۱۶۸
- وه‌ستانی تا‌قی‌کردنه‌وه (إختباري) ۱۶۸
- وه‌ستانی چاوه‌روانی (إنتظاري) ۱۶۹
- وه‌ستانی ئاره‌زوومه‌ندانه (إختیاري) ۱۶۹
- ۱- وه‌ستانی ته‌واوتر (تام) ۱۷۰
- پاشکوی وه‌ستانی ته‌واوتر (تام)
- یه‌که‌م: وه‌ستانی پروونکردنه‌وه (البيان) ۱۷۳
- دووهم: دووم: وه‌ستانی جبریل (وقف جبریل) ۱۷۴
- ۲- وه‌ستانی ته‌واو (الكافي) ۱۷۶
- ۳- وه‌ستانی باش (حسن) ۱۷۸
- وه‌ستانی چاودی‌ری (وقف المراقبة) ۱۷۹
- ۴- وه‌ستانی ناشیرین (قبیح) ۱۸۰
- دووهم: ده‌ستی‌کردن (الابتداء)
- ده‌ستی‌کردنی دروست (الابتداء الجائن) ۱۸۲
- ۱- ده‌ستی‌کردنی ته‌واوتر (الابتداء التام) ۱۸۲

- ۱۸۲ ..... ۲- ده‌ستپی‌کرنی ته‌واو (الابتداء الكافي)
- ۱۸۲ ..... ۳- ده‌ستپی‌کرنی باش (الابتداء الحسن)
- ۱۸۳ ..... ده‌ستپی‌کرنی ناشیرین (الابتداء القبيح)
- ۱۸۴ ..... وه‌ستان (السَّكْت)
- ۱۸۶ ..... نیشانه‌کانی وه‌ستان
- ۱۸۷ ..... وه‌ستان له‌سه‌ر کؤتایی وشه‌کان
- ۱۸۷ ..... ۱- زهنه‌ی پروت (السكون المحض)
- ۱۸۷ ..... ۲- الرُّوم
- ۱۸۷ ..... ۳- الإِشْمام
- ۱۸۹ ..... خشته‌ی وه‌ستان له‌سه‌ر کؤتایی وشه‌کان
- ۱۹۳ ..... برین (القطع)
- به‌شی ده‌یه‌م: چهند بابته‌تیک
- ۱۹۵ ..... یه‌که‌م: ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه (النَّبْر)
- ۱۹۷ ..... دووهم: چهند زانیاریه‌ک سه‌بارته به‌ریوایه‌تی (حفص)
- ۲۰۳ ..... سییه‌م: سه‌نه‌دی (حفص)
- ۲۰۴ ..... ناوی ده‌قورٔان خوینه‌که‌و پراویه‌کانیان
- ۲۰۵ ..... سه‌رچاوه‌کان
- ۲۰۷ ..... ناوه‌پوک

جوانخویندنه وهی قورئان
زمان تییدا به شداره به راستکردنه وهی پیته کان،
عه قلیش به تییرامان له واتا کان،
دلیش به ئاموزگاری وپه ندوه رگرتن.